

ବ୍ୟାକାରୀଯିତି

କଣ୍ଠ. ଲେ. ଶ୍ରେଷ୍ଠାନ୍ତିକ

മേലുംതുറ

കേരളക്കരയിൽ ജനീച്ചീരുളി പുണ്യപുരാജ്ഞകാ റിംപാണയിത്യുംകാണ്ടും കവിതപംകകാണ്ടും പ്രമ മഹാനാനിയന്നായിരുന്ന യശസ്വിരംഗായ മേലുംതുറ നാനാധനാ ഭട്ടതിരി.

സ്സോറുംഞൻമൾ, പ്രശ്നോരികൾ, ചന്ദ്രക്കളും മറ്റു കാ വ്യഞ്ജളം, മുക്തകങ്ങൾ, ശാഖുലമന്നങ്ങൾ മറ്റു പല വക ഇന്നങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെന ഏറ്റു വിഭാഗങ്ങളായി ഇരുദുമ്പത്തിരിന്ന തൃതികളു തരംതിരിച്ചിരുന്നുണ്ട്. ഈ നാനാവാവിഭാഗങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അനവധി തൃതികൾ രഹിച്ചു. ഇവയിൽവച്ചു് എറ്റവും പ്രധാനമായ പ്രതികാ ണം നാനാധനായം. മേലുംതുറിനും മുത്തവായുമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷാത്കാരം ലഭിച്ചുവെന്നും, അദ്ദേഹം മുത്തവാ യുർ ക്ഷേത്രസന്നാധിയിൽവച്ചു് ഗവത്യാനന്നിര തനായി ഉത്തവിട്ടാണു് ഈ സ്സോറുംമന്നങ്ങളുന്നും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നവെച്ച അറീയമായപ്രതിക്രിയ ഇതു മാഗപരസ്യത്തികളിൽവച്ചു് എറ്റവും വിശേഷമാ ധനാണം കേരിരസനിശ്ചരമായ ഈ സ്സോറുംമന്നങ്ങളുന്നും സ്വീസക്കത്തു അംഗീകരിക്കുന്ന പ്രതിക്രിയുണ്ട്.

ഭാഷാനാരായണീയം

പ്രസാധകമാർ
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ
സംഘം ലിട്ടിറാച്ചർസ്, കൊട്ടയം

[Malayalam]

BHASHANARAYANEYAM

BY

K. C. KESAVA PILLAI

First	Impression	November	1892
Second		December	1911
Third		January	1930
Fourth		January	1959

RIGHTS RESERVED

PRINTED AT THE INDIA PRESS, KOTTAYAM

Copies 1000

PUBLISHERS

SAHITHYA PRAVARTHAKA C. S. LTD., KOTTAYAM

NATIONAL BOOKSTALL
KOTTAYAM KERALA STATE

Rs. 4'00

ഭാഷാനാരായണീയം

മഹാകവി കെ. സി. കേശവപിള്ള

ഭാഷാനാരായണ ചെറുതു

നാഷനത്ത് ബുക്ക് സ്ലാഡ്
കോട്ടയം തിരുവനന്തപുരം എൻസാക്കൽ തുളർ

വില ക. 4 00

എക്സാമിനേഷൻ

കൂതികൾ

കേരളീയം

സ്കോളിതരതാകരം

അപ്പസന്നമരണചിത്രശതകം

സന്തുട്ടകമകൾ

ലക്ഷ്മീകല്യാണം

ഭാഷാനാരാധാരീയം

ഓന്നാംപതിപ്പിന്റെ

മുഖ്യര

‘നാരാധാരിയാ’ എന്ന സംസ്കൃതഗമ്പം, പരമഭാഗവത എം കവിസാർവാദാമന്മായ മേര്യപ്പള്ളം നാരാധാരിഭ്രതിരി അവർക്കൾ അതിപ്രസ്തുപ്പമായ വാതരോഗത്താൽ പരവര്ഗനായിട്ട്, പ്രസിദ്ധമായ മുത്തവായുർക്കേഷ്ഠത്താശ്വരൻ മുമ്പാഡി പത്തിൽ മുത്തനാ് എകാഗ്രമായ മനസ്സുാട്ടുടക്കി മുത്തവായുർപ്പി നെ ഭജിച്ചുസമയം, ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാശ്വരൻ അന്നറ ഹം ആ മഹാശ്വരൻ അന്തർഭാഗത്തിൽ നിരണ്ട വദനമാദ്ദേശം ദ്രോക്കത്രമായി പൂരപ്പെട്ടതും, ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായി അതിമധുരങ്ങളായിരിക്കുന്ന ആയിരത്തിൽ അധികം ദ്രോക്കങ്ങളെക്കാണ്ട് ഭാഗവതസാരത്തെ സ്ഥാപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും ആയ ഒരു സ്നേഹത്രംതമാകുന്നു. ഭക്തിപൂർവ്വമായ മുത്തിശ്വരൻ പരിശീലനം ശ്രദ്ധസ്കരമാക്കുന്നവെന്നാജ്ഞ തിരു് എത്തൻകത്താവായ ഭ്രതിരിഞ്ഞാവർക്കർത്തനെ ദിഷ്ടാന്തമാണ്.

സംസ്കൃതത്തിൽ കുറേ വസ്തുതയി സിദ്ധിച്ച നാർമ്മതൻ ക്ഷേണം മുഴുവൻ മനസ്സിൽ വായിച്ചു് അഭിനവിക്കു പാതിവായിരുന്നു. അന്തബന്ധിരിക്കുന്ന സൗംകല്യക്കല്ലേനായ കേരളവക്കു മുഖം വലിയകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളത്തിൽ പരിഭ്രാംപ്പെട്ടതിയ ശാക്തത്തും കാണണ്ടതിനാം വായിക്കുന്നതിനം മുടയായി. അപ്പോൾ നാരാധാരിയിരേതയും മുളപ്പോലെ ഭാഷാപ്പെട്ടതിയാൽ കൊള്ളും മെന്നു് എന്നിക്കു ഒരു അഭിനിവേശം സംഭവിച്ചു. അതിശ്വരൻഗൈഷം ഞാൻ മുതിരെന ക്രമേണ ഭാഷാന്തരംചെയ്യുന്നുണ്ടാണി. എക്കുദേശം പാതി

ஏக். ஸி. கேரவபிழுங்கீ
துதிகம்

கேரவீயா
ஸ்ராஷ்டிதரதாகரா
அஞ்சனமரளாபிரதாஶதகா
ஸநாட்கமகள்
லக்ஷ்மிகல்யாளா
தொஷாநாராயணீயா

ഒന്നാംപതിപ്പിന്റെ ഭിവുവ്യർ

‘നാരാധാരണീയം’ എന്ന സംസ്കൃതത്തിലെ, പരമഭാഗവത നം കവിസാർവാദാമന്മായ മേൽപ്പുള്ളിക്ക് നാരാധാരണഭ്രതിരി അവർക്കൾ അതിപ്രസ്തുപ്പമായ വാതരോഗത്താൽ പരവര്ഗനായിട്ട്, പ്രസിദ്ധമായ മുത്തവായുംകേൾത്തിരുന്നിരുന്നു മുഖമണി പത്തിൽ മുത്തനു് എകാഗ്രമായ മനസ്സുാട്ടുടി മുത്തവായുമെല്ലാ നേ ഭജിച്ചുസമയം, ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാന്റെ അന്നറ ഹം ആ മഹാശ്രാദ്ധാന്തത്തിൽ നിരന്നു വഭന്മാദ്ദേശം ദ്രോക്കത്രപരമായി പൂരപ്പെട്ടതും, ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായി അതിമധുരങ്ങളായിരിക്കുന്ന ആയിരത്തിൽ അധികം ദ്രോക്കങ്ങളെക്കാണ്ടു് ഭാഗവതസാരത്തെ സ്ഥാപ്തമായി മുത്തിപാദിക്കുന്നതും ആയ ഒരു സ്നേഹത്രാത്മകനും. ഭക്തിപൂർണ്ണമായ മുത്തിരുന്നു പാശിശിലനം ശ്രദ്ധയസ്കർമ്മകന്നവെന്നുള്ള തിനു് ഏതൻക്കത്താവായ ഭ്രതിരിഞ്ഞവർക്കൾത്തെനു ദിഷ്ടാന്തമാണു്.

സംസ്കൃതത്തിൽ കുംഭ വ്യഘ്രത്തി സിദ്ധിച്ച നാർമ്മതത്തിൽ കൂടുതലും ഗ്രന്ഥത്തെ എണ്ണം വായിച്ചു് അഭിനവിക്കു പഠിവായിരുന്നു. അന്നേന്നും അന്നേന്നും സ്വർജ്ജകലാക്ഷ്യം കേരളവാഹി വലിയകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെട്ടത്തിയ രാക്ഷസത്തും കാണ്ണന്തിനാം വായിക്കുന്നതിനാം മുട്ടയായി. അപ്പോൾ നാരാധാരണീയരേതയും മുത്തപോലെ ഭാഷപ്പെട്ടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെനു് ഏനിക്കു് ഒരു അഭിനിവേശം സംഭവിച്ചു. അതിന്റെരേഖയം എണ്ണം മുത്തിനെ ക്രമേണ താഴ്വാനത്തംചെയ്യുന്നുണ്ടുണ്ടി. ഏകദേശം പാതി

കെ. സി. കേരവപ്പീള്ളയൻ

കൃതികൾ

കേരാവീയം

സുഭാഷിതരതാകരം

അഞ്ചനമരണചിത്താശതകം

സഹാർദ്ദക്ഷേകൾ

ലക്ഷ്മീകല്യാണം

ഭാഷാനാരാധാരിയാണിയം

ഓന്നാംപതിപ്പിശ്ശേരി

മുഖ്യവർ

‘നാരായണീയം’ എന്ന സംസ്കൃതത്തിലെ, പരമഭാഗവത നം കവിഗാൾവിഭാഗമന്മായ മേരുപ്പൂളൻ നാരായണഭക്തിരി അവർകൾ അതിദ്വൈവാക്ഷാമായ വാതരോഹത്താൽ പരവരനായിട്ട്, പ്രസിദ്ധമായ മുത്തവായുർക്കേഷ്ഠത്തിശ്ശേരി മുഖമണി പത്തിൽ മുത്തന്ന് എക്കാറുമായ മനസ്സുഞ്ചക്കടി മുത്തവായുരപ്പ് നെ ഭജിച്ചുസമയം, ഭക്തവശസ്വലഗ്നായ ഭഗവാശ്ശേരി അനന്തര ഹം ആ മഹാശ്ശേരി അന്തർഭാഗത്തിൽ നിരങ്ങു വദനമായ്ക്ക് ണ ദ്രോക്കത്രപരമായി പുറപ്പെട്ടതും, ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായി അതിമധ്യരണ്ടും ആയിരത്തിൽ അധികം ദ്രോക്കങ്ങളെക്കാണ്ട് ഭാഗവതാസാരത്തെ മുഴുമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും ആയ ഒരു ഗോത്രത്താമാക്കന്നു. ഭക്തിപൂർവ്വ മായ മുത്തിശ്ശേരി പാശിലഗം ശ്രദ്ധയസ്കരമാക്കുന്നവെന്നായും തിരു എത്തർക്കത്താവായ ഭക്തിരിഞ്ഞവർക്കൾതന്നെ ദ്രോക്കാനമാണ്.

സംസ്കൃതത്തിൽ കുറേ വ്യക്തിയിൽ സിഡിച്ച നാർമ്മതത്തിൽ കൂടുതലും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വായിച്ചു അടിനിന്മിക്കു പതിവും യിരുന്നു. അങ്ങനെന്നും അതിനുശ്ശേരി സൗംകല്യാക്കശലഗ്നായ കേരളവ മം വലിയകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളത്തിൽ പരിഭ്രാംപ്പെട്ടതിയും റാക്കത്തും കാണുന്നതിനാം വായിക്കുന്നതിനാം മുട്ടയായി. അപ്പോൾ നാരായണീയരേതയും മുത്തപ്പോലെ ഭാഷപ്പെട്ടതിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എന്നിക്കു ഒരു അടിനിവേശം സംഭവിച്ചു. അതിശ്ശേരിശ്ശേരി എന്ന മുതിരെ ക്രമേണ താഴ്വാതരംചെപ്പുന്നുണ്ടി. എക്കുദോ പാതി

വരെ ഭാഷപ്പെടുത്തിക്കഴിവില്ലെങ്കിൽ ഇതിനോട് സ്വാഭാവികമായ ദ്രവഗാഹതയും വൈപുല്യവും നിമിഞ്ഞു ഭഗ്നാസ്താഹനായിത്തീൻ്റെ അതിൽപ്പുണ്ടെന്ന അധികനാൽ ഇതിൽ തീരെ ദ്രശ്യിവെങ്ങ്ങാതിരിക്കുന്നതിന്' ഇടയായി. അനന്തരം ഭാഷാഭിമാനികളായ ചില മഹാശാന്തരക—വിശ്രിഷ്ട മനോരമാ പത്രാധിപർ കേ. എഎ. വറുത്രീസുമാപ്പിള്ള അവർക്കുള്ള ഒരു—പ്രാഥാസ്താഹനത്താൽ വീണ്ടും താൻ ഇതിലേണ്ണ പ്രേരിതനായിട്ട്' അവശ്രീഷ്ടവും ഭാഷപ്പെടുത്തി ഇതാ! നിമ്മംസരം യാരായ സഹദാന്തരക മുൻപിൽ വിനയപുരുഷരും സമപ്രിച്ഛേകാളുണ്ടോ.

അമുകരണാത്തിനീൻ്റെ പ്രധാനാദ്ദേശ്യം, കർണ്ണാവിനീൻ്റെ പാടവപ്രകടനമല്ല, ജനോപകാരമാകുന്ന ഏന്നുള്ള തിനാൽ മുലത്തിലുള്ള പുണ്യാത്മകനാ ഭാഷാാത്മത്തിലും വേണാമെന്നുള്ള നിർബന്ധം ഇതിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. മുലത്തിൽ 15 ദശകങ്ങൾ മുഴവന്നും, അതുകൂടാതെ പല ദശകങ്ങളിലും അവിടവിട ചില ദ്രോകങ്ങളും സ്രൂഖരാവുത്തത്തിൽ വിരചിക്കുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്രൂഖരയേക്കാൽ വലിയ പുണ്യങ്ങൾ അതു സാധാരണങ്ങളും ഭാഗിയുള്ളവയും അല്ലായ്ക്കാൽ മുലത്തിലുള്ള സ്രൂഖരാവുത്തദ്രോകങ്ങൾ പ്രായേന ആ പുതത്തിൽത്തന്നെന്ന ഭാഷപ്പെടുത്തണംടിവന്നു. പ്രയോഗസൗകര്യങ്ങാൽ സ്രൂഖരയിലുള്ള ചില ദ്രോകങ്ങൾ ശാർദ്ദംലവിക്രിഡിതത്തിലും, അതുകൂടാതെ, പല ദ്രോകങ്ങൾ മുലാസാസാരിപുത്തങ്ങളിലും, ഭാഷപ്പെടുത്തിട്ടണ്ട്. മുലത്തിൽ കൂസുമമജ്ജരിപുത്തമായ 69-ാം ദശകം സ്രൂഖരയിൽ ഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏന്നാൽ സ്രൂഖരയും കൂസുമമജ്ജരിയും പ്രക്രതിച്ചുനിന്മുക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകയാൽ ഇതിലും, പുതതാനപുത്തമായി ഭാഷപ്പെടുത്തിന്നതിലുള്ള ശ്രമം സംഭവിച്ചിട്ടണ്ട്. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രാസം വന്നേ കഴിയു ഏന്ന നിർബന്ധമിക്കയും, അമാലാഭം അതിനെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കും ചെയ്തിട്ടില്ല.

കവിതാവിഷയത്തിൽ അത്യന്തം ലാജപത്രേ ഉണ്ടോ അനേക മാർഗ്ഗങ്ങളും, പദസാമഗ്രിയും, വിശിഷ്ട ചുരുക്കിപ്പിയുന്നതിനു സൗകര്യവും ഉള്ളതാക്കന്ന സംസ്കരണാശ എന്ന പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. ഈ ശിഷ്യത്തിൽ മഹാപണ്ഡിതനം, പ്രകൃതിയാസവും മുതലായ അനേക വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടുതാവും, എത്രയും ചുത്താണിയ പദപ്രയോഗങ്കാണ്ട് അനേകാക്കാത്തണ്ണളേ വിസ്താരിയമാക്കംവെള്ളും പ്രതിപാദിക്കാനതിൽ അന്യാദശസാമത്യഗാലി എന്ന് ഇത്തരപണ്ഡിതനാരാൽ നിർവ്വാജം ദ്രാലിതനം ആയ ഭൂതിരി അവർക്കൾ, ചുത്താണിയ ഫ്രോക്കൺഡളൈക്കാണ്ട് ഭാഗവതാത്മം മുഴവൻ വിവരിക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുള്ളടച്ചാക്കണം പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം. അതിനെ കവിതാവിഷയത്തിൽ ബഹുവിധ നിർബന്ധമായി, യഥേഷ്ടം പദങ്ങൾ ലഭിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസവും ഉള്ള മലയാളാശയത്തിൽ അല്പബുദ്ധിയായണാൻ ഭാഷണപ്പെടുത്തിയതുക്കാണ്ട് ഇതിൽ വല്ല നൃനായകളും ഉള്ളപക്ഷം ആയതു് ട്രം ആയുമ്പുകരമണ്ണേന നിശ്ചയിപ്പാൻ അർഹതയുള്ളവരായ മഹാജനങ്ങൾ ഈ സാഹസരത ക്ഷമിച്ചു് എന്നു വേണ്ടംവെള്ളും അനാഗ്രഹിക്കുമെന്നു് അംഗാൻ പുണ്ണ്യമായി വിശദപ്പിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തെ ആര്യലാഗ്രം സാവകാര്യമായി പരിശോധിച്ചു് അഭിപ്രായം കല്പിച്ചതനു കവിസാർവഭഞ്ചമനായ കേരളവക്കം വലിയകോയിത്തന്ത്രം തിരമനസ്തിലെ തുപ്പാദങ്ങളിൽ എന്നു ഏന്നും സേചനസിധ്യായ കൂത്തജ്ഞതയുള്ളവനായിരിക്കാം!

പാരവും
1068 പ്രഖ്യാകം 7
(20. 11. 1892)

കെ. സി. കേശവപിള്ള

രണ്ടാംപതിപ്പിശ്വി

മുഖ്യര

ഭാഷാനാരാധാരിയത്തിൻ്റെ ഒന്നാംപതിപ്പ് പ്രസിദ്ധ പ്രേക്ഷണത്തീടു് ഇപ്പോൾ പബ്ലിക്കേഷൻപത്ര കൊല്ലുങ്ങേതാളം ആയി രിക്കേം. അച്ചടിച്ച പ്രതികൾ മുഴവൻ ചെലവായതിനാൽ രണ്ടാംപതിപ്പിശ്വി ആവശ്യം നേരിട്ടിട്ടും കാലം വളരെയായി. മഹാമഹിമഞ്ജീ വലിയകോയിത്തന്ത്രവും തിരുമനസ്സി എല ഭാഷാശാക്കന്തളമാണ് ഇതിൻ്റെ തർജ്ജമയ്ക്കായി എ നേര ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതു്. ഭാഷാപദ്യങ്ങളുടെ രചനാരീതി അന്നത്തെത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ ഭേദപ്പെട്ടു് ഇപ്പോൾ വളരെ പാരിസ്ഥിതമായ നിലയിൽ എന്നതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വായന ശാത്രാദ തചിയും തുല്യാം ഭേദപ്പെട്ടിട്ടണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭാഷാശാക്കന്തളത്തിനു് ഇപ്പോൾ ഒരു നവീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെന്നയാണല്ലോ. റാക്കറ്റളംത്തിൻ്റെ പുതിയ പുറപ്പാടു കണ്ണപ്പോൾ നാരാധാരിയും ഒന്നു പരിപ്പുരിച്ചും കൊള്ളുമെന്നു് എന്നിക്കെ തോനി. അല്ലെങ്കാരം ചെറു ഏതാനം ഭേദഗതികളുംകൂടിയാണ് ഇപ്പോൾ ഇതുരണ്ടാംപതിപ്പിശ്വിനു മഹാജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതു്. എന്നാൽ ആധുനികസില്വാനതും അന്ന സഹിച്ചുള്ള പരിപ്പുരണം സാമ്പത്തികമായി ഇതു തജ്ജമയിൽ അസാധ്യമാകയാലും, വിശിഷ്ടം, “അതാളുകാലത്തിലെ രചനാസ്രൂതമനസ്സിച്ചു് എഴുതപ്പെട്ടുന്ന മുതികളെ പിന്നിട്ടു് എറിയു കൂരണാപ്രമാണിച്ചുകൂടിലും പാടേ മാറ്റുക” എന്ന മുള്ളു് ഭാഷാചരിത്രത്തിൻ്റെ ദേഖ്യിയിൽ ആശാസ്യമല്ലാതോ തിനാലും ഇതിൽ കഴിയുന്നതും പഴയ പരംഞ്ഞരൈത്താഡാ

ഏരപ്പുകാണ്ട്” അവയിൽ അവരും വേണമെന്ന തോന്ത്രിയാണ് പരിപ്പാരങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടവിട്ട ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കനാംപാ തിപ്പിന്റെ മുഖ്യര മുതലായവയ്ക്ക് പുറമേ ചില പത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും കമാസംഗ്രഹവുംകൂടി ഈ പതിപ്പിൽ ചേ നാഡിട്ടാണ്.

തിരഞ്ഞെടുപ്പും
1087 രൂപയിക്കം 20
(ഡ. 12. 1911)

കെ. സി. കേരവപിള്ള

രണ്ടാംപതിപ്പിൻറെ

മുവവട്ടം

ഭാഷാനാരാധാനിയത്തിൻറെ ഒന്നാംപതിപ്പ് പ്രസിദ്ധ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മലബാർ പാതയാശംപത്ര കൊല്ലഞ്ചോലം ആയി സിക്കന്നു. അച്ചടിച്ച പ്രതികൾ മുഴവൻ ചെലവായതിനാൽ രണ്ടാംപതിപ്പിൻറെ ആവശ്യം നേരിട്ടിട്ടും കാലം വളരെയായി. മഹാമഹിമന്ത്രി വലിയകോയിത്തന്നുരാൻ തീരക്കണ്ണും ലൈ ഭാഷാശാക്കന്തളമാണ് ഇതിൻറെ തർജ്ജമയ്ക്കായി എ നേര ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതും. ഭാഷാപദ്യങ്ങളുടെ രചനാരീതി അന്നത്തെത്തിൽനിന്നു കുമേഖ ഭേദപ്പട്ട് ഇപ്പോൾ വളരെ പരിപൂര്ണമായ നിലയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വായനക്കാരുടെ തച്ചിയും തുല്യാം ഭേദപ്പട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭാഷാശാക്കന്തളത്തിനും ഇപ്പോൾ ഒരു നവീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുള്ള കാരണങ്ങും ഇതുതന്നെന്നയാണല്ലോ. റാക്കന്തളത്തിൻറെ പുതിയ പുരുഷാട്ട കണ്ണപ്പോൾ നാരാധാനിയവും ഒന്നു പരിപൂര്ണരീച്ചാൽ കൊള്ളുമെന്നും എന്നീക്കു തോന്തി. അപ്പുകാരം ചെയ്ത എത്താനം ഭേദഗതികളുാട്ടുടക്കിയാണ് ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടാംപതിപ്പിനെ മഹാജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതും. എന്നാൽ ആധുനികസിദ്ധാന്തം അന്നസരിച്ചുള്ള പരിപൂര്ണരാം സാമ്പ്രതികമായി ഈ തജ്ജമയിൽ അസാഡ്യമാകയാലും, വിശിഷ്ട, “അതാതുകാലത്തിലെ രചനാസ്രൂത്യം മനസ്സിലുണ്ടാക്കിയിട്ടും പാടേ മാറ്റുക” എന്നുള്ളതും ഭാഷാചരിത്രത്തിൻറെ ഉഷ്ണിയിൽ ആശാസ്യമല്ലാതാ തിനാലും ഇതിൽ കഴിയുന്നതും പഴയ പരംാംഗങ്ങളുത്തെന്നു

எருப்புகொள்கு “ அவயில் அவர்யா வெளமென தொனிய பரிஷ்வாரனைக் காருமே அவிடவிட செய்திடுத். எனால்த திட்டிரென்ற முவரும் முதலாயவண் பூரமே சில பறுப்புகள் அலிப்பாயனைத் தமாஸங்காவுங்கடி ஒரு பதிப்பில் பேசுவிட்டு.

திரு. வராதவூர்
1087 மேல்விகா 20
(5. 12. 1911)

கே. ஸி. கேரவப்பிள்ளை

അംഗിപ്രായങ്ങൾ

I

കേരളവക്ക് വലിയകോയിത്തന്പരാൻ

നാരാധാരിയമീതു കേരളഭാഷയാക്കാ—

നാരാഞ്ചി ശക്തനിതി ണാൻ ചിരമോന്തിരജ്ഞാനം;

സാധിപ്പമായയിക്കുപ്പിരമായ തൃത്യം

സാധിച്ചതിനു കവി കേശവപിള്ള യാത്ര.

ഭാഷാനാരാധാരിയം ബഹുസംരളമിഡം

നോക്കിയാദ്യന്തമെല്ലാം

ദോഷാഭാവത്തിനു വാക്കിന മുണ്ടപരിപ്പോ—

ദാത്തിനു വേണ്ടവല്ലും

തോഷാലൈൻഡേമുഷിക്കാതൊന്നാൽക്കരി പരിപ്പോ—

യിച്ചു ണാൻ; തീച്ചുചൊല്ലാം

ദേഹായിബ്ദിഭാഷയേക്കാളിതിനൊത്ത് പരിഭ്രാ—

ഷാന്തരം മുറ്റുകും ണാൻ.

സകലപുരാണസാരസംഗ്രഹത്തുപരമായ ശ്രീഭാഗവത
 തന്നെ അസാധാരണസാമന്ത്യത്തേക്കാളും സംക്ഷേപിച്ചു് ശ്രീ
 നാരാധാരിക്കുതിരിയാൽ നിമ്മിക്കുപ്പുട്ടതും സകല കേരളീയ
 നാരാലും അത്യന്താം ആദരിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതും ആയ നാരാ
 ധാരിയായതെത്തെ ദ്രോക്കത്തുപരമായി ഭാഷയുപ്പുട്ടത്തിയ പാരവും കേ.
 സി. കേശവപിള്ളയുടെ ശ്രമം മുഴുവനും യമാത്മമായി അ
 റിണ്ടു് അംഗിനേജിക്കാൻ അധികം ആളുക്കാൾ ഉണ്ടാകയില്ല
 നാണു് എന്നിൽ തോന്നുന്നതു്. ഇയ്യാളുടെ കവിതാചാത്രങ്ങൾ
 ആൺകും ചമരംകൂരത്തെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കായില്ല. ഇം ഭാ
 ഷാനാരാധാരിയായിത്തിലെ നാരോ ദ്രോക്കങ്ങളെ വായിച്ചു തജ്ജ

അംഗിപ്രായങ്ങൾ

I

കേരളവമ്മ വലിയകോയിത്തന്പുരാൻ

നാരാധാരിയമിത്ര കേരളഭാഷയാക്കാ—

നാരാഞ്ച ശക്തനിതി ണാൻ ചിരമോന്തിയാനാൻ;

സാധിപ്പമായയിക്കുണ്ടുമായ കൂത്യം

സാധിചുതിനാ കവി കേശവപബിള്ള യദ്രേ.

ഭാഷാനാരാധാരിയം ബഹുസരളമിം

റോക്കിയാദ്യന്തമെല്ലാം

ദോഷാഭാവത്തിനം വാക്കിന ഗ്രംഖവരിപോ—

വ്യത്യിനം വേണബേണ്ണും

തോഷാലപൻശേമുഷിക്കാത്താതകരി പരിശോ—

യിച്ചു ണാൻ; തീച്ചുചൊല്ലാം

ദേശായിബ്‌ഭാഷയേക്കാളിത്തിനൊത്ത് പരിഭ്രാ—

ഷാന്തരം ദൃഢകം താൻ.

സകലപുരാണസാരസംഗ്രഹത്രപമായ ശ്രീഭാഗവത
 തന്റെ അസാധാരണസാമത്യത്വാട്ടുടി സംക്ഷേപിച്ചു് ശ്രീ
 നാരാധാരിക്കുതിരിയാൽ നിമ്മിക്കുപ്പുട്ടും സകല കേരളീയ
 കാരാല്പം അത്യന്തരം ആദരിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതും അയ നാരാ
 ധാരിയത്തെ ദ്രോക്കരുപമായിഭാഷയുപുട്ടുള്ളിയ പരവുർ കേ.
 സി. കേശവപബിള്ള യുടെ ശ്രമം മുഴവരം യമാത്മമായി അ
 റിഞ്ഞു് അംഗിനാടിക്കാൻ അധികം ആളുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല
 നാണോ് എന്നിൽ തോന്നുന്നതു്. ഇയ്യാളുടെ കവിതാചാത്രങ്ങും
 ആക്കം ചമൽക്കാരത്തെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കായില്ല. ഇം ഭാ
 ഷാനാരാധാരിയത്തിലെ കാരോ ദ്രോക്കന്നങ്ങളെ വായിച്ചു തജ്ജ

ന്യൂമായ രസത്തെ ആസപദിയു് ആനന്ദിക്കന്നസമയം കവി മുല്ലേറോക്കത്തെ എവംവിധമാക്കിഞ്ഞീക്കന്തിനു് എത്രമാത്രം ശ്രമപ്പേട്ടിരിക്കണം എന്നാലോച്ചിക്കുന്നവർ ചുതക്ക മായിട്ടേ ഉണ്ടാക്ക. വാസ്തവത്തിൽ പദ്യത്രപ്രഭായി ഭാഷാത്ത റംചയ്യന ഒരു കവിയുടെ ശ്രമത്തെ തന്നൊള്ളം മറ്റാൽ അരികയില്ല. എത്രയും രഹസ്യങ്ങളായ വിഷയങ്ങളേയും എത്രയം റിസ്‌റ്റൈകളായ ക്ലാക്കളേയും അടക്കിയിരിക്കുന്ന മുല്ലത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളേയും അതുപോലെ ഭാഷാക്കന്നതിൽ കേൾവപിള്ളിയ്ക്കാം മിരിക്കാവുന്ന ശ്രമം അസാധാരണമാണെന്ന പറയുന്നതിനു തൊൻ സംശയിക്കുന്നില്ല. ഈ ശ്രമത്തിനു് ഒരു സാഹിത്യം എല്ലാവരും ഈ ദ്രോഹപ്രധാന കൃതിയെ ബേണ്ടുംവണ്ണിക്കുമെന്നു്. എത്തിനു വളരെ ക്രമം രൂപാക്കാക്കുമെന്നു് തൊൻ പുസ്തകമായി വിശ്വേശിക്കുന്നു.

29-3-1068

തിരുവനന്തപുരം

*

(ഭാഷാപോഷിണിസരങ്ങു് ഓയജ്ജപ്പേട്ട ഈ പുസ്തകം സഭയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പരിശോധിച്ച് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും താഴെ ചെങ്കന്നതു്.)

II

പി. സി. മാനവിക്രി എടുക്കംരാജാ

...എന്നാമായി ചീറ്റിപ്പാനെള്ളുതു് മുല്ലേറോക്കതാല്ലെന്നു ത്വന്തർ മുഴവാസം അതുതു് തജ്ജമ്മേറോക്കങ്ങളിൽ വന്നിട്ടു നോ എന്നാക്കാൻ. ആയതു് ഈ തജ്ജമ്മയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു് പരിശോധിച്ചതിൽ നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ ഒരു സംശയി ഈ ഭാഷാനാരാധാരിയെന്നതെ എററവും ഉൾക്കൊൾപ്പി പ്പിക്കുന്നതാണെന്നെള്ളുതീഉല്ലെന്നു് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല...

ചൊല്ലേറുന്നാത കേ. സി. കെഡവകവി—

പ്രശ്നയൻ മഹാഭക്തിമാ—
നല്ലാസത്തോട് ചെള്ള തജ്ജമയതാം
നാരാധാരീയസ്വവം
കല്യാക്കത്തിമോദമേകമതിനോ
രണ്ടുണ്ണഹോ! കാരണം;
ചൊല്ലാം വിജ്ഞചരിത്രമൊന്നിരാപര
ഭാഷാന്തരപ്രശ്നാശിതാൻ.

III

കണ്ണതിക്ഷ്ടന്തന്യരാൻ

...ഈ ഗ്രന്ഥം ഈ കവിയുടെ പ്രസിദ്ധിക്ക് അടുത്തതും, നാരാധാരീയത്തില്ലെങ്കിൽ യോഗ്യതയ്ക്ക് അടുത്ത ഒരു ഭാഷാന്തര മാകാൻ തക്കതും, സാക്ഷാൽ നാരാധാരീയംപോലെ പ്രചാര മുണ്ടാക്കബാൻ അർഹവും, വിശ്വേഷിച്ചു് ഭാഷാപോഷിണി സഭാലതയ്ക്കും പ്രാഥമധ്യലമാണെന്നു നിസ്സംശയമായിപ്പറയാ വുന്നതും അയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സാമാന്യകവികളാൽ ദ്രുത്യാഖ്യമായും അത്യപകാരകമായുംമുള്ള ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കവി ചെള്ളിരിക്കുന്ന പരിഗ്രമഭ്യത അറിഞ്ഞു് തക്കതാ യും ഉചിതമായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു സംഭാവന ചെള്ളു് കവിയു ടെ പരിഗ്രമപ്പലഭ്യത നിഃവേറേണ്ടതാണെന്നു് യാതൊഴി സംശയവുംശുംഭാരം എന്നാൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു.

IV

കടത്തനാട് ഉദയവമ്പതന്യരാൻ

...ഈതു് ആദിത്യതാട്ടു് അവസാനംവരെയും ഇടവിടാതെ മനസ്സുനിറ്റി വായിച്ചു് പരിനോധിച്ചു്. അത്മകാംിന്യം

കൊണ്ടും മറ്റും മലയാളത്തിൽ തജ്ജമചെയ്യാൻ അത്യും പ്രധാനമന്ത്രിയെ നാരാധാരിയിൽ ഇംവിയം ഭാഷാസാരം ചെയ്യുന്നതിനാലും ഗ്രന്ഥക്കാർത്താവിൻറെ അഡ്വോക്യൂറന്തയാണ് കവിതയെക്കാർ അധികം ദ്രാഫ്ലിക്കേണ്ടിന്നു. മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകങ്ങളെ തജ്ജമചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ട വോളം എവഭവമിണ്ടെന്ന് പലരാലും സന്ദർഭത്തിൽപ്പെട്ട ചാത്തുകട്ടി കനാടിയാൽക്കെതാ തജ്ജമദ്ദ്രാക്കങ്ങളുടെ ഇതിഖ്യുളും ചില ദ്രാക്കങ്ങൾ അതിശയിക്കുന്നണ്ടെന്ന് പാരുന്നതായാൽ അതു ഒരിക്കലും അതിശയോക്തിയായി വരുന്നതല്ല. മലയാളികളിൽ പലജം ഭാഗവതാദിപുരാണങ്ങളുപോലെ അത്യും തഭക്തിപൂർണ്ണം നിത്യപരാരാധാനം ചെയ്യുവരുന്നതായ നാരാധാരിയെന്നു ഇപ്രകാരം ഭാഷാസാരപ്രസ്തിയത്രകൊണ്ട് വലിയകോയിന്തനുരാനവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഇതിന് അധികമായ പ്രചാരം ഉണ്ടാവാൻ സംഗതിയുണ്ടെന്ന് ഉംഗിപ്പാൻ ധാരാളം വഴിയുണ്ട്....

V

വയക്കരെ മുസ്സ്

ഈ പുസ്തകം മുഴുവൻ ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി....ഭക്തി രസപ്രധാനിവും, പഠിമിത്തങ്ങളാധികാരിക്കുന്ന പദ്യങ്ങളുകൈക്കാണ്ട് സംക്ഷേപത്രംപേണ ഭാഗവതാത്മത്തെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന തുമായ ഈ സ്നേഹത്പുസ്തകം സംസ്കൃതവ്യൂത്ത് പത്തിയില്ലാത്ത കേതുംകൂർത്തുടി പാരാധാരാത്തിന് ഉപയോഗത്തുള്ളതാകയാൽ കേരവപിള്ളയെക്കറിച്ച് ഏല്പാവരം മുതജ്ഞന്മാരായിരിക്കും എന്നാലും തിലേയ്ക്കു സംശയമില്ല; എന്നമാത്രമല്ല, സാധാരണ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാർ പ്രധാനമന്ത്രിയെ തജ്ജമചെയ്യു എന്നാലുംതു്. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ സമസ്യപദ്ധതി

ബള്ളക്കാണ്ടം പുറപ്പായ്പ്രധാനമെല്ലാണ്ടും മറ്റൊ അര നേരം പദ്ധതിയെല്ലാം വിഭക്തിക്കേളിയും പ്രധാനിക്കാതെത്ത എന്ന അത്വവും വ്യക്തമാക്കാം. ഭാഷയിലാകട്ട് ഇവ യാ തൊന്ത്രാഃം തരമില്ലെല്ലാ. അപ്പോൾസാധാരണ പുത്രന്മാളിലേ ഫ്ലീം വലിയവയായ സ്ക്രിപ്റ്റ്, കാനുമജ്ജരി, ശാർദ്ദുലവിക്രീ ഡിതം ദ്രതലായ പുത്രന്മാളിൽ ഒരു പാദഭേദയും ഒരത്തും ഒരു മറ്റൊ സമസ്യപദ്ധതിയെല്ലാണ്ടും ഐടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദിക്കിൽ അവയുടെ അർത്ഥത്തെത്ത വ്യക്തമായി ഭാഷയിൽ പറയണമെങ്കിൽ ഒരു ദ്രോക്കത്തിനാപകരം രണ്ടും മുന്നോ ദ്രോക്കന്മാർത്ഥരെന്ന വേണ്ടിവന്നുമാം. അഞ്ചെന്നയിരിക്കുന്നോൾ കേശവപിള്ള പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തണ്ട് സപാഭാവികമായ കവിതാസാഹത്യംഗത്യേതയും അവരിമേയ മായ പരിഹ്രതയെന്നയുംകൊണ്ടു “ആരാനാതിരൈക്കാത്തതു”... .

VI

(അഖ്യക്ഷനായ കേരളവക്ക് വലിയകോദിഞ്ചപുരാബന്ന വിഖ്യാ യിരെ ചില ടാഗണ്ഡൾ)

...എ ഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും തജ്ജമചെയ്യുന്നോൾ മുലത്താിലെ അർത്ഥത്തെത്ത മുഴവന്നും വരത്തുന്നതിനും സംസ്കൃതപദപ്രധാനമില്ലാതെ നിപുണ്ടിയില്ല. അതിലും വിശിഷ്യ ചുരാണസംഗ്രഹമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷാന്തരിക്കരിക്കുന്നോൾ ചോദിക്കുന്നോ?

ഈതിങ്ങം ചിലപ്പോൾ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും കാണുന്നില്ലെന്നില്ല. ഏല്ലാ മലയാളപദ്യഗമ്പങ്ങളിലും ഇതു യാരാളമുണ്ട്.

ഈ തജ്ജമയിൽ മുലതാിലെ പുത്രംതന്നെന്ന വേണമെന്നില്ല. അർത്ഥപൂർണ്ണിക്കും “സമാനപുത്രമാകാതിരിക്കുന്നതു” ചിലപ്പോൾ ആവാദ്യക്രൂം ഉത്തിവരാം.

പ്രീതിയാക്ഷരപ്രാസത്തെക്കരിച്ചു് രണ്ടിപ്രായം എം ഉണ്ടു്. ഈ തർജ്ജമമിൽ അതിനെ സാർഗ്ഗരികമായി ദീ കഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു ഭോഷമായി പറയാനില്ല.

കറിനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ തർജ്ജമചെയ്യേബാൻ അതുസു് എടുത്ത വത്തന്തു് സഹജമാണു്. അതു പ്രകൃതപുസ്തക തത്തിൽ അധികവുംശേഖനം എന്നിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ചിലഭിക്കിൽ നീചമെന്ന വിചാരിക്കപ്പെട്ടുന്ന പദം ചിലഭിക്കിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ളതായിരിക്കും. അതിനു് ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നതുവരെ പൊതുവെ ഒന്നു നീചമെന്നു മരിറാനു് ഉൽക്കുപ്പുമെന്നും ഒരിയാൻ പാടുള്ളതല്ല.

ഭാഷാനാരാധാരായണിയത്തിൻ്റെ ഗ്രംഞ്ചേലൈക്കരിച്ചു് പരിശോധകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം എക്കാത്രമായിരിക്കുന്നു. കേൾവപിള്ളു യുടെ തർജ്ജമ ശ്രീമാണ്ഡ്രാവും അഭിനന്ദനായു മാരണാനു് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ പുണ്ണി മായി സമ്മതിക്കുന്നു.

അശ്വിൻി ഭൂമംപേരം ഭാഷാനാരാധാരായണിയത്തിനു് സമ്മാനം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയും സം വ്യായ നിർദ്ദേശിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഒരു മധ്യസം വ്യയായി നാല്പത്തുപാ കൊടുക്കേണ്ടതിനു് വിധിച്ചുരിക്കുന്നു.

VII

വിദ്യാവിനോദിനി

...എം ശ്രീമാണ്ഡ്രാവും കവിതാസാമത്യവും വ്യത്യസ്തപത്തിഭാർത്യവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതെന്നെന്നയല്ല, കവിജാതിക്കു് പ്രത്യേകിച്ചും അസുലഭമായ സ്ഥിരതാസാഹ രൂപം സാമാന്യത്വാലിയിക്കും ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടും ഇതു ക്രോഡിംഗേത്തെക്കത്തായി വേറു ഒരു തർജ്ജമ വളരെ പലവത്തായ ഈ കാലത്തുടർന്നി ഉണ്ടാ

യിട്ടിരെപ്പാം നില്ലുംനേയും പറയാം. ശ്രമസാധ്യമാണെന്നുള്ള തുകാണ്ടമാത്രം ഒരു തർജ്ജമ ദ്രോഹപ്രധാനമാക്കുന്നതല്ല. അതിനു വേറെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുടി ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം. എന്നാമതു നോക്കാൻബുള്ളത് മുലഫ്രോക്കതാല്ലെങ്കിൽ മുഴവൻ അതായും ഓ ഷാദ്രോക്കങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായും. തെന്നും ഈ പുസ്തകത്തിൻറെ പലഭാഗങ്ങളും മുലതേതാട്ടുടി എന്തുനോക്കിയതിൽ അതിലെ അർത്ഥം ഈ തർജ്ജകയിൽ പുണ്ണമായി വന്നിട്ടുണ്ടാമാത്രമല്ല, അതായുള്ളതുനേരിലെ സ്നേഹിതന്മുള്ള രസങ്ങളുംയുടി ഇതിൽ സാമാന്യേന സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ദ്വാരിയാക്കരപ്പാസത്തു ഈ തർജ്ജമക്കാർൻ സാമ്പ്രതികമായി ദിക്ഷിച്ഛിച്ചിട്ടിരെപ്പുന്നുള്ളത് ഒരു നൃനത്യായി വിചാരിക്കുന്നവും പലതം ഉണ്ട്. എന്നാൽ തെന്നും അ തുടക്കത്തിലുള്ളവരെപ്പുന്നതെന്നും കേശവപ്പീളു ഈ കാഞ്ഞത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് വളരെ നന്നായിരിക്കുന്ന എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവരുംയുടിയാണ്. അർത്ഥത്തിനു ഹാനിയെ ക്ഷീഡ്യത്തെ ചെയ്യാവരുത്തും അനാവര്യപദ്ധതിൾ കൂടാതെയും പ്രാസം വരുത്താവുന്നിടത്തെല്ലാം അദ്ദേഹം അതു വരുത്തിട്ടുണ്ട്. അല്ലതേതങ്ങളിൽ പ്രാസദീക്ഷയെ ഉപേക്ഷിക്കുയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വളരെ സ്വപ്നികാരയോഗ്യമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നുകൂൺ എന്നെങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാസദീക്ഷയിരെപ്പിലും ദ്വാരിയാക്കരപ്പാസമുള്ള ദ്രോക്കങ്ങളാണ് അതിലുംതന്നെയും അഥവാ; എന്നതെന്നായല്ല വളരെ അതിശയിക്കുന്നതും അഭ്യരിക്കുന്നതും പ്രാസപ്രയോഗങ്ങളാട്ടുടിയ ദ്രോക്കങ്ങളും വളരെയുണ്ട്....

VIII

കോരളിസഖ്യാരി

... ‘ദ്വാരിയാക്കരപ്പാസം സമ്പ്രതിക്ഷിപ്പാതെയിതനു തു ഭംഗിയായിട്ടും’ എന്ന വിചാരിക്കുന്ന ചില ഫോറുന്നതാണ്

കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന വിശ്രദിപ്പാശപാടില്ല-
“വെച്ചതിനു കൊണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും വെടി വളരെ വിശ്രദി
മായില്ല?” എന്നപറഞ്ഞു “സഹാധാനപ്പേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വെടി
അണറനെപ്പോലെ മുലാർത്ഥവുമായി ഭേദിച്ച്” പ്രാസംകൊണ്ട
കുവിത നന്നാക്കാൻ കേശവപിള്ള അവർക്കും മനസ്സുബൈഡ്യം
തിരുന്നതു് കേവലം യുക്തമായിരിക്കേണ എന്നാണു് എന്നെല്ല
ടെ വിശ്രാസം. വേണ്ട ദിക്കുളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രസാദ
റീക്ഷയിൽ വളരെ ജാഗരുകനായിണ്ടതു് ഇതാണിട്ടുള്ളൂ്...
ഈ പ്രഥമത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ കവിതാവെവള
ബല്യത്തിലും പൂർണ്ണിയാവതോ അഭിനന്ദനക്കേണ്ടതാണു്.

IX

കേരളകിത്രം

...ഭാഷാദ പാഷിണിസഭയുടെ മുതലെപ്പെട്ട് ഇപ്പോഴതോന്തര
തിരുന്നക്കാർ അധികം അടിപ്പുഖിയുള്ള തായിൽനാ എങ്കിൽ
ഈ കൃതിയെ ഇതിലും വളരെ അധികമായ ഒരു സംഖ്യയാൽ
സഹാനിക്കവാൻ ഇടവത്തമായിതു്...

ഭാഷാതരത്തുതു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി മഹാ
രാജാവുതിതമനസ്സിലേണ്ട് അടിയറവെയ്യും, തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു സന്നോഷിച്ച് രതവച്ചിതമായ ഒരു സപ്തസ്ത്രമോതു്
ഒരു സമാനമായി കല്പിച്ചുകൊടുക്കുയും ചെയ്യുവെന്നു കേൾക്കു
ന്നതിനേക്കാം അത്രതക്കുടാനില്ല. കേശവപിള്ള അവർ
കുർക്ക് പദ്യരചനയിൽ അസാധാരണമായ സാമർപ്പണങ്ങൾ
നു് ഇതിന്മുൻപിൽത്തന്നെ മിക്ക വായനക്കാരും അംഗീക്കരി
ക്കുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സാമർപ്പണത്തെ ഈ ഭാഷാതരിക്കര
ണ്ണത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനകരമായി ഫലിപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
സപഭാവത്താലേതന്നെ ദ്രവശാഹമായ നാരായണിയെന്നു ഇ
ആമേൻ ജയത്തോടുകൂടി തജ്ജമചെയ്യിരിക്കുന്ന സംഗതി ഈ
ദ്വേംന്നതിന്റെ യോഗ്യതയെ നല്കുവല്ലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുനു-
ം ഒരു ദിക്കാലമായ ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥം ഇരുണ്ട ആതം മല
യാളുന്നതിൽ തജ്ജമചെയ്യിപ്പില്ല....

‘കാട്ടാസംഗ്രഹം

ഉൾക്കൊള്ളണമ്പ്

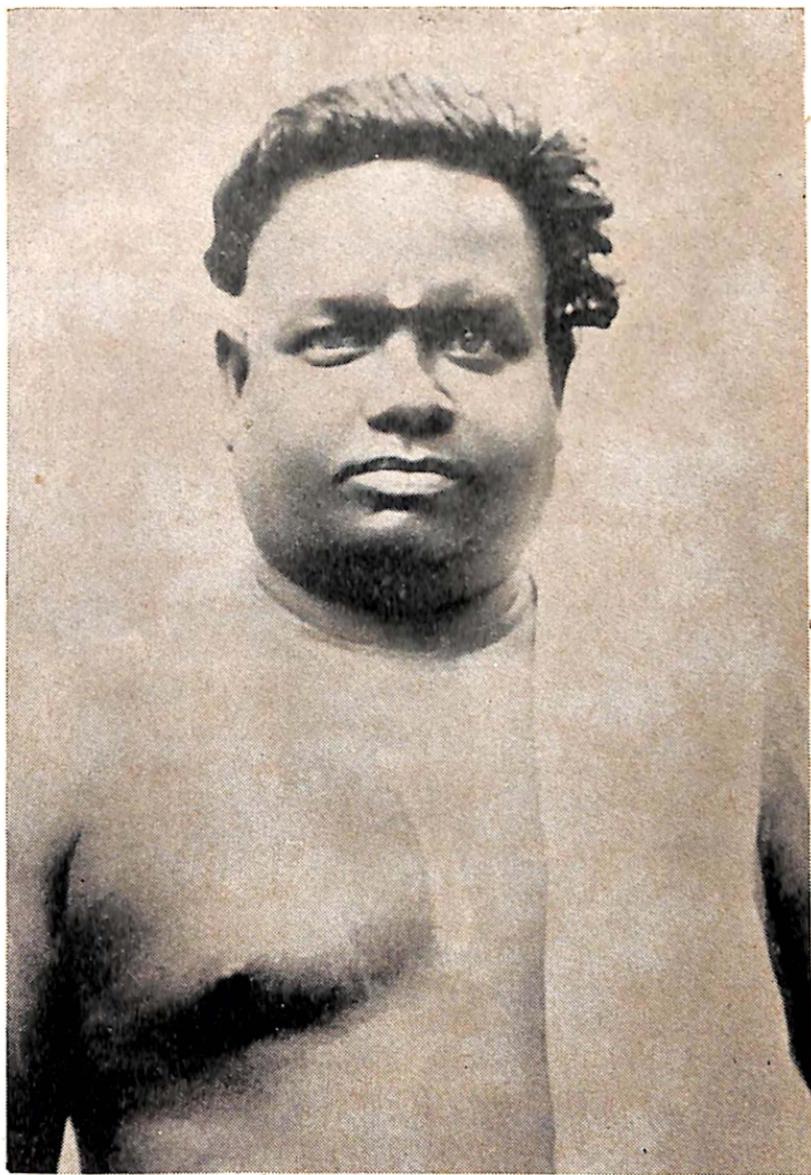
- 1, 2. ദൈവത്തിന്റെ പരമാത്മാവും ഭക്തിമാഹാത്മ്യവും.
3. ഭക്തിപ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവാത്മനയും.
4. യോഗാദ്ധ്യാസവൈദ്യുതം.
5. പ്രപഞ്ചസ്വാധീവിവൈദ്യുതം.
6. വിരാഖപ്രതിഷ്ഠവൈദ്യുതം.
- 7,8,9,10. ഗൃഹാവിശ്വാസ ഉള്ളത്തിലും പ്രപഞ്ചസ്വാധീയിൽ.
11. ജയവിജയത്താർ ശപിക്കപ്പെട്ടുന്നതും ഹിരന്യാക്ഷിനം ഹിരന്യകശാപുവും ആയി ജനിച്ചതും.
- 12,13. വരാഹാവതാരവും എറിരന്യാക്ഷവയവും.
14. ക്രമചരിത്രവും കരാറിലാവതാരവും.
15. ദേവദ്രോതിക്രാന്തി കപിലാചാര്യർ തത്ത്വാപദേശം ചെയ്യുന്നതു്.
16. നരനാർധയണാവതാരവും, സഹസ്രകവചാവയവും, ദക്ഷയാഗവും.
17. സ്ഥാപനചരിത്രം.
18. വേനചരിത്രവും സ്ത്രിചക്രവർത്തിയുടെ അവതാരവും.
19. പ്രാചീനബർഹാദ്ധൂഡിനേരിയും പുത്രയാരായ പ്രചേതസ്സുകളുടെയും കമ്മ.
20. പ്രിയലുതിന്റെ പഴത്പുത്രനായി ഒഴംക്കയോഗി അവതരിക്കുന്നതു്.
21. ജംബുദപിപ്രതിശ്രീ നവവണ്ണങ്ങളിലുള്ള അവതാരങ്ങളിന്തികളുടെ സേവാരൈതികളും, ദൃക്ക്ഷാദിപ്രാപ്തുകളിലുള്ള വത്രടെ ഭജനപ്രകാരങ്ങളും.

22. അജാമിളു ചരിതം.
23. വിശ്വപ്രക്രമണം, ചിത്രക്കേരളവിന്നേരം കുമയും, മുത്താസുരവയവും, മരങ്ങളുടെ ഉച്ച തത്തിലും.
- 24,25. പ്രസ്താവനരിതവും, നരസിംഹാവതാരവും, ദാരിദ്ര്യകൾിപ്പവയവും.
26. ഗജേന്റുമോക്ഷം.
- 27,28,29. പാലാഴിമദമനവും, സ്ഥിർമാവതാരവും, ധനാദാരിയും വതാരവും, മോഹിനിപ്രവതാരവും.
- 30,31. വാമനാവതാരം.
32. മത്സ്യാവതാരം.
33. അംബരിഷചരിതം.
- 34,35. രാമാധനം.
36. പരഞ്ഞരാമചരിതം.
- 37,38,39. ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരവും, ശ്രീകൃഷ്ണരൂഗാക്ലഭാരിപ്പ കൊണ്ടപോക്കന്നതും, ദ്രോവനാവതാരവും, നാഡാരാപാദികളുടെ സന്ദേശവും:
- 40,41. പുതനാമോക്ഷം.
42. ശക്രാസുരവയം.
43. തൃണാവത്താസുരവയം.
44. ശ്രീകൃഷ്ണരഹിര നാമകരണം.
45. നവനിതചോരണം.
46. മുൻഭോജനപരീക്ഷയിൽ മാതാവിന്ന മുഖാ മാഞ്ചാ ഗത്തിൽ പ്രപഞ്ചം കാണിക്കുന്നതു്.
47. ഉല്പവലബ്ദി.
48. നൃത്തംബരമനിഗ്രീവന്നാത്തട ശാപമോക്ഷം.
49. വൃന്ദാവനപ്രവേശം.
50. വസാസുരവയവും, ബൈക്കാസുരവയവും.

51. അഭ്യാസുരവയവും, വനങ്കാജനവും.
52. വത്സസ്നേഹയവും, ശ്രൂഹാവിശൻറ സ്ത്രീയും.
53. യേനകാസുരവയം.
- 54,55,56. കാളിയമർദ്ദനം.
57. ഗ്രോപാലതാരോച്ചക്ടിയുള്ള ക്രൂഡിയും പ്രലംബാസുരവയവും.
58. മൃജാരണ്യത്തിൽവെച്ച് കാട്ടതീ ശമിപ്പിച്ച ഗ്രോപനാരെ രക്ഷിച്ചതും, ഔതുവണ്ണനവും.
59. ഭഗവാന്റെ വേണ്ണഗാനവും ഗ്രോപികളുടെ അന്തരാഗവും.
60. ഗ്രോപികളുടെ പ്രതാനഹൃംഗവും വസ്ത്രാപഹരണവും.
61. ഭഗവാൻ, അനന്തകാണ്ഠചെന്ന ശ്രൂഢിശാഖാഗ്രഹിച്ചതും.
- 62,63. ഗ്രോവർല്ലബന്നോഡ്യാരണം.
64. ഇന്ത്യൻവും സുരഭിയും ഫൈറ്റിയും, ഭഗവാൻ വത്സസ്നേഹത്തിൽനാിന്ന നന്ദന കൊണ്ടുവരുന്നതും.
- 65,66, ^ജ
67,68. ^ജ ഗ്രോപസ്ത്രികളോച്ചക്ടിയുള്ള ക്രൂഡകൾ.
69. രാസക്രീഡ.
70. സുദർശനന്റെ ശാപമോക്ഷാം, ശംഖചൃഥയൻ്റെ യും അരിംഡ്യാസുരണ്ണിയും വധവും.
71. കേശാം, വേദ്യാമാസുരൻ ഇവതുടെ വധം.
- 72,73, ^ജ
74,75. ^ജ കംസവധം.
76. ഗ്രൗണ്ടക്ഷിണിയും, ഉദ്ധവർ ഗ്രോക്കലശ്തിൽ പോയി വന്നതും.

77. ଭାବୁର ଶେଷରଙ୍ଗ୍ୟିତ୍ୱରେ ଆଜ୍ଞାରଙ୍ଗେରଙ୍ଗୁମ ହୁଏ ତାପିଲୁ ହୋଇଥିବୁ, ଜରାସନ୍ଧୀରେଣ୍ଟ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଚପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଓ ଚକ୍ରକାଳରେ ଅନ୍ଧଗ୍ରହିତ୍ୱରୁ, ପାର କାପ୍ରାଵେଶରୁବୁ.
- 78,79. ଅନ୍ଧରେଣ୍ଟୀରୁ ପଥରରୁ.
80. ସ୍ୟମନିକଂ.
81. ଶୁଭଭାବରେଣ୍ଟୁବୁ, ବାଣ୍ୟବାଦହନ୍ତବୁ, କାନ୍ତି ଓଁ, ମିତ୍ରବିନ୍ଦ, ସନ୍ଧ୍ୟ, ଭାବ, ଲକ୍ଷଣ ହୃଦୟର ବିବାହରୁ, ଫୁଲର ନରକର ହୃଦୟର ପଥରୁ, ପତିଗାରୀରୁ ସ୍ନିକରେ ସପ୍ରିକରିତ୍ୱରୁ, ପାରୀ ଜୀବରେଣ୍ଟୁବୁ, ନାରତମୋହରିନବୁ.
82. ଶେଷରବାଦରୁ, ପ୍ରତ୍ୟମ'ଗଲୁ ଅନ୍ଧବତୀରେଣ୍ଟୁବୁ, ଅନ୍ଧରେଲୁଙ୍କ ଦୋଷଗାନ୍ୟରୁ ବିବାହରେ ଚପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଅନ୍ଧବିଦ୍ୟରୁ, ଶୂଣ୍ୟରେଣ୍ଟୁବୁ, ଗୁରୁମୋକ୍ଷରୁ.
83. ପାଣ୍ୟକବିଦ୍ୟରୁ, ବିବିଦବିଦ୍ୟରୁ, ହଣ୍ଡିଙ୍ ପୁରୀକଷଣରୁବୁ, ଲକ୍ଷଣରେ ସାଂଖ୍ୟର ବିବାହରେ ଚପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ.
84. ସମନିପାତ୍ରରୁ, ଅବିରତବୀତ୍ୟ ବାଣ୍ୟ ଭାବର ଯାଗରେ ଚପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ.
85. ଜରାସନ୍ଧୀରୁ ବିଦ୍ୟରୁ, ରୈତ୍ରୀରୁଲବିଦ୍ୟରୁ, କ୍ରମ୍ଭୂଯ ନାମର ସମଲଜଲାନ୍ତରରୁ.
86. ଶାପ.ରାଜରୁ, ଭାନୁବକ୍ରବିଦ୍ୟରୁ, ବିଷ୍ଣୁପଦର ଲାତିଲୁ ପାଞ୍ଚାଲିକ ରକ୍ଷିତ୍ୱରୁ, ଶାକଭକ୍ଷ ଶାକକାଣକ୍ତ୍ ଦୁର୍ଲ୍ଲାଙ୍ଘାବିକ ତୁଳ୍ଣିରେଷ୍ଟ୍ରତୀରୁ, ପାଞ୍ଚଶିଖାକାମୀ ଯାହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ, ବଲଭାବରେ ତୀରମୁକ୍ତରୁ, ଭାବରୁ ରତ୍ନରୁ, ବଲଭାବରେ ତୀରମୁକ୍ତରୁ, ଯମ ପୁତ୍ରର ଭାବରୁବୁ.

87. കുടചാലവുംതം.
88. മൃതപ്പത്രക്കാരെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാൺിച്ചു ദേവകി യെ സദോഹിപ്പിച്ചതും, ബഹുലാസ്തനയും ശ്രദ്ധേവനേയും അനാഗ്രഹിച്ചതും, സന്താനഗ്രഹാപാലായും, നാരദൻ വാസുദേവക്കാർഗ്ഗവാസി ഉഖ്യവാക്കിം ജന്മാനോപദേശം ചെയ്തും.
89. റൂകാസുരവധ്യവും, ഭൂമധ്യശിഖി ത്രിഘ്രത്തികളെ പരീക്ഷിച്ചതും.
90. വിജ്ഞമാഹാത്മ്യം.
- 91,92. ഭഗവൻഭജനരതീതികൾ.
93. ശ്രൂതിഞ്ചന്തയിൽ 24 ഗ്രാഹങ്കാരിശ്വരിനാൽ ജന്മാനസന്ധാനം.
- 94,95. ഭക്തിമാഹാത്മ്യവും ഭഗവദ്യാനവും.
96. ഭഗവാന്മഹിമയും, ജന്മാനജ്ഞാഹാദിക്രമവും.
97. ഭക്തിപ്രാത്മനയും മാക്കണ്ണേഡയചരിതവും.
98. ഭഗവാന്നർ നിഷ്ഠാളംതുപാവണ്ണനം.
99. ഭഗവാന്നർ മാഹാത്മ്യവണ്ണനം.
100. ശ്രീകൃഷ്ണകേശാദിപാദവർണ്ണനവും ഉപസംഹാരവും.

കെ. സി. കേരവപിള്ള

ജനനം 22-6-1043

മരണം 20-1-1089

ഒന്നാം ഉശകം

അനുനദിപ്പാന്താനത്രാവം സദ്ഗവിരഹിതം
സാഹചര്യം പൂജ്യമെന്നും
നില്ലംഗം സംവയ്യേറുനിഗമലസിതമ—
സ്വീഷ്മായ് ഭഖ്മാന്ത്രേ
മോക്ഷാകാരം കലാസ്തീന പരമതമം
ബ്രഹ്മമാഹാത! തത്പരം
സാക്ഷാത്ത് ദോഡിച്ചുടുന്നിള്ളെപ്പവനപുരേ;
ലോകർത്തൻഭാഗ്യമന്ത്രേ.

1

സ്വിഷ്മാവം വാസ്തവേവം സുലഭതയോടു കൈക—
വന്നിരക്കേബാഴം ഹാ!
മര്ദ്ദാന്നാന്ത്രായിപ്പോൾ ഭവി കത്തുകിൽ നീ—
സ്ഥംഭാധം മൃഡരന്ത്രേ;
കൈല്ലാടേ തുങ്ങളുന്നിള്ളെപ്പവനപുരാ—
ധീരോന്മീശനത്താൻ
മുറും വേദങ്ങൾ തീർപ്പാൻ സ്ഥാരതരമതിയോ—
ഭാഗ്രയിക്കുന്ന നിത്യം.

2

നാഹാ! മറേവ ചേരാതയികവികലമാ—
 യുള്ള സ്തതപ്രതിശ്ശ നിന്മാഞ്ഞ—
 ഭേദത്തല്ലത്രെന്നിരൈന്നേ തനരിതി ബഹ്യാ
 വ്യാസവാക്യം ശ്രവിച്ചു;
 സ്വന്നുനോ പുണ്യവാക്യം വരെ! പരിരക്ഷി—
 ക്കന്ന മാധ്യമ്മേരി—
 സ്ഥാപ്തപ്രാഥാൽ സ്‌ഹരിക്കുന്നാൽ പരസ്വവച്ചി—
 അത്രെള്ളാരങ്ങേനിതനിൽ. 3

നുനം കവപരമാഴിഞ്ഞു പൂജ്യമധ്യികാ—
 നന്ദാരുതാകാരമായ്
 മാനം വിച്ചതിഞ്ഞലുമായ് സുഭഗമായ്
 ലീനാതിമൃഗഞ്ഞലുമാം
 ബ്രഹ്മാഖ്യം തിരമാലപോലെ വിമലം
 സതപം; തദാത്മാ ഭവാൻ
 സത്യം നിജ്ഞുളനോക്കുകിൽ; സകളും—
 യുള്ളൊരു തവാംഘണ്ടം താൻ. 4

നിവ്യാപാര! ഭവാന്നർയൈക്കുണ്ടാമതാം
 നിർമ്മുലമാം ചേഷ്ടയാൽ,
 ചേന്നില്ലാത്തതു പോലെഴ്ചം പ്രക്ഷതിയു—
 ഞാക്കന്ന കട്ടുബിയിൽ
 ത്രാഉം സതപരമാരാഘമൻപൊട്ടിൽ നീ—
 നമ്മാരണാം ചെയ്തു നീ
 സദ്വേംബന്ധുഷ്ടം! വഹിച്ചിട്ടുന്ന മഹിതം
 ലീലാസപ്രത്യുഹം വിഭോ! 5

വൃത്തൻമേലുകളായസൂനനിരപോൾ
 ശ്രാംകിപ്പതായ് മാധ്യരീ—
 സത്താം ധന്യജനാക്ഷികൾക്കുമിതപ്പു—
 സോംതായും ധന്യാലുത്തിയായെത്തരും
 പൊൻതന്താർമ്മാനിനിതൻകളിക്ക നിധിയായ്
 ഭക്തക്ക്രതിപ്പീതിയെ—
 ചുത്തീടും തവ ചാതവിഗ്രഹമതി—
 ഞുള്ളിൽ ഭജിക്കുന്ന താൻ.

6

കഷ്ടം നിന്നെട സ്വജ്ജി ജീവികളിലു—
 ത്യാത്തിക്ക താൻ ഹേമുവെ—
 നോതേൻ മുൻപിവ, നിപ്പോശങ്ങെന നിന—
 ചീടുന്തിപ്പേരുമേ;
 ഇല്ലുനാലിതു, ചിത്രസാർദ്ദമ്പുരം
 നിൻദേഹമിദേഹികൾ—
 ക്ലൂസവത്താട കണ്ണ കേടുമധ്യികാ—
 നന്ദത്തിൽ മുങ്ങാവതോ?

7

നമിക്കനോക്കൻപോടരീകിലനിഡാം
 വാണിച്ചുന്നത്രയല്ലാ
 തെരികൈനെന്തിക്കാതഭീമതവുമാ—
 നന്ദവും നൽകിച്ചുന്ന;
 നിന്നുംനേപാൾ നീ താൻ നിരവധിപലം
 സർവ്വം കല്പവുക്ക്ഷം;
 ഇളളുട്ടും വ്യത്മം സുരവനഗതം
 വുക്ക്ഷമിപ്പിച്ചിച്ചുന.

8

അന്നപ്രാണമിഴും കരണ്ണരഹാട് കൊട്ട—
ക്കെന്ന; നീയോ കൊട്ടക്കും
തന്നെത്താ;—നന്നപ്രാണക്ക്യാപർ വിള്ളതയാൽ;
നീയയീശൻ നിന്നക്കും;
നന്നായ് നിന്നിൽ സുവിക്കന്നിൽ മധുരതരേ
ഭാഗ്യവജ്ജീവസംഘം;
പിന്നാത്മാരാമഭോ നീ;—യീതിബഹുഗ്രാഹം—
ബോദ്ധ ശൈരേ! തൊഴുന്നേൻ.

9

ചൈശ്രപ്പയ്യും തവ ശക്താദിനിയമം
ചൈയുന്ന, വൈത്തും റാറം
വിശ്രോഢിക്കുംജ്ഞബലപ്രഭാവഹരണം,
മുകേതാപഗീതം ഷുകൾ,
അംഗ്രാം രമ നിന്നെൻ മെയ്തി,—ലവിലം
നിസ്തും! വേദിച്ച നീ
വിശ്രോഡാ! ഭാവദപചല്ലിന വിഭോ!
വിവ്യാതഫുവ്യാന്തയം.

10

രണ്ടാം പദ്ധക്കം

അക്കാഭ്രാദ്യത്തിക്കിരീം തൊട്ടുകരി വില്ലും
നന്നരി കാരണ്ണമോല്ലും
തുക്കണ്ണും പ്രശ്നവിരിച്ചാശൈലുമശകാഴക്കം
നാസയും ശണ്യഭാഗേ
തിക്കീട്ടം ദീപ്പിയോടേ കകരങ്ങചീയൈഴും
കണ്യലം കൗസ്തും തേ
മുവ്യാന്തിവത്സഹാരങ്ങളുമും വന്നമാ—
ല്യാദിയും കൈതൊഴുന്നേൻ.

1

കൈ നാലികളുടെ ഇളങ്കും ഗുഡയുമരിയുമ—
 പ്ലക്കജം ശംവവും നൽ—
 മേഖലയും കക്കണം തോർവ്വൈളകൾ മഹിതര—
 താംഗ്രൂലൈയണ്ടള്ളം തേ
 കായേ ചേന്നുള്ളാരോമൽക്കനകമയമര—
 തൊന്താണമാ മണ്ണതവസ്തു—
 ശ്രീയും ചെറുതാമരപ്പു പണ്ണിയുമടിയുമോ—
 ക്കന്ന ദുഃഖം നാശിക്കാൻ.

2

മോഹിപ്പിപ്പതില്യം സുമോഹനമതാ—
 ഫേരാം മഹീയസ്സിൽ നീ—
 നാഹനാധികമായലം മധുരമാ—
 യത്യാദമായെത്രയും
 ഇഞ്ചാകാരണമായ് മഹാസുഷമമാ—
 യത്യുത്തുതാകാരമാം
 ദേഹം ഭൂതേ വന്നതിലാക്ക് കുറക്കം
 ചേക്കന്നതില്ലോക്കിലോ?

3

നിസ്തല്യം നിന്റെ ദേഹം മധുരമിൽ ലഭി—
 ചുംബിരാദേവി മോഹാൽ
 നിന്മൈട്ടനില്പ സസ്യയി ചീരമയി തൻ—
 സേവകങ്ങാരില്യം താ!
 ഇത്യം നിസ്തേഷാരാഭാ പരമരസമതിന്—
 ദൈഹം നിസ്തേഖാരത്തിൽ നിന്മ—
 ഉത്തനപിക്കതേവിച്ചു ജഗതി ചപലയെ—
 നാളുള ദുഷ്ക്ഷീതി കഠ്റ്റം!

4

ലക്ഷ്മീ നിന്നുകൾ കഴഞ്ഞവൻ, പര-
മാരിം പാം ചഞ്ചലാ;
ലക്ഷ്മീസാമ! യഥാത്പമിന്നിതിാം ഞാൻ-
വേരാനു ചാലുചുവൻ;
അക്ഷിണം തവ ത്രുപ്പമോത്തിഹ മുണം
വള്ളിച്ചിട്ടു ഭക്തരിൽ
സാക്ഷാൽത്തൻ ദയിതപ്രസംഗക്കുകാ—
ലെനം വസിക്കുനിവൻ.

5

എവം സൗന്ദര്യമാം നല്ലതമശ പോഴി—
ക്കുന്നതായല്ലെസിക്കം
ഗോവിന്ദ! നിന്നസപത്രം പരമരസമയം
മോഹനം കേൾപ്പുവക്കായ്
കൈവന്നോരാത്മളഭ്യാ മതിയതിനാ മദി—
പ്രിച്ച രോമാംപേമകി—
ക്രാന്നക്ക്ലൈനീർ കൊണ്ടിടനടൽ വഴിപോൻ
സേചനം ചെയ്തിട്ടുണ്ണാം.

6

കമ്മജ്ഞനാന്തഭൂക്കാളഡികമഹിതമി—
ബ്രഹ്മക്കതിയാം യോഗമാണു—
നാന്നോദം ചൊല്ലിട്ടു ദ്രശ്യതരമിഹ യോ—
ഗീശപരന്മാർ മുരാരേ!
അമ്മാഹാത്മ്യം കലാന്നോരധികമല്ലരമാം
നാന്നിസപത്രതിലേറും
സമോഹഭ്രൂമഭാരാതമിക സുവാമവില—
നാഞ്ചമബ്രഹ്മകതിലഭ്യാ.

7

കാമം വിട്ടുള്ള ധന്മാചരണമിയല്ലെ—
മഹംജോഗം ചിരേണ
ശ്രീമൻ! നാലു ഫലത്തെപ്പറ്റിചീ;—ലുപനിഷദ്—
അതാബലഭ്യം നിന്തപ്പാൽ
കാമം ദ്രൈപ്പാപമവ്യക്തത കലാകയാ;—
ലേററാപ്പും നന്ന നിസ്കർ
പ്രേമാകാരം വിളങ്ങും സുമധുരതരയാ—
യുള്ള സർജ്ജനി തന്ന.

8

ആയാസപ്പെട്ട കമ്മാവലിക്കരെ വിയിച്ചൊക്ക്
ചെയ്യു രാഗാദിയെന്നു
ഭക്താ ഭോധത്തിലോ യോഗ്യത ചീലം കലാം;
ദ്രോധ്യമല്ലായതൊക്കും;
ചീതാർത്തപം ലട്ടികാതിഹ ചീലം വിഷമ—
പ്പെട്ടേഹാ! തക്കമാദ്ദേ
ബ്രഹ്മാവ്യം നിസ്താരിരം കത്തിയയിക്കജ്ഞ—
ന്നങ്ങളാൽ സിദ്ധരാകം.

9

ത്രദ്ധാത്താതിരസാനൃതാംഖ്യയിയിലെ
സ്ന്നാനത്തിനാലേ സ്വര്യം
സിദ്ധിക്കം തവ ഭക്തി; നല്ലമമല—
അതാനം സ്വവം; സിദ്ധിയും
എക്കിട്ടം ക്രത;—മീവിയം സുമധുരം
ത്രസ്തപാദപത്മങ്ങളിൽ
പ്രേമം കൊണ്ടെഴുമാർത്തഭാവമത്ര താ—
നാണാക വാതേരെ! മേ.

11

മുന്നാം പശകം

പഠിച്ചും നാമഞ്ചലം മുമദജലരാഡാ മുഴകിയും
സുരിച്ചും തെ അപം മുണക്കടകൾ ചൊന്നം
സുവമൊടേ
ചരിച്ചും സത്തഭക്ത്യാത്പര്യി പരിരമീക്ഷനവർ പരം
ലഭിച്ചിഷ്ടും സർപ്പം പരമസുക്തതം ചേൻബർ ദ്വയം. 1

അയ്യയേ! രോഗരാഹാത്തികൾ ബത! പിടിപെ-
ട്രോത ചിത്തം ഹരേ! നിൻ—
മെയ്യിൻസേവാരസത്തിക്കലുമനിശ്രമനാ—
സക്തമായ് ത്തീന്റിട്ടുന്ന;
പൊയുല്ലുന്നകിലും നിൻ ചടങ്ജനരസ—
തേതാട്ട എന്നു നാമജാലം
പരയുപ്പേയുജ്ജപിച്ചിട്ടോത രഹസ്യി വസി—
ചുപ്പീടുവെൻ നീ തൃണ്ണു.

2

നിൻകുപാലവമുദിക്കിലെന്തിച്ച ശരീരി—
കർക്ക ലഭിച്ചാത്തതെന്ന്—
സകടങ്ങാളയകറുകൈ നാത നിന്നും—
ലത്രയൊരു സാരമോ?
നിൻകലേറിയൊരു ഭക്തിയുള്ളവരിലാരസ—
ങ്തിയൊരു മുക്തരായ്
സകടങ്ങാളെ വിനാ സുവത്തൊട്ട്
ചരിപ്പുതിലി ഭവനോ? വിഭോ!

3

നാമ! ശ്രീനാരദാദ്യാ മനിവർഡ ഭവനേ
 അഥരായ് ശ്രൂഡഗത്യാ
 മോദാൽ നിൻപാദചിന്താരസമയുരതയാ
 ദ്വിവമല്ലാമകരറി
 ഭാനം സച്ചീർപരാനന്ദകരസഭരച—
 തപ്രവാഹത്തിൽ മങ്ങി—
 ദ്വിത്തയാരായ് പരിക്കണ്ണിതു; പരമിതിലും
 പിന്നെയെന്നോന്ന് വേണ്ടോ?

4

ചൊല്ലേറുന്നാൽ ഭക്തിപൂരമടിയ—
 ഫല്ലാസിയായീണം;
 മല്ലാരേ! മമ ദ്വിവഭാരമത്ര താ—
 നില്ലാത്തയാക്കം ദ്വിശം;
 അംല്ലുന്നാൽ നിഹമോക്തി നിന്നെന്ന വചനം
 ശ്രീവ്യാസസ്ത്രൻ വാക്യവും
 കില്ലില്ലാക്കയസത്യമാം പദ്മികർത്തൻ—
 വാക്കെന്നപോൽ ശ്രീപതേ!

5

നിൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ റസങ്ങളാൽ ഹയുരമുണ്ടപി—
 ലേ വരദ! ഭക്തിയോ;
 ഭക്തിയോട്ടു കുറേ വള്ളത്തിട്ടുകിഞ്ഞാത്തി—
 യോക്കയുമകരറിട്ടം
 അംഗ! പിന്നെയുമത്തെക്കാലമതിലുറ—
 ബോധമുളവാക്കിനി—
 ഫൂംഗ! മുക്തിരിയയുമേകിട്ടുന്ന; പുന—
 രൈതു വേണ്ടതെപരം? ഹരേ!

6

ചേരും തീർന്നീടണം, മെ പദയുഗമിഹ നീസ്
 ക്ഷേത്രഭാഗേ വരേണം,
 പുജിക്കേണം ഭവാനക്കരമിതു, പരമൈ—
 ലോചനം നീസ്സറ ദേഹരം
 ഇംഗാ! കണ്ടീടണം നീസ് ചരണത്തുള്ളസിരൈയൈ—
 നാസയും മോദഭാരാ—
 വേശാൽ മ്ലാണീക്കവേണം, ശ്രവണങ്ങമിദം
 കേൾക്കേണം നീസ് ചരിത്രം.

7

വായ്യും രോമാഖ്യമോട്ടം പ്രേതകിന പുതസ—
 റോഷബാധ്യങ്ങളോട്ടം
 തീക്കാനിനാവതല്ലാത്തൊരു തജക്കലേ ഞാൻ
 വിന്ധ്യരിക്കം വിധത്തിൽ,
 ചീക്കം ദ്രോഖനിമിത്തം വിവശതയെഴുമൈ—
 മാനസത്തിൽ പരാന—
 റോൺകർഷജഞാനത്തുപം നരകധരാ! വിള—
 അനീടണം നീസ് സപ്രത്യുപം.

8

നീനിൽ സ്നേഹം വെടിഞ്ഞുള്ളവക്കമിഹ സുവം
 പുണ്ട് വാഴൻ ലോകേ;
 നന്നായ് ദ്രോഖിച്ചിട്ടോന്തു തവ ചരണയുഗ—
 സ്നേഹറിയാം ഞാനിതെന്തേ?
 ചരിന്നും ദ്രോജ്ജീത്തി വന്നീടത്തു തവ വിശേ!
 രോഗമല്ലാം ശമിപ്പി—
 ത്രുനന തപ്പിപാദഭക്തപ്രവരമക്കടമു—
 കീടണം സത്പരം നീ.

9

എന്തിനോന്നാത്മകിതല്ലാം? തവ കരണ വിഭാ!

യാതൊരുക്കൽ ഭവിഷ്ട്ട്
സന്ദേശാലത്രകാലം വിവിധതരവില്ല—
പദ്ധതിലല്ലാം ത്രജിച്ചു
മുൻപിൽ സകല്പിതം നിൻ സുതചിരചരണ—
രതാർ നമിച്ചും സൗതിച്ചും
സംഘജിച്ചും കഴിച്ചുട്ടേടുന്നവിലദിനം
രേഖതിപോൾ വ്യക്തമായ് ഞാൻ.

10

നാലം ഒരുക്കം

സ്വശ്ചം വിഭാ നിശ്ചയപാസനത്തി—
നിശ്ചം സുഖം നീ മമ നല്ലിടേണാം;
അവളാംഗയേഃഗത്ത വഹിച്ചു ഞാൻ നിൻ—
തുഷ്ടിക്ക സർഭാജനമായ് ഭവിക്കാം.

1

സർബ്ബഹചർത്താവിയമങ്ങളാലും
സ്ഥാനാദിയാകം നീയമന്തിനാലും
മുഖ്യാ സുഭക്ത്യാ ച സുവാസനത്തൈ—
പൂത്രാദ്യമോ ഞാൻ ദ്രശ്മാക്കിട്ടേണൻ.

2

ധ്യാനിച്ചു താരം വഴിപോലൊത്മകീ
പ്രാണാനിലൻതനെ മലങ്ങൾ പോകീ
സാരേറുംിയാളീവിഷയങ്ങൾ നീകീ—
ദ്രൗരേ! തവോപാസന ചെയ്യേബാൻ ഞാൻ

3

സ്വയേജ്യതരം തവ ശരീരമതിൽ പ്രചുരാ-
പ്രക്കാരു പിന്നെയുമേ മതിയെയുറിക്കാം;
അപ്പോൾ തവാം സ്വീകൃതചിന്തകനായിട്ടും ഞാൻ
നൽകുന്നതിയാർദ്ദേശയുള്ളിൽ വഹിച്ചുകൊള്ളാം. 4

സലഭ്യാഗഭ്യാഗരതനാകിയ ഭാസനാം ഞാൻ
വിസ്മയിച്ചുവരുവത്തോട് ചാതവാക്കം
തപദേഹമീശ! പ്രിരാരീലാജയാൽ മനസ്സിൽ
ധ്യാനിച്ചിട്ടാമൊട്ടവതിൽ ശ്രമവേശമെന്നേ. 5

എവം ഭവത്സകളുത്തിയെയോത്തു മെണ്ണേ
താവും രഖതിലലിയും മനമാന്വക്ക്
സാന്തുപ്രമോദരസഭാജനകായിട്ടും നിന്ന്—
ശ്രൂഹസ്പദ്യപച്ചടകനാന്തരമായ് വിള്ളും. 6

പരരസാസപദനസ്ഥിതിയാക്കമ—
പുരസ്മാധി ലഭിച്ച വസിക്കവേ
പരിചലിക്കില്ലടൻ ജഗദീശ! ഞാൻ
പരമധാരണയാദി ഗ്രംങ്ങിടാം. 7

എവം പിന്നെയുമ്പ്രസിംഗ്രഹവിൽ
ചിത്രേ വിള്ളും ചീരുമി—
നീയാകം പരമാത്മസൗഖ്യമതിനാൽ
സന്തുഷ്ടനായിട്ടും ഞാൻ
മോക്ഷം ചേരുന്നാൽ ഭക്തർത്തൻ്മുടിയതിൽ
ചുട്ടന്ന മാണിക്യമായ്
ലക്ഷ്മീശാ! ശ്രൂകനാരഭാദിനിമാ—
ക്രമാപ്പം ചരിച്ചീടുവെൻ. 8

ചാലേ നിന്റെ സമാധിലാഭസമയ—
 തതികൾ ക്രതം താൻ, ക്രമ—
 തതാലോ മോക്ഷരസം കല്പന് പൂർണ്ണപ്രാണ
 യോഗത്തിനാലേറവും
 സ്വാധീനത്പരമിയന്ന വായുവിനെന്നയാ—
 റാധാരമാദ്ധ്യാത്മക—
 കൂദംപും നാമ! സൗഖ്യമന്നന്ന ബൈ! നയി
 ചുട്ടീനു വേണ്ടുംവിയം.

9

നീരജ്ജാമൻ തൻലിംഗദേഹതയും വി—
 കുക്കാലത്തിൽ ചേതമാത്താവു നിന്റുകൾ;
 മൂല്യാവും വിച്ചിത്രിയെത്തുരുംപലേങ്ക—
 ശ്രദ്ധായുക്തൻ നിന്ദ്രമിക്കുന്നവല്ലോ.

10

ദൈത്യവംശഹരാ! വഹനിയാലുമമു
 വാസരം ധവളപക്ഷമ—
 അനുത്തരാധിക്ഷാമിവരാനിനള്ളുവര—
 ദേവരാലുമയി ദൈവമേ!
 മിത്രമണ്ഡലമവാപിതൻ വരം!
 ഭക്തമണ്ഡലിയവനം ക്രമാ—
 ലൈത്തിട്ടുനു ബഹുചീതമോദമൊട്ട—
 മൃതത്തമൻ യുവപദംവരെ.

11

പിനീടിക്കുപരാലയത്തില്ലടനേ—
 ദയത്തീടു നിന്റുക്കുതനാ—
 കുന്നോൻ ശ്രേഷ്ഠവാനിയിക്കലിയലും
 ചുട്ടേറു ദുഃഖം പരം

ചേന്നീച്ചം പൊഴതോ നിന്മ്മിലതിനാം
 മുൻപോ തരംപോലെ താൻ
 ചെന്നീച്ചനു മുകളം! സുന്ദരതനോ!
 ലോക്കേശലോകത്തിലും.

12

പീരു ബ്രഹ്മപദത്തിലോ തവ മഹാ
 ലോകത്തിലോ വാണിവൻ
 ചേന്നീച്ചനിൽ മോക്ഷമചൂടി! മഹാ
 കല്പാതകാലേ വിഭോ!
 മുനേ താൻ നിജവാഞ്ഛയാൽ മഹിതമാ—
 മോജസ്സ കൊണ്ടു ലോ—
 കാണ്യത്തെത്തരസാ പിളന്മിയലും
 രക്കവല്യമാകം പദം.

13

ബ്രഹ്മാണിയത്തിനെഴുന്നാരാവുതികൾ ഭേ—
 തോയാണിവായുകളും
 ചെമ്മേയംബവരവും മഹൾ പ്രക്രതിജൈ—
 നീവിശ്വാമേഴം വിഭോ!
 തത്തദ്ദേശമാണത്തിയാവരണമേ—
 യില്ലാത്തതായുള്ള നിന്—
 നിത്യാനന്ദപദത്തിലായവനണം—
 എത്തീച്ചന സൗഖ്യത്താടേ.

4

14

വഹ്ന്യാദിച്ചാതഗതിയിങ്ങനെ ചേന്നീച്ചനോൻ
 പിനേനബ്‌ദവാഘീപതനത്തിനപാത്രമഞ്ഞേ;
 നിനോമനക്കു യമാമതി ചൊല്ലിച്ചനോ—
 കരനാൻി തീര്ത്തിച്ചുക ചീരുയി! മാതതേരാ!

15

അംഗവാം പരക്കം

മുൻപിൽ പ്രാതുതമായ കല്ലുസമയേ
സതപാദിസാമധ്യത്തിനാൽ
മായാ തദ്ദീവികാരയായ് തപയി ലയി—
ചുനില്ലിതൊന്നം വിഭോ!
മോക്ഷം മൃത്യുവുമില്ല രാത്രി പകല്ലം;
ശേഷിച്ചപോലേകന്നായ്
മോക്ഷാന്വദാം ഭറാൻ പരസ്വവാ—
നന്ദപ്രകാശാത്മകൻ.

1

കാലം കമ്മളങ്ങങ്ങൾ ജീവനിവാഹം
നിയ്രോഷകാഞ്ഞങ്ങളും
ചീലുലാരതനാം ഭവാനില്യടനേ
ലീനങ്ങളായ് തതീന്മതേ;
ചൊല്ലനില്ലതുകർക്കസതപമണാവും
ശക്ത്യാത്മനാ വാഴ്മു കൊ—
ണെ;—ചല്ലനാൽ വസുമങ്ങൾ പോലെയവ താൻ
പിന്നീടുഭിച്ചുട്ടമോ?

2

എത്തിട്ടുനോഡർ പരാബ്ലോപയമിതി സ്വത! നീ
സ്വശ്ചി രാഞ്ഞരിച്ച വൈക്ഷി—
ക്കന്നേരം മായ താനേ ത്രിഭ്രാവനവടിവാ—
യീച്വവാനായ് ചലിച്ച;
മായാജാതങ്ങളായീടിന സമയവലാ—
ഉഷ്ണഭാവങ്ങളുപ്പോൾ
സതപാദ്യത്തപ്രടത്തില്ലപരകരണമുടൻ
ചെങ്ങു മായങ്ങു ചെമേ.

3

അപം ചേരാതെ മാക്കാനികടമതിൽ വസി—
ക്കുന്ന നീ സാക്ഷിയോത്താൽ;
ദേദം ചേന്ത് ഗ്രൂ ജീവാത്മകയോടു നിശലി—
ചൂടുവോനും ഭവാൻ താൻ;
കാലാദ്യത്താലുണ്ടാം ഭവദനമതി ചേ—
നീം വിളഞ്ഞുനാ മായാ
സുജ്ഞിച്ചാർ ബുദ്ധിത്തപം പുനഃ—രതിനെ മഹി—
തത്തപമെന്നോതിട്ടുനു. 4

ഒദ്ദത്യാരേ! ത്രിഗ്രാമപ്രസ്താവി തൽ
സത്പച്ചയാനും മഹി—
അതഞ്ചേ ജീവനിൽ നിന്മിക്കലുമഹമൈ—
നാഡിബോധമേകന്നതും;
സത്പാദിത്രയപുജ്ഞമഹപ്രതിതമഃ—
ചൂണ്ടിം, മഹത്തരപ്പാണേ
സുജ്ഞിച്ചു സവിക്കലുബോധമുഹം—
തത്പരത നിന്റെപ്രഥാൻ. 5

അംഗുനാിൻകുമമാനം സാത്പരിക്കുവം
നാമം കലൻറിട്ടുറം
നിക്കിച്ചു ദിശ വായു സുഞ്ചുനഭകാ—
ദിശാപ്രീമാൻ, പാവകൻ
ഇന്ത്രാപേരുത മിത്രകണ, വിധുവിധി—
ശുരീതദശാരീരകാ
എന്നീയിന്റീയമാനിദേവകളെയ—
മുൻസംതപ്രസ്താവനിനാൽ. 6

ശ്രോ! പിന്ന മനസ്സു ബൃഹിയുമഹം—
 കാരം വിഭോ! ചിത്തമെ—
 നീയന്തഃകരണത്തെ നിന്നുടെ ബലാർ
 സ്രഷ്ടിച്ചു സത്തപാംശവും;
 ഉണ്ണായ്‌വന്ന ദശേന്ത്രിയന്തർ വഴിപോ—
 ലഭത്തെജസത്തികൽ നി,—
 നണ്ണായ് താമസതോ നദ്ധൂംനിയല്ലോ
 സുക്ഷ്മാംശമാം രഘുവും.

7

ശ്രൂഢഭ്രം തതഃ സ്വർഗ്ഗവുമനിലനെയും
 ആവേദനേ! ത്രപവും പി—
 നഞ്ചാദിപ്പിച്ചു തേജസ്സുമ രസമുഭകം
 ഗന്ധവും ഭ്രമിശ്വയും;
 എവം നീ പുഠ്യവസ്യാലത്രകളും ദൈയ ധ—
 മംഗത്താടിബ്രുതന്നാംശം
 സംശ്രാബിപ്പിച്ചിത്തപ്പോൾ സ്വന്നത്തു ഭഗവൻ!
 താമസത്തികൽ നിന്നം.

8

ഇവാംഗേന്ത്രിയദേവതാനിവഹഭൂ—
 ണായൈക്കിലും വേരെയ—
 ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തെ രചിപ്പതിനു കഴിവി—
 ശ്ലാഞ്ചതിട്ടു തദ്ദേശവർഘാൽ
 ഭക്ത്യാ സംസ്കൃതനായ് ഭവാനമ വിഭോ!
 തത്തപ്പന്തളിൽ ചേന്നടക്ക
 ചേഷ്ടാശക്തി രകാച്ചത്രു ചേത്തത്രുക്കളെ
 ബ്രഹ്മാണ്ഡണ്ണാക്കിനാൻ.

9

പുള്ളം സ്വശ്ചജലത്തിലായിരുമ്പാ—
 മണ്ണും തദണ്ഡം കിട—
 നീ,—രേശാക്കിയുടൻ ഭവാനതിനേയു—
 സഭാക്കീ വിരാട്ടിനേയും;
 ഏവം ഹന്ത! സഹസ്രബാഹുപദ്ധ—
 ല്ലാരൈലരൈഷ്ഠിനം
 ജീവാത്മപരമാദേ വിളങ്ങിന വിഭോ!
 സപ്രാമയം തീക്ക മേ.

10

ആരാം ദശകം

എവം ചതുർബശജഗന്ധനാം നിനക്കെ
 പാതാളമംസ്തിതലമെന്നിഹ ചൊല്ലിച്ചറാ,
 പാദോദ്ധംപഭാഗമത്തു നാമ! രഖാതലം നിൻ
 ഗ്രാഹണങ്ങൾ രണ്ടും മഹാതലമത്തുതാത്മൻ!

1

ജംഗ്ലേ തലാതലമത്തും സൃതലം തു ജാറു
 നിന്തുതാഹയുഗളും വിതലാതലങ്ങൾ
 ഭൂമിതലംജയലന, മംബരമാണ നാഡി
 ഭേദൻ! സുരേന്ദ്രഭവനം തവ മാറിടം താൻ.

2

ഭോക്കാകാര! ഭവഞ്ഞഗളും ബത മഹർ—
 ഭ്ലോകം, മുഖം താൻ ജനർ—
 ഭ്ലോകം, ഹാലതലം വിഭോ! തവ തപർ—
 ഭ്ലോകം, ശൈരഃ സത്യവും;
 ഇംവിണ്റം ഭവനത്തിലുള്ളിതരഹാ—
 യീച്ചന വസ്തുപ്രജ—
 തതാലും കല്പിതമായ ഭേദമിയലും
 നിന്നെ സ്ത്രീക്കണ്ണ താൻ.

3

ശൈരേ! വേദങ്ങളോത്തീച്ചകിലതിമഹിതം
ബ്രഹ്മരൂപം പദം തേ;
താരിത്തനപീപതേ! നിൻ്ന് തലമുടി പടലം
ദേവ! ധാരാധരങ്ങൾ;
ച്ചാതപ്പംചേന്നിച്ചും നിൻ്ന് പൂരികയുഗളമാ
വിശ്വസ്ത്രിൻ്റെ ശ്രേഹം;
സാരം പക്ഷ്യാളി രാവും പകലുമമ; വിഭോ!
സൗംഖ്യം ക്ലിം രണ്ടും.

4

വിശ്വത്തിൻ്റെസ്ത്രിയല്ലോ മുരഹര! തവ നൽ—
ക്ലിം സ്ത്രോന്നേണ്ടിള്ളക്കം;
വിശ്വേപരാ! ദിശ ക്ലിം നേഥ്രമജിതഹരേ!
നാസയാണാപിയുമം;
ലജ്ജാലോഭങ്ങൾ ചെന്തുണ്ടിണായത്രമരവി—
ദാക്ഷ! നക്ഷത്രജാലം
നില്ലേഷാകാര! ദന്തങ്ങളുമധ രേനന്ന്
സ്ത്രീയാംശം ദംജൂയും താൻ.

5

മരഹാസമത്ര മായയും, രപസിത—
മായതീശ! തവ വായുവും,
സൂര്യരാംഗ! തവ ജിഹ്വയായതു ജലം,
വച്ചു വഗ്രുനവും,
ശ്രീകര! സ്വരഗണങ്ങൾ സീഖമുഖ,—
രണ്ടി നിൻ്ന് വദനരസ്യവും,
കൈകകൾ ദേവകൾ, കുചവങ്ങൾ രണ്ടുമമ
യമ്മദേവനാമങ്ങെ വിഭോ!

6

അയക്കം പുഷ്പം തേ, പനിമതി മന—
 സ്ഥായത്രം, തൽ പ്രധാനം
 വിഡാ ലക്ഷ്മീശ്രാ! നിൻപ്പുണ്ടെങ്കമലാം,
 സാഹരംഘാദാർ കക്ഷി,
 സദാനന്ദത്രീമീൻ! വസനമയി തേ
 സന്ധ്യ രണ്ട്, പ്രജാനാ—
 മധീശൻ ശ്രേഹസ്ഥം, പുഷ്പാഘളം
 മിറ്ററാം ഭക്തവബന്ധാ!

7

അജ! മുഹമ്മദ് ഭവൻ കടിഭാഗവും
 ഗജഹയാദികൾ കാർനവപ്പേം ശതീയും;
 ഗമനമോ സമയം, പ്രിജ്ഞവ്യർത്തൻ
 ഭവനമാസ്യഭ്രജോതപദം ഹരേ!

8

സംസാരചക്രമതു നിൻ ക്രീയ, ഭാനവക്കാർ
 വീണ്ടും, തവാനുപികൾ വിഭോ ഗിരിപുന്നമത്രേ;
 നാഡിഗണം നദികൾ, രോമതയകൾ;— ലൈവം
 മാഹാത്മ്യമാൻ തവ ആപമിദം ജയിഃ്പ.

9

ബോകാകാരമിവബ്ലൂമാൻ വിലസീ—
 കുന്നോറവബ്ലൂഡും ഭവ—
 ഭ്രഹം കമ്മിക്കലോർജ്ജം മുരരിപോ
 കമ്മാവസാനങ്ങളിൽ,
 കേരോടിനതിനാതരാത്മതാവാ—
 യത്യന്ത്രം മുഖം വിള—
 അടിടം നിനെ വണങ്ങിട്ടുനീ, തഴ്ന്തു തീ—
 താനന്ദമേകീടണം.

10

എഴും ഉൾക്കും

എവം നാലു! വിരാശസ്ത്രപമിയലും
 നീമേലെല്ലും സത്യലോ—
 കാബാസൻ വിധിയായ് ചക്രതു; വിധിങ്ങാ
 ലോകത്തിന്നല്ലാറിനം
 ജീവാത്മാവു ഹിരണ്യഗംഗിൽ ചൊ—
 ലൈട്ടൻ; പിന്നീട് വൻ
 താവും രാജസവൈത്തേരു വിവിധം
 സൂജ്ഞിപ്പിക്കിനാത്തുതേ. I

സൂജ്ഞിപ്പാന്തിനാഞ്ചയാൻ വിധിയാ—
 ലോചിച്ച വേണ്ടം വിധം
 കിട്ടികാഞ്ഞരിവനു വിഹ്വവിഷയം,
 വാണാൻ വിചിന്താകലൻ;
 തുജ്യാ തഞ്ചമയത്തിൽ നീ ‘ഹപ തപേ’—
 ദ്രോവം വിധം വാക്യമു—
 ണ്ണാട്ടേന്ന സുവേഗ എഴുവപമാൻ
 കേൾപ്പിച്ച ലോകേശന. 2

‘ആരിന്നാഞ്ചരച്ച?’ തെനും ജലസം—
 പുള്ളേൻ ജഗന്നഥാർലോ—
 ഖാരംഭിച്ചുമ നോക്കവാനൊന്നവനം
 കാണരപ്പടാന്തരിക്കുന്നൾ
 സാരം വാക്യമതോത്താരായിരമതാം
 ദിവ്യാസ്തുകാലം തപീ—
 ചുഡായിച്ച ഭവാനു; നീയുടനവ—
 നായ് കാട്ടി നിന്മന്ത്രിരു. 3

ലോകങ്ങൾക്കുമെ ബാഹ്യഭാഗതിലുായ്
മാഖാവികാരം വിനാ
ശ്രോകക്രോധവിമോഹഭീതികൾ തുട—
ഞൈച്ചുള്ളതില്ലാത്തയായ്
എകാനാദവില്ലാസമായ് പരമതേ—
ജീവിൻ പ്രകാശത്തോടും
വൈക്കണ്ണം തവ ലോകമീരേ! വിജയി—
ചീചുന്ന തദ്ധർശിതം.

4

യാത്താനിങ്ങ് എന്നും വിലകാന്തിയുതരായ്
നാലോമനക്കുകളേ—
ഒന്നന്മാൻ പല ഭ്രഷ്ടാന്തരാളുണ്ടാ—
ഞൈതറം മഹാത്മാക്കളുാം
പുതയാർ നിജഭക്തിയാലുത്ര ലഭി—
ചുള്ളോൾ വിമാനേ സുവി—
ചീചുന്ന; വികലം ജയിചീചുംനമാ
വൈക്കണ്ണലോകം പരം.

5

എറും ദിവ്യവധുകളൂലഭിപ്പുതാ
മിന്നൽക്കു നേർകാന്തിയാൽ
ശൗരേ! ദിക്കു തെളിച്ചു സർവ്വരെ മയ—
ക്രീചുന്ന ഗാത്രത്തോടും
പുതം നിന്മപദ്മം രഥത്തിൽ മുദിതാ
മേവുന്ന പുമകയാർ
യാത്താനിങ്ക;—ലെനിങ്കു വിസ്തൃതച—
ദിവ്യം പദം നൽകണം.

6

എവം ദർത്തമാം പദ്ധതി, ലസ—
 അതാസന്നതിൽ സ്ഥിതം
 ദേവാ! ഭാസ്‌കരകോടിസന്മീകരീ—
 ടാപ്യുണ്ട്രാൾ ശ്രോഡിതം
 ശ്രീവത്സാഖിതമീശ! കൗസ്തുംഭണി—
 ചുംബായാൽബാം കാരണം
 ആപം തെ വിധി കണ്ടിതാ;—യതിവനം
 കാട്ടീണം നീ വിഭോ!

7

നീലാംഭോദകളായചാത്തചിയാൽ
 ചരാദിച്ചു ദിന്മണ്ണലം,
 ചേലാന്നീടിന മറഹാസമിയലും
 വക്രാഭയാൽ മഞ്ഞവായ്
 ചാലേ ശംഖഗദാരിപക്ഷയര—
 ശ്രീമച്ചത്രബാഹ്രകം
 നാലാസ്യപ്രിയമായ വിഗ്രഹമതെൻ—
 മുഃവദ്വർ പോക്കീണം.

8

ആപം കണ്ണിളകിപ്രമോദജലധ്യം
 മുദ്രാി,പ്രതിച്ഛിട്ടടൻ
 ശ്രീപാദേ കൃതകൃത്യനായ് തവ ഹരേ!
 ധാതാവു ചൊല്ലീടിനാൻ;
 “നീ പാരാതരിയുനിതെന്നുടെ ഹിതം;
 തന്നീണം മേ ഭവ—
 ഓപം ശ്രൂലംമരിഞ്ഞിടാനറിവതെ”—
 നാ നീണാ സോൻ കൈത്താഴാം.

ലോകങ്ങൾക്കുമെ ബാഹ്യഭാഗമതിലായ്
മാഡാവികാരം വിശാ
ശോകന്മായവിധോഹട്ടികൾ തൃട—
ങ്ങളുള്ളതില്ലാതെയായ്
എകാന്നവിലാസമായ് പരമതേ—
ജ്ഞാനിൻ പ്രകാരേതതാട്ടം
വൈക്കണ്ണം തവ ലോകമീരെ! വിജയി—
ചീട്ടുനു തദർശിതം.

4

യാത്രാനിൽ എന്നനീലകാന്തിയുതരായ്
നാലോമനന്നേക്കുള്ളോ—
ബാന്നാൽ പല ഭ്രംബണങ്ങളെല്ലാം—
ഞേതററു മഹാത്മാക്കളും
പുതയാർ നിജഭക്തിയാലത്ര ലഭി—
ചുള്ളോൾ വിമാനേ സുവി—
ചീട്ടുനു; വിമലം ജയിച്ചിട്ടിണമാ
വൈക്കണ്ണലോകം പരം.

5

എന്നും ദിവ്യവധുക്കളുാലഭിപ്രതാ
മിന്നൽക്കു നേർകാന്തിയാൽ
ശാരേ! ദിക്കു തെളിച്ചു സർവ്വരെ മയ—
ക്ഷീട്ടുനു ഗാത്രേതതാട്ടം
പുതം നിന്നപദംസുരഭതിൽ മുടിതാ
മേവുനു പുമകയാൾ
യാത്രാനിക്ക;—ലെന്നിക്കു വിസ്തൃതച—
ചുവ്യും പദം നൽകണം.

6

എവം ദർത്തമാം പദ്ധതി, ലസ—
 മന്ത്രാസനന്തരിൽ സ്ഥിതം
 ദേവാ! ഭാസ്‌കരകോടിസന്നിഭക്തിരൈ—
 ടാദ്യജ്ഞഭാൽ ശ്രോഢിതം
 ശ്രീവിശ്വാസിതമീശ! ക്ഷസ്ത്രഭമണി—
 പ്രായാതണം കാരണം
 ആപം തേ വിധി കണ്ടിതാ;—യതിവനം
 കാട്ടിണം നീ വിഭോ!

7

നീലാംഭോദകഭായചാത്തചിയാൽ
 ചരാദിച്ച ദിണ്ട്‌മണ്ണലും,
 ചേലാന്നീടിന മനഹാസമിയലും
 വക്രാദയാൽ മഞ്ഞവായ്
 ചാലേ ശംഖഗദാരിപ്പക്കജയര—
 ശ്രീമച്ചത്രംബാഹ്രകം
 നാലാസ്യപ്രിയമായ വിഗ്രഹമതെൻ—
 മുഖങ്ങൾ പോക്കീണാം.

8

ആപം കണ്ടിളകിപ്പുമോദജലധന
 മുണ്ടി,പ്രതിച്ചിട്ടുടൻ
 ശ്രീപാദേ കൃതകൃത്യനായ് തവ ഹരേ!
 ധാതാവു ചൊല്ലീടിനാൻ;
 “നീ പാരാതരിയുനിതെന്നുടെ ഹിതം;
 തന്നീണം മേ ഭവ—
 അപം ശ്രൂഢമരിഞ്ഞതിടാനറിവതെ”—
 നാ നീനെ ഞാൻ കൈത്താഴാം.

9

ആതാമുക്കശലികൾ വീണാരവന—
 കൈകൈകാണട്ടത്താളു നീ
 “ബോധം വനിച്ചമിനു, സ്രഷ്ടിയാനിനാൽ
 ബന്ധം നിനക്കിപ്പുണ്ടോ!”
 എവം ചൊല്ലി വള്ളത്തി മോദമ ത—
 ചുംപിരേത മരഞ്ഞാഗ്രഹാ
 സ്രഷ്ടിപ്പാനളവാക്കി;—രൈനിലതുപോ—
 ലാരോഹ്യമേകിണം.

10

എട്ടാം ദശകം

എവം പ്രാക്തനാമകപ്രത്യക്കാ—
 ലാതത്തിലുള്ളാദ്യമാം
 ബ്രാഹ്മം കല്പമതിക്കലീരെ! ജു നനം
 പ്രാപിച്ച ധാതാവൃതാൻ
 സമ്മാദേന ഭവാനിൽ നിന്നമവിലം
 വേദം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്
 നിങ്ങിച്ചാനമ പൂർണ്ണകല്പസദ്ധം
 വസ്തുക്കാളെല്ലാം ഹരേ!

1

ഖൗരത്തുറ ചത്രയ്യുംഘനങ്ങൾ പകല്പം
 രാവും തമാ പോക്കിനാൻ
 പാരം; സ്രഷ്ടിഗണങ്ങളാടു സഹിതം
 നിങ്കൽക്കാലന്തിട്ടിവൻ
 ശൗരേ! രജുപരമാണ്ടിട്ടനിത്തിനാൽ
 കൈമിത്തികം കല്പമെ—
 നായ്ക്കാരിവാശളു രാത്രിയെയുര—
 ചുട്ടിനം ലക്ഷ്മീപതേ!

2

ബ്രഹ്മാവും നിർപ്പസാദാൽ ദിനമന മുറപ്പോൽ
 സ്വഷ്ടിചെയ്യുന്ന, ലോകം
 കമ്മത്തെച്ചുള്ളിട്ടുപോൽ ദിവസമുഖതിൽ
 സർവ്വസന്നാപഹാരിൻ!
 ബ്രാഹ്മ കല്ലേ ജനിച്ചോക്കണ്ണിപരയ! പരാ—
 ഘസ്സകൾക്കും തദ്ദീശം
 നിമ്മാണം താനറങ്ങീടുണ്ടാതവതിനേഹാ!
 തുല്യമായ് ത്രേതാനിട്ടുന്ന.

3

ബ്രഹ്മാഭൂപത്ര വത്സരങ്ങളുടെയോ—
 രേകം പരാഖ്യം സരോ—
 ജോതിഞ്ഞതൻ സപ്വയോഖ്യത്രുപമതിവ—
 തംഗിച്ചിട്ടു വാഴുന്നരേ;—
 കൈബ്രഹ്മാകായതിലഭ്യമാം നിരൈല്ലും
 പിന്നീടുഷ്ട്ടുകല്ലും
 ചൊല്ലാഞ്ഞുന്ന ഭവദ്വിലാസനികരം
 ചൊൽവാൻ തുടങ്ങുന്ന എംബ.

4

ദിനാവസാരാ കമലോത്തഭവൻതാൻ
 സുഷ്ണി വാഞ്ഛരിച്ചു ലയിച്ചു നിക്കൽ;
 ലോകങ്ങളും നിന്റുംരം ഗമിച്ചു;
 ഭവിച്ചു വിശ്രൂം ജലമായുമ്പോൾ.

5

ലോകം താൻ ജലശേഷമായ സചയ—
 • ത്രിക്കൽ, ഭവദ്വിപമായ്
 ലോകാധിപരാ! സർപ്പവാശവരനാ—
 യീടുന്നാരപ്പേഡ്യനിൽ

ആന്താം ഭവസ്പതിപച്ചുതനാമ്—

തതൻയോഗനിത്രാക്ഷാ—

മാത്യാവോട്ടു കലൻശക്താണ്ഡയി ദിവാ—

നദ്ധോർ രൈഖ്രീടിനാൻ.

6

‘ക്ഷയഃതിനാത്തില്ലണ്ണന്ത്രക’ന—

കാലാവ്യാഹാരം ശക്തിഇഹാഭാതി മുൻപിൽ

സമസ്യജീവാഗ്രായഭ്രതനാം നാം

സപപിച്ച ശക്തിറുജമോട്ടറണ്ണീ.

7

ഓരായിരം നാലു യുഗങ്ങളേവ—

മേകൻ ഭവാൻ സൗഖ്യന്തായ ശ്രേഷ്ഠം

കാലാവ്യാഹാരം ശക്തിയുണ്ടൻ മുൻപേ—

എന്നത്തിനാൽ പോർ ജഗദീശ! നിരന.

8

ബോധിച്ച നീയും ജലഗംശായീ

പ്രലീനമായ് കണ്ണമെ ലോകമെല്ലാം

സുക്ഷ്മങ്ങളായ് തനനംകെയുള്ളിൽ വാഴ—

മവറിലായ് ദൃഷ്ടിയെ വിന്യസിച്ചു.

9

അനന്തരം നിന്നിലയേ ലയിച്ചു—

രഹംവസ്തുക്കട സാരഭ്രതം

അനന്ത! നിന്നനാടിയിൽ നിന്നമുണ്ടായ്

വിചുന്നിടാത്രെള്ളാത ദിവ്യപത്രം.

10

ശ്രോദീക്ഷമത്താമരമോട്ടടൻ നിൻ—

ദേഹത്തിൽനിന്നം ജലമാർഗ്ഗമെത്തി

പുറത്തു വന്നിട്ടികാന്തി കൊണ്ട—

ഞാഞ്ചുശ്രേഷ്ഠം വഴിപോലെ പോകും.

11

പിട്ടുന്നലം വിസ്തൃതിയിൽമായ് നീൻ—
വീഞ്ഞം ധരിച്ചീടിന പുവതികൾ
സപ്രയം ഗ്രഹിച്ചുള്ളാൽ വേദമോച്ചം
ഭവിച്ചു പത്രോത്തഭവനായ് വിരിഞ്ഞുണ്ട്. 12

ബ്രഹ്മാവിഭാത്താനിതി പാതകല്ലും—
തന്നിൻ ഇ നിപ്പിച്ചെന്നും ദേവശാരേ!
അനന്തമാഹാത്മ്യമെഴും ഭവാനന്ന്—
ദുഃഖങ്ങൾ തീര്ത്തിട്ടുക മായതേശ! 13

ഒൻപതാം ഭഗവം

എവം നാട്ടിസരോത്തഹസ്ഥിതനതാം
ബ്രഹ്മാവാതാൻ പിഠായ—
'ണ്ണവം സിസ്യവിലബിജമിണ്ണവിംഗനി—
സംബാധിതെ?'—നോാത്രുടൻ
കാണ്ണാൻ നാലുപുറത്തുമാറ്റമൊടു
നോക്കീടിനാനപ്പാഴേ
ചെയ്യേ നാമുവനായിതക്ഷികളുമെ—
കൂണായ് മനോജത്തെങ്ങളായ്. 1

ഒന്നായ് വാസ്തവികലിയലേററമിള്ളകം
പത്രമത്തെ നോക്കീട്ടു—
നൃനാമാന്ത്രയമായ നീൻതനവിനെ—
ക്ഷാംഗാണ്ണു പത്രോത്തഭിലാക്കവൻ
'ഇന്നോവം കമലോദ്ധരത്തിലാക്കവൻ
ഞാനാരഹോ! കാന്തിയാൻ
മിന്നിട്ടെന്നാൽ പത്രമേവമെതിൽ നീ—
സംബാധിതെ?'നോാത്രുതേ. 2

‘എന്നോ കാരണമൊന്നു പത്രമിതിന്—
 എണ്ട് നബ് ‘ജ്ഞാവോത്തുടൻ’
 സപാന്തേ തന്നുട യോഗരഹക്കു കലാദം
 ബോധാതിനാൽ സ്വല്പിക്കാൻ
 സന്തോഷത്തോടു നാളുരസ്യവഴിയേ
 കീഴുട്ടിരണ്ടീടുഹോ!
 ചെന്താർസാധകകോടിനുവരതരം
 കണ്ണീല നിൻവിഗ്രഹം

3

പിന്നുത്താമരനാളുമാകവൈയവൻ
 നന്നായ് തതിരിശ്രത്താന്തനായ്—
 തതനാത്താനൊയു എറുവത്സരമഹോ!
 ചെന്നുത്തിയില്ലാനില്ലോ;
 പിന്നുത്താൻ സ്വവ്മോടിത്തന്തില്ലെൻ
 ഭിന്നപ്രമന്നേ വിഭോ!
 നിന്നുത്തനെന്ന സമാധിശക്തിയൊടുമ—
 ഷ്വന്തിതപിച്ചീടിനാൻ.

4

ദിവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ദാതം കഴിഞ്ഞ സമയേ
 നീലാട! നാലാനന്നൻ
 നീംപ്രാജം സ്വസ്മാധിബന്ധമതിൽ നീ—
 നാണ്ഡായ ബോധത്തിനാൽ
 ഭവ്യാമ്മൻ! വിശദിക്രിയൻ മുദിതനായ്
 സർപ്പേ വിളങ്ങുന്ന നിൻ—
 ദിവ്യം അഹമദുഷ്മതട്ടത്തരം
 ദർശിച്ചിതന്നർദ്ദാ.

5

യേയും ചാതകിരീടവും കടകഹാ—
 രണ്ടാം ഗല്ലേ കൗസ്തവം
 കൈയുരം മണികാഞ്ചി മത്തവസന—
 ശ്രീയം കലൻളളതായ്
 കായാംപുനിറമാന്നതായ് കമലജ—
 നായ് ക്ഷാട്ടിയോരത്തുതം
 കായം താവകമായതിന്തു വഴിപോൽ
 ധ്യാനിച്ചിട്ടേനേൻ വിഭോ!

6

‘നാനാവേദോക്താട്ടയോവിഭവ! ജയ ജഗ—
 നായക! ശ്രീപതേ! നീ,—
 യാനദാകാര! നിനെപ്പുരിച്ചിനൊടിയ കാ—
 ണാന ഞാൻ ദൈവയോഗാൽ;
 ‘നാനാലോകങ്ങൾ സ്വഷ്ടിപ്പതിന തരിക മേ
 നാമ! സാമത്യ്’ മേവം
 സാനന്ദ പദ്മാവസ്ഥയിൽനിജമഹിമാ
 പാഹി മാം ശ്രീഹരേ! നീ.

7

‘സാമത്യം സ്വഷ്ടിയികൾ കമലഭവ! നിന—
 സക്ഷിം സംഭവിക്കം;
 സാമോദാനഗ്രഹം മേഖലയുകയി തപ—
 സ്ഥിനിയും ചെങ്കു നീയും;
 കാമം നിദ്രയുമേക്കന്നാൽ സുമഹിതയാം
 ഭക്തിയുണ്ടാക്കയെന്നിൽ’
 ശ്രീമന്നേവം പറഞ്ഞക്കമലജര ഭവാൻ
 നാംകീ മോദം മനസ്സുണ്ടിൽ.

8

ബ്രഹ്മതാനോരു ദിവ്യവരിഷം
പിന്നെത്തപംചെറ്റേഹാ!
തയുലം സതപോബലം മതിബലം
പൂർണ്ണാധികം പ്രാണ്ടവാൻ
സമോദത്തതാടു കാററിനാലിളക്കമ—
പ്രത്യം ജലേ കണ്ണടൻ
നിന്മാഹാത്മ്യവിജുംഭിതൻ സപവനം
തോയം കടിച്ചീടിനാൻ.

9

പിന്നെത്തപ്പം പ്രയാ ചതുര്മ്മവനമ—
പ്രത്യത്തിനാൽ വിഷപം
മുനം നിമ്മിതിചെറ്റു താൻ പ്രജകളെ—
സ്സുഷ്ഠിപ്പതിനാത്തുതേ;
അമ്പളം ശ്രീപത്യള്ളു ചാത്രത്വാ—
യുരീശ ശ്രേരേ! ഭവാൻ
സുവ്യക്തം കരണാകടാക്ഷതിര കൊ—
ണ്ണനീസ്സുവിപ്പിക്കണം.

10

വത്താം ഉശകം

നിന്മപ്രസാദമതിനാൽ വള്ളന് ബല—
മാൻ പകാജുഭവൻ പരം
സംപ്രമോദമാട്ടുന്ന പരാത്മക
മഹൈത്യഹസ്തിരഗണങ്ങളും ,
ശാഖവന്ധുപദ! തിന്ത്യഗാളി മന—
ജാളി ദേവഗണമിത്തരം
സ്ത്രാംഭഹിനമമ ജീവദേഹസ്ഥ—
ദായസ്സുഷ്ഠിയതു ചെറ്റുപോൻ.

I

മിത്യാബോധ, മനനത്രം കമതയും
 രാഗം ദയം കോപമെ—
 നാജ്ഞാനത്തിനെഴുന്നുഡശാദയ—
 സ്വശ്ചിച്ച പത്രാത്തവൻ
 ‘കഷ്ടം! താമസവസ്ഥാപ്പശിയിഹ ണാൻ
 ചവറ്റുനു വേദിച്ചുകൊ—
 ണടിഷ്ടം നിന്മപദമോത്തു ശ്രദ്ധിയുള്ളവാ—
 യീടുന്നതിനായ് തതദാ.

2

സ്വശ്ചിച്ച പിന്ന മനസാ സനകം സനന്ദം
 തുഷ്ട്യാ സനാതനമുനിഞ്ചു സനത്തകമാരം
 സ്വശ്ചാവു ചൊല്ലിയവരോടു പ്രശ്ചിച്ചയ്യാൻ;
 കേട്ടില്ലതൊട്ടുമാർ നിന്മപദങ്കരിമോഭാൽ.

3

പെട്ടുനണണായ കോപാതിശയമതു തൃ—
 ക്ഷനനാരപ്പത്തുക്കവിൻ—
 ഭൂച്യത്തിക്കൽനിന്നം മുഖമി ഭവദേ—
 കാംശത്രപൻ ജനിച്ചാൻ:
 ‘കല്പിക്കേണം വിഭോ! പേരിഹ മദ പദവും
 തനിഭേണം മുരഞ്ഞു’—
 നമ്പ്രാർ രോദിക്കയാലേയവന മുരതിപോ!
 തദ്ദനനായി നാമം.

4

ശ്രീപാത്മയോനിയുമുടൻ പതിനാനപേരും
 അപദേശി നാരികൾ പദജ്ഞളിവരെരബയല്ലോ
 നല്ലിട്ട തദ്ദനാട്ട നാമ! ഭവനിയോഗാൽ
 ചൊന്നാൻ പ്രജാവിരചനം വഴിപോലെ
 ചെയ്യാൻ. 5

അത്രുംതാനെള്ളവാക്കിയോടു ഭൂദാ—
കാരം കലപ്പീച്ചമാ
അത്രും ഭ്രവനേ നിരാത്തതു നിന—
ചേരറം ഭയം പുണ്ടുകൾ
ബ്രഹ്മാവിശ! ഭവനിയോഗമതിനാൽ
'സ്വാഖിക്ഷ' വേണ്ടിനു നീ
നഞ്ചുംബായ'ത്തപമാചരിച്ചിട്ടുക'യേ—
നാ അത്രനോടോതിനാൽ.

6

സദ്ഗൈ താല്പര്യമേറു വിധിയുടയ ശരീ—
രത്തിൽ നിന്നപ്പുംബാധ്യ
തപിക്കാതണ്ണുകരിച്ചിപ്പുമിതമുനി,മഹാ—
നാഗരിസ്ഥു,ത്രിതാനം,
ദക്ഷൻ, ശ്രീമാൻ വസിഷ്ഠൻ, കുരു, ഭഗവൻ,
മാമുനീന്തുൻ പുലസ്സുന്ന,
ദക്ഷൻ നിന്ദഭാസനാക്കീറിന ശ്രദ്ധമതിയാം
നാരദൻ താനമീശാ!

7

നിമ്മിച്ചുന്ന വിധി ധന്തവ്യരഹിതമാ
ശ്രീകർമ്മൻതന്നെന്നും;
ചെങ്ങേ നിമ്മിതിചെങ്ങു വാണിജ്യവേദാ
കാമാത്തനായാനടൻ;
നിന്മാൽ പ്രേരിതരായിട്ടും സന്നക്ത—
ക്ഷാദ്യാത്മജാക്ഷാർന്നിരാ
നനായ' ബോധമിയനു മൃദഗതയക—
നദ്ദോള്ളണ്ണീറിനാൽ.

8

സപ്തവനിരയിൽനിന്നും വേദജാലം പുരാണ—
അജവുമവിലധാകം വിദ്യയേയും ചതുച്ചു
അതുകൾ സൂതരിലാക്കിസ്‌സ്റ്റുഡി പബ്ലിച്ചുകാണാ—
എത്മ തവ പദ്ധതം നാഞ്ചിവൻ സാഗ്രഹിച്ചു. 9

അപ്പോൾഭാഷാനിയുപായമംബുജഭവൻ

ഭാഗിച്ച തന്മേഹമ—

ഒഴുാല്ലൂണ്ടും മന തൽകളത്രവുമിതി

സുപ്പീപുംസഭാവം ഗതൻ;

ഈത്മം മാനഷവംശമാക്കൈവരെ—

ക്ഷാണ്ടിന്ത്യ വേണ്ടംവിധം

വബ്ല്ലിപ്പിച്ച വിഭോ! മതഞ്ചുരപതേ!

ദ്രോവങ്ങൾ തീർത്തിടണം.

10

പതിനൊന്നാം ഭാഗം

എവം സ്വഷ്ടിയുടൻ ക്രമണ വഴിപോൽ
വബ്ല്ലിച്ചുവന്നീടവേ—

യാവിശ്വാദമാരിക്കേൾ നീനടയ തു—

പ്രാദം വണ്ണങ്ങീട്ടവാൻ

ദിവ്യക്കാർ സനകാദിമാരുനിജനം

ഒവക്കുണ്ണലോകത്തില—

ഞുവ്വീനായക! വന്ന വായുനിലയേ

പാരം വിള്ളും ഹരേ!

1

പ്രാകാരവീഥികൾ കടന്ന നടന്നുനോക—

രതാലയങ്ങളുതിശോഭയേധം കള്ളങ്ങൾ

നെന്തുരുയസാവ്യവിപിനാദികളുനിവററാൽ

നിസ്തുല്യമാം തവ മൃഹേ മുനിമാതമരതി.

2

തവ ഗ്രഹമതീൽ നിന്നെനക്കാണ്ടതിനായ് ക്കടപ്പാൻ
തുടങ്ങമവരെയപ്പോൾ വാതിൽക്കാത്തണ്ണു നില്ലോ
ജയവിജയർ തച്ചതാർ; മാഫനീസ്രൂക്ക് കോപം
ട്രശമകമതില്ലണാ;—യൊക്കെയുംനിന്നനിയോഗാൽ. 3

‘അരച്ചിതമിവിടത്തിൽ ചെറ്റിട്ടും നിന്നേല്ലപോയി—
ദുരജകലമതിക്കൽ ദ്രുജ്ഞരേ സംഭവിപ്പിൻ,’
ഇതി മനിഗണംഡാപംകേട്ടു നിന്നുത്തുർ ‘വിജ്ഞ—
സ്ഥൂതിയതള്ളക എന്നേർക്കൈ’നു പാഠേ നമിച്ചാർ. 4

എവം ഭവാനടനറിഞ്ഞിഹ ലക്ഷ്മിയോടും
നാഗാന്തകാംസമതിൽ വെച്ചച്ചാത ബാഹ്യവോടും
ഗോവിന്ദ! റനു ചെള്ളിയിൽ ഒപ്പുമനോജഞ്ഞമുത്ത്യാ
താവുന മോദരസഭാരമവക്കു നൽകി. 5

സ്നേഹത്തുംചെറ്റുമ നിന്നിട്ടുന സനകാ—
ദ്രുമാക്ക സാമോക്കതിയാൽ
ചേത്താമോദവിലാസ,മൻപിണാടന—
നൃാലംബവരായ് നിന്നിട്ടും
ട്രിത്യനാരോടു ‘നിന്നേല്ലെന്നാട പിണ—
ഞാകൈകാണ്ടു ജന്മഞ്ഞൾ മു—
നെന്തതിര ചുന്നെന്നെന്നുകൈംമുള്ളവി’നിദം
ശ്രാരേ! പരഞ്ഞാൻ ഭവാൻ. 6

ട്രിത്യനാരാധാരിന്നുനോരവരമ ദിതിയിൽ
കാശ്യപന്തർക്കൽ നിന്നി—
ദ്രാത്യം—സന്ധ്യാസമുഞ്ഞപ്പാദനബഹ്യതരമും—
വുന്തിയോട നൃരാധി

ഇത്തെറുലോക്യത്തിനണഭാഡായൊരു ധമരിവരാ—

ബന്നന തോന്മനനവള്ളൂ
ദൈത്യരാക്കീശരാധ്യാനങ്ങന്നയുടനൊരു ഗ—
ട്ടത്തിലായുതഭവിച്ചു.

7

എകൻ ലോകപതേ! ഹിരണ്യകരീച്ച—
ത്രാന്വയൻ ഹിരണ്യകഷണം,
ലോകേ വിഗ്രഹത്രായ് മഹാബലയുത—
രാരാധ്യോ! തർക്ഷണോ
നീയാക്കന്നൊരു രക്ഷിതാവിയലുമൈ
ലോകത്തെയല്ലോം വിഭോ!
പേമനാർ നിജവാസനാബലവരാൽ
പീഡിച്ച കൂച്ചം തിഷാ.

8

അവരിലോതവനായീട്ടം ഹിരണ്യകഷദൈത്യൻ
സമരമതിനു തന്നോടാത്മകില്ലായ്യും തേ
പ്രീയ ധരണിയെ വൈള്ളുത്തിക്കൽ മുക്കീടു ഗർവാൽ
ഗദയോടതിക്കാരക്ഷപ്രളയാ സംഖരിച്ചു.

9

രക്തൻ ഭവാനെന്തിരിച്ചുന്നതിനെന്നു പാശാ—
വാക്യം ശ്രവിച്ചുമു ഭവാനെന്നുവൻ തിരഞ്ഞ;
ഭക്തക്ക് മാത്രമിഹ ദൃശ്യന്തായ നീക്കെൻ—
ദുഃഖങ്ങൾ തീക്ക് മീപ്പുഡാ പവനാലയേരാ!

10

വാദിണിം ദശകം

സ്വാശിച്ചുങ്ങെന വാണിചുന മനവാം
സപാധംളവൻ ഭ്രമിയെ—
പ്രപ്രചുന്നിശ! ജലത്തിലന്നസമയേ
നീമ്മനയായ് ക്കാണ്ണകയാൽ

ശീഷ്യരാർ മുനിമാരോട്ടും തവ പദം
 സേവിച്ചു മോദിച്ചിട്ടും
 ഗ്രഷ്യാവിൻ സവിധത്തിലഞ്ചുശ്രാബനം
 പ്രാപിച്ചു ശ്രോഭാനീയെ!

1

‘കഷ്ടം ഞാനിഹ സ്വഷ്ടിചയ്യുമളവിൽ
 ഭവങ്ങമഹോ! മന്മായു്;
 സ്വഷ്ടാവേ! പ്രജകൾക്കു വാഴവതിനായു്
 സ്ഥാനം ഭവാനേകണം’
 കേട്ടുവം മന ചൊന്ന വാക്കുള്ളിടൻ
 തന്ത്രിപ്പുരം പത്മഭു—
 വാട്ടേറീടിന ഭക്തിയോടു ഭഗവൻ!
 ധ്യാനിച്ചു നിന്നാംമുഖികൾ.

2

‘അയ്യേ! ഞാൻ കടിച്ചേൻ സലിലമവിലവും
 മുൻപി, ലെന്നാലുമെത്തും
 പൊരുളുന്നിനം ജലത്തിൽ ധരണി മുഴകിച്ചു—
 നൊന്തു ഞാൻ ചെയ്തിടേണ്ടു്?’
 ഇവണ്ണും തപ്പിപദാംഭോങ്കഫമത്തശ്രാബനം
 പ്രാപ്തനാം പത്മഭുവിൻ—
 നാസാരണ്യത്തിൽനിന്നും ശിത്രകിടിവടിവാ—
 യീടു നീയുതഭവിച്ചു.

3

അംഗ്രഷ്യത്തോടു തുല്യമായ തന്മോ—
 ദിംഭതനാധിക്കടൻ
 മാതംഗാക്തതിയായു് ക്രമത്തിലധികം
 വബ്മിച്ചു ശ്രാരേ! ഭവാൻ;

തുംഗരുടീയോട് മേഖലമാർക്കമതില—

മുണ്ടും ഭവാഗാത്തദാ

സപ്രാംഗോൽക്കരതരാട്ടം സരോത്തവാൻ
കണക്കുത്തം തെടിനാൻ.

4

‘വണ്ണിപ്പാൻ കഴിയാതൊത്തായ മഹിമാ—
വുഞ്ഞേളാനിതാ! സുകരം

മുണ്ടും നാസികയിൽ നിന്നും തമാ
യാരിന്നിവൻ ഭീഷണൻ?

നാമൻ്തന്നുടെ മായയോ?’ വിഡിയിദിം
ചീതിച്ചുംഹോ! വാണിജ്യം—

പ്രോതിശ്വരം പബ്ലതത്തുല്യനായിടി മു—
ങ്ങുംപോലെ ശബ്ദിച്ചു നീ.

5

തപസ്ത്യസമക്കാർ മുനിവരർ ജനർ—
ശ്ലോകഗത്തം

ശ്രവിച്ചുനിസ്ത്രണപ്പും വിവിധനതി ചേ—
റ്റാർ മുരരിപോ!

മുനിസ്ത്രോതപ്രിത്യാ വിപുലതനവാ—
യംപ്പുനിധിയിൽ·

ഘനയപാനം പുണിച്ചുടന്നു ഗമിച്ചു—
നയി ഭവാൻ.

6

മേർപ്പട്ടായ് വിസരിച്ചുനീളകിട്ടം
ധൂമ്രങ്ങൾ രോമങ്ങളും

പൊക്കൈച്ചുള്ളാത് വാലയോമവമഹാ—
ഹോണാഭയും ചേന്ന നീ

ഗീഴുക്കാർ മുനിമാരോടും തവ പദം
 സേവിച്ചു മോദിച്ചിട്ടും
 സ്രൂജാവിൻ സവിധത്തിലങ്ങൾരണം
 പ്രാപിച്ചു ശോഭാനീയേ!

1

‘കഷ്ടം ഞാനിഹ സ്വജ്ഞിചചയ്യമളവിൽ
 ഭ്രവന്നുഹോ! മനയായ്;
 സ്രൂജാവേ! പ്രജകൾക്കു വാഴവതിനായ്
 സ്ഥാനം ഭവാനേകണം’
 കേട്ടുവം മന ചൊന്ന വാക്കുള്ളടക്കം
 സ്ത്രീപുരം പത്രഭ്ര-
 ചവാട്ടുരീടിന ഭക്തിയോടു ഭവവൻ!
 ധ്യാനിച്ചു നിന്നംല്ലികൾ.

2

‘അയ്യേ! ഞാൻ കടിച്ചേൻ സലിലമവിലവും
 മുൻപി, ലെന്നാലുമേൽ
 പൊയ്യുല്ലിനം ജലത്തിൽ ധരണി മൃദകിച്ച-
 നൊന്തു ഞാൻ ചെയ്തിനേട്ട്?’
 ഇവള്ളും തപ്പിപദാംഭാത്തഹമതുശരണം
 പ്രാഡ്യനാം പത്രഭ്രവിൻ-
 നാസാരംഗ്യത്തിൽനിന്നും ശിശ്രൂക്കിടിവടിവാ—
 യിട്ടു നീയുതുവിച്ചു.

3

അംഗീഴുത്തൊടു ത്രില്ലുമായ തന്നേവോ—
 ചുൽഭൂതനായിട്ടുടക്കം
 മാതാഗാക്കത്തിയായ് ക്രമത്തിലധികം
 വാദിച്ചു ശോരേ! ഭവാൻ;

തുംഗശ്രീരൈയാട്ട മേരലമാർത്തില—

മുണ്ണം ഭവാനാത്തദാ

സപാംഗോൽക്കരരാച്ചം സരോത്തഹഭവൻ

കണ്ണത്തെതം തെടിനാൻ.

4

‘വണ്ണിപ്പാൻ കഴിയാത്തായ മഹിമാ—

വുള്ളേളാനിതാ! സുകരം

തുണ്ണം നാസികയിങ്കൾ നിന്മദിക്കമാ

യാരിന്നിവൻ ഭീഷണൻ?

നാമൻ്തന്നുടെ മായ്യോ?’ വിധിയിദിം

ചീനിച്ചുപ്പോ! വാണിച്ചം—

വോതിൽ പറ്റതത്തല്ലുനായിടി മുഴ—

ഞുംപോലെ ശബ്ദിച്ചു നീ.

5

തപസ്ത്യസ്ഥകാർ മനിവരർ ജനർ—

ഭ്ലോകഗത്തം

ശ്രവിച്ചുനിന്നശബ്ദം വിവിധന്തി ചെ—

യ്യാർ മുരരിപോ!

മനിസ്തോത്രപ്പിത്യാ വിപുലതനവാ—

യംശുനിധിയിൽ·

ജലനധ്യാനം പൂണ്ഡിച്ചുടനു ഗമിച്ചാ—

നയി ഭവാൻ.

6

മേരല്പട്ടായ് വിസരിച്ചുനിളകിച്ചം

ധൂമ്രങ്ങൾ രോമങ്ങളും

പോക്കീച്ചുള്ളേളായ വാലയോരുവമഹാ—

ഐലാഞ്ചാഡ്യം ചേന്ന നീ

ശ്രീഹ്യം മേലുഗണം പിളന്റി, ഇക്കിട്ടം
 കണ്ണൂർ, നൂതിക്കും മുനി—
 വ്യാഹ്യനാക്കണ്ണിസൗഖ്യമേകിയവത്യ—
 രംച ചങ്ങ വാരാശിയിൽ.

7

ഗമിച്ചുമ ചട്ടിച്ചിട്ടം മുതലമാലയോട്ടം ഭേദ—
 ത്തിമിംഗലക്കാലത്താട്ടം കല്പശവൈച്ചിജാലത്താട്ടം
 വിളങ്ങിന ജലാന്തരം, കറിനശബ്ദഭാരാദ്രസാ—
 തലസ്ഥരെയിളക്കിയുക്കൊട്ട തിരഞ്ഞെടു നീ ഭേദമിയെ. 8

പാതാളാറിതമതിൽ സുരാരിയതകൻ
 ചേത്തുരേളോരലുാറ്റിയെ—
 ഫാരാത്തന്നേന കണ്ണ ത്രിക്കീടിയാ—
 യീചുന നീയപ്പാഫേ
 നേരേപോരിന വന ദ്രോഡിജാജ—
 നാരെറ്റണിക്കാതെ താൻ
 ശൗരേ! മേറിനിയെലുരിച്ചു സരസം
 ദംഖ്യാക്കരത്താൽ വിഭോ!

9

ചാലേ ഭേദിയെയുലരിച്ചു ദശനാ—
 ഗ്രേ ചേന്റ് മുന്നുക്കര—
 തതാലേ ലാഞ്ഞരിതനെന്നവണ്ണുമയിക—
 സമം ലോപ്പസർഗ്ഗാറ്റനായു
 അലോലോഗ്രജലം പെട്ടം കടലിൽ നീ—
 നാഡ്യൻഗമിക്കും ഹരേ!
 ലീലാസുകരമുത്തിയാകിയ ഭവാ—
 നെന്നെന്നടക്കിക്കണം.

10

പതിമൂന്നാം ഉഖകം

കെദത്യാധീശൻ സ്വപ്നംാലാപരിമിതവിലയാം—
 ഭസ്തും നിന്മനത്തിരഞ്ഞ—
 സ്വദ്യാനന്ദം കലന്തിട്ടികമദ്ദമാടേ
 സംബഹരിക്കുന്ന കാലം
 തപൽക്കുതൻ നാരദൻ താൻ കഹപച്ചട്ട, വവൻ—
 തൻ സമീപത്തിലെത്തൈ—
 ക്ലൃഷ്ണൻ തനെ വാഴ്ത്തിത്തവ ബലമതു നി—
 ഓച്ചു മനം പറഞ്ഞാൻ.

1

‘കഷ്ടം! മായാവിയാകാ ഹരി തവ മഹിയെ—
 ക്ഷോഭാപ്രോക്ഷനിതെനേ?—
 ശീഷ്യൻ കണ്ടിലയോ നീ?’—യിതി മുനിവചനം
 കേട്ട ദേഹാരാട്ടപ്രാസാർ
 ദ്രോഷ്യൻചൊന്നാ ‘നവൻതാനെവിടെ’യിതി; മും
 കാട്ടി മാറ്റം മുനീസ്രൂപൻ;
 പെട്ടെന്നത്തൈ ജലത്തൈനവനമവനിയോ—
 കുർഗമിക്കം ഭവാനെ.

2

‘കാട്ടിത്തന്നതെനിക്കെ കാട്ടുഗമോ?
 കഷ്ടം ത്രിലോ’മെന്നവൻ
 തഷ്ടുൻ ദ്രോഷ്യഗ്രിരാ വതന്നളവില—
 ദണ്ഡാട്ടം ഗണിക്കാതെ നീ
 ദംശ്ശാധാമതിട്ടൈയോട്ട മതവും
 ഭ്രമിം മഹാബൈഭവാർ
 പെട്ടെന്നാംബുധിയിക്കൽവെച്ചുമ ബലാൾ
 പോരിന്ന സന്നദ്ധനായ്.

3

തെറ്റേതുക്കുൻ ഗദയോട്ടുള്ള സഹസ്രാ;
 നീങ്ങും ഗദാപാണിയാകു
 മുഖംചെയ്യു തുഷ്ടാ; റിഭോ! എടുഎടാ—
 രാവം മുഴങ്ങൈ ദിവി;
 സിഖാമർത്തുഗണങ്ങൾ മുഖമധികം
 കൗതുകലാൽ കാണവേ
 ‘വല്ലുൻ സന്ധ്യയതിനു മുൻപിച്ച’നിഃ
 നിന്നോടു ചൊന്നാൻ വിധി.

4

ഗദായുഖേശ തെരുപ്പാധിപരാട ഗദാ—
 എടുന്നതാൽ വിഭോ! നിന്—
 ഗദാ മുഖാ വേഗാൽ ബുദ്ധബുദ്ധ! പ്രതി—
 ചീടിനോരുശായാം
 മുരുന്നേരാസ്യത്തോടസുരക്കലള്ള—
 ലാശിയാം ദേഹാരചന്ത്രം
 മുദാ ചീനിച്ചുാമത്തക്കരഭവി ധരി—
 ചുറരവും നീ വിള്ളൈ.

5

തെരുപ്പാന്താനതികോപമോടമുഹാ—
 ശ്രൂലം പ്രഭ്രാഗിക്കാവേ
 തെരുപ്പാരേ!—യതു പാണിയിക്കൽ വിലസും
 ചക്രങ്ങാവണ്ണിച്ചു നീ;
 അത്യാതശുനവൻ തദാ ബഹുവിധം
 മുജ്ജിപ്രഹാരങ്ങൾ ചെ—
 റ്റാദ്യൻ നിന്നോടു കാട്ടി ലോകര മയ—
 കൈച്ചന മായാബലം.

6

ശ്രീജാനേ! ദാരജൻറെ മായകൾ ഭവ—
 ചുക്കത്തിനേറും മഹാ—
 തേജസ്സിന്കണലേശമാനുപതനാൽ
 തീന്നോത ശ്രേഷ്ഠ തഃഖാ
 ബോധംവിച്ചതിമുഖ്യിലട്ടനമഹോ!
 ചെയ്തീരുമദ്ദുഷ്ടനെ—
 പ്രാഥാംഗ്രാഖ്യതലേന കൊന്നിതു ചവി—
 ടിക്കണ്ണമുലത്തിൽ നീ.

7

പാരിൽ ചരിത്രിച്ച രക്തം തവ പദ്ധതിയാൽ
 വീണ ദൈത്യൻ മരിച്ചു;—
 ‘നാരി ചുഡാന്ന ഭാഗ്യം കലത?’—മിതി മഹ—
 ഷിശ്രേപരിയാർ പുക്കളി;
 പാരിച്ചുഞ്ഞേങ്കിൽ മോദരത്താട മുനിവരങ്ങം
 ഭക്തിപുറ്റം തപദംഗ്രീ—
 തതാരിൽച്ചുബേരേ നമിച്ചിട്ടുമും മവതനാവായ
 നിനെ വാഴ്ന്നിസ്തിച്ചും.

8

‘തപക്കിൽ ചരിസ്സു രോമങ്ങളിലമലാ കശം
 കണ്ണിലന്തേ ഘൃതം തേ
 പാദാബേജേ നാലു ഹോതാക്കളിലുമും വദനേ
 സ്രൂക്കിയാ നീൻ വയററിൽ
 നാഥാ! നാവിൽ ഗ്രഹണാലം ചമസനിര ഭവി—
 കണന കണ്ണപി സോമം
 രേതസ്സല്ലോ ഗള്ളത്തിൽ സുഭ്രാംഗപസം—
 ശ്രീഹരിതേ വേ പ്രാതമൻ!’

ഈക്കും നാശാ മുനീസ്രസ്തികൾ പലതരം
 കേട്ട സഹായിയോടെ
 മെത്തും സർക്കീൽത്തികൊണ്ടും വിപുലതരമഹാ—
 മുത്തികൊണ്ടും ലസിച്ചു
 സപ്പമാം പുക്കനല്ലും സുവമൊടു വിഹരി—
 ചേപ്പാൽ നീ ചാത്തുതേൻ!
 തീത്താലും ദുഃഖമെല്ലാമയി മമ ഗ്രാഹി—
 യുരിൻ വാഴുന ശുരേ!

10

പതിനാലാം ഉണകം

നീൻപാദപത്മജങ്ങനം വഴിപോലെ ചെയ്യോ—
 റംഭോജയോനിതനയൻ മനവും സപകാലം
 അൻപോടു വിഘ്നരഹിതം തവ ലീല വാളി—
 റംഭോദഹാക്ഷ! സുവമോടു കഴീച്ചുവല്ലോ.

1

ബുഹാവിൻ നിശലികൾ നിന്മഭിതനാം
 ശ്രീകർമ്മൻ സത്തമൻ
 ചിന്താതേൻ! പുനരായവൻ പരകയാൽ
 സൂജ്ഞിപ്പതികൾ പരം
 സമോദാതനാടു ലോകരമ്യതനവാ—
 യീടുന നീൻസേവ ചെ—
 കൂദേഷാൽ പതിനായിരം സമക്കെളു—
 ഒച്ചേമേ നയിച്ചീടിനാൻ.

2

കാർമ്മേലാഡ കലന്തായ് ലളിതമാം
 ലീലാംബുജം പാണികോ—
 ണാമോദേന വഹിച്ചതായ്, വിഹഗനാ—
 മനേൽ വിള്ളുന്നതായ്

കാമല്ലഞ്ചിരീ തശ്ശുമഞ്ചിത്തച്ചവ—
സ്കൃവോട്ട് ചേന്നരളളാര—
ആമദ്വിവ്യശരീരമായവൻ നീ
കാണിച്ചു സഹജായ്.

3

ഒഴിത്രാ രോമാഞ്ചമോട്ടം വിവിധനതികൾ ഒച്ച—
ഫീട്ടുമകാദ്ദുമനായ്

‘കൈകൈകാണടിഡോമിന്നുന്നതനയയെ നീ
ഭാഞ്ഞയായാഞ്ഞപ്പുഡേ!

ചചാൻകൊള്ളിച്ചു പുത്രിമാരോൻപത്രമമ ക്ഷവിലു
ഭിവ്യനായ് എണ്ണമുണ്ടാം;

സൗഖ്യം നിത്യം വരും തേ പുന്തിമുകളി
ആരീഹരേ! നീ മാഞ്ഞു.

4

നിനാൽ ഫ്രേരിതനായിട്ടം മുനിവരൻ
ആരീനാരദൻ ചൊല്ലയാൽ
തനപുംഗീ ശത്രുപദയോട്ടുടനേ
സപായംളവാവ്യൻ മന
തനോമൽസുത ദേവഹ്രതിരേയാട്ടമ—
ഞങ്ങാനിച്ചു തനാഗമം
നന്നായ് പാത്തതള്ളന കദ്ദമനെന്നും
ഗേഹത്തിലെത്തീടിനാൻ.

5

മന നല്ലിന ദേവഹ്രതിയാകം
വനിതാരത്നമൊടാത്ത കദ്ദമൻതാൻ
ഭവദച്ചന്നരുള്ളുനക്കിലും തദ്—
ദ്രാവക്കുത്രുഷകളാൻ പ്രസന്നനായാൻ.

6

തപഞ്ചേസവാവിഭവത്തിനാലുടനവൻ
വാർക്കാക്കയാൾ മക്കത—
നശ്വാഹം നിറവേററുവാൻ വിരചിതം
നാരീകളാപുരിതം
നൽസൗന്ധ്യമെഴും പിമാനമതിലേ—
റിത്താൻ നവാക്കാരനായ്
സത്യാതസ്യമൊടെ രമീച്ചിതവജ്ഞാ—
ഭാക്കാശമാപ്രഭങ്ങളിൽ.

7

നവത്തണിയോദ്ദേശം നൃവർഷം നയിച്ചു
നവ സൂതച്ചിരമാരാം പുത്രിമാരാം ജനിച്ചു
അവനമടവി പുവാനദ്യതോപ്യാരമിച്ചു
തവ ജനിക്കരുക്കത്താൽ ഭാരകാമം ഭരിച്ചു.

8

നിജവരവചനത്താൽ നിന്നപദാംഭോജസേവാ—
നിരതയവളിൽ നാമാ! നീയുമണ്ഡായിപിനെ
കപിലവിദിതനാമാണു തതപവിദ്യാപദ്ധതം
കമലചാരണാഭക്തനാക്ക നല്ലിട്ടവാനായ്.

9

മുദിതനായമ കർമ്മനം തപോ—
വനതലം ഗതനായൈരന്നതരം
നിജമതാ ജനനിക്കത്തിച്ചെല്ലാരെൻ—
ഹനങ്കചേ! പവനേശ്വര! പാഹി മാം.

10

പതിനഞ്ചാം ഉശകം

‘ബന്ധത്തുഗ്രഹണസക്തയാം മതിയുദി—
പ്രീക്കനം; മോക്ഷത്തയോ
തദൈപരാഗ്യസമേത; യായതു ലഭി—
ച്ചീട്ടിനു തേ ഭക്തിധാൻ;

സാധിക്കേണ്ടതു സാധുസംഗമവദ്ദാ—
ലുണഭാക്തമബ്ദുക്കതി താൻ’
സാനന്ദം കപിലാത്മകൻ ജൗനിയോ—
ഡോ ഭവാൻ ചൊല്ലിനാൻ.

1

‘മായാ പിനെ മഹത്തവംകൃതിയുടു—
പൂജ്യാദി ഭ്രതങ്ങളും
ഹ്രാസം ശ്രോതുരുവേദ്രീയങ്ങളുമലേ!
പത്രം പുനഃ പുതഞ്ചൻ
ഈത്വം ഭേദമറിഞ്ഞവൻ പ്രകൃതിയാൽ
സത്യം ശ്രദ്ധേ മുക്തനാ’—
മിത്യാനന്ദമാംബുജേക്ഷണ! ഭവാൻ
മാതാവോദാതീടിനാൻ.

2

‘മായാകാംസ്ത്വലൂപം പുതഞ്ചനിലിഹവ—
റൂനതില്ലായവൻതാൻ
മാധ്യസംസക്തനായീടുകിലവനെന്നുണ്ടു—
ഞ്ഞെടുമേ തർഹ്രണങ്ങൾ;
ഈശയനിൽ ഭക്തി തത്പാമനനമിത്രകളാണ്
മായയും പോയിട്ടും’ ഹേ
കായാംപുവല്ലും ശാരേ! കപിലതന ഭവാ—
നമ്മയോദ്ദേശമോതി.

3

‘ഉള്ളിൽ ശ്രദ്ധിയെണാസനാദികൾ വശം—
തനാക്കീടു താർക്ക്ഷ്യവൻറ നശം—
കണ്ണു ഭിവ്യവിഭ്രംഖണായുധസമു—
ഹത്താൽ വിളങ്ങുന്നതായും

മേലുംപ്രാമളമാക്കമെന്നടൽ സദാ
രൈലിക്കണം പിന്ന്'യെ—
നാക്കുദ്ദൃതിയായ മാധവ! ഭവാൻ
മാതാവൊടോതീടിനാൻ.

4

'മർഗ്ഗണ്ണങ്ങൾ മമ ലീലചുനിതുകൾ
കേർക്ക ചൊല്ലുവിവയാൽ സദാ
സപ്രഗ്രഹിമ'-നഹയിലൂരള്ളാഫ്കിന
സമാനമായ് മഹി മനോഹരം
ക്ഷതിയായത;—തു തന്നെയാണരിയ
മുക്തിസാധനവുമോക്ക്'—യെ—
നിത്യരം കപിലഗാത്രവേവ! ജന—
യിത്രിയോടകളിയത്ര നീ.

5

'എന്നിൽ ഭക്തിവെടിത്തവൻ വെത! ഭശം
ഹിംസാജ്ജിതാത്മങ്ങൾക്കാ—
ണ്ണെന്നും സ്രീജിതനായ് കട്ടംബുദ്ധരണാം
ചപ്പയിങ്ങപത്യപ്രിയൻ
പിന്നക്കുഴുതരം മഹാനരകവും
പ്രാപിച്ചിട്ടും ദ്രോവമോ'
ഭന്നാനന്നകരംബുജേക്ഷണാ! ഭവാൻ
മാതാവൊടോതീടിനാൻ.

6

'ആത്ത്യാ തൻ മാതുകക്ഷിസ്ഥിതിയിലെഞ്ചവിയാ
ബോധമുണ്ടാകില്ലോ താൻ
പേരും പാരിൽ പിറക്കുളവറീച്ച നശീ—
ചുത്രജ്ഞം വേദമോദേ

തീർത്തപ്പുാല്യം ഭ്രമിക്കുന്നതു പുനരഹി ഹാ!
കൈവൽ‍യം ധാവനത്തിൽ’
ഒദ്ദ്യാരാതേ! മുരാരേ! കപിലതന ഭവാ
നമ്മയോടേവമോതി.

7

‘സർക്കാർമ്മം പുണ്ട് നിത്യം പിത്രസ്വരയജനം
ചെള്ളവാഴം ഗ്രഹസ്ഥൻ
മാർഗ്ഗം യുമാദ്യമാന്ന് തന്നെന ഗതനമ വീ—
ഘന പുണ്യക്ഷുദ്ധത്തിൽ;
കമ്മം നിജ്ഞാമമായ് തനാൻ മയി സകലവുമ—
പ്ലിക്ക മോക്ഷം ലഭിപ്പാൻ’
സമോദരേതാട്ട ശൗരേ! കപിലതന ഭവാ
നമ്മയോടേവമോതി.

8

ഇത്തും തത്പരിശൃം നിന്നെന വഴിപോൽ
വാഴ്‌ത്തുന മാതാവിനെ
പ്രീത്യാ പാരമനഗ്രഹിച്ച മുനിമാ—
രോട്ടം ഗമിച്ചാൻ ഭവാൻ;
കുത്യാ ഷോക്ഷമിയന ത്രിലുയിവള്ളം;
ഭൂമൻ! ഭവാനിരൈപ്പാഴം
ഭക്തന്മാക്ക കിഴക്കുവീചിയിൽ വസി—
ക്കുന്ന ഹിതം നൽകവാൻ.

9

നാമാ! കിം ബഹുനാ! തവാം അലികമലേ
വല്ലിച്ചുഴുഫം ഭക്തിയി—
ഞാതകങ്ങൾ കളഞ്ഞെഴുമവിലം
നൽകന്നതാണന്നഹാ!

നീ താനേ പറയുന്ന നുന;—മതിനാൽ
 ദുഃഖങ്ങളെത്തീര്ത്തടൻ
 വാതാഗാരപത്രേ! വിഭോ! തരിക മേ
 തപൽപ്പാദസ്ത്രഭക്തിരയ്.

10

പതിനാറം ഉശകം

ദക്ഷൻ പ്രൂഹമനുതൻ പുനർമ്മനതനു—
 ഭവാം പ്രസൂതിം ഗ്രഹി—
 ചുക്ഷിണം പതിനാറു കാന്ധകക്കളെ
 ശ്രീമാൻ ലഭിച്ചിട്ടടൻ
 യമ്മകൾ പതിമൃന്മാനം, പ്രിതുഗണം
 നഞ്ചകി സപ്യാ, മഹിയിൽ
 സപാഹാം, നിന്മംകായം ശ്രമായ ശിരിശൻ—
 തന്നിൽ സതീത്വനാഘം.

1

ധക്ഷൻ തന്മാരെ ഭായ്യ മുത്തിയിൽ മഹാൻ
 നാരാധനൻ നീ വിഭോ!
 ചെമ്മേ വന്ന ജനിച്ച നാമ! നരനാം
 ഭ്രാതാവിനോടും; തദാ
 സമോദാ കലതന ദേവകൾ മഹാ—
 ഭേരീനിനാദത്താദേ
 നിന്മേൽ നിന്മത്തുപുജ്ഞവഷ്മതു ചെ—
 ഫേറരം നൂതിച്ചീടിനാർ.

2

സഹസ്രാബ്ദ്യം യുദ്ധം തപവുമൊരുപോൽ
 ചെയ്യ വിഭേദപ്പുറ്റമാകം
 സഹസ്രം വംശം ചേരന്നാൽ ദിതിജനെ
 കുഞ്ചിയോടെ ഭവാന്മാർ

തപസ്യും പഞ്ചായത്തൊട്ട് സമർപ്പം
 ചെയ്തു ശ്രേഷ്ഠിച്ചുവരേകം
 തന്ത്രം ചേന്നീടും പൊഴുതിലയിക്കം
 നിങ്ങളാസം വിഡിച്ചുർ.

3

ഭക്തക്കായ് മുക്തിയമ്മം ക്രിജ്ഞാനാദപദ്മേ—
 ശിച്ഛം, താനം ചരിച്ചും,
 നിത്യം ഭാതാവിനോട്ടും വിമലബദരികാ—
 വ്യാന്തുമേ നീവസിച്ചും;
 അക്കാലം ദേവനാമൻ ശമ്പുമമ തപ—
 ദ്രുക്തിയും തേ നിന്നച്ചും—
 ഇത്യും ഉദ്ധൂഹാത്മാ സുരത്തണികളോ—
 ദംഗജം ധാത്രയാക്കി.

4

വസന്തം മാലേയാനിലനിവരോട്ടും
 മാലതീബാണാനപ്പോൾ
 വിലാസഗ്രൈ ചേന്നക്കമ റികർക്കടാ—
 ക്ഷേഷജ്ജാലണജ്ഞാലേ
 ഭവനം വേധിച്ചിട്ടണാവുമിളകീ—
 ലെന്ന കണ്ണാൽത്തിയോടേ
 ഭയാപ്പട്ടാങ്ഗാമംസ്യി തമോട്ടിനേ
 നീയുമീവള്ളുമോതി.

5

‘പേരിച്ചിട്ടുക വേണ്ട മാര! സുരഭേ!
 സ്വന്നാരിമാരേ! പരം
 തോഷിപ്പിക്കബ്ബിനെന്നർ മാനസ’മിതി
 പ്രീത്യാ പരഞ്ഞതിട്ടു നീ

പുരിച്ചീടിന വിസ്തയത്താട് എക്കു—
 അത്രനോരിവക്കായ് വിഭോ!
 കാണിച്ചു കമനീയതാനിയികളാ—
 നിൻദാസിമാംരതദാ.

6

മോഹിപ്പിപ്പതിനായി വന്ന മദ്ദാ—
 ദ്യക്കാരഹോ! ശ്രീചതേ!
 മോഹിച്ചാർ തവ ഭാസിമാങ്കട മഹാ—
 ലിലാവിലാസങ്ങളാൽ;
 മോദിച്ചിട്ടും നീ കൊച്ചുതാ, സകല—
 സപ്രഭാസിഗ്രഹം ജവാം
 നോദിച്ചീടിനൊക്കുൾ ഗ്രഹങ്ങൾ തുപയോദ്ധ
 കൈകൈകാണ്ട പോയീടിനാർ.

7

കണ്ടിട്ടുവ്യാറിതരന്ന നിൻ ചരിതവും
 കേട്ടുപോ ശരുകൾ മന—
 തണ്ണെറിൽ തപരഹമിമാനമോന്തയികമായ്
 പത്രാകലപ്പുട്ടതേ;
 ഏവം ശാന്തമനോജ്ഞനാക്കിയ ഭവാ—
 നെക്കാർ നിന്നുംവിധാ
 ഓവഗ്രീവസുധാപതേ! സമയികൾ
 തുള്ളാവതാരൻ ഭവാൻ.

8

ബ്രഹ്മവിൻലാളുന്നതാൽ പെണ്ണക്കിയോര രജോ—
 മഞ്ച്ചമാളുന്ന ഒക്ഷൻ
 നിന്റെലും കഷ്ടമത്യാദരവിരഹിതനാ—
 യന്ന നിപ്രൂതിയായി

നിസ്തുരമെന്നും മല്ലാരീഗംഗതിവടിയെ വീഴോ—
യിച്ചു തന്റപുത്രിയേയും
നിക്ഷായം ഓപ്പണംസൂചകമവമതിൽ നീ—
നിച്ചു കാനീച്ചു ശ്രദ്ധാർ.

9

ആദിവാസി ഭ്രംഗരേഖം തന്റവമതു പരിമ—
ദ്രിച്ചടൻ ദക്ഷനെക്കൊ—
സോത്തിട്ടേവസംഘസ്ഥികൾ തെള്ളിവോട
ജീവനം നൽകി പിന്നെ;
ഭവ്യൻ നീ ഒഴുന്നുമാക്കീടിന മവമിയല്ലോ
ദക്ഷാം ശാന്തനായോ—
നബ്ലും രാത്രിയേക്കം ചവനാപുരപ്പതേ!
പാലുനം ചപ്പു നാമാ!

10

പതിനേഴം ഉഖകം

ഉത്താനപാദമനനനമനവനം
നിത്യം പ്രിയാ സുതചിതനിൽ വളൻ മോദം;
എത്തില മോദമത്രപോലെ സുനീതിയിങ്കം;—
ഡോത്തീടിനാളുഗതിയാമവർ നിസ്തപദാബ്ദം.

1

അച്ചുസ്തന്മടകിയികലനം സുതചീ—
പുത്രൻ വസിച്ചീടവേ
കൈക്കാട്ടുകം യുവന്നുനീതിതനയൻ
ചെന്നാൻ കരേട്ടവാൻ;
സപ്രചുൻ ബാലനെന്നേററവും സുതചിയാ—
ക്ഷേപിച്ചു മുദ്ധാക്കിനാൽ
സപ്രചുനം; തന്റെ ഭക്തിവരീനജനമോ
വിട്ടേവോരീംശ്യരെ?

2

കന്നു മിണ്ണാതിൽനാൻ നബപതി ഭവതാ—
മോഹറിതൻ ദാരവശ്യൻ;
ചൊന്നാൻ ചെന്നമ്പയോടായ് യുവനമിതവിലം
പാരമുള്ളപ്പാരവശ്യാൻ;
ചിന്നീടം ദുഃഖജാലം കളവതിന നര-
ക്കാക്കാരാലംസ്വമാം നിൻ—
ഹോനിസ്തപാദം ഭജിപ്പാനവള്ളടനപദേ—
ശിച്ചു തൽസുനവിനായ്.

3

അഞ്ചുപാണഭായ വയസ്സു മാത്രമുടയോ—
നെന്നാലുമിശ്രാലകൻ
നെന്നപിൽ പാരമുച്ചു മാനനിരതൻ
തപദേശവ ചപ്പുള്ളിടവാൻ
ചെണ്ണുമേ നഗരാണി ഗുഡിച്ചു വഴിയിൽ
കണ്ണഭാര വൈപ്പണ്ണികൻ
താൻ ചൊല്ലിടിന മാത്രമോത്തു മധുവാം
കാട്ടിൽ തപാചെപ്പുതേ.

4

പുത്രൻ പോയതിനാൽ വിഷാദമോട് വാ—
സീട്ടം റൂപനായുടൻ
പുത്രൻസാമവചല്ലുകൊണ്ടു കുത്തകം
ചേത്തിടിനാൻ നാരദൻ;
ചിത്രേത ഭക്തിരേഖാകും കുമേണാവള്ളം
ഐലാരം തപം ചെപ്പുലം
കുലൻ ബാലകൻ നയിച്ചു തതികാൻ
മാസങ്ങളുംത്തുന്നുനെ.

5

നീൽക്കുപസിതമായഹോ! ഭൂവനമാകെ; യിറ്റുദ്ദേശം
സൃഷ്ടിച്ചിത്തി; ഭോൻ കൂപാപരവരൻ വഗ്രേറോപരി
ലസിച്ചു തവ ത്രപമാം പരമചിത്രണേ മനമായ്
ഭവിച്ചു മനസാ തപിച്ചിട്ടമിവന്നീരയഞ്ഞേ തദാ. 6

ഭോഗാക്ഷണേഭൂം പ്രമദമതിനാ—
ലസ്യനായ് ലോചനാക്കാ—
ബജാച്യഗ്രീത്രപാമുതമതിലഹോ!
മനനായ് തിന്നപിരൈ
സ്കവം ചെള്ളാനിച്ചുച്ചിട്ടമിവന്നേയാ—
ത്തിട്ട സംചൂജ്ഞമോദം
കപോലേ ശംഖത്താൽ കനിവോച്ചുവാൻ
സ്പർശനം ചെള്ളാന്മാ! 7

തല്ലാലേ ഭോധഫണായ് വിവിധനതികൾ ചെ—
ദ്രോരവൻതന്നീര ഭാവം
ചിക്കെനന്നപോടറിഞ്ഞിട്ടവനൊട്ട് ‘സുചിരം
രാജ്യഭാരതത്തെ നീ താൻ
സംഖ്യയേതാടെ വസിച്ചുഭ്യുമാവപദമാം സ—
ദ്രോതത്താം നിത്യമേറും
വിവ്യാതം ചേന്ന വാങ്ങും ചരസുവമൊട്ട വാ
ഴ്ഞ’നു നീ ചൊന്നമോഭാൻ. 8

എവം ചൊല്ലിബു് ഭവാനം പരപ്പതശ്ശ! മറ—
ഭേതാടം നേരം യുവൻതാൻ
ഭാവം നനായ് തത്തളിഞ്ഞു നിജനിലയന്മർ—
പുക്കുടൻ പുണ്യരാലീ

സപ്തക്ഷം മോദമേകതിത്തഭര ജനകരം
 കാനനേ പോശശ്രഹം
 സർബാനദം വച്ചിച്ച തവ പുത്രുപയാ
 രാജ്യഭാരം പരിരായ.

9

യക്ഷൻതാൻ കൊന്ന പിന്നെസ്തുചചിത്തനയാ—
 മുത്തമൻതനന്നയപ്പോൾ
 യക്ഷയാരോട് യുദ്ധം രതനപി മനവിന്—
 വാഞ്ഛിനാൽ പിന്തിരിഞ്ഞു
 ലക്ഷ്മീശാ! ദക്ഷനാക്ഷം യുവനമ ശമസ—
 ത്രംജ്ഞനായ് വനസ്പക്ഷാ—
 ദ്രുക്ഷാധിശക്ഷാന്തനിനം വിമലമതി ഭവൻ—
 ഭഗവിയെത്താൻ വരിച്ചാൻ.

10

അന്നേ താവക്കേവകാവലി നയി—
 ചുള്ളോത യാനേന പോ—
 അതമേംാദമിയനീവൻ യുവപദേ
 വാഴന മാതാവോടും;
 ഏവും ഭ്രത്യരര രക്ഷചെയ്യതിനലം
 താട്ടുംവാനാം ഭവാൻ
 ശ്രീവാതാലയനാമ! വേദമവിലം
 തീത്തീംണം മാമകം.

11

പതിനെട്ടാം ഒന്നക്കം

യുവകലജാതനാം വിഭിതനംഗ്രഹപനം സുതൻ
 വേച്ചര! വേനനേനന്നാദവനനാളവായി വിഭോ!
 അവനതിച്ചുജ്ഞനായ് വരികയാണ് ജനകൻ വ്യത്യാ
 വിപിനതലം ഗമിച്ചിരു ഭവൻപദ്ധക്തിയെട. 1

പണ്ഠനാർ പാപിക്കേന്നാകില്ലത്തു മുറഞ്ചാൻ
വേന്നെന്നതുനന്ന രാജ്യം
പാലിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചാർ; പുനരവന്നയിക്കം
വിന്റുവാൻ ദൈത്യങ്ങളാലി
പാരിൽത്തൻശാനിക്കയ്ത്താനവിലജ്ജനമാട്ടം
വാഴ്ന്നിയെന്നാലു പാരം
ആരൻ നിന്മപൂജയേറ്റു കാടിലുംതി മട—
ക്കീടിനാം ഗഹ്നമോടേ.

2

ഇഷ്ടം ചൊരുവതിനന്ന മാരുന്നിവര—
ക്കാരണ്ണു ചെന്നീടേവ
'ഗീഷ്ടൻ വിഷ്ടപനാമനായതിഹ സ്താ—
നല്ലാതെയില്ലാതെ'
ഇത്യേവം ത്രയി നിന്നയോച്ചുരചച—
ഫീടുന വേനാവ്യനാം
മത്തൻ താപസ്രാപവനിയിലുടൻ
ഭസ്മീവെബിച്ചീടിനാൻ.

3

വേനൻതാൻ നഷ്ടനായപ്പൊഴു വലഭിയാ
താപസന്നാരവൻ തന്ന
മാതാ രക്ഷിച്ചരുംപോരവന്നയ വരു—
, മുഖം മദ്ധിക്കയാലേ
പാപത്തപ്പുന്ത്യജിപ്പോരളവമ ഭ്രജം—
ബ്യതിയേറിറ്റു മദ്മിച്ചാർ;
പാപം തീക്കം ഭവാനാം പരിപിന്നാടതിൽ നി—
ന്നതഭവിച്ചാൻ തദാനീം.

4

സൃതാദ്യമാർകളാലേ മനികളുടെ ഗീരാ
ഭാവിയാം ഭരിവീണ്റു
മോദിച്ചേതീടു പാരം സൂതനാമ പുട്ടചവ—
നെന്തുയും വ്യാതനാം നീ
വേനാത്ത്യാ സർവ്വസമ്പത്തുകളുള്ളക്കമേ
ചേത്താരല്ലാത്രിതനെ,—
ജ്ഞാനങ്ങം തല്ലി വിജ്ഞാൽ ഗീഴിനിരകളെയെ—
പ്ലാടവും തുല്യഘാക്കി.

5

പിന്നേദ്ദാത്രുചഡായ് തനീഗ്രാത മഹിയൈയമർ—
ത്യാദ്യരക്കാണ്ടു തത്ത—
പ്രുനേ മുവ്യത്രമാൻശ്രൂ വനനയജിത! നീ
വസമായ് നിശ്ചയിച്ചു
സന്നാഹത്തോടു നാനാസ്ഥചിത്തരഹപാ—
ത്രഞ്ഞളിൽ ചീത്ത മോദാ—
ലന്നാദ്യത്തക്കറപ്പിച്ചിരു വിരുവിലവ—
ക്ഷുളു കാമം കണക്കേ.

6

ചാലു യാഗങ്ങളാൽ നീ മുരഹര! എന്നരാ—
ത്മാവിശന്തനാൻ യജീകം
കാലേ നുറാകമെണ്ണും തികയുമൊട്ടവ, ലു—
ഇള്ളപ്രമേയാവ്യഘാഗം
ആരംഭിച്ചോത നേരം അതമവാഗ്മതി—
സ്രൂഖ്യപ്പണ്ടത്തി നീചാ—
കാരത്തോടെ ഹരിച്ചാൻ ഹയ, മുടനവരഗ—
തപ്പത്തുജൻ ജീഹിച്ചു.

7

വ്യവം പിന്നുമ്പു വാഴിയെ ഹരി—

ചുട്ടു ദേവേന്ദ്രനു—

തതാവത്താപശതം തുനിഞ്ഞിൽ വിഭോ!

ഹോമിപ്പതിനുണ്ടിൽ;

ബ്രഹ്മാവത്തിയുടൻ തട്ടു മവവും

തീതേതാദ ശ്രേഷ്ഠം പരം

സമ്മാദത്താട്ട വിശ്വാസപരമാട്ട നീ

ദർശിച്ചിതാത്മാവിഭഗ.

8

തദ്ധിം വരമായ ഭക്തിയെ മുദ്രാ

കൈക്കൊണ്ടു ഗാഗാത്തേ

ശ്രദ്ധാത്മാ നിവസിച്ചു നീരാതിനിനം

ധർമ്മപ്രകാരങ്ങളെ

സത്രത്തിനിഹ വന്ന മാറ്റനിവര—

ക്ഷൻപോട്ട ചൊല്ലുന്നുവാൻ വ—

നെന്തുനീട്ടം സനകാദ്യരാം ദൗനികളെ—

ദ്രർശിച്ചിതഭേദ വിഭോ!

9

സനകമുഖഗിരം കേട്ടാത്മബോധേന നീയും

വന്ത്രവി തപമാന്ത്രിക്കാത്മഗ്രൂപം ഗമിച്ചു;

മനസി കരണയോദേ താദ്വാതമാ ഭവാനേൻ—

ജ്വനതരുരിതാഘാം തീക്കണാം മാത്രത്രാ!

10

പത്രതാന്തപതാം ദശകം

സമ്മാദാൽ പുട്ടിയമ്മകമ്മനിരതൻ

പ്രാചിനബർഹിസ്തുന്നാൻ

ചരിക്കുതേൻ! പുട്ടിവിന്നെൻ പാത്രസുതന—

കാലം ജനിപ്പിച്ചുതേ

ചീണം നിന്മക്കനിവിന്മുള്ളുകളെയെ—
സോണാ പ്രുദ്വതോഗണം
തന്നെല്ലാഭന്ധം ശത്രുതിയന്നു—
യീച്ചന തന്മാന്ത്യിൻ.

1

സ്വജ്ഞിച്ചിട്ടവതിനു കാംക്ഷി കലങ്ങം
താതൻ നിയോഗിക്കയാൻ
ശ്രൂപ്യമാരവർ പത്രപേരുമും നിന്—
പാദം ഭജിച്ചിട്ടവാൻ
ഒട്ടും കൊതിശ്വാസ് പദ്ധതിമസ്തു—
അതിന്തന്ദേ ചെന്നടം
തുജ്ഞ്യാ ദഖ്ഷികൾക്കാണ്ട് നല്ലോത്തന്നു—
കത്തുപ്പണന്നീടിനാൻ.

2

അനേരം തവ തീതമാകമിതിനെ
പ്രാപിച്ച മുത്യജ്ജയൻ
നിന്മാമഞ്ചപദഭക്തവർഗ്ഗവരു—
ലത്യാദരണേതാച്ചടക്കൻ
കനിക്കം സുകൃതം കലഞ്ഞാരവർത്തൻ
മുനിക്കല്പവേശിച്ചു താൻ
ചൊന്നാൻ നല്ലപദ്ധതിമായ്ത്തവ മഹാ
സൈന്യാത്മം ഭവാൺക്കതിമാൻ.

3

ക്രമം ചൊല്ലിയ നൽകുവത്തയിവരും
ഭക്ത്യാ ജപിച്ചായിരും
പത്രബന്ധങ്ങൾ കഴിച്ചു നിന്നുട പദം
സേവിച്ചു തോയാന്തരേ;

അത്യാനന്ദമഴം ഭവൽസുവരസാ—
സപാദത്തിനാലേയിപ്പ—
ക്കുത്തു കാലമതിത്രയും, മുഖസമാ
ചോന്നില ശ്രദ്ധല്ലും വിഭോ!

4

എറം വാദിച്ചിട്ടേനാരവക്കയ തപ്പ—
ദ്രുക്കതിയാൽ യാഗകമ്മം
തെറാിച്ചാടോപമാൻബള്ളതിവലമതിയാം
വോനം ശ്രദ്ധാന്വായി;—
തെററാനത്താത്താം തിണ്ടിലയക്കമഗതൻ
നാരദൻ ചൊന്ന തത്പരം
മുഹൂം ബോധിച്ച നിന്നോടതിസുക്രൂരി ലയി—
ചീടിനാൻ നീരജാക്ഷാ!

5

തോയംതനിൽ മഹാതപദ്മാദ്വസി—
ചീടം പ്രചേതസ്യകൾ—
ക്കായിട്ടനവർത്തുൻപിലുറ ക്കുണ്ണാ—
പുരത്തിനാൽ ശ്രീപതേ!
ശ്രീയേരീചുമാരെട്ട് രൈകകളിലുമ—
പ്രകുംഭി ചേത്തുള്ള നൽ—
ക്കായം പക്ഷികൾനായകോപരി ഭവാൻ
പ്രത്യക്ഷമാക്കിടിനാൻ.

6

യാച്ചിച്ചിപ്പിവരൈനമെങ്കിലുടകൾ
രേരേ! ഭവാൻ നൽകിനാൻ
കാരണ്യത്താടനഗ്രഹങ്ങളെയവ—
ക്കായിട്ടിവല്ലും വിഭോ!

‘ധ്യാനം നിങ്ങൾടെ ദേഹികൾക്കു മുദ്രമേ—
കീഴും ദ്രവ്യം; കാമിതം
ദാനംചെയ്യാതെ തപ്പനീതാന്തിയും
നൽകം തമാ മംഗളം;

7

പുക്ഷുംലാതമജയാളു വേദവശളാട്ടം
ലക്ഷം ദരാബൃംഞളിൽ
പുക്ഷിനാത്തികളായി നിങ്ങളുനിശം
കുഡിച്ചു വാണിട്ടവിൻ;
അക്ഷൻ പുത്രസ്ഥൂതവിഖ്യനയികാ
സക്ഷമമായു്, തത്സ്തക്ഷണം
മോക്ഷം നിങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നതി മുദ്ര
ലക്ഷ്മീപതേ! ചൊല്ലി നീ.

8

പിന്നെവുംതുലമേറരും ബത! മറ—
ചുട്ടുന പുക്ഷിനാളു—
ചുണം കോപമൊടെ ദഹിക്കേവര
ബ്രഹ്മാവു രോധിച്ചുതേ;
അന്നേരാതവ നാൽകിയോതെ സുതരയ
പ്രാപിച്ചു മോദിച്ചു, നീ.
ചൊന്നോരസ്യമയംവരസ്യമവതം
കുഡിച്ചു മേവീടിനാർ.

9

ശാരേ! അക്ഷാവ്യനാക്കം തനയനന്ത്യമവാ—
പിച്ചു പിന്നെ പ്രമോദാ—
ലോരോ യാഗങ്ങളും ചെയ്യവർ മുനിവരനാം
നാരദൻതനാിൽ നിന്നും

സാരം തത്പരം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുമിബത! പരമാ—
നന്ദമോക്ഷം ലഭിച്ചും
നേരോടുള്ളൂള്ളൂരാഗിലവര! ഭവാ—
നെന്നൊ രക്ഷിച്ചിട്ടേണോ.

10

ഇത്യപതാം ഒരുക്കം

പ്രിയലുതൻതൻപ്രിയപുത്രനായോ—
രാഗീദ്യരാട്ടിൻസുതനായ നാഭി
ഭവാൻനു തുഷ്ടിക്കുടൻ യാഗേ
ഭവാനൈഗ്രേ തെളിവോടു കണ്ണാൻ.

1

തന്നോടൊത്തുള്ള പുത്രൻ നവവരനളവാ—
കേണമെന്നററ ഭക്ത്യാ
നന്നായ് നിന്നൊ സ്ഥൂതിച്ചിട്ടുമി മനിനിക്കം
ചെരാല്പിവാഴ് ത്തുനന്നേരം
'വിന്നത്പരം വേണേ ഞാൻ താൻ റപനാട സുതനാ—
യുടുവിക്കുന്നതുണ്ട്'
നന്നുനാനന്നമേറും വിധമതളിവരം,
തീയിൽ നീയും മരണത്തു.

2

ശ്രീമാനാകിം നാഭിതൻഭക്തിതയാം
ശ്രീമേതദേവ്യാഫടൻ
പുത്രത്തിൻമണവാളു! നീയുംഷടനോ—
നാളോള നാമതെതാടേ
കാമം വിസൂഡനീയമാം. മണംഗണം
കൊണ്ടണ്ണു സവുക്കമെ—
ത്യാമോദപ്രദനായ് നിജാംഗമതുകൊ—
ണ്ണണായ് വികണ്ണാധിപ!

3

തൃഖവന്യരനാകം നിസ്കലാ രാജ്യദാരം
സുഭഗമ സമർപ്പിച്ചൻപിലനാടിതാനം
ദയിതയോട് വന്നതിൽചെന്ന നിന്നെവ് ഭജിച്ചു-
ന്നു തവ പരമാനന്ദാസ്ഥം ദൃക്ക ലോകം. 4

ഈസ്റ്റതാൻ ബെൽ! നിസ്മരഹാമഹിമഹാ—
ലുണായ കോപത്തിനാ—
ലന്നീ നിന്നുജനാഭവശ്ശമതിലേ
വർഷിച്ചതില്ലോട്ടുമേ;
അനേന്നും നിജയോഗശക്തിയതു കൊണ്ടു—
നീറവീച്ചും ഭവാ—
നന്ദനം നിജവർഷമാമിതിലഹോ!
ഹർഷിച്ചു വർഷിച്ചുണ്ടോ. 5

എററും തോററാത ദേവനായകനടി
മോദിച്ചു നല്ലീച്ചമ—
ക്കരറക്കാർക്കശലാർ ജൗതിയെ വരി—
ച്ചാതെത്തുകസന്നേതാപിനീ
ഴററും ചുത്രരെ നുറ്റേരയവളിൽ
ശോരേ! ജനപ്പിച്ചുതേ;
കരറും തീന്ന്‌വർ ചുറ്റുജൻ ഭരതനാം
മാജ.തപമാന്നീടിനാൻ. 6

നവസുതരമെ ശോരേ! യോഗിമാരായ് ഭവിച്ചു;
നവസുതർ നവവണ്ണം ഭാരതം രക്ഷചെയ്യു;
തവ സുതർ ചുന്നരണ്ണപത്താനാപേതം തപം ചെ-
ങ്ങവികലഹളണ! ഭേദിദേവരായ് തത്തീന്നവല്ലോ. 7

മുനിവത്തുടെ മദ്യേ ഭക്തിവൈവരാഗ്രയുക്തം
തനയരോചപദ്ധതിച്ചുന്ന നീ ഭക്തിമാർഗ്ഗം
അന്നലപരമഹംസത്പം വഹിച്ചിത്രിലോകി—
ജനക! ജളപിശാച്ചന്തത്തുല്പം ചരിച്ചു.

8

പരാത്മാവൈനാലും പരമദ്ധപദേ—
ഈ ജനങ്ങൾക്കു നേരു—
യുരച്ചീഴും നിന്നെന്നുകളജനവും
സന്ത്യജിച്ചാർമ്മരാരേ!
സ്‌ഹരം ശ്രൂഹാനന്ദാനപമിതരസ—
ത്തിങ്കലാമഗന്നായു് നീ
ചരിച്ചു പാരെല്ലാടവുമൊരു വികാ—
രു വിനാ വിഒപരുന്നേ!

9

പെത്രപാന്തം കാകൻ പഞ്ഞ മുഗമിവറ്റാട സദ്ഗം
ചീരം പാരിൽ ചുറ്റിപ്പുരമ! റിജയുപ—
തെത്തെയാടവിൽ
പരം പ്രാപിച്ചിട്ടുക്കച്ചഗിരിഭാവത്തില്ലടല—
നെരിഞ്ഞൊരീ ശാ!നീകളുക മമ പാപം മൃതപത്രേ!

ഇത്തുടർന്നുണ്ടായ ഉശകം

തന്ത്രപ്പണിവാണി പാർത്തി തുട—
ബൈക്കുളു നാരീജനം
മാത്രം നിത്യസ്വബം കലം സരസം
കുഡിച്ചുമേരുന്നതായു്

പുതമ്പീമധ്യഗമാമിളാപുതമതിൽ
 കാമാരിമന്ത്രങ്ങളാൽ
 സ്നേഹംചപ്പുതെന മാധവ വിഭോ!
 സംകർഷണാരമാർ തൊഴാം.

1

ഭദ്രാശ്രമാകിശ്വാരിളാപുതപുഠ്വർഷേ
 ഭദ്രങ്ഗവസ്തുകൾ മഹർഷികൾ സേവചെയ്യും
 ഭദ്രാമക! പ്രളയകാലനിയുദ്ധവേദം—
 ഗോഖാജാരയീരഹയശീർഷതനോ! തൊഴുന്നു. 2

തെക്കേള്ളാ ഹരിവർഷവർഷമതില—
 പ്രശ്നാദാദാദത്യാദ്യരാം
 ഭക്തന്മാർ വഴിപോലെ വാഴ്ത്രംമല!
 ശ്രീമൻ! സ്രൂപാവാരിയേ!
 ചൊൽക്കാളളം നരസിംഹഗ്രഹം! ധവഞ്ചോ—
ത്രംഗല്പരാതാക്രാന്തേ!
 മുവ്യാദൈപതന്മാഡബോധസാരമതള്ളം
 നാമാ! വണ്ണഞ്ഞന്മ തൊന്. 3

പിണ്ണപ്പുശ്വിമവർഷമായി വിലന്നും
 ശ്രീകേതുമാലത്തിലേ
 നന്നായ് പ്രൂഷതന്ത്രജ്ഞം കമലയും
 ഭക്ത്യാ സ്മരിച്ചീടവേ
 കഞ്ഞപ്പേംപമമായ യുപമവർത്തൻ—
 പ്രീതിക്ക കൈകൈകാണകലം
 മിന്നം ലീലകൾ മദഹാസതചീയും
 ചേത്തം ഹരേ! കൈതതാഴാം.

4

നല്ലോത്തരവർഷമായ മഹിതം
 ശ്രീരമ്യകം തന്നില—
 ചുഡ്യോറീടിനാ വർഷനായകമന—
 ശ്രേഷ്ഠൻ പുക്കള്ളിടവേ
 കല്യാണാലയ! മതസ്യത്രപധരനായ്
 സല്ലോകച്ചിത്തത്തില—
 തൃപ്പാസാൽ വിലനും ഭവാനെന്നയനിശം
 ഭക്ഷക്തക്കവന്നേയാ! തൊഴാം.

5

ശ്രീമന്നത്രമാം ഹീരണ്യമതിൽ
 പണ്ടുഡിയൈപ്പൂക്കവാ—
 നാമോദന ധരിച്ച തുമ്മവടവിവാ—
 നേരറംവിള്ളും വിഭേ!
 കാമഞ്ചപുക്കജത്രല്യമാം തവ പദം
 വാഴ്ത്തുനപോലായ്മാ—
 വാമായ്മൻ പിത്രനായകൻ സരസാമാ
 നിന്നൊച്ചിഭാത്മൻ! തൊഴാം.

6

അൻപോച്ചത്തദിക്കിലുള്ള കാത്തേ—
 ശത്തിൽ പ്രിയാ ഭൂമിയാർ
 വൻഡപറും സ്മരിമന്ത്രസന്തീകളാൽ
 സേവിച്ചിട്ടും ശ്രീഹരേ!
 കമ്പം ദംശൂകൾക്കാണ്ടു മേലുനിരകൾ—
 ഭേക്കം മഹാദേഹമു—
 ഒള്ളൻപോറ്റീ! സ്ഥപാചയ്യു പണ്യിത്തന്ത—
 ശ്രീയജ്ഞങ്ങകാലാക്കണ്ണ!

7

പിരീഡിംഗുത്തഷാവ്യമായി വിലസും
 തെക്കേള്ളു വർഷത്തിലേ
 നാനായ് ഭക്തികലന്തിട്ടന ഹനഹാൻ
 സേവിച്ചിട്ടും ശ്രീപതേ!
 മനിന്നന്നനാഥക്കു മോദകരമാ—
 മാഖ്യാത്തുപരത്താടേ
 മിന്നം ശ്രീരജ്യനാമത്രുപ! ശ്രീപതാ
 പാലിക്കു ബാലിശരേ!

8

ഒറ്റരേ! ഭാരതവണിയമുപ്പരോട്ടമ—
 ശ്രീനാരദൻ സർവ്വദാ
 നേരോട്ടങ്ങൊ സാംവ്യദ്യാഹനതിയാ—
 ലേറ്റും ധൃക്ഷയ്ത്തും വിഭോ!
 പാരം നന്ദകൾ ഭക്തരിൽ പ്രത്യക്കാ—
 ലത്തോളമേകന നൽ—
 ക്ഷാത്രണ്യാട്ടവാരിയേ! നഹസവാ!
 നാരാധനാ! കൈത്താഫാം.

9

പൂക്ഷദ്വീപോ ഭവാനേന്ത്രിനകരമയനായ്,
 ശാല്ലും ചന്ദ്രനായും,
 സഹ്വ്യം! വഹനിയായും ക്ഷമതി, ലുഡകാ—
 കാരനായ് ക്രൂഞ്ഞമാക്കം
 ദപ്പീപത്തിൽ, ഓവേ! ശാകേ പവനമയനതായ്,
 ശ്രീപതേ! ധൃഷ്ണത്തിൽ
 ബ്രഹ്മാധാവാജുമെന്നം സകലതമാതപോർ
 സേവചെയ്യുന്ന ഭക്ത്യാ.

10

പുള്ളാദിയാമവാദങ്ങളിലെലാക്കണയല്ലോ—
തനാരാഗ്രഹങ്ങളേയുമീരോ! മഹാജനങ്ങൾ
ക്ഷീഖിച്ച ഭക്തിയെന്നു സന്ധ്യകളിൽ ഭജിക്കും
അരീശിംഗ്രഹാരതനാവാം ഭഗവൻ! തുണ്ണു.

11

പാതാളാളിന താഴെയങ്ങേന മഹാ—
ശ്രേഷ്ഠപ്രത്യുപം വഹി—
ചുട്ടീടുന്നാത കണ്ണിലം കലതമീ—
രഞ്ഞുറ ശൈഖ്യത്താട്ടം
നീലപുള്ളക്കിലും ഹലം ഹണിവയു—
സംഘാതന്മം ചേന്നനിൻ—
കാലോക്കന്ന; ഹരിക്കു ദൃഢവമവിലം
അരീവായുഗ്രഹാധാരീപി!

12

ഇരുപത്തിരണ്ണം ഉശകം
ഫുനം നല്ലുരജാമിളാവ്യനവനീ—
ദേവൻ ഗ്രഹസ്ഥാനുമീ
നാനായ് ധർപ്പതെടക്കതാനമതിയായ്
വാഴുന നാളേകദാ
ധന്യൻ തീർത്ത ചൊൽക്കയാൽ വന്നതലം
പ്രാപിച്ച പാരം മദം
ചേന്നീടുന്നാത യുള്ളയാം കലഭയേ—
കണ്ണീടിനാൻ അരീപതേ!

1

താനോ നല്ലുത ശാന്തനേങ്കില്ലുമവരാൻ
നാരീവശാത്മാവതായ്
മാനിച്ചായവളെപ്പണാൻ നീജമാം
ധർമ്മം മരന്നതുതാം!

കാമത്രേതാച്ച നിഷിലുക്കുത്യമധികം
ചെള്ളിട്ടു തന്റവാല്പകേ
പ്രേമം നിന്മരു നാമമുള്ളാജ സുതൻ—
തന്നീൽ ഭരിച്ചീടിനാൻ.

2

ആട്ടംപ്പുട്ടവനന്ന മുത്യസമയേ
കണ്ണീടിനാനാതികേ
പേടിച്ചുശത്രായ മുറാ യമഞ്ച—
ത്യഹാർക്കളേഽതൽക്ഷണേ
ഇംഗ്രേഡും തവ ചിറ്റ പണ്ണു ചെറുതൊ—
നംബാകയാലുതഭവി—
ചീട്ടും വാസനയാൽ വിളിച്ചു മകനാം
നാരാധാരനാൻ തന്നെയും.

3

ശിശ്യാത്മാവെന്നവനീടിലുമവനിഹ നിന്ന്—
നാമമാഹാത്മ! ഭീതി—
രഹ്മേവം ചൊന്നേരത്തിനാട മഹിഷാ—
വായവൻതരൻറ മുൻപിൽ
ങ്ങ്രോട്ടുന സൗന്ദര്യമധികത ചീ—
പ്രഖ്യാപനേ മണ്ണത—
പ്രീടിം നാലോമനാശകകളുമുടയ ഭവൻ—
പാർഷ്വദമാരണണ്ണതു.

4

പാപംകൊണ്ട വരിഞ്ഞു വിപ്പന വലി—
ചീട്ടും ഭക്താരെയ—
നീശാ! ‘വിട്ട ശമിപ്പി’നെന്നിവർ ബലാ—
ലേററം തട്ടത്തീടിനാർ;

മോശ്രഹപ്പട്ടവർ മാറിനിന്ന തവ ദാ—
സന്ധാരരാദബ്'ത്രസ്വരാ—
യിശൻ ചെയ്യ സമസ്യപാപവുമടക്ക
ചൊല്ലീടിനാർ മെല്ലേവേ.

5

കൊള്ളാം! പാപമനേകമിന്നിവനില്ല—
ഞണ്ണനാകില്ലോ സർവ്വം
തള്ളാൻ നിഷ്ടതി ചെയ്യപോതില്ലമഹോ!
ഒണ്ണം നടത്തണമോ?
ഉള്ളിൽ പണ്ണിത്തർ നിങ്ങൾ നിഷ്ടതിയറി—
എതിട്ടില്ലയോ തെല്പുമെ?—
നൗളിളാളം ഭയമെന്നിയേയെതളിനാർ
നാമാ! വൈദ്യാസതം.

6

‘ഗ്രൗതസ്യാത്മഹാപ്രതാദിക്കളുടോ!
പാപങ്ങൾ നീക്കം ദിഡം
ചെത്തസ്തിൽ കലതന വാസനയെ നീ—
കീടാ നിന്ത്യീട്ടകിൽ;
ചൂത്രഗ്രീഹരിസേവ രണ്ടിനായുള്ള—
ടോടെ നശിപ്പിക്കമെ’—
നാതകാപഹരായിട്ടുണ്ണ തവ ദാ—
സന്ധാർ പരശ്രീടിനാർ.

—

‘വാടിപ്പേടി കലൻ നാമനടയ—
നാമം ജപിച്ചുപ്പോഡേ
കോടിക്കോടികളാം ജനസ്സുകളിലാ—
ജ്ഞിച്ചുള്ള പാപങ്ങളോ

പേടിച്ചുചുവതിനു നിജ്ഞതിയിവൻ
 ചുമക്കുന്ന ദ്രോധിപ്പിനെ—
 എന്തുടർന്നു കുത്തരിൽ കനിവെഴും
 നിൻദാസനോതീടിനാർ.

8

‘ചീനിക്കാതുരചെയ്യിലും ഹരിമഹാ—
 നാമം ജീവാൻ മാനവ—
 ക്ഷീനം പാപനിരക്കു ചേക്കു,മതിനു—
 സ്വത്രക്കു താൻ ഗൗരവം;
 ചെന്തീയിന്ധനസമ്പ്രദായത്തു, തജയേ—
 ഫൂഡിലുംഗധ്യം—താനമീ—
 തൈനേതു ചെയ്യുവതോർപ്പും’നെന്നു തവ ദാ—
 സന്നാർ പരഞ്ഞിടിനാർ.

9

കേട്ടുവാം യമദ്വത്സസമ്പ്രദായത്തിൽ
 പോയോരു ശ്രേഷ്ഠം വിഭോ!
 പെട്ടുന്നു ഭവാന്നീര ഭാസജനവും
 ചെന്നേ മരഞ്ഞിടിനാർ;
 ശരീഖന് വിപ്രനമല്ലകാലമമ നിൻ
 പാദാംബൃജാഖത സ്ഥരി—
 ആഖ്യം നിൻപദമെന്തിനാൻ തവ ഭാ—
 നാരോടുകൊണ്ടുവാൻ

10

സൃതമായരചചെയ്യു വാത്തയവിലും
 കേട്ടുവരുന്നുന്നകൾ
 ‘പാമോജേക്ഷണങ്കതലോകസവിയേ
 പോകായ്യിനെ’നെന്നതും

ചേത്തുക്കും കലൻ ഭത്യരോട് നിർ—
സ്വന്ധിച്ചു ചൊല്ലീടിനാൽ;
വാതാഹാരപതേ! തമാ സുപയസം
നീയെന്ന രക്ഷിക്കണം.

11

ഇരുവര്ത്തിമുന്നാം ദശകം

പിന്ന പ്രാചേതസനപരനാം
ഒക്ഷൻം സ്വജ്ഞികാഞ്ചം
നന്നായ് വദ്ധിപ്പുതിനയി വിഭോ!
നിന്മപദാബ്‌ജംജജിച്ചു;
അന്നേരം നീ കനിവോടു ഗമി—
ചെള്ള ബാള്ളകൾ പുണ്ട്—
ഡന്യുനേകീ വരമത്രമസിക്—
ന്യാവ്യയാം നാരിയേയും.

1

ഉണ്ണായാർ പതിനായിരം തനയർമ്മൻ—
പോരായിരം പിന്നയും;
ധീമാനാരവർ നാരദൻറയതളാൻ
മോക്ഷം ലഭിച്ചീടിനാർ;
സഖ്യാരം പലദൈത്യമനവന്നും—
ക്രോക്കിടിനാൽ ശാപാദ്യം;
തപണ്ണിക്കതൻ മുനിതാനനഗ്രഹമതെ—
നോത്താൻ പ്രമോദാനപിതം.

2

അറുപത്ര സുതമാരാൽ പിന്നവംശങ്ങൾ സ്വജ്ഞി—
ചുട്ടുമവാരെ പുതു പാതയാം വിശ്വദ്രുപൻ
തവ നതിയുതവമ്മംവാക്കിയിന്ത്രന യുദ്ധേ
വിജയമതളി; സവേംഉള്ളജ്ഞമേ നിന്മഹത്പം. 3

പേടിച്ചുട്ടവതിനു നില്ക്കുതിയിവൻ
ചെരള്ളുന്ത് വോധിപ്പിരുന്ത്—
നീഡിച്ചുട്ടിനു ദക്തരിൽ കനിവെഴും
നിന്താസരോതീടിനാർ.

8

‘ചീറ്റിക്കാത്രചുള്ളിലും ഹരിമഹാ—
നാമം ജവാൻ മാനവ—
ക്കണ്ഠം പാപനിരള്ളു ചേക്കുമതിനു—
ഒന്തുള്ളു താൻ ഗൗരവം;
ചെതിയിനിസ്ഥനാശവയത്തെ, തജയേ—
പ്ലിബുംഡയം—താനമീ—
ങ്ങങ്ങേ ചെയ്യുവതോർപ്പീ’നെന്നു തവ ദോ—
സന്നാർ ചരഞ്ഞിടിനാർ.

9

കേട്ടേവം യമസ്തസാശ്വയമുടകൻ
പോയോരു ശ്രേഷ്ഠം വിഭോ!
പെട്ടുന്നഞ്ചു ഭവാന്തരി ഭാസജന്മും
ചേമേ മരഞ്ഞിടിനാർ;
ശീഷ്യൻ വിപ്രമല്ലകാലമമ നിൻ
പാദാംഖുജശ്ശത സ്ഥരീ—
ചീശ്യം നിന്തപദമെന്തിനാൻ തവ ഭേ—
നാരോടേരോ ഭാഗ്യവാൻ

10

സ്ത്രിയാതരചുള്ള വാത്തയവിലും
കേട്ടുവരുന്നാൽകുൻ
‘പാദ്രോജേക്ഷണംക്രതലോകസവിയേ
പോകാള്ളിരുന്നുന്നതുള്ളും

ചേരുളുക്ക് കലൻ ഭത്യരോട് നിർ—
 സ്വന്ധിച്ചു ചൊല്ലിടിനാൻ;
 വാതാഗാരപ്പതേ! തമാ മുഹയഴം
 നീയെന്ന രക്ഷിക്കണം.

11

ഇരവത്തിനുന്നാം ദശകം

പിന്ന ഫ്രാചേതസനപരനാം
 രക്ഷണം സ്വഷ്ടികാഞ്ഞം
 നന്നായ് വല്ലിപ്പതിനയി വിഭോ!
 നിസ്ത്വദാബ്ജംഭജിച്ചു;
 അന്നേരം നീ കനിവൊട്ട ഗമി—
 ഒച്ചട ബാഹ്രകൾ പുണ്ട്—
 ലമ്പ്യനേകീ വരമത്തുമസിക്—
 ന്യാവ്യയാം നാരിയേയും.

1

ഉണ്ടായാൽ പതിനായിരം തനയർമ്മൻ—
 പോരായിരം പിന്നയും;
 ധീമാനാരവർ നാരദൻറയങ്ങളാൻ
 മോക്ഷം ലഭിച്ചുംടിനാർ;
 സഞ്ചാരം പലടക്കത്തുമെന്നവന്നുഷി—
 ക്ഷേക്കിടിനാൻ ശാപാദ്യം;
 ത്രഞ്ചക്കൻ മുനിതാനന്നഗ്രഹമതെ—
 നോത്താൻ പ്രമോദാനപിതം.

2

അറുപത്ര സുതമാരാൽ പിന്നവംശങ്ങൾ സ്വഷ്ടി—
 ചുട്ടിമവാട പുത്രി പാതനാം വിശ്വപ്രത്യപൻ
 തവ നതിയുതവമ്മാവാക്കിയിന്ത്രുന്ന യുദ്ധേ
 വിജയമങ്ങളി; സവേംഖിന്ത്യമേ നിസ്ത്വഹത്പാ. 3

വെദത്യാരേ! വരള്ളുരസേനവിഷയേ
 ശ്രീ ചീത്രകേതപാവൃഗ്നാം
 പുതമ്പീശൻ സുതവാഞ്ചുരങ്ഗോട്ടമരാദേവ
 പണ്ഡംഗിരല്ലിനാട
 ചീത്തിട്ടം മുഹകൊണ്ട കിട്ടിയ സുതൻ—
 തനന്നല്ലുപത്രീശാം
 ചീത്രം! കൊന്നളവിൽ ഭേദിച്ചു വിവരൻ
 നിന്മായയാലെത്രയും.

4

ശ്രീനാരദൻ മുഹയാടംഗിരസാ സമേതൻ
 ശ്രീനാമി! ചെന്നവരു കാട്ടി മകൻസ്തീ ജീവം;
 ‘ഞാനാക്ക് ഹന്തി! സുത’നെന്ന തദ്ദതിക്കേട്ടി—
 ഭാനങ്ങിയാമവനന നിന്നഭ്രജരോ വിഡിച്ചു.

5

സേന്റാത്രാ മന്ത്രവുമാൻ മാമുനിഷാം നീ—
 നൻപിക്കത്തുപം ചെല്ലുടൻ
 ഗോആരുശൻ ബൈ! രേഷമുണ്ടാം കുലാംഗം
 നിന്നതോപ്പമുണ്ടാക്കവാം
 ഓത്തനേപ്പ ദിനങ്ങൾ കൊണ്ടയി വിഭോ!
 വിദ്യാധരാധൈശനായ്
 ശ്രൂദം പിന്നെയുമ്പുകൾ തവ പദം
 നനായ് ഭജിച്ചീടിനാൻ.

6

അക്കാലത്തന്നെവൻതൻസവിധ്രവി സഹ—
 ദ്രോഭമാംഗന്നേജ്ഞാട്ടം
 ചപാൽക്കാണ്ടിട്ടം മുണ്ണാളോജ്ജപലധവളനിറം
 ചേൻ ക്രൂപം കുലൻം

സിഖരാർ വാഴ്വേ നീ വിലസിയുടെന്തി

സ്ന്യാത്രസ്ഥാപ്തനായി—

ശ്രദ്ധാലും ചൊന്നാത്മതപം മുഹൂരം വരവും
നൽകി എല്ലോമരണ്ടു.

7

കൈനാനാർമ്മാലിയായോരവനമമ വിഭോ!

ലക്ഷ്യലക്ഷ്യാണുകാലം

ചൊരിക്കൊള്ളം നിസ്ത്രണാഘം കമലമിഴിക്കളെ—
കൈണട്ട് പാടിച്ചു കാമം

.ചീക്കം മോദം കലന്തിക്കുതിലളിത്തമഹോ!

വിഷ്പവത്തിങ്കലല്ലോ—

മാക്കം ചീത്രം വളക്കം വിദവമൊട്ടാക്കം
സംഗമനോ പരിച്ചു.

8

സംഗം നിദ്രേഷമായിട്ടുതി വരവതി—

നായി നിസ്ത്രേപ്രരണത്താൾ

മൺഞ്ഞതേചെന്ന റൈപ്പാറ്റിയിലവിടെ മഹാ—

കാർ റസിക്കം സദസ്യിൽ

തിന്തും കാന്ത്യാ കനിഞ്ഞത്രഗ്രിരിജയെ മടിയിൽ
ചേത്ത മാരാരിയാക്കം

ഗംഗാചൃഥം വിരുക്കം തദന പരിഹസി—

ചു ശ്രീപിച്ചു ഭവാനി.

9

പേടിച്ചീലെന്ന തന്മൂലിവനമമ വിഭോ!

ശാപമോക്ഷത്തെന്നും താൻ

യാചീച്ചീലെന്ന വൃത്താഹപയസുരരീപുവായ്—
ത്തീന്തം ദേവേന്ദ്രനോടായ്

ക്രൂയിത്യുറം രണംചചുടലിലമലഭ—

കത്യാത്മ തപ്പങ്ങൾ ചിത്രം!

ഭാഷിച്ചുള്ളതുവിനും ഭേദമതു നിരസി—

ചുത്തിനാൻ നിന്മപദാതിൽ.

10

നിശ്ചന്ത്യുവിച്ചു ദേവാധിപതുമാ വധി—

പ്ലാഹാത്മങ്ങും ദിതിക്കു—

നബഭാശ് നേരേ മറിച്ചുഞ്ഞജിത ബത! മതൽ—

സംഘമിന്ത്യൻറ മിത്രം;

നിശ്ചന്ത്യുവിച്ചിട്ടോർ വലമതിയുടയോ—

രൈകിലും നന്ദയുണ്ടാ;

മെനെന്നപ്ലാലിക്ക തത്താദ്രശ ഇത്തപവനാ—

യീശപരാ! വിശപമുന്നേൽ!

11

ഇത്തപത്തിനാലാം ഉശകം

മുനം നീ കിടിയായ് രമാവര! ഹിര—

ണ്യാക്ഷാവ്യേരണക്കാനാതിൽ

പിന്നന്തർസഹജൻ ഹിരണ്യകൾിച്ച—

പ്രവ്യാതനത്യാകലൻ

ഇത്രാരാതിസദ്ധിൽ ദോച്ചു ശവദം

ചപ്പിടിനാൻ ബാലിശൻ

നിന്നനക്കാലുവതിനു പോൽ മുരരിപോ!

ചിന്മന രോഷാത്താടേ.

പിന്നമുച്ചീമതപറ്റുചപ്പു വിധിരൈ

പ്രത്യക്ഷമാക്കി ക്ഷണം

മുനിൽ, ദേവനരാദ്യരാലവധ്യമാ—

യീഴും വരം ചേന്നിവൻ

നീയാകം പതിയാൻ ലോകമിതപ്പോ!

മർദ്ദിച്ച നിന്നിൽ വലൻ
ഭീരയന്നേ മലവാവിൽ നിന്നു സഹസാ
വിശ്വം രഹരിച്ചീടിനാൻ.

2

രകാനീടുന്നതിനായി നിന്നാടെ പദം

പ്രാപിച്ചാര്യുത്തുവാം
മനസ്സിൽപ്പറയേ മാണ്ഠതിൽ ഭവാ—
നാഹരി! സൃഷ്ടാത്മനാ;
അനേന്നരം കംടിനാടുഹാസമൊടവൻ
ലോകത്തിലെപ്പോം തിരു—
'ഒന്തനാിൽ പേടിക്കലൻ' മണ്ഡിയിവ'നെ
നോത്തിട്ടുങ്ങീ മദാഞ്ച.

3

ഗംഡാവാസത്തിൽ വീണാധരമുനിയങ്ങളി—

ചുള്ളു നിസ്തിര്യോഗം
പ്രാപ്പൻ പ്രാപ്പിദനാകം സുതനിവന്ദന—
ണായ; വൻ ജാതിയാലേ
രഭത്യസ്താൻ, ബാലനേന്നാകില്ലുമ്പു രതി കൈ—
ക്ഷോജ്യ പാരം ഭവാനിൽ
തപഞ്ചക്തനൂക്ക് ശൗരേ! വരദ! പരമമാ—
ഘുളു പ്രശ്നാന്തമായാൻ.

4

രഭത്യസ്താക്കാക്ക ഹാസ്യം തവ പദഭ്രജനം

പുത്രനിൽ കണ്ണ താതൻ
ശിക്ഷിപ്പിച്ചാൻ വല്ലാത്മാ ബൈ! മുത്തവരരു—
ക്ഷോജ്യിവൻതനേന്നയന്നാൻ;

‘ദോഷത്തിനാണിതെല്ലാം ദുഷ’മിൽ ഗ്രാഹം—
ക്കാക്കേയും തളളിയിട്ട്—
ആശങ്കന്ന ബാലനം നിന്നടിയിണ്ണിലെഴും
ക്കുതിയോടെ വളർന്നോ. 5

‘പുത്രാ! നീയദ്യസീച്ചുള്ളതുകളിലധികം
നല്ലതെന്തെന്ത്’നു പുഞ്ജൻ
പുത്രൻ നിന്നഭക്തി നന്നന്നതളിയ സമയേ!
പുണ്ട് പത്രാക്കലത്പരം
ദൈത്യൻ രോഷിച്ചുനല്ലം ഗ്രാഹരരാട്ടി, വൻ—
തൻറെ ദുർബ്ദ്ധിയിഡാണു—
നോത്തി നിന്നഭക്തനായോരിവനെയമ വധി—
ചീട്ടവാനായ് ത്രഞ്ഞാനിഞ്ഞു. 6

ശ്രൂലംഘംകാണ്ട് വേഡിച്ചുയിക്കമ്മ മദി—
പ്ലിച്ച ദിഗ്ഭാതിവുംരേഖ—
ഈലം നൽകിക്കടിപ്പിച്ചുരഗനിരകളാൽ
പട്ടിണിക്കിട്ട് പാരം
ഒഗലാഗ്ര ദാനികലേരാറിഖരണിയതിലേറ്റി—
ഞൗഢകാരാടനാലുമനി—
ബ്രാഹ്മൻ തപഞ്ഞഭക്തിയാലവന്നൊത്തപാമുത്തമഹോ!
പീഡയാന്തില്ല തെല്ലും. 7

പുഞ്ജൻ ദൈത്യനമൊട്ട് ശക്ക കരളിയും—
തട്ടുട്ടുടൻ കട്ടിയെ—
ക്കുട്ടി ദേശികവാക്കിനാൽ വത്സപാ—
ശം കൊണ്ടു തന്നുംരേ;

സീഷ്ടൻ തൻമുത വിട്ടപോദയാരളവിൽ
ബാലക്ക് നിന്മിക്കതിതൻ—
ശ്രേഷ്ഠപും പരമാത്മതപ്രവൃത്തവൻ
ചൊല്ലിക്കൊട്ടിടിനാൻ.

8

ബാലനാരോക്കയും നിന്മസ്തിരയാട്ട മങ്ങവു—
നെന്ന കേട്ടിട്ട താതൻ
കോലും കോപോന ‘ദൃശ്യാ! തവ ബത! ബലമു—
രെ?’—നിവർത്തനാടോതി;
ഗ്രീലക്ഷ്മീരൻ ബലം മേ, തവ, സകലജഗ—
തനിന്ന, മെന്നല്ലവൻ താൻ
തെറുലോക്കും സർവ്വമെന്നണ്ണയികയുതിരയാണു
ചൊല്ലിനാൻ ബാലനപ്പോൾ.

9

‘എടാ! ദൃശ്യാ! ചൊല്ലിരേവിരേയവില്ല—
തനാവതാം വിജ്ഞ?’വെന്ന—
അടുടൻ വെട്ടി തുണിൽ ദിതിജനിളക്കി—
ത്രഞ്ഞിട്ടം വാളിനാലേ;
പട്ടപും പിന്നലേളാനംനന്തള്ളവാ—
നില്പ മേ ഭക്തബന്ധനാ!
സുവിപ്പിച്ചിരേനെനഹർത്തപുരപതേ!
വിശ്രദിതേന്ത! മുരാരേ!

10

ഇന്തപത്തിയശ്വാം ഒന്നക്ക്

തുണിനേൻ വെട്ടിയോരദ്ദിതിജനംകു ക—
ശ്രീണാർ ചൊട്ടിച്ചു റാരം
ബുമാണ്ണംതാന്ത്രമിപ്പിച്ചയികയെദമായു
നിന്മിര ശബ്ദംവീച്ചു;

മുൺപിൽ കേർക്കാത്ത യാതൊനാട്ടടി നാംമരി—
 ചീടു ദൈത്യഗണഭളിൽ
 കസം വഞ്ചിച്ചിതേരും; വിധിയുമിളകിനാ—
 നാസനത്തിക്കൽ നിന്നും.

1

ദീക്കെന്നും ബഹുകോപമേടുരുന്നു
 നോക്കുന്നും തുണിൽ നീ—
 നുകോഡന്നു ജനിച്ച നീ മുഗുമ—
 സ്ലേഡ് വിഭോ! മർത്യുനം;
 ‘എന്തന്തത്തുതമറു ഭീഷണമിതെ?’—
 നേരം ഭ്രമിച്ചാനവൻ;
 വഞ്ചിച്ചാൻ ധവഞ്ചാറോമനിരയാ—
 ലുഭ്രാമവർഷമാ ഭവാൻ.

2

രക്ഷരം ശേഖരം ചലിക്കും കനകനിറമേഴ്പം
 കിളിമാകാശമാർഖം
 തയരാറനേരം മരിയും ചട്ടലസടക്കളും
 ശഹപരാകാരമായി
 ചീററത്തോടെ വിച്ചത്തം മുവവുമിളകി വാൻ
 പോലെഴുന്നൊരു നാവി—
 നീരാത്തിൽ ശേഖരദംഘ്യായുഗവുമിശ്ലുക്കീ
 നിന്നും തൃപം ജയിപ്പു.

3

പെട്ടുനഞ്ചുക്കുഗമിക്കും വലിയുതവഹനവും
 സൗലയാം ഗീവയും പു—
 നീമാഞ്ചും ഭീമബാഹ്യപ്രകരനവമഹാ—
 ശേഖരതേജസ്സമാൻ

പൊട്ടിച്ചാകാരമെല്ലാമിടിയോട് കിടയു—

മട്ടഹാസത്തിനാലു—

ദംശ്ശാരെപ്പറ്റിടിനാ തവ നരസിം—

ഹാക്കുതിക്കായു് നമിക്കാം.

4

‘നാനാം വിജ്ഞവിവൻ, ഹനിച്ചിട്ടേവരു’—

നോത്തല്ലോം വീശിവ—

നോനാം ദൈത്യനെ നീ പിടിച്ചിരു തടി—

ചുള്ളേളാൽ വൻകൈകളാൽ;

വീരൻ വിട്ടതു വാളുമപ്പരിചയും

പുണ്ണായു ചിറ്റുന്മാം

നേരിട്ടും ഭ്രവനം പിഴങ്ങിട്ടവതി—

നായുന നിന്നന്തിക്കേ.

5

പാരം ചുറരീട്ടുനേതാരധമനസ്തരനെ—

പ്ലിനേന്തും താൻ പിടിച്ചു—

ദ്രാരേ വീഴിച്ചു തന്ത്രങ്ങവിൽ, നവനിരഞ്ഞു—

പ്ലിച്ചവൻ മാറിടത്തിൽ

കീരിട്ടുള്ളിൽത്തിള്ളും അയിരമധികമു—

സാഹമോടേ ഷട്ടിച്ചു—

ട്ടേറുലോകാളിസംഹാരകമലയ്ക്ക് ഭവാൻ

സീംഗനാദം മുഴക്കി.

6

കൊല്ലപ്പുംബോൽ ദൈത്യാധിപനെയുമ വെടി—

ശ്രേതത്തി രഷ്ട്രപ്രവാഹാ—

ലുല്ലാസം പുണ്ഡ ഗ്രൂപ്പത്താട്ടമനസ്തരെ നീ—

യായു ഭക്ഷിച്ചിട്ടേന്നോൻ

മല്ലാരേ! പറ്റുംഡി, ധരണി കടലുമ—
 കുവേചരവൃഹിപും താ—
 എല്ലാമേരാ ചലിച്ച ശിവശിവാ സുതരാം
 ദുഷ്മമായ് ലോകമെല്ലാം.

7

അനേന്നരം ദേഹാരംസാ വപ വളർക്കാൻമാ—
 ലാദിശൈല്ലാമണിത്തി—
 കുനിദ്രേക്കാധമോടേ സദശതിലതിയേലാ—
 രാത്രാസേന വാഴം
 നിന്നെ പ്രാപിപ്പിതിനായുലകിലോത്വനം
 ശക്തനായിലി; ഫേറി—
 ഒച്ചാനോനായ് മുരൈ നിന്നെപ്പിവബിധിപുത്രം—
 താദ്യരോക്കൈ സൃതിച്ചാർ.

8

ഒറ്റനിട്ടം കോപമേരീടിന തവ വദനം
 കണ്ണജീൻ ചൊൽകയാല—
 സ്നാലൻ പ്രഘ്രാഭം വന്നടിതൊഴതിടവേ
 നീ മുച്ചാപാരവദ്യാൽ
 ശോഖ്യാ കൈവെച്ചവൻതന്നെൽലഭിലുടന്തി—
 സ്നേഹത്രാന്നാനില്ലും ചെ—
 റീപ്പിക്കാതോരവനം വരമത ഭ്രവന—
 തതിനമർപ്പോടു നൽകി.

9

ഈവണ്ണംഎത്രാദേപഞ്ചിത! ഹരേ!
 ശ്രീതാപനിയഗ്രൂതാ
 സംവണ്ണിച്ച മഹാമഹത്പരമിയലു—
 നാത്യന്തരുഭ്യാക്കരേ!

നീക്കുല്യാവിലനാമ! നീനെന്നയപരൻ
ലംഘിപ്പതിനാൽ താൻ?
പ്രജ്ഞാദപ്പിയ! മാലോഴിച്ചു ഗ്രന്ഥവാ—
യൂരീശ! പാലിക്കേ നീ.

10

ഇരുപത്താറാം ഉശകം

ശ്രദ്ധയുമ് നന്നിതി പ്രസിദ്ധന്റെ വരൻ
പാണ്ഡ്യാധിനാമൻ പൂരാ
നീനെന്നുന്നപറ്റുതന്തിലധികം
ഭക്ത്യാ ഭജിച്ചീടവേ
ചെന്നാനൻപിലഗസ്യന്നങ്ങളിമിസ്സ്—
ക്കാരത്തിൽ മോഹത്തൊടേ;
മനൻ ധ്യാനപശായണൻ മുനിയൈയും
കണ്ണിലു തെള്ളും വിഭോ!

1

കോപം മുഴുതു മുനിതാനമ 'മുകനാകം
നീ പോകോരാനവടിവായി'തി ശാപമേകി;
ഭ്രഹ്മ ഭവഞ്ഞുരബന്തരൻ തെളിവാൽ മനോജ്ഞനും
പ്രാപിച്ചുതേ! ബത! ഗജതപുമപ്പുണ്ടെ താൻ. 2

മുഖ്യാംബുരാശിയുടെ മല്ലുഗമാം ത്രിക്കുടേ
മുഖ്യാചലേ! പിടികളോടവനാരമിച്ചു
സത്പങ്ങൾതന്നുപന്നായും നീവസിച്ചുതേ; നീൻ
ഭക്താവലിയൈവിടെയിലു വിഭോ! വലിപ്പം? 3

സമലത്തിൻ ദിവ്യപ്രാതിശയമതിനാ—
ലും നീജമഹാ—
ബലത്താലും വേദങ്ങളുടെയറിവി—
ല്ലാതെഴുമിവൻ

കലത്രേതാട്ടം ഗീഷ്മേ വിവശതയാട-
പ്പൂർത്തതുടെ
സരസ്വിൽ കുമിച്ചാനയി തവ നിയോ-
ഗാലോദാദിനം.

4

ഗാഹത്പരത്തെ ലഭിച്ച ദേവലമ്പനി—
ഗ്രേഷ്മൻറ ശാപത്തിനാൽ
ഇള്ളവൈനവന്നല്ലരോജലമതിപ്പ്
പണ്ണേ വസിക്കുന്നവൻ
പാദത്തിക്കലുടൻ പിടിച്ചിത്വനേ;—
സ്രോതിക്കവേണ്ടിബുദ്ധവാ—
നാപത്തിവിധമാത്മഭക്തരിൽ വരു—
ത്തീടുന്നവല്ലോ ഹരേ!

5

തപ്പിസേവാബലദ്രുതിരോധനവനാ—
ഞാരാധിരം വത്സരം
നിസ്തുരതപ്രമാദേ വിഭോ! മുതലയോ—
ടേരം പിണ്ണാദിത്തിനാൻ;
കാലം വന്നളവിക്കൽ നിന്നുട പദ—
തേതാടെക്കുമാന്തിട്ടുവാൻ
ചേലോടാനയെയാളു നക്കമതിനാ—
ലാക്രാന്തമാക്കി ഭവാൻ.

6

മുൻപിൽ കൈവരേമായ ഭക്തിയറിപ്പും
നന്നായ് തത്തളിഞ്ഞാത്തിയാൽ,
തൃപിക്കൈയെതിനാൽ പരിച്ച കമല—
പുരകാണ്ട പൂജിച്ചുവൻ

മുൻപിൽത്താനാദവിട്ട് നിന്ത്രണമതാം
ബ്രഹ്മത്തെ വാഴ്ത്തുന ന—
ബ്ലംപെത്തുന മഹാസ്വദാളയികം
കൈത്യാ ജപിച്ചീടിനാൻ.

7

എല്ലാം നിന്ത്രണനിഷ്മായ് വിലസിച്ചം
സ്നേഹാരുങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു ഞാ—
നഘ്യനാ വിധിശക്രാദികളുട്—
തനീടാതിരികം വിധാ
സവ്വാദാ കത്താഭരത്താട് ഭവാൻ
പക്ഷിന്റുകണ്ണുത്തില—
നാവുംശാ! കരയേറി വനിവാം മുൻ—
ഭാഗേ വിള്ളേടിനാൻ.

8

വെള്ളത്തീനം കരക്കരോറി മുദ്രവാം
കൈയാർ കരിഞ്ഞുജുന—
കൊള്ളിച്ചിട്ടും ചക്രമാഖൃതലരയെ—
രഹ്മാടുന കൊന്നാൻ ഭവാൻ;
തള്ളിപ്പോയിതു ശാപമംബരചരൻ;
മോദിച്ചു സർക്കീന്തിരാ—
നംഞ്ഞാരഗ്ഗജവും വിള്ളേഡിയിതു നിൻ—
സാത്രപ്യലാഭത്തിനാൻ.

9

“ശനീ വൃത്തവുമെന്ന നിന്നെങ്ങുമുണ്ടി—
കാലത്തിലോത്താദരാൽ
ചവാനീടുന ജനത്തിനൊക്കെ മഹിതം
മോക്ഷം ലഭിക്കം ദുഡം”

എന്നീവല്ലുരുളുക്കാണഡവനൊടു
പെപക്കുലോകേ മും
ചെന്നീരേഴുലും ഭരിപ്പും ഹരേ!
പാലിക്കേ വാതേദ്ദേഹം!

10

ഇങ്ങവത്തേഴാം ഉൾക്കും
മുറ്റാസാഖ സുപര്യുഗാരികൾ കൊടു—
അത്തേരായ പുമാലുയെ
സപര്യീരന്നമ നൽകിനാൻ, സപയമുടൻ
നാൽക്കാനു നമ്മാലുയെ
മദ്ധിക്കുന്നതു കണ്ണ ശങ്കരന മുനി—
ഗ്രേഷമം ശപിച്ചീടിനാൻ;
ഒദ്ദത്യാരേ! ഭവദ്യാരേദവതകലാ—
ജാതക്കദിക്കാ രേഖം.

1

ശാപത്താലാള്ളു ദേവാധിപന്യിക്കജ്ഞരാ—
പീഡയുണ്ടായ്; സുരഹാർ
കോപത്താടന്നര ഒദ്ദത്യാവലിയൈഥാമു മട
ങ്ങീടിനാർ നിശ്ചിഭയാർ;
ആപത്തേവം നശീപ്പിപ്പതിന ശീവഴ്വാ—
രേഷമ്പുറാരകനാർ
താപത്തോടനു വാണീദയിതനൊടു വിഭേഡ
നിന്നപദം പ്രാഞ്ചരായി.

2

സൂത്യാ വിരിഞ്ഞുവേവകൾമുൻപിലപ്പോൾ
പ്രത്യക്ഷനായ് പരമഗോഭാധ ഭവാനം
‘ഒദ്ദത്യപ്പുവീരരാജിനാഞ്ചി മദ്ധീക്കേ നിങ്ങ—
ളത്യാദരാലമൃത’മഹനായൽപ്പരാഞ്ഞവല്ലോ.

3

രെത്തുന്നാരോടു കൂടിയന്നമരങ്ങം
 മന്ധാനമാക്കീടുവാൻ
 വല്സിഡൂപ്പാൽ മദാൾ നയ കൈമളവിൽ
 അംഗീച്ചിട്ടു മറരം
 അതുന്നം ജവമോടു നീ ബദരാച—
 നോൺ വഗ്രേസ്റ്റുലായ്
 ചേത്തിട്ടുന്നുനു കൊണ്ടുവനവിട നീ—
 ക്ഷേപിച്ചു പാലാഴിയിൽ.

4

ഉള്ളിരുത്താഷം വളർത്തിടവിലരസസമു—
 ഹണ്ണുള്ളു സാഹരത്തിൻ
 ബാള്ളത്തിൻ ചെത്തു ദേവാസുരരമ്യ ഭ്രജഗാ—
 ധീരേ നപ്പാരമാക്കി
 ഭേദത്താരെ മദിപ്പാൻ തുടക്കമളവില—
 ദ്രാനവാന്നാരെയാക്ക—
 ക്കിളിത്താൽ നീ ഭ്രജശാധിപനട വദനോ
 തള്ളിവിട്ടു ജവേ ന.

5

അനേന്നരത്തുതീവക്ഷുടിതജ്ജലപയോ—
 രാശിതന്നുള്ളിലേറ്റും
 ചീനം ഭാരതത്തിനാലേയധികമിളകിട്ടും
 മറരം മനമായി;
 ഉന്നിത്രാത്ത്യാ സുരന്മാർക്കളുടുടരുന്നതിയാ—
 യസ്വന്നീടവേ ത—
 നുന്തപം തീക്കവാൻ നീ കനിവിനോടു മഹാ—
 കൂക്കംവേഷം ധരിച്ചു.

6

രവവരതെക്കാളുമോരും കടിനതകല്ലു—
 നോൽ പൂജ്യാസ്തിയോടും
 ശ്രൂരേ! നുറായിരും ഞോജന വിഹ്യലതയു—
 പാട്ടിട്ടിന്തു മയ്യു
 രണ്ടപരം പ്രാപിച്ചിട്ടും അരീകമാവരമഹാ—
 വിഗ്രഹം രകാണ്ടിയോ! നീ
 പാരം മുന്തിക്കിടക്കം കലരേഖരിവരിപരസ്—
 തന്നെയൻപോട്ടയാത്തി.

7

അംഗീരൻ താന്നയൻനാരളുവിലതിജ്വാസ്
 ദേവ! ദേവാസുരങ്ങാ—
 തദ്യർഥസന്തോഷമോടെ ദുഷ്മിഹര മദ്ധാം—
 ചെയ്യു; നീതാനമപ്പോൾ
 മെത്തിട്ടും ക്ഷീണിക്കാവം കളവതിനടനേ
 സംഘയുമന്ത്രിലും ചെ—
 നന്നതിപ്പുംക്ഷുസ്പതുപീ ഭജഗവരാനിലും
 ശക്തി പാരംവള്ളത്തി.

6

അംത്യത്തും വേഗമേറും ഭ്രമണഗതികളു—
 ഘൃഷ്ടപ്പതിപ്പാനൊൽങ്ങു—
 നാന്തിന്തു തകലേകം കരമതിദ്വശമായ
 വിന്യസിച്ചുന്നുവാഴും
 രഭത്യാരേ! നീന്നന്നയപ്പോൾ വിധിഗ്രിരീശമുഖ—
 നാർക്കളാകാശങ്ങാദ്ദേ
 പൂത്തൻ പുമാരിതുകി പ്രമദഭരജസം—
 ഭാസിപ്പുള്ളം പുക്കഴ്ചനാർ.

9

അപ്പോളസ്സർപ്പലോകേശപരമ്പരാദഹന—
ജ്പാലയേററിട്ടശനാ—
രെപ്പേതം ഏദത്തുരാഡ്യോ;—രഹംക്രമതിനാ—
ലല്ലമാധവരനം;
ചൊഞ്ചലപ്പാഞ്ചം നിന്മാശൻപാൽ ജലധനനിരജ—
നേരമദ്ദേവാസംജോല
വാദ്യോടെ വൃഷ്ടിചെയ്തു ശ്രീവശീവാ ദിതിജ—
കാരിൽ വഷ്ടിച്ചതില്ല.

10

മഹാഭീനകുചക്രാദികള്ളടനതിയാ—
യുള്ളിൽനിന്നും ക്രതിച്ചാ—
രഫ്പിന്ധപ്പാഡനനാകിലുമതിമഹിതൻ
നിവൃതികാരത്പരമാണ്;
സത്യനേതാപ്രായിന്നതുപൊഴുതഹിയെ—
ക്രക്കൾ കൊണ്ടായ്ക്കു കഷ്ടി—
ചുത്സാഹത്തോടു പാരം വിലസിന പചനാ—
യീശി പാലിക്ക നാമാ!

11

ഇത്വത്തെട്ടാം ഉശകം

ക്രതിച്ചം വഹിയാട്ടുലിലനിധിജലം
തനീൽ നിന്മാദ്യമായി
ട്ടത്യന്തം ഷേഖരമായിട്ടുന ഗരളമുടൻ
കാളക്കുടം ജനിച്ചു;
എത്തും വേദത്തൊടപ്പോളമരതളിച്ചം
സ്ന്യാത്രജാലം ശ്രവിച്ചി—
ട്ടത്യസാഹത്തോടെ നിന്മ പ്രീയതവത്വത്തി—
നാസപദിച്ചാനതീശൻ.

1

മുറും നാമ ത്രിഖാമൻ! സുരദാരജർ മഹി—
 ക്ഷേമ നേരത്തിലുണ്ടാം
 കരം തീർശല്ലാരോമന്സുരടിയെ മുനിമാ—
 ക്ഷേകി നീ, യസ്തീഡപ്പോൾ
 ചെറോയരെചുഗ്രംവസ്തുകിയ ഹയമണി നാൽ—
 കൊപനക്കല്ലുക്കൾ
 മാറ്റുന്നപ്പുറ്റീനിരയിവ ഉമര—
 നാക്കമൻപോട് നാകി. 2

അതുപൊഴത്തികാത്യാ നി നീലത്യാര തുകം
 സതി മതിയുവി ലക്ഷ്മീദേവിയാവിംവിച്ചു;
 അതിരസമവരളക്കണ്ണേവനും ദാവദേവാ—
 ലയികചപലരാജിട്ടാഗ്രഹം പുണ്ണവല്ലോ. 3

നിക്കൽ പ്രേമമിയനാ സംഗ്രഹണി—
 ഭ്രംണിക മാണിക്യമാം
 തകപ്പുകജമകയാൾക്ക മഹാവാ—
 വേകീടിനാനാസ നം;
 പങ്കം തീർ മഹർഷിമാതമനിശ്ച—
 ചിച്ചാർ തെളിാത്താന്തു തൽ—
 സംഘലപ്രാപിതതീത്മവാരിാനിരയാർ
 വേദോക്തൻ ചൊല്ലിത്തദാ. 4

ചാലേ തീത്മജലങ്ങളോടുമനാഞ്ചും
 മാധ്യമേരുനാനിന്—
 നീലഗ്രൗണിവിലസൽകടാക്ഷമണിയും
 പുമേനിയാളും സതി

ബാലപ്പുഖ്യാനിതരായപ്പുരഹണം
ഹാരങ്ങൾ പരിതാംബരം
കോലപ്പുഖ്യാനാി, കണ്ണലാദിവിവാസ്
തോഷിച്ചുശിച്ചുതേ.

5

ചോറ്റിട്ടും തേൻ കൊതിച്ചിട്ടിനിരകൾ മുര—
ഞ്ഞളള കല്പാണമാലാ—
മാൻിടപ്പാർക്കടണ്ണതാടിയുഖണാമുല—
ക്ഷേമാി ഗാം മനമനം
തുന്നിട്ടും ചേവടിത്താരിണയിൽ റിലസുമ—
ചുപ്പാൽച്ചിലാന്പാച്ചുശ്വാസം
ചേന്നിട്ടും ലജ്ജശോച്ചം കമനിക്കർമണാ നീ—
നന്തികേ ഹന്ത! വന്നാൾ.

6

ഗ്രണംഗണമുടയോരെന്നാകിഈം ദോഷലേശ—
പുണി പത്രപതിലോക്രാദ്യരിശ്ച കാണ്ണകയാലേ
ഗ്രണവ നിശ്വാസം നിത്യം സത്യർമ്മസ് ഭവാങ്കർ
പ്രണയമൊട്ട ഒരുപ്പുകോലുമമ്മാലരിട്ടാൾ.

7

ലോകങ്ങൾക്കമ്മയായ് മരറാത പുതശനിലും
രാഹമില്ലാതെ നല്ലാർ—
വാക്പുറായിട്ടും പുമകലൈയഴകിൽ നീ
ഞാഞ്ചിലഞ്ചാതെ ചെത്തി;
എകാാതം തറ്റു വാണോരാവൻ നിജകരിമീൻ
കല്ലിനാലെല്ലുമനോധ
ആകീട്ടും ആകിടകാക്കപ്പോലിമയിലവിലം
ലോകവും ആ കലന്ന്.

8

പാലംഡോധിയിൽനിന്ന് ഫോഹനവില്ല—
 സത്താൽ മദിപ്പിച്ചിട്ടും
 ശൈലം പുരണ്ടാൽ ദോഖി വജ്രണിയുടൻ
 ആദ്ധ്യാത്മിച്ചിട്ടിനാൽ;
 ശൈലക്കേടു വരുത്തിട്ടിരുന്നാരവെള്ള—
 ദ്രോത്യുപരമാക്ഷണക്ക് നൽ—
 പ്രാലോല്യം ബഹുമാനഭാഷണമാടെ
 നാമാ! ഭവാൻ നൽകിനാൻ.

9

ആരീതാവും മുകിൽ വന്നാണിന്തുപണിയും
 ദേഹാഭ്യോഗരൂപവും
 മോദാൽ മാധവ! പൊൻകുട്ടത്തിലമുതം
 രുക്കെകയിലാക്കിട്ടുടൻ
 ആരീയപന്തരിമുത്തിയായ് കടലിൽ നീ—
 നാവിഞ്ചവിച്ചോങ്കു നീ
 ചേതന്നുപമകരറിക്കേൻറ ഗ്രാഫവാ—
 ഇരീശ! പാലിക്കണം.

10

ഇങ്ങവരെന്നാൻപത്രം ഒന്നുകം

വെള്ളാരീ വിളയാടിട്ടാന്നാരമുതം
 നീൻകൈകയിൽ നീനും തദാ
 കള്ളിരുത്തുപറ്റി ഹരിക്കവേ വിവരരാം
 ദേവക്ക്ഷേണ സങ്കടം
 തള്ളിസ്താനപനവാക്കിനാലമ ഭവാൻ
 ശൈലം മരണ്ടിട്ടിനാ;—
 നീളിൽ സ്വല്പം വളർന്ന തങ്കിലുടങ്ങാ
 രേഖയ്ക്ക് നീൻ മാധ്യമാൽ.

1

നീലക്കാന്തിരയാട്ടം ചുള്ളു വിലസും
ആശാവന്നേരാട്ടമ—
കോലപ്പൂർണ്ണമികാംഭത്രയുമുലയാ—
ലല്ലം നമിച്ചുങ്ങേ
പ്രീലാകോമലമായ കോലമുടനേ
ഒക്കരക്കാഞ്ചു നീ; ഒരത്രയും
ചാലേവിട്ടുതക്കടം തവ മുല—
ക്കാംഭാഡേ ചുണ്ണങ്ങത്തിനാർ.

2

‘അതരാക്കനോമലേ! നീ? സുധയിൽ വിഭജി—
ചുണ്ണം വേണ്ടപോ’ലെ—
നാനുഡിനേരുഹമോഹാദികളൊള്ളാട്ടുനിര—
നീട്ടമരുത്യുരോടായ’
‘വിരകാർ നിങ്ങളിനിക്കലടയിവളിലോ
വിശ്രസിക്കുന്നതേ?’വം
നോരോടെ ചൊല്ലിയെന്നാകിലുമവരെയേറാ!
വിശ്രസിപ്പിച്ചു നീയും.

3

സണ്ണാഷം ചുണ്ണു വേഗാലമുതകലശമ—
രൈത്യർ നൽകിടവേ നീ—
‘യെൻറോ തെറ്റുന്നിൽ വന്നിട്ടുകിലുമത്തു സഹി—
ക്കേണ’മെന്നാണ്ണു ചൊല്ലി
പാതിക്കോരോന്നിനൻപോടമരബിതിജസം—
എത്തതമല്ലേയിത്തതി—
ചുന്നം ചിറ്റം വിലാസപ്പൂലിമരയാട്ടതം
മോദാച്ചുപ്പം വിളന്നി.

4

കുന്നത്തക്ക്ലീം നമ്മിൽ കനിവിൽ കരവി—
 ല്ലേ'നു ദൈത്യരോത്തി—
 ച്രാന്നം മിണ്ണാതെ വാഴനളവിലമുത്തമ—
 ഭ്രവകർക്കൊക്കെ നല്കി
 പിന്നെന്തെന്തുപമാന്തിട്ടിജവമൊട്ട് നീ
 ഭക്തവാസല്പസിന്നോ!
 നന്നായല്ലോ കടിച്ചുരമുതുമാടമര്യം
 രാഹ്മക്കൂം മുറിച്ചു.

5

പീഡിഷം മോഷണാർച്ചയ്ക്കുതിനാട ഫലച—
 ദിംജുറിം ചേത്തുനീളും
 പോയീട്ടേനരഹേററും വിശ്വദരാട്ട പിണ—
 ഒടൈടിനാർ ദൈത്യരെല്ലാം;
 ആയാസംചുണ്ട പോരിൽ സപ്താ ബലിമഹാ—
 ദൈത്യരാജൻറു നാനാ—
 മാഡാരക്ക്യാ മഹങ്ങി സുരഗണ്യുടനേ
 നീയുമാവിം പിച്ചു.

6

കാലനേമിയുതമാലിമുവ്യരേ
 വയിച്ചു നീ; വിശ്വദരാജനം
 ലഭിലയാ ബലി വലൻ സപാകനമ
 ജംഗേനാനിവരെയും ക്രമാൻ;
 ആർത്രുജ്ജുവധമേററിടാതെ ബലി—
 യായിട്ടും നമച്ചിയും നര—
 ശ്രീകൃഷ്ണാ ഹതനായി; നാരദഗിരാ
 തക്കത്തു കലഹം ഭവഞ്ഞ.

7

പെണ്ണിസ്വേഷമട്ടത്തു നീ ദിതിസുത—
 രാരെച്ചതിച്ചുന്ന മു—
 ക്ഷേമൻ കേട്ടു കാണാവാൻ കുറകിയായു് .
 തതൻകാഡയാൻ തന്നൊട്ടം
 എണ്ണം വിശ്വാസ ഭത്സവയമൊട്ടം
 നിന്നോടികേ വന്ന താൻ
 നണ്ണിക്കളളത്തിനാൻ സ്ഥിരയോട്;
 നീയും മരഞ്ഞ തദാ.

B

പന്താട്ടംകൊണ്ട് പാരംചിതറി വിലസുമ—
 കന്തളം കൈകയിൽ മോദാ—
 ലേന്തീട്ടം ക്ഷേമിണക്കോണിളകിയുമുടെ
 മാന്തളിർപ്പുട്ടിഞ്ഞും
 പുന്താട്ടം തന്നിൽ വാഴും കമനികർമ്മണിയും
 നിന്നെന്നയാനന്ദസിന്ധം
 നീതീട്ടൻപോട് കണ്ണങ്ങിളകിയമ പുണ്ണ..
 നീടിനാനീശനപ്പോൾ.

B

പെട്ടുന്നുനെ വിട്ട മണിരേയാൽ നീൻ—
 പിന്നാലെ പായും ശീവൻ
 കഷ്ടം! ബീജധശിഞ്ഞ നേരമകമെ
 യാമാത്യമോത്തിട്ടുൻ
 രീഷ്മൻ നീൻബഹുമാനമേറിയെളി നീൻ—
 മാഹാത്മ്യമദ്ദേവിയോ—
 ടാങ്കും ഗ്രാമവുമുള്ള ഗ്രാമവാ—
 യുർനാടം! രക്ഷിക്കണം,

10

മല്ലതാം ഉശകം

ഇന്ത്യൻ യുദ്ധേ വധിച്ചുണ്ടാൽ ബലി മുതവാ,
ആക്രമാഞ്ചിപ്പിതാമഹാ—
 വാനോറം ശ്രേഷ്ഠമാകം മവമവിലപതേ!
 ചെയ്യലം ശക്തിയാൻ
 മുന്നായിട്ടുന്ന ലോകങ്ങളുമയിട്ടുവൻ!
 നിരീനനയൊട്ടം ഗണ്ണിക്കാ—
 തൊന്നായിട്ടുകുമിച്ചു; ദയമൊടക്കമരലോക—
 കങ്ങളും പാണ്ണതാളിച്ചു.

1

മഹതീട്ടം സൃതദ്വാവമോത്തദിതിയും
 പാരം വിഷാദിച്ച പോ—
 തത്തതീട്ടം കൂപയോട് തന്ന ദയിതനാം
 ശ്രീകാശ്യപൻ ചൊല്ലകയാഞ്ച്
 അത്യുംകൂൾപ്പയോപ്പുതം പ്രയതയായ
 നിസ്ത്വാദപ്പത്തിങ്ങളിൽ
 കൈയ്യാ ദ്രാദശവാസരങ്ങൾ മുഴവൻ
 ചെന്നേ ചരിച്ചീടിനാർ.

2

നിന്മിൽ പാരം ലയിക്കം ആദ്ധ്യതിരുഫുമം—
 പ്രഥമാരീകാക്ഷിയാർ തൻ—
 മുന്നിൽ ശ്രാക്കാഭന്നായ് നീ വിലസി കനിവോടേ
 നാലു തുക്കൈക്കളോട്ടും
 വന്തിക്കം തന്പിയാളോട്ടയി തവ സൃതനാ—
 യീട്ടുവെൻ തൊന്തിതൊന്തം
 ചൊന്നിടാജ്ഞാരഹാട്ടം നീ'യിദമതളി മുദാ
 ശ്രീമൃതാരേ! മരണ്ടു.

3

പാരം കാല്യപന്തംപസ്തില്ലടനേ
സാന്നിധ്യമാണ്,ബുദ്ധി
സാരം സ്നേഹത്രംരജ്ജവവയദിതിതൻ—
ഗംഗ പ്രവേശിച്ച നീ
ചാക്കപാദരിയും പരം ശ്രവണവും
ചേറ്റം എന്നേ ദിനെ
ചേതം വൈദിക്കവദിവ്യത്രപയുതനാ—
യുണ്ടായ് വിക്രോഹപരാ!

4

ആറാറാക്കലരായ്! പെത്തപറയര—
ഞ്ഞാർക്കുഷ്മാമാശ്രമേ
വാനോർ ദിവ്യസ്ഥമദ്ദാന്തയികമായ്
വർഷിച്ചിത്തദ്ദോളഹോ!
മാനം പുണ്ട് വണങ്ങി നിന്നിതു പിതാ—
ക്രഹാത്മരേഷമോ—
ചുനം റിച്ച് വച്ചസ്പത്രപമമലാം
നീയും ധരിച്ച ഹരേ!

5

ബ്രഹ്മാദ്യനാതമദ്ദോൾ സരസഫപനയി—
ചുജിസാ മുജിദിണിയം
ചാമ്പം നല്ലക്ഷ്മാലാദികളിഹ തവ നൽ—
കീടിനാത്രയശ്ചത്യാ;;
ചെമേ പിന്നശികാംത്തെതയുമജിതി! കഴി—
ചുജജപലിക്കം ഭവാനം
സമ്മാദാലശ്രമേധം തുടങ്ങമൊരു ബലി—
ക്രഹം ശ്രഹം ഗമിച്ച.

6

വന്നീടേനോത ശത്രുപ്പവരത്തെ ബലോ—
 ഷ്മാവു നന്നായ് തത്തുപ്പാ—
 കെനേനാണം ചക്രവർത്തം തദ്വാജരയമെ ശീ—
 ക്ഷീപ്പതിനെന്നവള്ളം
 മിനം ദണ്ഡത്തെയും പുണ്ഡവനിയെയതിയായ്
 ഭാവിയാകം വലിപ്പി—
 തമിനേനാത്തീടം ഗ്രൂപ്പം തെളിയുവതിനു പോൻ
 നീയിളക്കിയ്യമിച്ചു. 7

ഒസ്പരം നമ്മുത്തെൻ്റെയുത്തരത്തേ
 യാഗാലയേ ചെന്ന നിൻ—
 ചാതശ്രീ നിരക്കളു കള്ളുകളട—
 ഞഥായും കാരത്താടേ,
 *നുരൻ താൻ പുനരഹിയോ മുനിവരൻ
 വൈഡാത്രോ മോഗിയോ
 നേരായാരിവ? നേനു ശ്രൂക്കുമനി തൊ—
 കുഴേളാർ പിശകീച്ചുതേ. 8

തേജസ്സിപ്പാതത്തീതം കവിത്വരെതിരേ—
 രോത സാമ്യമ്പുള്ളി—
 ശ്രീ ചേരം നിൻ പദത്തുംതളിരതിപുളകം
 പുണ്ഡ ദൈത്യാധിരാജൻ
 പാരം ഭക്ത്യാ മഹാദ്യാവലിവോടു കഴകി—
 തജജലം തീത്മതീത്മം
 ശ്രാരേ! നല്ലണ്യശാലീ നിജശരിരസി വഹി—
 ചീടിനാന്ത്യഘോം. 9

പ്രസ്താവന്തരൻ വംശപ്രഭാതയത്തിനാൽ
വിപ്രിൽ ഭക്തിയാലോ
ഭ്രാഹ്യാഗ്നിഭ്രാലോ ദിതിജനിഹ ഭവൻ
പാദതീതമം ലഭിച്ചു;
അതുഭ്രാം പുണ്ട് യാതാനാനിശ്ചടിയിലണി—
ത്തീരേജം വാണിഞ്ചു;
പാഹ്യാനരൈകസിനേധാ പവനപുരപതേ!
നാമ! ദീരെകബന്ധേധാ!

10

മഹുത്തൈനാം ഉശകം

നിന്തേജ്ഞാരാഖീ കണ്ടിട്ടമ പലവിധമാ—
രാധനംചപ്പള്ള ഭർത്യാ
സന്തോഷത്തോട് ത്രിപ്പിത്തൈഴ്മതു ദിതിജനം
മെല്ലവേ ചൊല്ലിയേവഃ:
‘എന്തോനാി എന്ന തരേണം, ഭവനമവനിയേ
ഭോജ്യമോ സദ്യമോ താ?—
നന്നാഡാലും തരേനേൻ, പറക പറകയെ—
നന്നണ്ണപ്പുകിടാവേ!’

1

എവം ലോകമിയനിടാത്ത വലിതൻ—
വാക്കിൽ കനിശൈത്യാലും
താവും ശര്വ്വമിവരൻറ തീക്ഷ്വവതിനായ്
രൈത്യാനപയം വാഴ്ത്തി നീ
താവൻ മുന്നടിയാൻ ഭ്രമി തരികെ—
നന്തമിച്ച ത്രിലുംതുതേ!
സദ്യം തന്നിടക്കന്ന ചൊല്ലുകിൽ ഹസി—
ക്കാതാങ ഭ്രമണ്ണലേ?

2

‘ഇല്ലെ ബോധം മനസ്സിൽ? തുംപദമിതവില്ല—
 യൈശവാമെന്നാടേവം
 ചൊല്ലുന്നുന്നതാ,ക്കൈയെത്തിക്കൈയിൽ മതിയ—
 ല്ലേ’ന്നഹോ! ചൊന്ന ഗർജ്ഞാൻ
 കല്പന പ്രാപിച്ച ഒരുത്തുൻ തുംപദവുമുടനി—
 ല്ലാണ്ടു താൻ ബന്ധനം, മുടി—
 മല്ലാരേയർഹനല്ലുകിലുമതിനധികം
 ശാന്തിയിണാകവാനായ്.

3

‘ദേശം മുന്നടി പോരരയെന്ന പറവോൻ
 സർവ്വത്തിലും തുള്ളുന—
 സ്ഥി’ശാ നിന്മമാഴി കേട്ടിഡം, ജലമുടൻ
 നൽകാൻ തുനിഞ്ഞാനിവൻ,
 ആചാങ്ങൻ, സുപരിക്ഷ ചെയ്തിന നീ
 പ്രേരിക്കയാൽ, ‘സർവ്വലോ—
 കേശൻ വിശ്വവിവൻ, കൊച്ചകാത്തു നീ’—
 യെന്നോതിനാൻ വ്യക്തമായ്.

4

‘യാച്ചിച്ചീടുന്നതേവം മധുരിപുഖവാ—
 നീകും ണ്ണാൻ ഷ്ടൈന്റുകാമൻ
 മോദിച്ചേരുകുന്നതുണ്ട്’നുള്ളിട്ടുമവന—
 ശ്രമകുന്നപോൾ ശപി ചൂണ്ണ;
 വേദിച്ചിടാതെ വിസ്യാവലിനിജ്ഞമടവാർ
 മണലി പാദ്യത്തെ നൽകി—
 സ്ത്രിച്ചീടും നിനക്കായു് ജലമൊടവിലമ—
 സ്ത്രിച്ചിതാഹന! ഒരുത്തുൻ.

5

സദേഹിക്കാതെ സർപ്പം ബലിയതിക്കരുകാൽ
 നിന്മകലർപ്പിച്ചിട്ടേം എൻ്റെ
 നീറിച്ചിരും ദിവസം മുനികളുമതിയായ്
 പുജ്ഞവഷ്ട്ടശ്രീ ചെറ്റു;
 നണ്ണ! കാണാനാ ലോകക്ഷയികമഹിതമാ—
 യുള്ള നിന്മ ദിവ്യത്രം
 മനം മനം വളർന്നു പെത! ഭ്രവനകടാ—
 ഹത്തിലൊക്കെപ്പുരം.

6

നിന്മപാദാഗ്രം സ്വലോകാഗതമജ്ഞന്തനേ
 ക്ഷണികാവാരി കൊണ്ടെ—
 നന്മപിൻ സേച്ചിച്ചു ധനറേ! ജലമതു ഭ്രവന—
 സ്വർക്കൈ സംസ്ക്രാന്തമാടീ വിശ്വയങ്ങമതിയായ്;
 ജാംബവാൻ ഭേരിനാദം
 സംഘരിപ്പിച്ചു ഭക്തൻ ഭ്രവനമവിലമീ—
 യുദ്ധവേ സംഖരിച്ചു.

7

ഭർത്താവിന്മരാജത്തെയെന്നേ ദിതിജകലഘടം
 പോരിന്നെററീടവേ നിന്മ
 ക്രമ്യക്കാർ ചെന്ന നേരിട്ടവരെയമരരോ—
 ദൊത്തു വേഗാൽ ജയിച്ചു;
 ‘തോല്ലിച്ചോൻ നമ്മു മുൻപേ, യിവരുടെ വശനീ—
 കാലത്രുപരം വസിക്കൈ—
 നോല്ലാജ്ഞ’നോതി ദൈത്യാധിപ, നവത്തിനാൽ
 പോയി പാതാളലോകേ.

8

മുന്നിൽ പാശങ്ങൾ കൊണ്ടകു്വഗകളപതിയാൽ
ബഹുനാം ദൈത്യനോടായു്
'തന്നീടിനും മുന്നാംപദമത്ര, ലവന—
തനിനു നീ നാമനല്ലേ?'
എന്നോതും നിന്നൊട്ട'നുസ്തലയിലയി വിഭോ!
ബവജ്ജി കാലെ'നു ധീരൻ
ചോന്നാൻ! ഫൃറ്റാദനം വന്നവിഭേദവനെ മാ—
നീചു നീനു സ്ഥൂതിചു. 9-

'എന്നാൽ ഞാൻ ച.ചയ്യുതെല്ലാം തവ മദമമരാൻ,
ദൈത്യ! നീ സിഖനാഡി
പുണ്യത്വാൽ, വന്നിട്ടും സ്വർജ്ജയപദമത്രം
മേലിലിന്നുപുറും തേ,
പിരുന്നല്ലായ്യും ചേന്നിട്ടുമിതി ബലിയോ—
ഡോതി വിഭ്രൂംഭക്കോ—
ണ്ണന്നാ യാഗം നടത്തിച്ചുാൽ ഗ്രന്ഥനിലയാ—
ധീരോ പാലിച്ചിഡണം. 10

മധുത്തിരണ്ണാം ദശകം
പണ്ണാറാമത്തതാകം പുകൾ പെതകിന മ—
ന്പറതരത്തിനൊട്ടക്കൈ—
അതണായുള്ളാരകാണ്യപ്രളയമതിലുറ—
ണ്ണീട്ടവാനാഭിമുഖ്യം
രക്കരക്കാണ്ടുള്ളബുംജാത്രാംഭേദ മുഖമതിൽ നീ—
നാ ദയഗ്രീവനാകം
ദൈത്യൻ വേദം ഹരിച്ചുാരളവയി തവ മ—
സ്വാവതാരേച്ചുയുണ്ണായു്.

അക്കാലം നദിയിൽ അള്ളിച്ചു സർസം
സന്തർപ്പണം ചെയ്തിട്ടും
വിവ്യാതൻ മുക്കേണ്ടോ നമ്മൾ²
സത്യവുതന്നുന്നട
കൈക്കള്ളിൽ കമനിശകാനിവിഭവം
ചേന്നാജജപലിച്ചുതുയും
ചൊഞ്ചക്കാള്ളേന്നാൽ ബാലമത്സ്യവാടിവായ്
നീയും വിഭോ! ദശാഖായ്.

2

വെള്ളത്തിൽത്തള്ളിയപ്പോൾ ദയമൊടിളക്കിട്ടും
നിന്നെന്നുപോട്ടുകണ്ടാ—
വെള്ളം കോതന പാത്രേ മുനിക്കലമണിച്ചേ—
ത്താലയേ കൊണ്ടപോയാൻ;
കൊള്ളാം! നാലഞ്ചു നാൽകൊണ്ടു കലശമഹോ!
എപ്പും വാപി നീളം
കൊള്ളം നൽപ്പുണ്ടയന്നള്ളിവയിലമല! നീ—
യന്ന കൊള്ളാതെയ്യായി.

3

യോഗീന്റും യോഗഡാന്താ സലിലനിധിയിൽ നീ—
നാഞ്ഞതയാതന നിന്നു—
ഇങ്കിച്ചി ‘ഒന്ന കാണാം പ്രള്ളമടിയന്ന?’—
നാഞ്ഞ ചോദിച്ചിട്ടുന്നോൾ
നീ കാതന്നും കലറ്റിട്ടവനോട്ടും ഭവാ—
നോഴു നാൽ പാക്ക മോദാ—
ലേക്കാമാക്കാംക്ഷിതം ഞാ’നിതി സപദി പറ—
ഞതാത്തംപുന്നോം! മരണ്ടു.

4

എഴും നാർ ജലധാര എകാണ്ടവിലമാ—
 യീച്ചന ഭ്രഹ്മകമ—
 ഞാശത്തിൽ ബത! മുദ്രാഡോര സമരേ
 സത്യപ്രതിശ്രൂതി ഭ്രമിപരം
 എഴായുള്ള മുനിപ്രഭാട്ടമുട്ടാണോ
 വൻതോയമയേ പരം
 ചുഴം നീന്തി വലഞ്ഞ നീന്തിതപദ—
 ഒച്ചനാർ ഭജിച്ചീടിനാൻ.

5

അപ്പോൾ നിന്നുടയാളങ്ങളാൽ ധരണിയും
 വനീടിനാൽ തോന്തിയായും;
 ചൊല്ലാഞ്ചുനാവരേവെങ്കം പുനരതിൽ
 ചെമേ കരേടിനാർ;
 പില്ലാട്ടം തിരതനിളക്കുമതിനാ—
 ലേറം ഭ്രമിച്ചുാരവ—
 ക്കർപ്പനാത്തിരയാഴിക്കവാൻ കടലിൽ നീ—
 നാവിർഭവിച്ചുാൻ ഭവാൻ.

6

ലക്ഷം ദ്രോജന നീളമോട്ടഡികമാം
 തേജസ്സുള്ളം മത്സ്യമായു്
 വിക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടുമ നിന്നു മാർന്നിവര—
 നാൽം പ്രസാദത്തോടെ
 പക്ഷീന്ത്യപജ! നിസ്തനിയോഗമതിനാ—
 ഘൃഞ്ഞാനമാം തോന്തി നീ—
 നക്ഷിണപ്രഖ്യവലത്രമാനന്നാൽ മഹാ—
 ശ്രൂഗേ നിബന്ധിച്ചുതേ.

7

പിരീറേതാണി വലിച്ചുകൊണ്ടവിലലോ—
 കരതിന്നവിഭാഗങ്ങളെ—
 ത്സരേവഹനങ്ങളാണുമാറു മുനിമാ—
 ക്ഷാദ്രൈജുംഹോ! കാട്ടിയും
 അനേരം ബഹുഭക്തിപുണ്ണ റപനാൽ
 സംസ്ക്രയമാനം പരാ—
 നദിജത്യാനമമനമോദ്ധപദേ—
 ശീച്ചും ചരിച്ചാൻ ഭവാൻ.

8

എവം തർപ്പളയാവസാനസമയേ
 സപ്പൂർഷിമാരെബ്ദവാൻ
 പുഖ്യം വാനതു പോലെയാക്കി, മഹിതൻ
 സത്യപ്രത്യന്തനയും
 ശ്രീവൈവസപ്തനാമഹാന് മനവായ്—
 ത്രൈത്രിട്ട് പിരീറാന്ത്രയും
 താവും കോപമാടേയണ്ണതിൽ ഹയ—
 ശ്രീവിന്ദര നേരേ ജവാൻ.

9

വൻപേരും തവ കൊന്പുതനാടികളാൽ
 വക്ഷ്യു കീറിട്ടവൻ
 മുൻപിൽത്തനെ പതിച്ച നോരമുടനേ
 വേദത്തെയ്യല്ലാം വിഭോ!
 അൻപിൽ കൈവശമാക്കി മോദമിയല്ലും
 സ്ഥാപിവിനായ് നൽകിയോ—
 രഹംപോറീ! ഗ്രതവായുമനീരപതേ!
 ത്രൈത്രിട്ടകെന്നാൻനികർ.

10

മിച്ചത്തിരുന്നാം ഒന്നക്കാം

ശ്രീവൈവസപതനായിട്ടുന്ന മലബിൻ-
 പുത്രൻ നഭാഗന്നർഹ-
 നാഭാഗാവ്യാഹ്യാം സ്വതന്നർ താങ്ങ-
 റാകംബരീഷാഹ്യപയൻ
 ആപൻ സംഖ്യാമുദ്ദമധ്യഗമഹീ
 ഭത്രുതപമാനന്ധകിലും
 താവും ഭക്തിരഖാടേ വാസിച്ചു തവ ദാ-
 സന്നാരിലും നിന്നിലും.

1.

തപഞ്ചസന്ദോഹഘോക്കവാൻ സന്തതവും
 അതിക്കമമദ്ദന്തനിൽ
 ചിൽസാരാത്മക! ത്രഞ്ചിപ്പുണ്ണായ ഭവാൻ
 തദ്ദേശജനത്തിരാടൻ
 മാസമ്പ്രാദിവിഹിനി.നനായിട്ടുമവൻ
 പ്രാതമിച്ചതില്ലെങ്കിലും
 വാശംലേപ്പുന സഹസ്രധാരകരൈളും
 ചക്രംകൊടുത്തിടിനാൻ.

2

കാളിന്തീസന്നിക്രമശ്ശേ മധുവാനതില-
 സ്ഥാധപിയാം പത്രിയോട്ടും
 കാളിം ഭക്ത്യാ റപര്യാർക്കലമന്തി വല്ലതാം
 പൂജയെച്ചുള്ളകൊണ്ടും
 മേളത്തിന് ഷഷ്ഠികോടിപ്പുത്രവിതരണവും
 ചെപ്പു വിപ്പുക്ക് വർഷ-
 ഭേദാളം താൻ ദാഭൾസിസദ്ഗ്രൂതമമലമന-
 ശ്ശിച്ചു നിന്നപ്രീറികാംക്ഷി.

3

അന്നപൂരണവാസരത്തിലധി നിന്ന്—
പുജാവശംഗ വിഭോ!

ചപനാനന്മുപമദിരത്തിൽ മുനി ദ്രു—
വാസാവു സദ്ഗ്രഹപരാ!
നന്മിച്ചണിനടൻ ക്ഷണിച്ചു റവരൻ,
പോയാൻ മനിശ്രൂഷാം
മനം നിഷ്ഠരമാനസൻ യത്രായിൽ
ക്രമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടവാൻ.

4

ത്പർണ്ണക്കതൻ റപനനു പാരണമതിന്ന്—
കാലം കഴിഞ്ഞതിട്ടേരെ—
നശ്ചുവിൽ ദയമോട് പാരണന്ത്രകൻ
ചെയ്യാൻ ജലം കൊണ്ട്, തുാ
ക്ഷിപ്രം മാതൃനി ദിവ്യദശിയതിനാൽ
ബോധിച്ച കോപിച്ചു വ—
നഘ്നാളോതിയസദ്യമജജട പരി—
ചുണ്ണാണിനാൻ കൃത്യങ്ങ.

5

വാളും കൈയിൽഖരിച്ചിട്ടവിലഭവനവും
ഭസ്യമാക്കണ കൃത്യാ
മേള്ളതോടേയുള്ളക്കൈനളവിലിളകിയി—
രല്ലാട്ടുമേ ഭ്രമിപാലൻ;
ക്രൈതൻതൻബാധമേവം സപദി മരരിഡോ!
കണ്ണ നിന്ന് ഐലാരചക്രാ
ക്രത്യാബർഹിസ്തീനേകിറ്റുലഭതെ മനിനൻ
ച്ചാരവേ പാണ്ണണണ്ണ.

6

എല്ലാലോകങ്ങളിലും തൻപിരകിലണ്ണയറേ
ചക്രവർത്ത്യന്തഭീതൻ
നില്ലായെന്നായ് മുനീസ്റ്റൻ വിഡിയുടെ സവിയേ
ചെന്ന കൈവന്നവേദാൾ;
‘ഇല്ലാതം കാലചക്രം കയറ്റകിയു തു—
തൈച്ചിവാ’നൊന്ന് കേട്ട—
ക്കല്പന കൈലാസമാസ്തൻ; ശിവന്മത ഭവാൻ—
തന്ന വന്നിച്ചു നീനാൻ.

7

അനേന്നം നീൻസമീപേ മുനീകൾവരന്നു—
ഞ്ഞാൻ വന്നിച്ചുട്ടിഉന്നോൾ
ചൊന്നാൻ ശൗരോ! ഭവാൻ ‘ഹേ മുനീകൾവര! എന്ന്
ഭക്തലോകക്ക് ദാസൻ;
മാന്യം ഭോധം തപസ്സും വിനയസഹിതമെ—
നാകിൽ മാത്രം ജീഗത്തിൽ;
ചുന്നൻപോടംബരൈഷൻപദ്ധതിനു—
തന്നെ സേവിക്ക’യേവം.

8

കത്തം ചിത്രതു പാഞ്ചക്കുന്നിയമ റുവരൻ—
കാൾ പിടിച്ചുംബുതനേരം
പുത്രപീനാമൻ സൃതിച്ചും ജവശമാടപസരി—
ചീട്ടു നീനായുധതെത;
ചിറ്റം! ചക്രം മരഞ്ഞു; മുനി, റുചന്നുടെ നീൻ—
ഭക്തിയും ഭോഷി തൻകൾ
പ്രീത്യാ കാണിച്ചു കാതണ്ണവുമതി ബഹുമാ—
നിച്ചു നൽകി വരണ്ണൻ.

9

രാജാ ഭക്ഷിച്ചിട്ടാത്മുള്ളിക്കലവരഗ—
 ക്രാത്തനിസ്നേഹവർഷം
 പുജിച്ചുൻപിൽ ഭജിപ്പിച്ചവരെയമുണ്ടാ
 ധാത്രധാക്കൈട്ട് ധന്യൻ
 ശ്രീജാനേ! താൻ ഭജിച്ചിട്ടിലുമധികം—
 കൃത്യാ വസിച്ചുന്നുകാലേ
 സായുജ്യം ചേറ്റിതേവം ക്രപയൈഴുമനിലം—
 ദീരു! പാലിക്കനിത്യം.

10

മുപ്പത്തിനാലാം ഒഴകം

ദേവമാരാത്തത്തിദിവസാദവയമ—
 തമിക്കയാ, ലുശ്യഗ്രൂംഗൻ
 സർപ്പത്രീയേഷ്ഠി ചെയ്യുംഗ്രതമദവനേ
 നഞ്ചിട്ടം പായ സത്തത
 ഭ്രംഗപാ ഗംഗ റപൻതൻപ്രീയകളിയലവേ
 മുന്നപേൾ, രാമനായി—
 ക്ഷണഭായ് നീ ലക്ഷ്മണൻതനനാടുമമ ഭരതോ—
 പേരശാത്രുജ്ഞനോടും.

1

വില്ലാണ്ടക്കണ്ണശരികേഷ്ഠികവെനമരള്വാൻ
 ലക്ഷ്മണൻതനനാട ചുപ്പൻ—
 ഒപ്പംല്ലാൻ പോയലുപവേദം മുന്നിയങ്ങളിയ മ—
 ഗ്രൂപ്രയംകൊണ്ടു തീര്ത്ത
 രോപം കൊണ്ണാഞ്ഞു കൊന്നമുന്നിയുടെ മൊഴിയാൻ
 താടക്കാമാടഞ്ഞതീർപ്പാൻ
 ഫ്രാപിച്ചുണ്ണാൻ രാഹുലം മുന്നിവെനമതിൽ നീ
 ചെന്ന സിഖാഞ്ഞമതിൽ.

2

മാർപ്പൻതന്നേയോടിച്ചുമ മവമതില—
 നൃശരദമാരയും കോ—
 നാരോമൺപാദസംഗാൽ മുനിവനിതയെ റ—
 ക്ഷിച്ചു വൈദേഹഗ്രഹം
 ചെന്നിശാസ്ത്രവില്ലോടിച്ചിട്ടുവനിതനയയാം
 ലക്ഷ്മിയാർത്ഥന വേദി—
 ക്രമാരങ്ങളേല്ലും സഹജരൊടുമയോ—
 ഖ്യാതി നീഡാഗമിച്ചു.

3

പാരം കോപാൻ തട്ടത്തീടിന ഭൂപതിയും
 തന്മഹാസ്തുകി യാതൻ;
 നേരേ ചെന്നിട്ടേബാധ്യാപൂരിയിലതിനുവം
 വാണി നീ സൈതയോട്ടം;
 പോകാൻ ശത്രുഫോട്ടബ്‌ഡരതനമ യുധാ—
 ജിൽഗ്രഹം; കൈകയീ നീ—
 മായം താതൻ തുടങ്ങിടിനംവദിഷ്ഠേ—
 കത്തയന്നാർ മുടക്കി.

4

താതൻചൊല്ലാൽ വനേ പോവതിനനജ്വവയു—
 ചാപഞ്ചകതൻ തുനിത്ത—
 പ്രാരഥ്യാരത്തേച്ചത്തു പമി ഗ്രഹനിലയേ
 ചെന്ന ചീരം ജടാം നീ
 ചേന്നപ്പുംഗാം കടന്നു വഴിയിലമ ഭര—
 ഭ്രാജനൈക്കണ്ട വന്നി—
 ചുന്നുനാനന്ദമോദേശവനത്തുകയാൽ
 പ്രിത്തിടത്തിൽ വാണി.

5

പുത്രാത്മകാ തൻപിൽ സ്വന്നതനിതി ഭരതൻ
 ചൊൽക്കയാല്ലുലോടെ
 തന്ത്രതായം താതനേക്കീടുവന മഹിക്കൈയും
 പാദകാം ചാപി നൽകി
 അറും നത്പാ ശമിച്ചു വിപ്പുലവിപിനമ—
 ദ്രശ്യകാം ചശ്യനാകാം
 ദൈത്യം ഹതപാ വിരാധം പരഗതി ശരഭം—
 ഗണൻറ വീക്ഷിച്ചുതേ നീ.

6

ഭക്ത്യാ വന്നിച്ചുഗസ്തും നിശീചരരെ മുനീ—
 പ്രീതയേ കൊൽവെനന്ന—
 സുകപാ പ്രൂഹാസ്ത്രവും വൈജ്ഞവധനരപി നീ—
 യമ്മനീറ്റാൽ ഗഹിച്ച
 കലേഖ്യമാർപ്പം ജിടായും ജനകസവമുടൻ
 കണ്ട് ഗ്രാദാത്തത്തിൽ
 ചിത്താനന്ദന വാണു നിജരമണിയോട്ടം
 പണ്ണവട്ടാം മുരാരേ!

7

കാമിച്ചതമിച്ചിട്ടും മുർപ്പുണവമൊഴി സഹി—
 കാഞ്ഞു വത്സകൾ വിട്ട്—
 സ്ഥൂലമിത്രിക്കേരി രോഷാനലന്ധനവശി തൻ—
 നാസ വണിച്ചുശേഷം
 കോപത്താൽ വന്നടക്കം വര, നവനന്ദ്രിയൻ
 ദ്രശ്യണാവ്യൻ, ത്രിശേഷൻ
 പാപൻ, വല്ലിച്ചു രക്ഷസ്ഥുകളിവരെ വയി—
 ത്രാൻ ഭവാനക്ഷതോഷ്മാ.

8

സോദണ്ണുക്കത്യാ വലഞ്ഞദ്ദേഘവനടനേ
വിട്ട മാരീച്ചനാകും
ചെത്രോരമ്പം മൃഗന്തത പ്രണയിനിയങ്ങളാൽ
കൊന്ന നീംയന്നവൻറെ
മായാക്രമാൽ ശമിച്ചുനന്നജ്ഞ; നവബളയും
കൊണ്ടപോയാൻ ദരാസ്യൻ;
നീങ്കും വിനോപ്പുഹോ! തദ്ദേശമതിനിട ക—
ണ്ടള്ളിൽ മോദം വഹിച്ചു.

9

പിന്നെന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുവന്നവരെള്ള—
കൊണ്ടപോയ് മാം വധിച്ചി—
ടുന്നോതിപ്പുക്കിവയ്ക്ക് ഗ്രീഖിവമണ്ണയവേ
പ്രേതകാർണ്ണങ്ങൾ ചെയ്യു
കൊന്നേരോട്ടം കബന്ധം തദന ശബ്ദരിയൈ—
ക്കണ്ട പന്പാതകത്തിൽ
ചേന്നാക്രൂമാൻ ഹനുമാനോടു ടുഡുദിതൻ
നീ വിഭോ! രക്ഷ ചെയ്യു.

10

മുപ്പുത്തണ്ണവം ഉണകും
നീതൻ സുഗ്രീവസവ്യം പവനതന്നയനാൽ,
ദുരുട്ടിക്കൊള്ള ദേഹം
രൂതാംഗളജ്ഞാലുറിഞ്ഞതിരും ശരമതിനാൽ
സാലമേഴ്മ മറിച്ചു
ശക്തൻ സുഗ്രീവനെക്കാൽവതിന ത്രാസിയുമ—
ബ്രാലിയൈക്കൊള്ളുമോടെ
ഹത്യാ നീ വാൺ വർഷാവഡാവയിവരെ വിരഹാ—
ത്ത്യാ മതംഗാനുമതിൽ.

1

പേടിച്ചാ ലക്ഷ്മോഹത്യാ ദിനകരസുതനാൽ
നീതമായു്, സൈതതനെ—
നേതചിപ്പോകാൻ വണ്ണഞ്ചും വിവിധകപിബലം
കണ്ട് കൊണ്ടാടി നീയും
ഖൗഡിക്കം വായുപുത്രൻ കരമതിലടയാ—
ദ്രോക്കതിയോടംഗളിയം
പ്രുശാഭം നൽകി; വേഗാലവതമവളൈയ—
ദ്രിക്കതോറം തിരഞ്ഞൊർ.

2

തദ്ധൂതതം കേട്ടുഭിക്കം ചീരകടയാദ സ—
സ്വാതിതാൻ ചൊൽകയാലേ
ലംഗളിച്ചാഭോധി ലക്ഷ്മീകമതിലമര്താ
സൈതയാൾക്കാഴിയേകി
വണ്ണിച്ചുദ്വാനമക്ഷന്തലിൽ മൃതിയണ—
ചേരുവബന്ധം ദശാസ്യൻ—
തരാനക്കണ്ണിട്ട് ചുട്ടുരമും ഹനമാൻ
നൽകി തേ മാലിരത്നം.

3

സുഗ്രീവാദിപുവംഗപ്പടയാട്ടാ ഭവാൻ
സിസ്യതീരത്തിലെത്തീ—
ട്ടിഞ്ഞ വാനാത്രയിക്കം ദശമുഖസഹജൻ
ചൊൽകയാൻ വേണ്ടവണ്ണും
ഉർഖക്കാണ്ടപുത്രുപുതം രഹസ്യി, നതികൾ കേൾ—
കാണ്ടു കോപിച്ചുട്ടേതോ—
അഗ്രാഗ്രായാളുഗത്തിൻ ദ്രുതിയതിലിളിളകി—
തത്രാം മാർഗ്ഗം ജലേരേൻ.

4

കീഴും കൊബാട്ടവനീടിന ശരീരിനിരയാൽ
 തീരത്താരള്യുത്വവേറി
 പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട് ദാസ്യാനവഗിരിനുമാ—
 മായും പുണ്ഡർഖാക്ഷ
 സൈന്യത്താൽ സാന്നജൻ നീ രിപുനിരയെ ഫനി—
 ചീടവേ ശങ്കുജേ താ—
 വീശാ! നിന്മിൽ പ്രയോഗിരുച്ചാൽ ഫനിശരമാൽ
 വന്നാഴിച്ചും വഹേന്തും. 5

അനേന്നരം ശക്തിയോറു മുതനന്നജനടൻ
 വാതജാനിതമാക്ഷം
 കനിൻ കാദ്ദോരു ജീവിച്ചുഡികക്കമതിയാം
 മേലനാദം വധിച്ചും;
 ചീനം മായാന്ത്രമത്തുശമ്പുവസ്ഥജൻ—
 ചൊല്ലിനാൽ തീരുന്ന നീയും
 സൈന്യം ക്രഷിച്ചതോരധികക്കയദനാം
 കംക്കല്ലും വധിച്ചു. 6

ഇന്തും തന്നോൽ തേരും കവചമത്തുമിയ—
 നാഹവാനേ ദശാസ്യം
 പ്രാഥാസ്യംകൊണ്ടു കൊന്നിട്ടനലവിമലയാം
 സ്വിത്തനെ ഗ്രഹിച്ചു
 ദേവമാർ ജീവനേകീടിന രണ്ടുതകി—
 ശൗലമോടായു ലക്ഷാ—
 ഭേദംതന്നോടുമത്തീ നിജനഗരിക്കീൽ നീ
 സപ്രിയൻ പൂജ്യക്കേണ. 7

അമാദാശ് ദിവ്യാഭിപ്രേഷകത്വലമയുതസമാ—
 തീതകാലം സദാരം
 വാണിയോ! ഗംഗാഗംഗാരവള്ളുമല! നീ
 തള്ളിപ്പോൽ മൃഷ്ടവാക്കാൻ,
 ശ്രദ്ധാലും കൊന്ന യുദ്ധേ ലവബന്ധനയുടനെ
 നൽകി നീ മുക്കി മൂന്നു—
 നമ്പ്രാർ വാല്ലീകിശേഷമാിത ജനകജ പെ—
 റീറ്റിനാർ പുത്രയുമാം.

8

തപഞ്ചപുത്രനാർക്കളുടെക്കാണ്ടതിശ്രൂദ്ധേതി പാ—
 ടിച്ചവാല്ലീകി ചൊല്ലീ—
 ക്രമ്പുർ യാഗേ ഭവൽക്കാമിത മഹിജ മര—
 ഞ്ഞീടിനാർ ഭ്രമിയിക്കൽ
 കാലോഷ്യാ വിച്ച സൗമിത്രിയൈയമ സരയു—
 മഗ്നാരാം ഭത്യരോച്ചം
 കാലേ വിശ്രാത്തി നീയും നിജപദ്മമലം
 ദേവ! ദൈവക്രമാന്മാൻ.

9

എവം നീൻ മത്ത്യജനം, മനജസമുദയം,
 ധർമ്മകാമാതിസക്ത്യാ
 ഒക്കവനീച്ചം നിരാഗന്ത്യപ്രജനവിരഹഭ്രംബി—
 വദ്വാലനോക്കവാൻ താൻ;
 അല്ലെന്നാലനിജാത്മാശഭവമുടയ നീൻ—
 മാനസത്തിന മാറരം
 തെല്ലുണ്ണോ? സതപ്രഥമേന്ത! പവനപുരപതേ!
 തീക്കം മുഖവദ്വാലല്ലാം.

10

മുപ്പത്താറാം ഉൾക്കൊള്ളണം

പണ്ടത്രിശുമിന്നീന്തുപ്പുണ്ണയിനിയന്ത്രം—
 യാവ്യയിൽ ദത്തനായി—
 കുണ്ഡായ് ശിഷ്യരുജ്ജാധ്യാപനവിമുഖതയാൽ
 ഭായ്യേഡം തിരിച്ചു
 കണ്ണാരക്കാത്തവൈയ്യാർജ്ജന്നാ സദയമെ—
 ശപ്ത്യുവ്യം വരത്തെ—
 കൊണ്ടം താൻ തന്നെ കൊല്ലാക്കൊടുവിലിതി വരം
 കൊണ്ടുമന്നേകി മോദം. 1

നീ പിന്നീട്ടശ്വാസംതന്നവരമല! മലി—
 പ്ലിപ്പതിനായവന്നതൻ—
 ശക്തിക്കർപ്പപ്പട്ട നീഛം റൂപരെയുമവന്നി—
 ഭാരവും സംഹരിപ്പാൻ
 സംജ്ഞാതൻ രാമനായിഡാർത്തുമെതി ജമദ—
 നീഒക്കഴാ കാന്തയികർ—
 തങ്ങപ്പുത്രനാരിലെല്ലാറാറിലുമവരജനായ്—
 അതാതനിൽ പ്രീതി ചേത്ത്. 2

പത്രം നാലും വയസ്സിൽ ഗ്രൂതിനികരമറി—
 എത്തു, മഹാഗ്നി ഗസ്യവുംരാജേ
 ചീഞ്ഞം വൈച്ചുന്ന തപ്പിൾ ജനകന്തരൾക്കയാണ്
 കൊന്ന നീയമയേയും
 പിരുന്നതാരാശ്രം ലംബിത്രൂത സഹരജരയും;
 ശാന്തനായിപ്പിതാവും
 തന്നാൻ തജ്ജീവിതെന്ന, അജനനിയുമട തേ
 നൽവരം നാൻകി മോദാർഡി. 3

മാറ്റപ്പൈതിക്ക താതൻ സുരഭിയേ നതിയോ—
ലാഹരിച്ചീടവേ നീ
പോയി പ്രാലേയഗ്രഹലേ ഭൂമാത്രകയാ—
ലീശന്മൂലചെപ്പു
പ്രാപിച്ചുദൈപ്പുവമാകം പരഞ്ഞുവാമ തദ്ദ—
ക്രാന്മാരം ദാംസി?—
എന്നുാദ്യം പ്രേസ് ദുഃഖം മുനിവരന കെട്ട—
നാന്മാരുമാ പ്രാണ്യനായി.

4

വേദഹ്ലൈത്തിന്ദിയാരംജ്ഞിനിൾ എത്തിയാ—
ബുണ്ഡായ വസ്തുക്കല്ലാൻ
തപത്താതേന സഭാജ്ഞിതൻ ഗ്രഹഗതൻ
ദുഷ്ടന്ത്രിവാചാമ ദാം
മേടിപ്രാൻ ബതാ വിട്ട ദുഷ്കസചിവൻ
കൊന്നാൻ മുനിം; ഗ്രോഡന്
കോപത്തോട് ധനിച്ച സേനയെ,—യറൻ
റാത്സത്തയ്ക്കും കൊണ്ടുപോയ്

5

ആകുൻ ജീവൻ കൊട്ടത്തീടിന ജനകനാടൻ
ചൊൽകയാർ മിറുമോട്ടം
അട്ടുസ്തംഭത്തുദത്തം പരഞ്ഞശരയന—
സ്ഥാനം സുതാശപ്പുക്കം
തേരേറിച്ചുനാ മാഹരിഷ്മതിശിലയി വിഭോ!
വാക്കിനാല്പുക്ക നാകം
സ്ഫുരാവിശൻ വത്സമേകാണ്ടാലിന്ദ ഭവാ—
നാടാലന്നേ തുടങ്ങി.

6

നാനാപുത്രാളിയോടും നറപതി പതിനേ—
ശാകമക്ഷൗഹിണീഭി—
മ്ലുനാനീബസ്യവസ്ത്രഭത്താട്ടമലയികം
അലാരമായ് ചെയ്യശ്രേഷ്ഠം
സൈന്യം നിൻശ്രൂമേരോക്കൈയുമട ഹതമാഡ്;
നഷ്ടരിഷ്ടാമുജയാർ
പാഞ്ചതാർ പേടിച്ച പെട്ടുന, വന്മിഹ ഭവാ—
നോടു നേരേയെതിൽതാൻ.

7

വൈളളത്തിൽ പദ്മക്തിക്ക്ലോപ്പുഭിനെ മുഴക്കി—
ചുറ ശ്രൂം കളഞ്ഞി—
കൃഷ്ണരംഞ്ചു കൈയാൽ പ്രഹരണനിവഹം
വിട്ടുരക്കാത്തവീയ്യൻ
തമ്മിച്ചം രാവണിഷ്വാം ചക്രവുമിഹ ഫലിയാ—
ഞ്ഞീശരനെന്നോത്തു വാഴ്ക്കി—
കൃഷ്ണത്തിൽ ക്രൂഡിപ്പുണ്ഡാ;—നവനനയമ വയി—
ചേരുകി മോക്ഷം ഭവാനം.

8

പിന്നേക്കാപിച്ചുവൻ തന്നീതനയർ ജനകനെ—
ക്കാനംപോതാത്തിയുള്ളിൽ
ചരിശം മാതാവിനെക്കണ്ണഭതിക്കുശ്രവപ്പം
ചെയ്യുടൻ ധ്യാനനീതം
മുരുന്തോലായുധം തേരിവരുത്തുവനിശ്ചേ—
വാഹിതക്ഷഗ്രിയുഖം
തന്നെസ്ത്രവുംതു നീ കൊന്നവനിയെയുമ നിർ—
ബാഹ്യജപ്പതയാക്കി.

9

ജീവിപ്പിച്ചുക്കുന്നെവ്വേപ്പതികളെയിരുപ്പ—
തെന്നാനവട്ടം ജൗിച്ചു—
ടാറിമേംബം പിതൃസ്ഥാനവുമാമ സമ—
നാദിയാം റബ്രൂക്കത്തിൽ
രക്ഷാശ്രൂപ ചെയ്യു നർക്കിസ്സുവഹ്നിൻ മഹിശു—
കാല്യപ്രാദ്യ,ക്രാന്തിക്കം
സാലപനാക്രൂഡ്യനേകാ മരണാഗ്രി കമാ—
രോക്കായാൻ നീഡണ്ണാം. 10

അന്തും വെച്ചുണ്ടേന്നുാളിയിലരിയ തപം
ചെയ്യു വാരാശേമണം
കണക്കാഗോക്ക്ലീഡ്രിലമമമ മനിമാർ
ചൊംകയാൻ ചാപമേറും
ആനേയാസ്തിനാലജജലനിധിയൈക്കിളു—
ക്കിസ്യുവക്ഷപണാത്താൻ
മാററിട്ടിക്കേരളത്തപ്പുനരലിവോടു—
തേനാൽ വാതേര! പാഹി. 11

മുപ്പത്തേഴം ഉൾക്കും

മുനം ദേവാസുരന്മാരുടെ രണ്ടാക്കിൻ നീ
നിട്ടരാനന്ന! ഹീംസി—
ചെപ്പുനാലും കമ്മശ്രേഷ്ഠാർ പരഗതിശ്ചയാ—
തുള്ള ദേവാരാസുരന്മാർ
മനീൽ പിനെന്നജ്ഞനിച്ചുാ,രവതെന്നെയതിക്കാ—
രേണ ദുഃഖിച്ചു ഭേദി
മുനേ വന്നാത്രജീവ്യാരമരകളിയപ്പും
ശ്രൂമപാർപ്പം ശമിച്ചാർ. 1

‘അയ്യോ! കൂർജ്ജ നദിയെറു കടലിൻ—
 താഴാൻ തുടങ്ങേന്നാരെൻ—
 വേദം ദേവകളോട് താനയി വിഭോ!
 ചോദിക്ക പാലിക്ക മാം’
 എവം ക്ഷേമ ധരിത്രിയേയുമര—
 നാരേയുമിൾപ്പത്രയും
 തുകം കണ്ണുകൾക്കാണ്ട് ഭാക്കി വിധിയും
 ധ്യാനിച്ചു നിന്നൊത്തദാ.

2

‘സത്യം ഭൂമി പരിഞ്ഞതിനാമരരേ!
 പാലിപ്പതിനച്ചുതൻ
 ശക്തൻ; നാം ശീവനോട്ടുമാത്രു വഴിപോൻ
 പാലാഴി പുക്കിപ്പൂഴേ
 സ്ന്യാത്രം ചപ്പയുവേണ’മെന്നാൽളിയ—
 പ്ലതാസനൻ പാര്ഷ്വം—
 ആന്ത്യാ സർവ്വതമാത്രുചേന്നമ ജവാൻ
 പ്രാപിച്ചു നിന്മന്നിരും.

3

തപർപ്പാദാംഭോജമോത്തിട്ടവക്കുന്നൊന്നുമി—
 ഓപ്പാമനക്കാറിനെങ്ങും
 നല്ലാലാഴിക്ക തീരേയന്നയുമളവില—
 ക്ഷുമകൻ മാനസത്തിൽ
 കൈപ്പേറും നിന്മഗ്രിരും കേട്ടവരോട്ടയിക്കമാ—
 നദമേറുന്നവല്ലും
 *ചിൽപ്പിൾപ്പൻ തന്നെയെന്നാട്ടളിയതവിലും
 കേൾപ്പിനുംനോത്തു നാമാ!

4

‘മേരിക്കം ദേവകർഷ്ണം വല്ലുപ്പതികളാ—
 ലുള്ള ദുഃഖം ധരിപ്പുൻ,
 ശ്രീമത്താം യാദവാശാസ്കലമതിലതു ഞാൻ
 തീർപ്പുതിനായ് ജനിപ്പുൻ;
 ദേവകാർ പുണ്ണിവാശത്തിലുമവനിയില—
 ഭേദവിമാനം ജനിപ്പുൻ
 എ സവിപ്പാനോഹന്മാനിന്നെന തവ വചനം
 ചൊല്ലിനാൻ പദ്മജയാ.

5

ആനന്ദക്കടലാടി മാധ്യരിയൈഴും
 നിന്നവാങ്ങ കേടുവരും
 മാനം വിച്ച വേണ്ടുപാറുത്തയരീ—
 തൃഞ്യാ മട്ടങ്ങീടിനാർ;
 വാനോക്കം മധ്യരാപ്പുരേ തദര നിന്ന—
 സാന്നിധ്യപ്പേണ്ണാത്തരേ
 മാനീ വേട്ടിതു ദേവകാതമജയയൈ—
 ക്ഷേരാതമജൻ ഭ്രവരൻ.

6

കല്യാണം തീന്നപോതനേവള്ളുടെ സഹജൻൻ
 കംസനൻപോടു മാനീ—
 ചുമ്പിപ്പാസാൽ സൃതനായിച്ചവരെടു ഗതനായ്—
 രേതരിൽ മാറ്റുത്തിൻ, ‘നിനെന
 കൊല്ലും നിന്നഭാഗിനേയൻ വല! കത്തിച്ചുകൈ—
 ത്രാമ’നെന്നാഞ്ജം നിന്ന—
 ചൊല്ലപ്പോൾ കേടു പേടിച്ചുവള്ളെയമു വയി—
 ത്രീചുവാൻ വാളേടുത്താൻ.

7

കഷ്ടാ! കേശേ ഗഹിച്ചിട്ടിവരാളുയതിവലൻ
 റോറിതൻ സാമവാക്കാൽ
 വിട്ടീ'ലേകാമപത്യങ്ങളു'യിൽ വചനാൾ
 പിരന്ന മോദിച്ചുപോയാൻ;
 ജേയ്യും തേ മുന്നമനർപ്പിതമലിവോടു കൊ-
 ന്നീലവൻ സ്നേഹഭാരാൽ;
 ദ്രംഖനാക്കം ചിലപ്പോൾക്കനിവകമലരിൽ
 ജാതമായീച്ചമല്ലോ.

8

അക്കാലം നാരദൻതാനയി തവ മനസാ
 കംസനോടോതിനാ'ന—
 ഒദ്ദേതേയന്നാർ ഭവാന്നാർ, യദ്ധകലമമര—
 ന്നാർ, ധരിച്ചിലാഞ്ചോ നീ?
 നിന്നെക്കാൻവാൻ മുക്കൻ സുരന്തനളവാ'—
 മെന്ന കേട്ടക്കണ്ണാൻ
 ബാധിച്ചാൻ യാദവാഡം, ഭഗീനിയുരൈച്ച—
 ത്യങ്ങളേയും വധിച്ചാൻ.

9

എഴാം ഗഞ്ചമനായോക്കരഗപതിയെ നിന്ന്—
 പ്രേരണാൽ മായയപ്പോൾ
 വാഴിച്ചാൾ ഹന്തി! രോഹിന്യുദരമതില്യടക്ക
 സച്ചിദാനന്ദത്രപൻ
 നീയും ശ്രീദേവകൻ തന്നുമകളുടെ ജംരം
 പ്രാണിനായ് ദേവപംശ—
 ശ്രേയസ്ത്രിനേ, വകുപ്പേജ്ഞാരനിലപുരപതേ!
 തീർ മേ ദ്രിംഖമല്ലോ.

10

മുപ്പെത്തട്ടാം ഉഖകം

അല്ലെ സുന്ദരതുപ! നിന്നാവതര-
ത്തിങ്കൽ പ്രദീപിക്കമ—
ചെള്ളാല്ലേറും തവ ചാതവാഴുടലിൽ നി-
നോറം എൻപ്പേട്ടിടം
നഞ്ച്ചാരാഭകാളിനാപോലെ വിലനും
മേഡണ്ടാർ കൊണ്ടാക്രൂച—
ഞങ്ച്ചാമാരു മരച്ചു വർഷസമയം
പ്രാപിച്ചു ശ്രോടിച്ചുതേ.

1

വർഷത്താല്ലൂളവായ തോക്കിരഖാ—
ലഘുങ്കം തണ്ണതീടവേ!
ഹർഷം കാമിതമാൻ സജ്ജനതതി—
ക്കേറം വളർന്നിടവേ
ശൈർഷം പൂർജ്ജിരേൻ്നിശാപതി നിശാ—
മധ്യേ ജേജിച്ചീടവേ
തോഷം ലോകമതിന്ന നാഞ്ഞകിന ഭവാ—
നാവിഞ്ചവിച്ചുണ്ട് വിഭോ!

2

ബാലപാ കലതനതൈക്കിലുമതി—
രോശപ്രഞ്ചമോടെടത്രയും
ചേമ്പാന്നാത കിരീടഹാരകടക്കാ—
ദ്യതാൽ വിള്ളുന്നതായു്
നീലാന്താം കലൻ പക്ഷജഗദാ—
ശംഖാരിനാശോടിയാം
കോലതേതാടമ നൃത്തിഗൈഹമതിൽ റീ
ശ്രോടിച്ചു പാരം ഹരേ!

3

കൊണ്ടുവിൽ കൊണ്ടുവിക്കെളിക്കിക്കും കമ്മാൻകുമ്മൻ! ഒപ്പ്—
മക്ക മറുക്കുക്കുമോടോ—
തന്നത്വാത്മൻപോടുള്ളൂം മധുരതരകട്ടോ—
ക്ഷണങ്ങൾക്കാണ്ടംഗ! നീയും
വാണ്ണിച്ചീടുന്ന കംസൻ സദ്ഗമതിനാ ഒപ്പ്—
ആരുള്ളാരഗ്രീയ വേഗാ—
ലണ്ണിപ്പിക്കുന്നവള്ളൂം മുരുമ്പും! ചീരോ—
നന്ദമുത്തേൻ! വിള്ളുന്തി.

4

രെയൽ ചേന്ന ധൂനീത്രുമാനസ്ഥാനം—
ഉരുത്തു വാഴുന്ന തേ
ചാത്രുടീ കലതന്ന ദേഹമെല്ലം
കണ്ണിട്ടു ശ്രൂതാത്മജൻ
പാരം തോഷമിയുന്ന ഗർജ്ജമത്രം
രോമാഭൂവും ബാഷ്പവും
ചെങ്ങംവള്ളുടൻ സൃതിച്ചു നയി—
പുഞ്ഞേൻ ഭവാനെന്തുഡാ.

5

‘ഈശാ! സന്താപമാകം ലതയുടെ ദലനേ
ദാതുമാം നേത്രുലിലാ
ഒവശദ്യം ചേന്ന നാഥാ! പരമക്രൂപരയ്യം
സർക്കടാക്ഷണങ്ങളാൽ മെ
ദ്രോഡം സർപ്പം ദ്രുസാദത്താടു കളക, ഭവാ’—
നിതമുമോരോന്നവൻ ചേവാ—
നോക്കും മോഭാതിരേകത്താടു മനസി ചീരു,
ദേവ! നിന്നെ സൃതിച്ചും.

6

കണ്ണീർക്കാണ്ട കളിച്ചടൻ ജനനിയും
പാരം നൃത്തിച്ചീടവേ—
യണ്ണിജാക്ഷി! തുപാവ്‌ധിയാകിയ ഭവാൻ
പണ്ണില്ല ജനപ്രഥം
ചൊന്നിപ്പോടറിയിച്ചുവക്കം വിഭോ!
മാതാവപേക്ഷിക്കായാൻ
മിന്നീടുന മനഷ്യബാലവടിവാ—
ബന്ധിരം വിള്ളേടിനാൻ.

7

നിനാൻ ഫ്രൈഡായിട്ടുന ജനകൻ—
താരം തദാ ധന്യനാം
നന്ദിതന്നുര നന്ദനയ്ക്ക് പകരം
നിനന്നുമർപ്പിക്കവാൻ
നന്നായാളുമനോവിഡായുതനാവാം
നിനെന്നുവരിച്ചുാൻ കരേ
മിനം താമരതന്നിൽ മേച്ചുമരയ—
നാക്കിയെപ്പോലപ്പോ!

8

ചൊല്ലാണ്ടും നന്ദോപാലയമതിലയുന്ന
മായതാനം ജനിച്ചി—
ഒപ്പുംരഹാരയെല്ലാവരെയുമധികമായ്
നിത്രയാലേ മയക്കി;
അപ്പോൾ നന്നായട ഉപരേള്ളായ കതകകൾ ഏതു—
തന്നുഹിന്നങ്ങൾ വേഗാ—
ലൊപ്പും തപ്പിപ്രേരണത്താൻ സ്വയമജിതാ തുറ—
നാനതായുള്ളമാണോ?

9

ശ്രേഷ്ഠന്താൻ മണിദീപ്പിയേറിന ഫണാ—
 ചക്രത്തിനാൽ ഭക്തിമാൻ
 വർഷം നാമ! തട്ടക്കയാൽ വഴിതെള്ളി—
 തേതരും പ്രകാശിക്കവേ
 തോഷം പൂജ്യ ഭവാനന്ദങ്ങനെ വഹി—
 ചുംകകാണ്ട് പോരൈട്ടിനാ—
 നേഷ; ശ്രീപവനാലയേരുപരി! രഹി—
 പ്രിച്ചിച്ചാകനാത്തികൾ.

10-

ഒപ്പുത്തൊന്നപതാം ഉശകം

നിന്നെനക്കെയിൽ ധരിച്ചുന്നപൊട്ട ഗതനിവന—
 സ്വദേശമായ്ക്കുത്തിലെത്തി—
 ചുണ്ണം തോയം കലന്തിട്ടിളക്കിന പുട്ടിക്കാ—
 ഇന്തിരയക്കണ്ട മായ്ക്ക;
 അനേരത്തിന്റുജാലോദിതജ്ജലനിര പോ—
 ലജ്ജലഞ്ഞലങ്ങൾ പാദ—
 തതിനൊട്ടും മേൽക്കവിഞ്ഞത്തീലിത്ര പത! പരമാ—
 ത്രാസ്ത്രമോരേം്താളമീര!

1

പത്രപസംഹതി ദ്രവ്യമുറഞ്ഞവേ—
 യമ തുറന്ന കവാടമോ—
 ചതുരമെന്നിയെ ചെറുവയ്ക്കര—
 യുമാരു നന്ദഗ്രഹം ഗതൻ
 പ്രസവമെഷ്ടയിലവിടെ നിന്നെന്നു—
 മമല! ചേരുന്ന ധരിച്ചുടൻ
 സസ്മാനങ്ങനെ കപടകന്ദയെ
 നിജപ്പരം ഗതവാനിവൻ.

2

അരന്നോരം റിസ്സപ്പണാവിൻ സ്‌പ്രൈട്ടർന്റെനിന്ത്യം
 കേള്ളണന്ന് ബുദ്ധനാർ
 ചൊന്നാവേഗേന ചൗക്കും പ്രസവകമയറി—
 ഞതാൽത്തി പുണ്ടിക്കു കംസൻ
 ചിന്നം കേരണ്ണന്തലോടെ ജവമൊടിഹ ഗമി—
 ചുംക്കു സന്ദോഷാമന്മന്യു
 മിന്നം തേജസ്സു ചേന്ന് ബുദ്ധനിയുടെ കരേ
 കണ്ണടിക്കന്നുത്തന്നെ.

3

‘കള്ളൻ വിജ്ഞവിനാളു മായയിവള്ള’—
 നാളുകിൽ ധരിച്ചിട്ടിവൻ
 ഭേദങ്ങാടെ ഭഗവന്മാരത്തിൽ വിലസും
 പേരാൺ പെണ്ണക്കട്ടിയെ
 തള്ളിക്കേരി മണാളമംബുജിനിതൻ
 മധ്യത്തിൽ നിന്നാന പോ—
 ലെഖ്മോളം തൃപ വിരുട്ടുള്ള തരസാ
 തല്പീടിനാൻ കല്പതിൽ.

4

നിന്നെന്നുവിച്ചിട്ടേനാൻ ത്യടിതി കംനമാം
 മൃത്യുപാരത്തിൽ നിന്നി—
 ക്രന്നേനാണു കൈകൾ വിട്ടണവള്ളമീതരമാം
 മുപമാന്നംബരാനേ
 മിനാഡനാരട്ടു ബാള്ളക്കളീൽ വിലസിന ഓലാ—
 രായ്യഞ്ഞലം കലന്നി—
 ഉന്നാനന്നെക്കുഴേൽ! തെളിവിനൊടു വിളി—
 സൗടിനാളുംലെന്യു.

5

'മുഖ്യാത്മാവായ നീയെൻ്തിന പറക ഹനി—
കന്നതിനേന്നെന്ന്? ഫുണ്ടാ—
യിട്ടുണ്ടേക്കു നീന്നതകനിനിയിഹ നീൻ—
രക്ഷ നീയോത്രംകൊൾക്ക'
പെട്ടുനേവം പറങ്കുക്'വലനൊടു തവ സോ—
അഞ്ചു ശ്രോരേ! മരഞ്ഞാ—
ഇളാച്ചേരും ദേവസംഘലസ്തിയെച്ച, ഭവി ഗൈ—
ഹനദ്ധും ചേന്നവല്ലോ.

പിണ്ണഭ്രവി പറങ്ക വാത്ത റുവരൻ
ചൊല്ലിപ്പോതേ ധരി—
ചുന്നപ്പുതനയാർ പ്രലംബബുകൾ മുൻ—
പായുള്ള ദേവാരികൾ
നീനെനക്കാൽവത്തിനായ് ശിത്രംകുളേയഹോ!
കൊന്നണ്ണു സർജ്ജു താ—
നോനോനാനായി നടന്നതേ സ്ഥി വെടി—
ഞ്ഞാക്കന്തകാർജ്ജാ? വിഭോ!

നൃഗംഗാപനരട മന്തിരേ സതിയഭോദ
തന്നപ്പുസവർമതതമേൽ
ചേന്ന കാലുകൾ കണ്ണനു നീ മുകുരഞ്ഞത
നേരമതറിഞ്ഞുടൻ,
നൃനൻ ബത! ജനിച്ചുവെന്നവനിതാജ—
നന്ദള്ളതള്ളിടവേ
വന മോദമോട്ടമെല്ലു ചൊൽവതിഹ,
ഗോക്കലാ സകലമാക്കലം.

അമ്മാവയേ രാധികം ലളിതനവകളാ—
യാദനാം നിന്നെന്നു—
മഹേഖലുംക്കളും കണ്ണാലതിക്കരുകമൊട്ടാ—
സപാദനംചെയ്ത മുന്ന്
പെയ്യം മോദത്താടപ്പോർമുലയിണ കനിവോ—
ഭാസ്ത്രിപ്പിച്ചുടൻ തന്ന—
മെമ്പിൽ ചേത്താൻ; നിന്ത്യാലവവള്ളാട്ട സദ്ദം
എന്നുമാക്കിള്ള ലോക? 9

അരോഗം നന്ദനാപൻ തവ സുവമണിവാൻ
ബ്രാഹ്മണക്കായു് മനസ്സിൽ
ചീനം മോദത്താടനെന്നതയി വരദ! കൊട്ട—
തനീല ഭാഗ്യാംബുരാൻ?
നന്ദിച്ചപ്പോൾനേരുമു ശ്രദ്ധമ—
ങ്ങനു ചെയ്തീലു? ലോകം
മുന്നാണു സൗഖ്യമേകം മുരമ്പൊ! കടാ—
ക്ഷിക്ക ദിവഞ്ഞൻ പോകാൻ 10

നാല്പതാം ഭാഗം

കപ്പം കൊട്ടപ്പതിന രാജപുരത്തിൽ വന്ന
ചോദ്യാഞ്ചിട്ടു സുകൃതി നന്ദനാടന ശ്രീ
അപ്പാപി കംസനട മിത്രജനോദ്യമം പാ—
ഞ്ഞിന്ദ്രിവിലുറര പരിതാപമാദേവമോതി: 1
'എൻതോഴരേ! തവ സുതോത്തേവമിന്നനിക്ക
സന്നാശദം മമ സുതോത്തേവമെന്നപോലെ'
ഇത്തും ഭവർപ്പിതൃത നന്ദനിലാക്കിവെച്ചു—
ചുത്യാദരന്താട്ട പരഞ്ഞതിൽ ശ്രീ വീണാഃ: 2

‘ഹവിരേചയഹഹ! കാണാൻജാട് തെ ദുന്നിമിത്തം
പലതരമതിനാലോ പോകണം ഗ്രോക്കലത്തിൽ’
അവന്നുടെ മൊഴിയേം ഓക്ടൂടൻ നദിഗോപൻ
സപദി ഭവദ്രോധയത്രാസമോടെ നടന്നാൻ.

3

അന്നാളിലലുജപദേയിളകന വണ്ണിൻ—
വുന്നു വണ്ണിനിന മനോഹരക്കേൾമോടെ
സൗന്ദര്യമേറി വിലസുനോൽ നാരി മോദാൻ
വന്നിടിനാൽ കപടബ്യാലക! നിൻസമീപേ.

4

പാരിൽ ശിള്ളക്കലൈ വധിച്ചുനടന്തിട്ടന
ഓലാരാശരാനപയജി ചുതനയായ ദുഷ്ടാ
നാരിജനം നിവിലമാരിവള്ളുന്നതോക്കം
നേരത്തിൽ നിനെന്നയടനേ കനിവോടട്ടത്താർ.

5

മാധ്യമുമേറിന വിലാസരസങ്ങൾ കണ്ണ—
പ്രൂതോദരരീജനമണ്ണഞ്ചു തടഞ്ഞതാണ്ടു;
ചേതോഹരാംഗിയവള്ളും മുല നൽകി കള്ളി—
പ്ലോതൻ നിനക്കെടനിൽനു ഗ്രഹത്തിനരള്ളിൽ.

6

രക്കിച്ചിടാതെയവർത്തൻ മടിയിൽക്കരേറി
വൻകോപമാൻ ശിള്ളനിഗ്രഹമോത്തുടൻ നീ
പങ്കേരുഹേക്ഷണി! നകന്തിരു ദൃഢിപ്പത്തിൻ—
പങ്കം കലന്ത് മുല മാന്ധാരമന്നപോലെ.

7

പ്രാണങ്ങളോടു മുലയന്തു കടിച്ച നേര—
ദേശാഖ്യിയാ ഉടികണക്കാൽ ശബ്ദമോടെ
വീണാർ ഭയക്കരനിജാക്കതി പുണ്ഡ വീണ്ടും
പാണിപ്രയം പുത! പരഞ്ഞി മഹാത്മത്തിൽ.

8

അത്യുമാം നിന്നെല്ലാം തന്റെ ശ്രദ്ധാം
വൈക്ഷിച്ചുമുപ്പേപൾ മോഹിതരായ നേരം
ഉള്ളംഗമാക്കമവർമ്മാറിലുഭാരലിലം
തന്ത്രനന്തരിനെന്നയുടനുംനമാരുചുത്താർ.

9

ലോകങ്ങൾക്ക് ശ്രദ്ധനേളകിന ഭവ—
നാമങ്ങളേക്കാണ്ടു തു—
നാക്കംവല്ലുമനേകധാ വന്നിതമാർ
പാലിച്ച നിന്നെന്നതദാ;
വേഗം താഴുശമം മഹത്പരമിയല്ലും
വാതേരു! നീരെന്നയി—
ശ്രോകംതീത്തി ഭവാസ്സിനു ഭക്തമണിയാ—
കീഡണംമേ ദൈവമേ!

10

നാല്പത്താന്നാം ഭഗകം

നമസ്താൻ വസുദേവൻ ചാന വചനം
ചേത്ര്യിലോത്തത്രയും
വിനന്ന ഭീതി കലസംഘന കഴിയും
വേഗാം നടന്നങ്ങൾ
ചെന്നീരുംപൊഴതിൽ സമസ്യവിടപി—
ശ്രീ തകത്തിട്ടിരി—
ക്കുന്നാരത്തുവസ്തു കണ്ടു ശരണം
നീരെന്നരച്ചീടിനാൻ.

1

ഗ്രാപസ്തീകൾ പറഞ്ഞരിഞ്ഞു ചരിതം
ഗ്രാപാലാരല്ലുവദം
പാപലുപംസന! ഭീതിയോടു വല്ലതാ—
മാശ്വര്യുമാന്തിട്ടുന്ന

നീ പാരിക്കലണ്ട്രു ഭാതണപിഡാ—
ചാംഗം വിദ്വരത്തിലു—
ത്യാപീനം മഴവാൻ മറിച്ചു പലതായ്
ശൗരേ! ദഹിപ്പിച്ചുതേ.

2

നീയൻപോട്ട കടിക്കയാൻ ഒ മലമാം
പോർക്കാക്കയുള്ളൊരു തൽ—
കായംതന്നിലുഡിച്ചതായ വിചുലം
യുമം തദാ ശ്രീഹരേ!
കായും നല്ലകിലിരെന്നരയോ മണമെഴും
നൽ ചന്ദനകാതലി—
സ്നേയോ മുഞ്ഞമുവിരെന്നരയോ ദ്യക്കയിതെ—
നാണാക്കായിധാരജായെ.

3

‘എന്നംഗത്തിനൊടുള്ള സംഗമഫലം
ഉരത്തിലപ്പേറുമാ—
സന്നം തന്ന, നീന്ത്യുനിനിനീഹ, ഭവാ—
നാക്കം വിനാ സംശയം’
എന്നേവം പത്രപാലനായകങ്ങം—
തന്ന ഗ്രഹിപ്പിച്ചുകൊ—
ഞങ്ങളുടെനയനവർക്കായികമാം
സൗരദ്യമണാക്കി നീ.

4

‘ചിത്രം ഷ്ഠാരപിഡാചാഡി ബാലകവധം
ചെയ്യീലയെയനാളുള്ളതും
ചിത്രം പാക്കകിൽ മുൻപുതന്ന വസ്തേ—
വൻതാനിദം ചൊന്നതും’

ശ്രദ്ധം ശ്രാപജ നാഞ്ചൽ വാഴ്‌ത്തി വഴിപോ—
ലാരോമലായുള്ള നിന്മ—
പുത്തൻപുവൻമുഖവാഡ കണ്ണതിരസം—
കൈകൈശാണ്ട മേവീടിനാർ.

5

ലക്ഷ്മീഭായകനായ നിന്മട നിവാ—
സത്താൽ ദിനംതോറുമ—
അക്ഷീണാധികമംഗലങ്ങളുവാ—
യീഴിം പ്രജം സർവ്വം
ലക്ഷ്മീവല്ലമാന്നരോ! കര കവി—
ഞ്ഞററം പ്രകാശിച്ചിട്ടിട്ടം
പ്രക്ഷൃദ്ധമുമാമുതാഴിയിൽ വിഭോ!
മുദ്രാവിവിളന്തീ തദാ.

6

മിന്മാ നിന്മട മെനി പുഞ്ചിരിക്കലു—
നിത്യാദി വല്ലിച്ചുകൊ—
ണണാനോനായ് കമരീജനങ്ചൽ
ഭവനേ കൃത്യങ്ങളല്ലോ കുമാൽ
നന്നായ് ചെയ്തുന്നു നിന്തിരവടി—
സുമേനി കണ്ണീചുവാൻ
നന്നാഗാരമതികൽ വന്നപരമാ—
നന്നിച്ചുതെന്നു ഹരേ!

7

പാരാതിഞ്ഞു കമാരനെന്നയിക്കം
സുക്ഷ്മിച്ചേനാക്കുന്നിതാ!
പാരം പുഞ്ചിരി തുകിച്ചുന കനിവോ—
ഒന്നോടിതാ! കാണ്ണക നീ

ആരോമൻ ചുറക്കണ്ണമണ്ണോ! വരിക നീ—
 യെന്നാണ്ടു കൈന്തീടിയ—
 നാരീമണ്ണലികൾ നിന്നിലന്ന കൂതുകാ—
 ലെസെന്റു ചെയ്തില്ലഹോ!

8

കാമൽപ്പുതിയമേനിയിൽ തഥാട്ടവതി—
 ന്നത്യാശയാൽ ഗ്രാഫിമാർ
 കൈമാറിയുള്ളഡാ ധരിക്കുമ്പളവിൽ
 കാർവ്വല്ലനാകം ഭവാൻ
 വാർ മെത്തുന ചെമന നല്ല നള്ളിന—
 പ്പുമാലയിൽത്തത്തത്തിട്ടം
 ശ്രീമത്താകിയ വണ്ടിനാളുള്ളാത മഹാ—
 സൗന്ദര്യമാന്തീടിനാൻ.

9

ഉസംഗതിലിത്തതിയകളുൾക്കുളം—
 പ്പാലേകിയും പിന്നന ന—
 സ്ത്രിയാഹത്താട നോക്കിയിന്നുസമമാ—
 മാസ്യം ഹസിച്ചും വിഭോ!
 തപസംസ്ത്രേഷുവാംബുരാഗരിയിലഹോ—
 മുണ്ടീടിനാളുമ്പയാർ;
 മത്സനാപമിവല്ലുമുളുള്ളാത ഭവാൻ
 തീത്തീൾ! കാത്തീടണം.

10

നാല്പത്തിരഞ്ഞാം ഒഴകം
 അന്നാളുമ്പയാരിക്കരു നിന്നുട പിറ—
 നാളിൽ സ്വപ്നസ്യുദ്ധജം
 തന്പംഗരീജനമന്ത്രണങ്ങരിവരെ—
 ചുമേ ക്ഷണിച്ചാദരാൻ

സുന്ദരം തന്ന കിടത്തി നിന്നെന്നൊരു വൻ—
 ചാട്ടിന്നടക്കൽ പ്രദോ!
 ചെന്നപ്പാകളുംഹാദിദിക്കളിലു—
 സാഹിച്ചു നിന്നീടിനാർ.

1

അപ്പോൾ നിന്നുട രക്ഷ ചെയ്യുന്ന ശിശ്രൂ—
 മുട്ടങ്ങൾ പേടിച്ചുകൊ—
 എണ്ണപ്പേരും സഹസരാ കരഞ്ഞതാരു മഹാ—
 ശമ്പുനാ സമ്മിശ്രമായ്
 കൈല്ലേറിന നിന്ന് സമീപമതില—
 ഷ്ടൂട്ടന ചാട്ടികൾ നീ—
 നാൽപാദിച്ചു ചടച്ചുടാരവഫടൻ
 കേൾക്കായിതേവക്കമേ.

2

തന്പാഗീമണിമാതമാരവഭരം
 പെട്ടുന്ന കേട്ടമുല—
 കന്നം പാരമുളച്ചു സംഭ്രമമൊടേ
 വന്നു വേഗാൽ വിദോ!
 നോയ് ചുറുമഹോ! പതിച്ചുാരു മഹാ—
 ഭാതകൾമധ്യഗതിലായ്
 മിന്നം മേരീ കലന്ത് നിന്നെന്നയവിടെ—
 കണ്ണാത്തി പുണ്ടീനിനാർ.

3

‘അയ്യേ! ശിശ്രൂവിന്ന കണ്ണാഡിയതി—
 നെന്നെന്നതു വന്നാ’നലും
 മയ്യൻഷ്ടൂട്ടനോടീ വന്ന ജനകൾ
 ഗോപാലർ ഭ്രാദേവരം

പെയ്യുന്നലുകണ്ണങ്ങളാടയി വിഭോ!
 നിന്നെന്നതെളിഞ്ഞമതൻ
 കൈയറിൽ കണ്ണ സമാപ്പസിച്ചിത്യികം
 മാധ്യകിശോരാകൃതേ!

4

*എന്തെന്തിന്നെന്നെങ്ങന്നെന്നും! മഹാ—
 ശ്രദ്ധം നിന്നേച്ചാലുവും
 ഹന്താത്യുന്നതമായിട്ടും ശക്തമീ—
 വള്ളം പൊടിഞ്ഞീടുവാൻ
 ബന്ധം തെല്ലിവിഡത്തിലില്ലീ'തീ ഹരേ!
 ചൊല്ലിട്ടു കൈ മുക്കിൽവെ—
 ചുപ്പത്രവിന്മുകാൻ നിന്നെന്നയവർന്നോ—
 കുടക്കാണ്ടു നിന്നുടിനാർ.

5

*ബാലൻ പാലുകടിപ്പുതിനു കരയും
 നേരു കടഞ്ഞിട്ടു—
 കാലാം ചെക്കമലത്തിനരക്ഷാത ചവി—
 ഭ്രാഹിട്ടു ചാടേരുവും
 ലോലം വേഗമഞ്ചോ പൊടിഞ്ഞിത്യും
 കണ്ണിന്തു ഞാൻ ഞാ'നിദം
 ബാലക്കാരരചയ്യു നിന്നെന്നയവിടെ—
 പ്ലാലിച്ചിത്തനരക്ഷവർ.

6

*അപ്പോളാനമറിഞ്ഞിടാതയയികം
 പേടിച്ച പെവത്തേളി—
 ഞങ്ങപ്പുതം പറയുന്നതോക്കിൽ നിന്മതു
 ചെത്തുന്തിലോട്ടുമേ'

ചീർപ്പുള്ളാമക! നിന്മഹത്പമരിയാ—
 തുള്ളോരിദം ചൊല്ലിനാ—
 രസം ശങ്കലനം പുതന മരി—
 എപ്പുള്ളതോനേർത്താർകളും.

7

‘ഹാമൽചുത്തളിപ്പോൾ ചെമനോൽ പദ—
 പ്രാഞ്ചു മറിപ്പുടിതോ?
 ശ്രീമത്താമരയോത്ത കൈകളുഡികം
 ഹാ! വേദനപ്പുടിതോ?’
 നാമാവല്ലു! കാമിനിജനമിദം
 ചൊല്ലീടു നിന്നോമന—
 പുതെയ് കാമദ! തൊട്ട മാനസമലി—
 നേതരറം തലോട്ടിനാർ.

8

‘സദ്യുശൻ കൃപകാണ്ട ജീവനെ ലഭി—
 ആളോൽ മൺബാലനെ—
 ക്കാര്യുണി! തരികെന്നെ കൈയിണായിലെ’—
 നന്നപോടു ചൊല്ലിത്തോ
 കൈവന്നോരതിരോഹത്സംമാദേ
 താതൻ ഗ്രഹിച്ചുജ്ജപല—
 ശ്രീവാഴം തവ മെയ് പുണന്തിതു മഹാ—
 ധന്യുഥലധന്യൻ വിജോ!

9

ചാടായ് കൊല്ലുവതിനു നിന്നരീകിൽ വ—
 നാളോൽ ദേവാന്തക—
 പ്രാധാന്യതനന്നു ഹനിച്ചു വെത! നീ
 പാദപ്രാധാരങ്ങളാൽ;

ഇടംനും ക്രമാർത്ഥവിനെ—
ക്ഷണിലെ തന്ത്രങ്ങളിലോ
പാദ്യയന്ത്രനെ മുഖസ്ഥപ്രയത്നം
നിർക്കൽ കലന്നാനിവൻ.

10

പിന്നുജിതരായ ഭൂരവര—
കാരം വിശ്വാസ് ഭവാനി—
തനിൽ ഭാവുകമേറവും വരവതി—
നാരിസ്സു നൽകിടിനാർ;
മിനം ബാല്യരസങ്ങളാൽ പ്രജമാനാ!
.നീയും രമിപ്പിച്ചിത—
നന്നാപത്രകരോക്കരയാഗ്രഹി ഗ്രഹവാ—
യർന്നാമ! തീര്ത്തിനാം.

11

നാല്പതിമൂന്നാം ദശകം

പോറീ! നിന്നൊഹ്യാരിക്കലപ്പതിവുപോൾ
കൈകുംഖിൽ ധരിച്ചീടുവാ—
നേരം ഭാര്യദിക്കുകൊണ്ടു കഴിവി—
ശ്ലാഞ്ചിട്ടുണ്ട് ശ്രദ്ധമേൽ
എററിത്തെന കിടത്തി'യെന്തിതുവരാ?'—
നെന്നോഞ്ഞ സാരകയായു്
കററക്കാർക്കാലാർ യശോദ ഭവനേ
മീത്യങ്ങൾ ചെയ്തിനാർ

1

എറാം മുരത്തിൽ പരന്നാൽ മഹാ—
ശ്രൂതാടപ്പോൾ വിഭോ!
തെരുവന്നുണ്ടിളക്കു പാംസുനിതയാൾ
ദിക്കൊക്കേ മുടിപ്പുരം

ഉണ്ടുതോടനിലാത്മകൻ ബത! തുണാ—
വത്താസുരഗ്രേഹ്യാർ—
ചീരം രൂണ്ട് സമസ്യ ചിത്തഹരാനാം
നിനേ ഹരിചീടിനാൻ.

2

തിങ്ങിപ്പുണ്ഡിയ പാംസുപാളിതിമിര,
നേതൃദാർ ബന്ധിക്കായാൽ
മണ്ഡിടപ്പുള്ളപാലകക്കവിതെയ—
നൊന്നാനം, ഏതരിഞ്ഞില്ല താൻ;
തുംഗാതക്കമിയനു ബാലകമണി—
ക്കൈനെന്തിനെന്നമഹവ—
നാണ്ഡാടിനേംാട്ടും നിന്നൊഴവിട—
ക്കാണാണ്ടു കേണിടിനാൻ.

3

രെഡ്യൂൻ നിന്നുടെ ഭാരമന്നുനെ വഹി—
ചൂറം തളർന്നുകുത്തീ—
ന്നാത്തിപ്പുട് വലഞ്ഞ പാരമ്പര സം—
കോച്ചം കലന്നിടിനാൻ;
വർദ്ദിചീടിനു പാംസുജോലാഷമബിട—
തതീന്നാത നേരത്തില—
ക്കോൽത്തേരൻനേർമൊഴിയായ നിൻജനനിത്തം—
ഒന്നും പരന്ന ഹരേ!

4

കേട്ടിട്ടേറിയ രോദനം ജവമൊട—
നന്ദാദിഗോപാലക—
ക്കുടം വന്ന ഗുഹത്തിലീശ! വിലപി—
ചീടുംവിധി ദീനനായ്

മുഖ്യൻ ദൈത്യന്രേഷ്ഠക്കരാ—
കം നിന്നെ മോചിക്കവാൻ
വട്ടംകൂട്ടി, വിടാഞ്ഞ നീയുടനവൻ
കീഴുട്ട് വീണീടിനാൻ.

5

മാലേറീട്ട് കരണ്ടിട്ടു പത്ര പാ—
ലഹാർ വിഭോ! പാറതൻ—
മേലേ വന്നമ വീണീട്ടു വല്ലതാ—
യുള്ളൊരിവൻദേഹവും
ലീലാകോമളമന്ദഹാസമാടിവൻ—
മാറിൽ സുവം മേവിട്ടും
നീലാഭം തവ മെനിയും ഭൂമരോ!
പുണ്ഡ്രങ്ങു കണ്ടീടിനാർ.

6

കല്ലിനേൽ നിപതിച്ചു ദേഹവുമഴി—
ഞത്രപ്രാണവായുകൾ പോം
കല്ലൻ ദൈത്യവരഗൻറ മാറിടമതിൽ—
ത്രഞ്ചമന്ദഹാസത്താദ്ദേ
മെല്ലുരക്കമലർ കൊണ്ടിരപ്പാൽ ഭവാൻ—
തനെ ഗ്രഹിച്ചീടിനാ—
അല്ലാസാൽ പത്രപാലർ നീലമണിയെ—
രൈലുത്തിൽ നീനെന്നപോൽ.

7

നന്നാനായ് വിരവോട്ടുതയിക്കു—
നമിച്ചു നമാദ്യതം
നനായിട്ട് പുണ്ണൻ ചുംബനമത്രം
ചെള്ളാർ തവാംഗങ്ങളിൽ;

നിന്നെപ്പിനൊയേട്ടുവാൻ കൊതിരേയാദ
ഒങ്കിച്ചിട്ടും ഗോപിമാർ
തന്നോമൽക്കരസീമറ്റി വീണഭഗവാൻ!
നിന്നെ സ്മൃതിക്കുന്ന ഞാൻ.

8

‘എന്തെ ചെയ്യുതു? ഭൗതരിഖ്ക്കശലമേ—
കുട്ടിനു ഗോവിന്ദനി—
ഒപ്പുനേരംബാലനെ മേലിലിന്തു പരിപാ—
ലിഷ്ടട്ടുരയ്യാനിത്തരം
ചുഡ്രും ചേതി കലന്തു നൂമുവരാ—
യുദ്ധഭൂമി പുകഴ്ചനാർ നമ—
സംസാരം തവ രക്ഷണാത്തിനു ഭവാ
നെത്തരവായത്യാദരാൽ.

9

വാതാക്കാരസുരാരിവീരചരനാം
വാതേശപരാ! നീ കൊട്ടം—
വാതകുരതരാത്തിയേണാട നശി—
പ്ലിക്കാത്തതെന്തിന്തുനുനു?
നാമാ! ഞാനിനിയൈയ്യു ചെയ്യതിനിയും
നിന്നോടു താനാത്തിയി—
നേതായാലുകരുവാനിടവിടാ—
തത്മിച്ചിട്ടേന്നാൻ വിഭോ!

10

നാലുഞ്ഞിനാലം ദശകം

ദൈവജ്ഞനും ശ്രദ്ധഫനീയുന്നനാർ
സംസ്കാരകമ്മൺഡർ നിനക്കു ചെയ്യാൻ
തനിച്ചു മൂലം തവ മനിരത്തിൽ
ഗമിച്ചു ശ്രദ്ധേ! വസ്തുദേവവാക്കാൽ.

1

തോഷിച്ചടക്കം ഗർദ്ദനെ നന്ദഗോപൻ
 പുജിച്ചു ഭരക്ഷത്യവ സമുഖിക്കാത്തൊ
 ഭാഷിച്ചു മനസ്സിൽപ്പറ്റുകും നിന്റ്—
 — സംസ്കാരമെല്ലാം വിഡിപോലേച്ചയ്ക്കാൻ. 2

‘യുക്കൾതന്റേരികനാകയാൽ തോ—
 നിം നിള്ളഡാ കരണീയ’മനായ്
 ശബിച്ചു രോഹാഞ്ചമൊടേ നിന്നും
 വിഡിച്ചു നാമം മുനിയഗ്രജനം. 3

‘ഓരായിരം പിന്നെയന്നതമോ നാം—
 പേരുള്ളിവന്നെന്നെനെ പേരിടേണോ?’
 നേരേവമോൽത്തീടുകകൊണ്ടു ഗർദ്ദൻ
 പേരിട്ടു തേ ഗ്രഡതരം നിന്നും. 4

ഞകാരവും നൽക്കുഷിയാത്രവും കൊ—
 ണഭാനന്ദസത്പ്രഭാള്ളയോ മുനീസ്വരൻ
 ലോകാഘ്യകർഷിതപമതോ കമ്പിക്കം
 മുള്ളാടിയാനം തവ നിശ്ചയിച്ചു. 5

അന്നുങ്ങൾ നാമങ്ങളുമഗ്രജനായ്
 നന്ദിച്ചു രാഹാദികളും കമ്പിച്ചു
 ചൊന്നാനവൻ നിന്നതിമാനപ്പെട്ടാം
 നന്നായ് തെള്ളിക്കാതെ പിതാവിനോടായ്. 6

‘എുഹിച്ചിട്ടുനോനിവന്നല്ലെല്ലോ!
 മോഹിച്ചിടാ മായികമായ ശ്രാക്കേ;
 ഭ്രാഹിപ്പവൻ ഹന! നശിക്ക’മേവം
 മാഹാത്മ്യമോതീ മുനി താവക്കിനം. 7

‘അനന്തദേവാരികളേജ്ജയിക്കു
സപബാന്യവർണ്ണായ് സുപദം കൊടുക്കു
അനന്തസൽക്കരിത്തിയിവാനൗഡിക്കു
മനം തെളിഞ്ഞെതവമുരച്ചു ശ്രദ്ധൻ.

8

‘ദ്വിവാദിൾ നിഞ്ഞർക്കീവനാൽ നശിക്കു
കൈകൈകാർപ്പിനാസ്യാഭരമിറ്റുതക്കൾ’
ചക്രതിരി മാത്രം പരിശാതിവജ്ഞം
ഗ്രൂപ്പ് ഷുക്ല്ലീ പലത്രം ഭവാനെ.

9

മോദിച്ചു പോയാനമ മാതൃനീത്രുൻ;
ലാളിച്ചു നനാദികൾ നിന്നെന്നേററം;
സേവിക്കുമൈഞ്ഞർത്തിത്തങ്ങൾ പോക്കീ—
പ്ലാലിക്ക വേഗാൽ പവാനാലയേര!

10

നാല്പതിയഞ്ചാം ഉശകം

അല്ലെയറുജനോടു പ്രേൻ ഭഗവൻ!
കൈ ജ്വാഡ ഭാഗങ്ങൾ കോ—
ബാജുളോരനാടയാൽ ഗ്രഹത്തിനൊരലം—
കാരം വള്ളത്തിരതദാ
മല്ലഞ്ചുവടിയങ്ങിളക്കിയുള്ളവാം
മജ്ജീരനാദംതില—
തൃപ്പാശേന ചരിച്ചു നിഞ്ഞള്ളിക്കം
സൗന്ദര്യമോടെ ജീവാൻ.

1

ചെല്ലപ്പുകളുാട്ടു കാട്ടി മുദ്രവായ്
മനം ഹസിച്ചും, മുവേ
നല്ലോരച്ചുകരങ്ങൾ വീണലയവേ
നല്ലാദപ്പത്തിന്നും

മെല്ലേക്കൈകളിൽ നിന്നിഴിഞ്ഞു മണിബേ—
സ്ഥാപ്തം വളർത്തുമെ—
സാല്പാം കൊണ്ടുമഹോ! ഹരിചൃജനതാ—
ചിത്തം ഭവാന്നാർ തദ്ദാ.

2

ഗ്രാഹങ്ങൾ ക്രതുകാക്ലേക്ഷണമോടെ
പിന്നാലെന്നയത്തുംവിധി
ശ്രീ കോല്പം ചിരിയോടെഫന്നാൽ നിന്നാ—
ഉത്തോച്ചന്നൾ മണ്ഡിയും
ശ്രോഢിച്ചുള്ള മുഖം തിരിച്ചു സരസം
പിന്നാക്കമൊയ്യ് നോക്കിയും
ശ്രീപുണ്ണ്യാത്മക! നിങ്ങൾ ക്ഷത്രകമര്യ—
ക്കുറെത്തു നൽകിലെ താൻ?

3

ബാജുംനോള്ളി വീണാ പക്കവുമനേ—
ഞന്നൻഡേ പാടെഫന്നേള്ളുവേ
ക്രൂക്കം നൽസ്സിതമോടപക്കമുന്നിമാർ
വിശ്രീകരിക്കുവേക്കിവേ
ബാക്കിത്തുള്ളകൾ വന്നുള്ളതു കണിവോ—
ഭേരം പുണ്ണൻം സുവ—
ഞ്ഞാടെ നിങ്ങളെ മുത്തിയും എഴി മഹാ—
നന്ദം കലന്നീടിനാർ.

4

ക്ഷീരം ചോതന കൊഷ്ഠതടമൊട്ടുമിളക്കം
ചിത്തമോട്ടം യശോദാ
പാരം ധന്യാ ഭവാനെപ്പുരിചൊടു മടിയിൽ
ചേര്ത്ത പാൽ നൽകിച്ചേപ്പാർ

ആരോമംപുഞ്ചിരിപ്പുമുള്ളെയാട് വിലസും
നല്ലിളംപല്ലിനാലേ
ചാങ്ങും ചേരേൻ്മും നിന്മുദ്ദേശവമതു കു-
ണ്ണററമാനന്മാന്നാർ.

5

പിന്നുക്കാലിന്നയാൽ നടന്നൊരു ഭവാൻ
ബാലേല്ലുമം ലീലയാ
ചെന്നോരോ നികടാലയങ്ങളിലഹോ!
ബാല്യാതിചാപല്യവാൻ
ഒന്നുനാനായ് കിളി കന്ന പുച്ചയിവതൻ-
പിന്നാലെ പാഞ്ഞീടിനാൻ;
മനം ഹാസമൊടുത്തി വല്ലവജനം
നിന്നുത്തുത്താർ തദാ.

6

രാമൻതന്നോട് തുടി നീയിഹര നട-
നീട്ടനിടത്താക്കൈയും
പ്രേമത്താലിളക്കന കണ്ണകളുയ-
ച്ചീടു ഗോപീജനം
കാമം തൻപ്രഹരിത്യമൊക്കൈയകല
തതളളിട്ട പാരം മര-
നോമൽപ്പത്രക്കടത്യരേയുമനിശം
നന്നായ് വലഞ്ഞീടിനാർ.

7

പുത്തൻ വെള്ള വയുകൾ നൽകുവതിലാ-
കാംക്ഷിച്ച നീ ശോഭനം
നൃത്തം ചെരുപ്പാരിടഞ്ഞ പാടിയയികം
മാധ്യമ്മേരും പദം;

ചെത്തിട്ടും സ്വപ്നേഖ ഗ്രാഹപികൾ തദാ
നൽകുന്ന നെയ്യും ഭജി—
ചുത്തി കപാപി കടിച്ചു കാച്ചിയ പുത്ര—
പ്ലാവങ്ങു ലിലാപിതം.

8

‘എന്നം ധാച്ചിച്ചു താന്നപ്പുലിയുടെ ഭവനേ
ദോഷമില്ലോത്തുകണ്ടാ—
ലിനേവം ചെരുപ്പേനാ താന്നവലകളീവർത്തൻ—
മുന്നി?’ലൈനേവഫുള്ളിൽ
നന്നായോത്തൊ മുരാരേ കുറുകമൊട്ട ഭവാൻ
ധാചനത്തത്യജിച്ചി—
ടന്നോറം കഴശലത്തോടുകൂടി ദയി ഘൃതവും
മോഷണംചെയ്യു? നാമാ!

9,

തെത്തും വെള്ളിയുമിത്തരം പലവിധം
മോഷ്യികയാൽ നീ, മുജ—
സതാരിതേതനൊഴിമാർമമനസ്സില്ലെല്ലവാ—
യീലാത്തിഡ്ഹാ കോപമോ!
ശൗരോ! മാനസവും കവൻം പരമ—
നന്ദാബ്ദിയും ചേത്തു നീ;
ഒന്നരോടവും ചാതപവന്നാ—
ഗാരോ! പാലിക്കേണ.

10

നാല്പത്താറം ഉൾക്കും

പണ്ടഞ്ഞാരിക്കലയി നീ മുലയുണ്ടെക്കാണ്ടു
ക്കണ്ണേതരം ബത! മലൻ കിടന്നിട്ടേപോൾ
ഇണ്ണായ ജൂണ്ണണവിധാ വിടിതന വായിൾ
കണ്ണീടിനാൽ നിവിലമാം ഭവനം യഞ്ഞാഥാ.

1

നീ പിന്നുമ്പും നിജവശസ്യരോടൊത്തു കൂടി—
ദ്രോഭാന്പിതം കളികളാടി നടന്നിട്ടേപോൾ
ഗോപാലബാലരഞ്ജീ പലമോഷണത്താൽ
കോപേന നീയവിടെ മല്ലു ഭജിച്ചിരെന്നായ്. 2

കല്പത്തിൽ മേറിനി ജലം മുതലായതെല്ലാം
കൈല്ലോടശിഖപ്പാൽ ഭവാനിഹ മല്ലുതിനാൽ
ഉല്പന്നമായിട്ടുമോ! തജയെന പേടി—
അല്ലെത്രം ജനനി കോപമിയനാിതപ്പോൾ. 3

‘ഉല്ലും! ശാം! പരക ഹന! ഭജിച്ചിരോ നീ
മല്ലു’നാ വീണ്ടുമതികോപമാടേയുരുള്ളും
അണ്ണോജലോചന യശോദയൈടാം നീയും
‘കല്ലുണ കളളമിദ’മെനു ചിരിച്ചു ചൊല്ലി. 4

‘എല്ലാവത്തും ബതി പറഞ്ഞത്തു കളളമെന്നാൽ
കൊള്ളാം! വിടിത്തു ദുവ’ മഹാവർ ചൊന്ന നേരം
ഉല്പാസമോട്, വിലസുണ്ണാത താമരയ്ക്ക്
തുല്യാദമായു് വദനമായ്ക്കു ഭവാൻ വിടിത്തി. 5

മല്ലുഡിന്റെ ലേശമത്ര കാണ്ടതിനി ക്ഷുണ്ണേറും
തന്നുകുംഘാർക്കായികത്രപ്പി വത്തുവാനോ
അനേനാരമങ്ങവിലഭ്രമിയെ മാത്രമല്ല
നനോ! സമസ്യാദിവന്നുമായ്ക്കു കാട്ടി. 6

കണ്ണാരളാരേമതിലന്തു റനം സത്തും
കൊണ്ടുസ്ഥാപനമാരിട്ടു രസാതലാന്തം
അണ്ണഭർശലം ദാരജരേ നരരേയു, മെന്ത—
നണ്ണായതില്ലെന്നി വിഭോ! ഭവദാനന്തത്തിൽ? 7

പാലാഴിതന്നിലുമുണ്ടെയ! വിക്രസ്തൂമായ
ലോകത്തിലും ബത! വസിപ്പുവനായുമുപ്പാർ
ചാലേ പുരോഭവി നിജാത്മജനാജുമേവം
ആരീകാനെ! നിന്നെന്നയവർ കണ്ടു ബഹുപ്രകാരം. 8

പാരം തെളിഞ്ഞ ഭവനങ്ങൾ കലൻ വായിൽ
നോരേ ശമാവ് യഥവത്തൊട്ട് പിന്നെയും നീ
സാരംഗചാദമിശ്രിയാലമ ദശ്ചനായ് ശ്രീ-
ശ്രീരേ! ജഗന്നിരവസാനത വിസ്തരിച്ചു. 9

അപ്പോൾ ക്ഷണം മനസ്സിൽ തത്പവിചാരക്കാൻ—
രസ്സിന്റെ ചന്ദ്രമാവിരെ പ്രസാധാരം മഹക്കു
തപ്പാതെ പാൽ തരികയെന്ന പറഞ്ഞെന്നേന്തോ—
രസ്സാ! തൃശ്ശൂരിംഗമത്തേബാല! ശ്രീരേ! 10

കാല്പന്തേശം ഉശകം

ക്രൈസ്തവമാ മാതാ തത്തർ കലക്കന്ന നേരം
തെത്തെത്തെരയവരെ പ്രാപിച്ചു നീ പാൽ കുടിപ്പാൻ
പെതകിന കൊട്ടിയോടെ വാരണംചെയ്തിരുന്ന—
അതക്കാമിട്ടിയിൽ മോഡാലാസപദിച്ചു കുച്ചങ്ങൾ. 1

പ്രേമം ചേരുന്നാൽ മറദഹാസമധ്യര—
ശ്രീമന്മാര്യുവം പുണ്ണ നീ—
ഡോമാസപ്പോർമുലമൊട്ട് പാതി പരിപാ—
നംചെയ്യേരും ഹരേ!
കാമം നാമ! പത്രത്രു വഹനിയതിൽ വീ—
ണ്ണിട്ടു പാലമ്പയാം
വാമാക്ഷിമണിയാളളച്ചപ്പതിനടക്കം
വേഘന പോയീടിരും. 2

നൃഗയം കടിച്ച എദി തുളിയുദിപ്പതിനു
മുന്നേ വെച്ച സംഭവങ്ങൾ നിമിത്തം
കമ്മിച്ചുകോപമാടഹോ! കടകോലുത്തു
നന്നായടിച്ചുമ തകള്ളു തയിർക്കലും നീ.

3

ഉച്ചത്തിൽ ക്ഷണമുത്തവിച്ച നിന്നും
കേട്ടതുറയും സത്പരം
കച്ചുലുംമുലമാർ തൊഴും ജനനിയാർ
വന്നുന്നേനാക്കിടവേ
മെച്ചും പുണ്ണായ നിന്റുക്കുശും സമം
ഭവിഷ്യ പരന്നീടുമാ
സപ്രക്ഷൃതപ്രാ കലതന നല്ല ദയി താൻ
കണക്കളുതം തേടി.നാർ.

4

ചേണാന്നീടിന വേദമാർഗ്ഗമതില—
നപിഷ്ഠൾ ഭവാനെന്തതാ
കാണാത്തമയ്യുമന്ത്രമിന്നുമുടകന—
സേപശിച്ച രോഷിച്ചതേ;
എണ്ണാക്ഷിമണിയപ്പാഴനേഡാരലിൻ
മേലേരി മാഞ്ഞാരന
പ്രാണാ ചേന്നായ വൈശ്വാ നൽകിന ഭവാ—
നെക്കണ്ണ പുണ്ണാണ്ണുയി.

5

അന്നേരം പ്രദയേ വള്ളന്നായ ഭയം
ഭാവിക്കയാലേററവും
സൗദര്യം കലതം മുവാംബുജമെഴും
നിരീനപ്പിടിച്ചുട്ടിട്ടവൻ

ചീനം കോപാസം കലൻ സവിമാ—
 രായുള്ള ഗ്രാപീജനം
 തന്നെറു തവ ബധിനത്തിനാടനേ
 പാശം മഹിച്ചീടിനാർ.

6

കല്യാശം നിജബന്ധുവാക്കവെതിനി—
 സ്ത്രീകന നിന്നെന്നതഭാ
 കല്യാശീമണിയമ്മയാർ സപദി ബ—
 സ്ഥാച്ചീടുവാനിച്ചുയാർ
 മല്ലാരേ! ബഹുപാശസാമ്പത്യമഹോ!
 ചേത്തിട്ടുമല്ലാറില്ലോ
 തുല്യം രണ്ട് വിരൽപ്പമാണമവിാട—
 പ്ലോരാതെ കണ്ടീടിനാർ.

7

ആദ്യത്തുത്താട്ട മദഹാസമിയല്ലോ
 ഗ്രാപീജനം നോക്കവേ—
 യിച്ചുഭാഗവരാൾ വിയത്തമ തള്ള—
 നീട്ടന മാതാവിനെ
 ചിൽച്ചുപ്പിഞ്ഞാമക! നിത്യമാതാനവാ—
 എന്നാക്കില്ലോ കണ്ണ നീ—
 യപ്പോൾ സമ്മതി നൽകി മഹി! കൃപയാ
 ബധിച്ചുകൊണ്ടവാൻ സ്വരം.

8

‘മുഴു! നീയുരലികലങ്ങന ചീരം
 വാഴ്ത്തുനു ചൊല്ലിയതഭാ
 മട്ടാല്ലുംമൊഴിയാർ യഞ്ഞോട ഭവനം
 ഒക്കോതനോരു വിഭോ!

ച്രട്ടറീടിന വെള്ളു കൂനാക്കരലി.എ
സമാപിച്ചുതെല്ലാമെട്ട്—
തേതാട്ടാട്ടായമ തിന്നകൊണ്ട കൂക്ക,—
തേതാടേ വസിച്ചാൻ ഭവാൻ. 4

‘അപാരജനഗമ്പാകിയ ഭവാനാരാധാരിയം
സപാശയിവർ വിഷ്പവത്തിൽശാമ! കെട്ടീടുവാൻ?’
സൃപർവഗണമിത്തരം ബഹുവിധം തദാ വാഴ്ന്നിയോ—
രഹാരതുപ്രാം ഭവാനനിലിനാം! പാലിക്ക മാം. 10

നാല്പത്തും ഒഞ്ചും

മോദം ഷ്ടൈ ഷുരൂരാദിവിശ്വയ—
സ്നേഹം മുരാരേ! തദാ
ഗ്രീഡാമോദരനേന്ന ചൊല്ലിയയിക്കം
നിനേന്നുതിച്ചിട്ടിനാൻ;
നീ താൻ സെസപരദുല്ലവലത്തിനൊടു ദോ—
ന്നിട്ടും നില്ലുവിധി
നാമാ! കണ്ണിതു രണ്ടുനീർമ്മതതു നീ—
നീട്ടുന്നതനുന്നികേ. 1

കുനം വെവ്വേറുവണ്ണാൻറെയാത്മദവരാ—
യീടം മണിഗ്രീവണം
ധന്യാത്മാ നള്ളുംബരാഹപയനമാ
ഗ്രീപാർത്തീകാനനെ
ചിന്നം ഭക്തിയെയാടേ ജേജിച്ചുഡിഗ്രൈ—
ഗ്രീയാലഹകാരമാ—
ന്നാന്നുനം വിളയാടി നിന്നിലഡിക്കാ
വെവ്വേദവ്യമോടേ ചിരം. 2

ഗംഗാംഭീരലാരിക്കലായവർ സുരാ—
 പാനത്തിനാൽ മത്തരായ്
 ഒംഗ്രാ പാടുമനോക സുന്ദരികളോ—
 തദ്യന ഗ്രംബത്താട
 ശ്രൂംഗാരാധികസക്തരായ് വസന്വും
 ത്രിംഗാത വാഴുന്നത—
 ത്രംഗാനൂറീഭവദംഖ്ലിഭക്തമണിയാം
 ശ്രീനാരദൻ കണ്ണഭ്രതേ.

3

ഭീത്യാ വസ്ത്രമട്ടത്തുടച്ചത കമനീ—
 ഘുജത്തെ വീക്ഷിച്ചുഫ—
 നന്ത്യനം മദമോട്ട വാണിജരവരെ—
 ഭേദത്യാദേ! തവ ഭക്തി ശാന്തിയിവ സീ—
 ബിപ്പാൻ ശപിച്ചീടിനാൻ;
 മഹത്തും ശാന്തി വരാതെ സൗഖ്യമേഖി—
 നണ്ണാവത്തോത്തീടുകിൽ?

4

*നാനായി!—അത്തകളായി നിവസി—
 ചൂഡുരുന്നാൻ നിങ്ങളു—
 നന്ദൻതൻനിലഭാഗിക്കത്തിൽ ഹരിയെ—
 കണ്ണിന്മു പോന്നീടുവിൻ’
 ഏനോവം മുനി ചൊല്ലിനാ, നവത്രകൾ
 നിസ്ത്രേനി കണ്ണിടുവാൻ
 വന്നപ്രോക്കലസമീനി രാജ്ഞ കുക്കാ—
 കാരം ധരിച്ചീടിനാൻ.

5

ଆପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଲାପୁଂ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରଯାମତିଳେ—
 ଚାରେଇସନ୍ତକୋଟିରୋ—
 ଫୁଁରୀଗାଯକ! ଏବନୀ ମନ୍ଦଯାମ ନୀ
 ମୟୋ ଶମିପ୍ରୀତେବ
 ଚାରୋପ୍ରେତ୍ୟେରଲଙ୍ଘ ତିଣିତିଯାକିଙ୍କ
 ମର୍ଦ୍ଦିକଣ୍ଠାଳ ତରୁକଷଣଂ
 ଡେବ୍ରାକାର! ପରଂ ରେତରିଣେତିଇକିହ—
 ଦ୍ରୋବିପ୍ରଯଂ ବୀଳାରେ.

6

ପୁକ୍ଷନିଃସରି ବୀଳୋର ଉଦ୍‌ବୋଧରାନ୍ତେ—
 ଯକ୍ଷମିଳନେତେଜେଖଲ୍ଲୁବ୍ର ତରୁକଷଣତିଳେ—
 ଯକ୍ଷପ୍ରଯଂ ତତତରାଙ୍ଗଜାତ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀର! ନିରନ୍ତର ସ୍ମୃତିଚେଷ୍ଟ୍ର ଭବତ୍ୟା.

7

କୁମେଳ ତବ ଭକ୍ତିଗାମିତରଭକ୍ତରଙ୍କ ପାକିଲୁ—
 ନମାରମଣଭକ୍ତରାମିପର ଝାନିପ୍ରସାଦତିଗାତ୍ମ
 ରମାଵର! ଭଜିଥୁ ନିର୍ମିପଦ୍ୟଶଂ ମହାଭକ୍ତିରେ
 ପ୍ରମୋଦସହିତଂ ପରିଚ୍ଛମ ଶମିପ୍ରୁଷ୍ଟିଗାତ୍ମିଗାଲୁ. 8

ପୋତିପ୍ରୋବିକରି ବୀଳ ଲୋହରଣୀଗଭଂ
 କେଟିକୁ ଶୋପାଲକ—
 ଶୁଣଂ ମାନସମାନ୍ତ ରେତକିଯବିରେ—
 ଶୈର୍ବନୀ ବନ୍ଦିତିଗାର;
 କଟ୍ଟରଣୀର ଲଜ୍ଜାପୁଣ୍ଡ ରମଣୀ—
 ବକ୍ରତତିର ଗୋକର୍ଣ୍ଣମ—
 ଦ୍ରୁଇଷ୍ଟିନ ନନ୍ଦନଶେଷମୋକ୍ଷତ! ପିତୋ!
 ମୋହିଥୁ ନିରାଗତତା.

9

വുക്കണ്ടർമധ്യഗതനാകിയ ബാലനിരോപാദ
ലക്ഷ്മീശവദവവശാലപരിക്ഷതൻ താൻ
എവം പറഞ്ഞവർ മുഹേ പുനരാക്കി നിന്നെ;—
സ്രോവിഡി! താദുൾ! തുണ്ണു മതംപുരോഹാ! 10

നാലുത്തൊൻവത്രാം ദശകം

നിന്മാഹാത്മ്യമറിഞ്ഞിടാതെ പരമ്പരാ—
ലക്ഷാർ മുജത്തിഖലീ
നാഞ്ചാലിനിടയായ വുക്കണ്ഠപതനാ—
ദ്യാപഞ്ചഗണം സംസ്കൃതം
തിരുപ്പുരുളാങ്ങ മേരുവായുദ്ധിതമാ—
മുഹപാത്രമനോന്തു മേൽ
നന്ത്യാശ് പുനരന്യദേശഗമനം
ചെയ്യാൻ തുനിണ്ണീടിനാർ. 1

അവോരമ്പരാവരനന്ന പരമ്പരാ—
ശ്രേഷ്ഠൻ ഭവഞ്ച്ചേരണം—
തന്മാ'ലിനിവിടത്തിൽ നിന്മിഷ പടി—
ഞ്ഞാറേറ്റും പാവനം
നാനായഞ്ചു വിള്ളേഛിന്ന വിപിനം
വുദാവനം, തത്ര നാം
സന്ദേഹം നഹി, പോകി! യൈന്നതി ജുഹൻ—
കലപ്പാണി! ചൊല്ലീടിനാൻ. 2

മോദംപുണ്ടു സ്വഹദപ്പനത്തിനെ വിശ്വേ!
ഗ്രാജ്ഞീനകാക്കിപ്പുരം
രുതന്നാരമ നദിഗോപമുവരാ—
യുഭേദാർക്കാളല്ലുവഞ്ചം

നീ താനമ്മരയാട്ടം വിള്ളെറിന മഹാ—
യാ നത്തു മുന്നിട്ടതി—
അീ തിങ്കും കമനിയുറു ച! ശാഖാ^ഉ
പുന്നാവനത്തിനുടൻ.

3

ച്ചാട്ടിസ്ഥോഹനാബ്ദിയും പ്രത്യുംസഫു—
ഹത്തിസ്ഥുളബോച്ചും
വാട്ടാതീസ്ഥു മുച്ചങ്ങവേദത്തിനീട്—
ഛ്യാജന്മേകംവിയം
ഒന്നും നിരസ്സർ വിനോദവാക്യമവിലം
കേട്ടിട്ട ശ്രാപാംഗന—
ഈട്ടം മാറ്റമതിരസ്സർ ദീർഘതയരീ—
ഞാരീലേതുമേ ചേതസീ.

4

നന്നായും പൂത്തു തളിത്തു ദോഡ കല്ലും
കംഗാദിപ്പുക്ക്ഷണാർത്ഥൻ—
വുന്നതോടപ ശാദപലങ്ങട മഹാ—
സ്സന്ത്രസമ്പത്തിനാൽ
മിന്നീട്ടന ഹരിയണിത്തര വണ—
ഞീട്ടന പുന്നാവനം—
തന്നാകാരമമരക്കണ്ണതുകമൊടേ^{*}
കണ്ണാട്ടു കൊണ്ണാട്ടി നീ.

5

സ്‌ഹീതഗ്രീഡയാട്ട തന്ത്ര ഓ ച! നവമാ^ഉ
നിംഖിച്ച ശേഷങ്ങളിൽ
ച്ചേതല്ലുംവ്യമിയന്നേകപ്പള്ളപ്പാ—
ലന്നാർ വസിച്ചീടിവേ

നീ താൻ ശ്രാപകമാരസജ്വയമൊട്ടം

മേളിച്ചു രൂപാവന—

എന്നീ താവും പ്രമദ്ദേഹ കണ്ണിതു നട—

സൗഖ്യാടവും നല്ലപോൽ.

6

വള്ളെത വഴിയുടെ വശനാൽ മരണാശ്വത്തോയെന്നതാട്ടം
വിള്ളെനിന സുഹരംസക്രിജിതവിലാസലാപത്താട്ടം
തെളിഞ്ഞെ കമലാനന്നത്താട്ടമുടകൾ ലസിച്ചുടീട്ടുമ—
ക്കളീറസുത്തതഃന നീ കനിവിനോടു കണ്ണു ഹരേ! 7

മാധ്യമ്മും കലങ്ങം മഡ്രരവവും

ശ്രോടിച്ചു നാനാമൺ

പ്രാതത്തിന്റെമുള്ളുരഫുിഡിഡി പലവിധം

വണ്ണിങ്ങങ്ങളും ചേന്നതായ

ഡാതാവിന്റെലുവനത്തിലെത്തിയ മഡ്മ—

ശ്രൂംഗണ്ണങ്ങളാട്ടം വിഭോ!

നീ താൻ കണ്ണിതു മോദവല്ലനമുടകൾ

ശ്രാവല്ലം പറ്റുനം.

8

ശ്രാപാലബാലരാട്ട ചേന്നു മുംബ വന്നത്തിൽ

നീ പോയ ദേശവതിിലെബാക്കെയുമൊന്നപോലെ

കാളിന്തി പാരമരാഗിനിനൈയനവണ്ണം

കണ്ടില്ലുമോട്ട് വിലസുന്നതു കാണ്ടവല്ലോ.

9

ഇണവണ്ണം പത്രസംഹതിക്കു ഹരിതമ—

യീടുന രൂപാവനേ

ശ്രാവത്സന്നദ്ധേ മേയ്യതിനു കരളിക്ക്

കൂസുരഹപം ചുണ്ണടകൾ

രാമസ്തതനാട്ടമക്കമാരകരൈട്ടം
 സമ്പാദമാന്മാളു— നീ—
 സ്വീമഗ്രീഹ്യവായുമന്തിരപതേ!
 പാലിക്കെ നീ സർവ്വദാ.

10

അഞ്ച്‌വത്താം ഉറക്കം

കൊണ്ടാട്ടീഡേണ വജറിസ്തിരയോട് വിലസി—
 ട്രിം പുരാവന്തിൽ
 കണകാലാ ഗാന്ധേഷ്ഠം പബഹരുതചിരെ ശാടേ
 രാമനോട്ടം മുരാരേ!
 ഇണ്ടായീട്ടം റസത്താൾ മുരളിഗവലവും
 ചുരല്പും കൈയിലേതി—
 കൈണംപ്രോവസരക്ഷയ്ക്കുവിടവിടെ നട—
 നാൻ ഭവാൻ ബാലരോട്ടം.

1

രക്ഷിച്ചി ലോകമെല്ലാം രമയുടെ കരസം—
 ലാളിനം ചുണ്ടു പാദം
 ലക്ഷ്മീശാ! മുഖമാമീ വിപിന്നല്ലവി ഭവാൻ
 ചേത്ത നാളാൽത്തബന്നേയാ!
 പൂക്ഷണലം ശ്രേംജാലം ധരണി സലിലമടി—
 ത്യാദി വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാ—
 മക്ഷീണഗ്രീ കലന്തിട്ടധികതരസമു—
 ഭസിക്കെ പാത്രിഭവിച്ചു.

2

നീയുദ്യത്രുണാഹായി മനപവനൻ
 വീഞ്ഞം വനത്തിക്കാലും
 പായും സുത്രപുത്രങ്ങളും കരയിലും
 ശോവബ്ലനാഗ്രാത്തിലും

മായാവല്ലും! വേണ്ടാദിമാട്ട് ഫേ—
 ചുംപുട്ടേരു വർശങ്ങളെ—
 പ്ലോയീച്ചേപ്പാഴുത്തഞ്ചു കണ്ണിതോരു വ—
 ത്സാകാരനാം ദൈത്യനെ.

3

വേഗത്രോടിള്ളകന വാലുാട്ട് വരും
 ദൈത്യൻ തിരിച്ചുകളു—
 തതാപത്രേതകവതിനുപായമു റോ—
 കൊടുന്നതും കണ്ണടൻ
 കോപത്രോടവന്നപ്പിടിച്ചു ചാരണാ
 വട്ടത്തിൽ വീശിക്കുളി—
 ചുരേതാമസിയാതെറിഞ്ഞതാരു മര—
 തതിയേൽ വധിച്ചാൻ ഭവാൻ.

4

ജാത്യാ മുഖ്യനവൻറ വീഴ്യതിനാൽ
 മുക്കണ്ണലുല്ലാം പൊടി—
 തെത്യുറം വനനാരേമഹപ്പാള്ളവായ്;
 മുന്നാരകനാടുടൻ
 അത്യാന്തമൊടേ നിരങ്ങു നിരയാ—
 യാകാരേദേശത്തിൽ നിൻ—
 മുഖ്യാവികലന്മപ്പുജ്ഞനികരം
 ശ്രീകാന്തി! ഇക്കീടിനാർ.

5

‘സൗരഭ്യം കലതന മുകളിവ നിൻ—
 മുഖ്യാവില്ലർഘ്യപം വിഭോ!
 നോരേയണ്വിടിനാം വനിച്ചവതേ?’—
 നോതീടിനാർ ഗ്രാപ്പും;

‘അലൂരൻ ഒദ്ദത്യവരൻ പതിച്ചുാൽ മരം
വേർപ്പെട്ടു മേൽ പോയതു—
ണാരാലിഞ്ചു വരുന്ന എഴുന്നിരെയു’—
നൗപ്രാഖി കളിച്ചുാതി നീ.

6

മെത്തും സുഖ്യാതപം ചേന്നിട്ടേരുമാൽ ദീവസം
ശ്രീകുമാരേച്ചു നീയും
ചീത്താനന്ദത്താടത്തിത്തപനതനയനൽ—
തേതായപാന.തിനന്നാൽ
പക്ഷഭൂപ്രദം കഴിപ്പാനമരപതി മര—
നോൽ ഏകലാസമോഹയു—
നോത്തീച്ചും മട്ടിണങ്ങും ചീരകൊടാൽ ബക്കം—
തന്നെ മുന്നിട്ടു കണ്ണു.

7

ബാലക്കാർകൾ കൂടിക്കവേ ജല,മവൻ
വന്നിട്ടു നിന്നെ മുതം
ചാലേയങ്ങു വിച്ചിന്തി,യണിസദ്ധം
ചംഢിച്ചു പിന്നീടേഹാ!
മാലേന്നേ നിജക്കൊക്കു കൊണ്ടു പിളു—
നീറാൻ തുനിത്താ;—നസൽ
കാലൻ കൊക്കുകളെപ്പിടിച്ചുവന്നും
രണ്ടായ് പിളന്നാൻ ഭവാൻ.

8

വേഗാൻ എത്തന്തായിട്ടും സഹജരൂഹ—
ശണകീട്ടുവാനോ മുംബ
സാക്കം മുൻപു ശമിച്ചുല്ലഞ്ഞിര വരവും
പാത്തീച്ചുവാൻ തന്നെയോ

കാലൻതന്നുഹമെത്തിനാനവനടൻ;
 വർഷിച്ചു പൂജ്യങ്ങളു—
 ക്രാലം ദേവകൾ; നീയുമീര! നിലയാ
 പ്രാപിച്ചു പൂനാവനാൽ.

9

മാധുര്യം കലത്തന വേണുനിനദം
 കൂരത്തിലപ്രോപിമാർ
 രൈവധുര്യത്തൊട്ട് കേടുണ്ണണ്ണത്തിമുഖാ
 നിസ്ത്രേണി കണ്ണീടിനാൽ;
 താതനം ജനനിക്കുറര പ്രദയാ—
 നന്ദത്തെയും ചേരുന്ന നീ;
 വാതാഗാരപ്രതേയനിക്കമത്രപോ—
 ലാന്നടമേക്കീടണം.

10

അംപത്താനാം ഉശകം

ശ്രീരേ! നീയെന്നാരിക്കൽ സവികളൊട്ട് വനേ—
 ഭോജനം ചെയ്യതിക്കൽ
 പാരം കൗതുഗലം രൂണഡത്തണാറാദിതനാ—
 കന്നതിന്മുൻപു തന്ന
 അതരാൽ ചേന്നുള്ള വസ്ത്രകരമാട്ടപദം—
 ശണ്ടും ചൊന്തമെല്ലാം
 ധാരാളം സംഭരിച്ചിട്ടിലളിതവിലാ—
 സോജ്ജപലം നിറ്റമിച്ചു.

1

അഞ്ചും സംബന്ധിക്കണ തവ കഴലിണയാ—
 കന്ന മാധുര്യമേറും
 തേൻ ചോന്നീടുന പൊൻതാമരക്കട ജഗതീ—
 പാവനം പാംസുജാലം

പദ്ധതിപ്പാർക്കുന്നവാം തിരുവുടലതു കു—
ഞ്ചീടവാനാഗ്രഹത്താൽ—

തന്ത്രജ്യൂം രോമാഖ്യമോടെ മനീകൾ മുദിതരായ്
മെയ്യിലെല്ലാമണിഞ്ഞു.

2

ഒപ്പം ബാലകജാലമോടവിശേഷം—

ചുമ്പുള്ള ദേശങ്ങളിൽ
ഒഴരേയപ്പെട്ടുസഖ്യയത്തെ വഴിപോൻ
നീയും ചരിപ്പിക്കവേ
ഐലാരാകാരനഘാസുരൻ ബത! പെതം—
പാസ്വായി വന്നനുയും
ഐലാരാഖത്തിനാവേണ്ടി നേർവ്വഴി നീരോ—
യിച്ചുന്നു വാണിഡിനാൻ.

3.

അപ്പും കുരഞ്ഞിൽ വേർപ്പെട്ടയി വരദ! അവാൻ
പോയന്നേരം വന്നത്തിൽ

കൈല്ലും ലീലയിക്കണ്ണ കൊതിയൊടു സവിമാ—
രായിട്ടം ബാലകനാർ

എപ്പേരും പറ്റതാ പോലധികപ്പെട്ടലമാം
ദേഹമോട്ടു വാഴും

സർപ്പാധിശൻ പിളന്മാളുാൽ വലിയ ഗ്രഹാ—
ഇല്ലവക്കുതേ ശമിച്ചു.

4

ചുടാൽ ശ്രാവഞ്ചജാലങ്ങളുമും പള്ളപ്പാ—
ലാഡവും മാളിയേററം

റാംകിതത്പരം ഗ്രഹിക്കാതഹിയുടെയുദ്ധം
തന്നിലെത്തുന നേരം

ഇഷ്ടാവൾ‌നീട്ടം ഭവാനികമെകളുടെനാൾ—
ഞാലയം‌വിട്ട് വേദി—
ചുട്ടിട്ടം ബഹുകർത്തവ്യമാണ് കളയുവതിനവൻ—
തന്റെ വായിൽ കടന്ന. 5

കസ്തുനാളുഗതനായ് ശരീരഫട—
നേരം വിപുലമാക്കി നീ—
ധിണ്ടൽ പുണ്ഡവന്തണ്ട് മാത്ര നാനി—
രോധമല്ലെങ്കിളുള്ളവാക്കയാണ്;
ഒക്കാണ്ടൽവണ്ട്! ജവമോട്ട് തശ്ശുഗള്ളതലം
പിള്ളൻ പള്ളംഗോപം—
കൊണ്ട് നീ വെള്ളിയിൽ നിന്ത്രമിച്ചു സ്വര—
മണ്ണയല്ലെന്നുദാഹരണം. 6

ത്രപ്പുവേശമതിനല്ലകാലമുട—
നാനുസൈമനി ജഗത്പ്രഭാ!
നില്പതായിതസ്വരപ്രഭുത്വമാര—
നല്ലമാകിയ മഹാസ്ത്രഹോ!
സർപ്പക്ഷേമതിൽ നിന്നിറങ്ങിയ
ഭോസ്കലായതു കലാൻ പോ—
തുംപ്രമോദമോട്ട് നിശ്ചജരാളി ദിവി
നൃത്യമോടജിത! വാഴ്ത്തിനാർ. 7

ആശവയ്ക്കും പുണ്ഡ പത്രാസന്മുഖവിശ്വയ—
നാർക്കൾ പിന്നപോ ശമിക്കൈ—
സുച്ചിൽ ബ്രഹ്മാത്മകൻ നീ പള്ളപരാടവിട്ടു,
വീട്ടു മനം ശമിച്ചു;

ବାପ୍ରିଟିଂ ରହୁଇଯୋତ୍ତିବସବୁମମ ତା—
ତଣ୍ୟମାନେବାତ ଗେରା
ସପାପ୍ଲିଙ୍କ୍ୟ ଛୁଣେ ନୀତ ଧ୍ୟବିକର୍ତ୍ତାଟ ଭଜି—
ଅପ୍ରିଟିବାନାଯ୍ ତ୍ରୁଟଣେବି.

8

ଶ୍ରୀମନ୍ତାକୀଯ ଫ୍ରୂଂଶବ୍ଦ ଫୁରଲ୍ଲିଯୁଂ
ପିଲ୍ଲିପୋଯରକେଟ୍ରିଲ—
ନୀତାମୋତରେତାଟ ହେତୁ ଚୋରୁତନ୍ତିରୁ
ଫ୍ରୂଂରାକରୁତିଲାକରିତିବା
ବାମରକେହାମଲିବାକରିଗାତି ସବିକର୍ତ୍ତା—
ଫ୍ରୂଂରା ଚାରିଫ୍ରୂଂଟିଥେବା!
ଭାମାବଲ୍ଲେ ନୀ ଭଜିଥୁ ସରସଂ
ବାନୋରକରୁ ବାତ୍ତିଟିବେ.

9

‘ମେଉତେବାମରାହୁଇଯୋତ୍ତାଯି ହବାଇ—
କ୍ତାହା ଭଜିକଣନ୍ତେ—
କାହୁଂ ନାହିଁ ପ୍ରିୟମୋ ନିନକିବତମୋ—
ଅତ୍ରେହୁତ ସାବ୍ୟାଶଙ୍କା?’
ତାହୁକାସନ୍ତିବ୍ୟରାଲିତି ମୁହା
ସଂବଲ୍ଲିତ! ଶ୍ରୀପତେ!
କେହୁମାନାହିଁ! ଭାସନାମଟିଯନେ—
ଫ୍ରୂଂଲାକି ରାତେରପରା!

10

ଆମୁପତତିରଣ୍ଟାଂ ଉରକଂ
ମରୁହେହୁତାରବତାରସଂହରତିକଳ୍ପିରୁ
କାଣାରତ ମାହାତମ୍ୟମ—
ଗୋରାଂ କଣଳ୍ପରେତ୍ୟମୋକ୍ଷମିତିଲ—
ଫ୍ରୁମାସନମୁ ମାନେସ

തെററരെന്നാണ് പരീക്ഷചെയ്യണമിതെ—
നംറോത കൗതുപരലാൻ
പോററീ! വദ്ധഗണംതെരേകെയുള്ളടക്കം
മാറരീടിനാൻ മായയാൽ.

1

കാണാണതാ വദ്ധജാലം സവികളും രവേ
നീ തിരഞ്ഞൈടവാനെ—
നോൺ പത്രമാർവ്വൻതന്നഭിമതമതു സാ—
യിപ്പതിനിള്ളും യോദ
ചേണാന്നല്ലം ഭ്രജിനും പ്രാതങ്ങളു നിജകരേ
ചേത്തു താൻ പോയനേരം
വാണിനാമൻ മാത്രാൻ കത്രകമാട ഭ്രജി—
ചുള്ളു ഗ്രാപാലരേയും.

2

അനേരം മായയാലപ്പുള്ളുപസഫടയാ
വദ്ധജാലം മഹാതമൻ!
മിനം ശിക്ക്യാദി പാത്രം മുരളി ഗവലമി—
ത്യാദിയാശ്വത്തിനീൻ നീതാൻ
മുന്നപ്പോലേ കളിച്ചിട്ടവിയിൽ വഴിപോൾ
സന്ധ്യയായോതകാലം—
തനിൽ പ്രാപിച്ചു ശ്രേഷ്ഠളില്ലട ബഹ്രയാ
നാമ! വൈചിത്ര്യരാശേ!

3

പിന്നെത്തപരയള്ളുംഗാശിക്കുമുരളി—
മുവ്വുങ്ങളേയു ധരി—
ചുന്നുനം പക്കു ചാലവദ്ധനികരാ—
കാരത്തൊടെ ചെന്നിട്ടം

ഒരുപ്പോലെ പറയുകയും ഗ്രാക്കളിവരു—
 യീഴ്ത്തന് മാതാക്കളും
 മുന്നതേതതിലുമെറരവും പ്രമദ്ധൾ—
 ക്ഷണിക്കണ്ണു കൈകൈക്കാണ്ടുതേ.

4

ചാനിച്ചിട്ടുത ജീവനേ മമതയാ—
 ലാമ്പീയമാക്കിപ്പുതൻ
 നാനെനേരിയ രാഗഭാരമിയലും
 ശ്രാവന്റും സ്കീകളും
 സുന്തപ്പത്തൊട്ട ലോകനാട്ട! പുനരാ—
 ത്വാവായ നിന്മ ലഭി—
 ച്ചാനന്ദക്കടൽത്തനിൽ മുങ്ങിയവിധാ
 പ്രത്യേകമോതേണമോ?

5

നാർത്തോട്ടും മോദമേവം ബഹുതരമിയലും
 സമ്പ്രാപാലവവർദ്ധം
 നാടാ! ലാളിച്ച നാംനാവിധതന കലങ്ങം
 നിന്നൊയാം നിന്നൊട്ടക്കം
 സോദംഗ്രം സീരിതാനം നിജപ്പ്രദാ ബതാ! ബോ—
 ഡിച്ചുതേയുള്ള; പാത്താൽ
 ദേം, ബ്രഹ്മാത്മകതപാം കലതകിലുമലം
 നിങ്ങളിൽത്തങ്ങിട്ടുന.

6

പണ്ടം പിന്നീട്ടുള്ളിപ്പുള്ളവളപ്പത്രവ—
 തസ്താലമബ്രാവസാനേ
 കണ്ണടിട്ടും വിവേകം വിധി മനസി വരാ—
 ഞതാക്കലപ്പുട്ടിട്ടുന്നോൻ

കൊണ്ടല്ലശ്രദ്ധാമാദയും ഗുമഞ്ചടക്കടക്കമു—
 വ്യസ്തതും ബാഹ്യയുമം
 ഉണ്ടോ ഒക്കെക്കാണ്ട് വേഷാത്താട്ടമവിടെ നു—
 താരെ നീ കാട്ടി നാമാ!

പ്രത്യേകം ശ്രേഷ്ഠനാക്കം ശ്രേണാമതിൽ മഹാ—
 ലക്ഷ്മി മോഭാൽ തലോട്ടം
 ഇദ്യഗ്രീച്ചുണ്ട് ദേഹത്താട്ടമമു കളിയാൽ
 ചിമ്മിട്ടു കണ്ണിനോട്ടം
 ഇദ്യത്സംഗമ്പ്യമോട്ടം സനക്കുവർ പുക—
 അത്തുന മാഹാത്മ്യമോട്ടം
 ദൈത്യാരാത്രെ! ഭവാന്മാർക്കളെയവിടെയഹോ!
 കണ്ട് വാണിമണാളൻ.

8

എല്ലുറിഞ്ഞാതെ വിശ്വപാത്രതികളുടുടനെ—
 സ്ഥാദവും സേവപ്രയും
 തന്നേയും കണ്ട് മായാപരവശതരനായ—
 തതിന്റെ വിശ്വൈക്കൾപ്പില്ലേ
 തന്നൊത്താണെ മറന്തിട്ടികമഴച്ചലുമ—
 നേരമൻപോട് നീജും
 മുന്നേപ്പാൽ പാതിയാം ചോറുങ്ങളു കരമതിന്
 പുണ്ട് താനേകനായി.

9

ശ്രദ്ധം തീന്നംളുള്ള വാണിരക്കണന്മ നമ—
 സ്‌കാരവും ചെപ്പയനേകം
 സദ്ഗൃഹിനി നീനെ വാഴ്ത്തിപ്പുവിനയുടനേ
 യാത്രയാദ്യോദയ നേരം

മുർപ്പാരാമോദമേറീടിട്ടൊ സബിക്കളോടൊ—
സ്ഥാത്മഗൈഹം ശച്ചിച്ചി—
ക്രിപ്തീമോദാ വള്ളേംാരനിലപുരപ്പേ!
തീർക്ക് ദൃഃവദ്വാളെല്ലാം.

10

അന്വദത്തിച്ചുന്നാം ഒന്നുകൂ.

ഖാല്യം കടന്ന ഭവഗൈപ്പേരു! നീയുമനാ—
പ്രശ്നഗണ്യമാകിയ മനോജണ്ണവരയസ്സിലെത്തി;
വത്സാവനത്തെയു വിച്ഛ പള്ളിപ്പുജത്തു—
പ്രാലിപ്പതിന്തിക്കളുഹലമുദ്യമിച്ചു.

1

ഗോത്രാവനത്തിനു ജനിച്ച നീയു—
ദ്രോത്രാവനംതനെ തുടർന്നോത്താൻ
ഉപകുമത്തിനുംആക്രൂഹമത്തേ
മത്തുപുരാധീശപ്പേരു! നിന്മപ്രവൃത്തി.

2

പ്രപരിയ വനവിലാസംകണ്ട സോദത്യനോടൊ—
അതൊരു ദിനമമ കാട്ടിൽ സഖവരിച്ചിട്ടേവേ നീ
മുരുഹരു! സവിഡാം ശ്രീഭാമനാമാവു മോദി—
ച്ചത്തളിയതു നിമിത്തം യേരുകാരണ്യമെത്തി.

3

നിന്മക്രത്യാ പിന്നെ രാമൻ കുത്രക്കെമാട്ട മഹാ—
രക്തതിയോടേ കരം കൊ—
ണ്ണുന്നത്യം എണ്ണ താലപ്രുമനിരകൾ ചലി—
പ്ലിച്ചുനോരു മുരാരേ!
മുനിൽ പാരം പഠിച്ചു മുരുതരഹലജാ—
ലഞ്ഞൾ വേഗാല്പടൻ താൻ
വന്നാനലേരുകാവ്യാസ്യരനമിഹരു വരു—
കാരമോടേ കണ്ണോരൻ.

4

‘ഞാജോഃ ദയനകപാലനത്തിനു ചുറ്റ്—
 ഷ്ട്രൂട്ടി വന്നംതന്നില—
 ന്യൂനം ദയനകഹിംസയെങ്ങനെയേഹാ!
 ചെങ്കുന്നതെ? ’നിങ്ങെന
 അനന്തരാമൃതവാരിഡേ! എഴി വിച്ചാ—
 രിച്ചുന്ന തോന്നവിധം
 വാനോർകൾക്കഫൽ ചേക്കുമുറുനവനെ—
 ക്ഷൗഢിച്ചു നീ രാമനാൽ.

5

ക്രൂഷ്ണവിൻവടിവാന്മകാണ്ഡപഗത—
 നാരായ തിംഭത്യര
 ജേദ്ധൻ തന്നൊട്ട ചേൻ ഹന്തി! കളിയോ—
 ദാങ്ങാജനാഡാ! ഭവാൻ
 പൈട്ടുന്നതുനെ ഞാവൽത്തന്നുട ഫല—
 ശ്രീകൃഷ്ണക്കാനീടിനാൻ.
 വിട്ടിട്ടുറരമരിഞ്ഞു താല നീരമേൽ

6

അതിപ്രകോപമോട്ട് നീ മതിപ്രമാദയോട്ട് വ—
 കനതിൽത്ത് ജാഖ്യക്ക്രമങ്ങളുത്തകയ്ക്കും കൊന്നിട്ടംവിധം
 സമതപ്രമോത്തു നാമ്പനീ പാശിജ്ഞംവകാവ്യയേ—
 ബ്രംഭിയാ
 ശ്രൂതിപ്രസിദ്ധമാക്കിയെന്ന തോന്നിട്ടുന്ന മാനസേ. 7

‘അവതരണഫലം ഭവിച്ചിതിനെന്’—
 നന്തിക്കുളക്കാലമരാളി വാഴ്വേ നീ
 ‘ശരീ! ഫലമില്ല ജാത’മെനു ചൊല്ലി—
 സ്ഥാവികളോടൊള്ളു പന്നവഴം ഭജിച്ചു.

8

മേദസ്സേറരവുമാൻ നന്ദയുവൊലി—
 ആട്ടിച്ചം ഫലഭാലം ഭജി—
 തൃപ്പാലസ്യത്തെ വൈടിഞ്ഞലംമതി കല—
 നന്ത്യനാമാകം മദം
 ചേത്തുംകുളിയന്ന ശിഷ്ടഫലമ—
 ഫ്രേഹസ്ഥിതക്കേക്കവാൻ
 തേജസ്സോട് വരഹിച്ച ബാലകരോട്—
 നോക്കുമ്പിൽ നീ പുംബതേ.

9

‘ദ്രുഷ്ടൻ ഡേംകദാനവൻ നിഹതനായ’
 നന്നായിതെ’നോതി വ—
 നോആട്ടും മധ്യരതപമാൻ ഫലസ—
 റോഹം ഭജിച്ചാറരാം
 നാട്ടാൻ ‘എഴു! ജയിക്കു കീത്തിരെയാട് ജീ—
 വിക്രൈ’നു കീത്തിരെച്ചാരി
 ശ്രൂഷ്ടപം കലങ്ങം മത്തംപുറപതേ
 രക്ഷിക്ക ലക്ഷ്മീപതേ!

10

അൻപത്തിനാലാം ഒഞ്ചും

മുന്നാം സൗഭരി നിൻപാംബുജരതൻ
 കാളിന്തിനന്നരം—
 തന്നിൽ ദ്വാദശവർഷമുറരോയ തഹം
 ചവയ്ക്കിൾ! വാണിടവേ
 ധന്യൻ ഭോഗരസം കലൻ മത്തവും
 മത്സ്യങ്ങളിൽ സ്നേഹവാൻ
 മുന്നിൽ പന്നഗവൈരിതനന്നയോദ്ധനാൾ
 പ്രത്യക്ഷമായ’ കണ്ണുതേ.

1

ക്രതീചുന വിത്തപ്പിനാശലാങ ദ്യാശം—
 തന്നെവ് ഭജിക്കുന നിന്—
 പത്രപാ കലഞ്ഞ പക്ഷിവരഗാ—
 ക്കണ്ണബൃന്ദനിത്രേശു സം
 ചിത്തം ചുറ്റുകൈട്ട് ‘നീഡിവിടെ മേ—
 ലേബം ഭജിച്ചീചകിൽ
 പരതീചും ക്രതമില്ല ദേഹതിരുന്—
 നൗപാർ ശപിച്ചീടിനാൻ.

2

അക്കാലാ കാളിയൻതാൻ നിജഗരളുമദം
 കൊണ്ടു, സർപ്പങ്ങളുല്ലാം
 ഒച്ചാട്ടിയാളുംതാർക്ക്യനോക്കാനായ ബലിയതിനെ—
 വ് ഭക്ഷണംചപ്പും തു തേ
 ഭക്താത്മാവാമവൻതൻ ചിരകടിയാതനാർ
 രേഖാരമായേറു തോറി—
 കുർക്കാനുവിൽ പേടിപ്പുണ്ട്രൂതാധ്യമാഴി—
 ഞയുള്ള കാളിനീ പുഞ്ചാൻ.

3

രേഖാൻ കാളിയനോവമന്ത്ര ഉമുനാം—
 ഭസ്തിൽ കിടക്കുന നാർ
 തീരസ്ഥാനങ്ങൾ തത്ത്വജ്ഞങ്ങൾ വിവരേ—
 രാറ്റ്ലാം വിനഷ്ട്ടങ്ങളായ്;
 നോരേണാബരചാരിപക്ഷികലവും
 നീരിൽ പതിച്ചുന്നതോ—
 അംബരാമൻഡണവാരിയേ! തവ മനം
 കാരണ്ണപൂരാർമ്മായ്.

4

ജേദിഷ്ടതനോട് വേർപ്പിരിണ്ടാൽ എന്നു
 കാളിച്ചിതില്ലരാധാ
 ശ്രൂഷ്ടം കാനനമധ്യഭാഗമതിൽ നീ
 പ്രാചിച്ചു വാണിംഡേ
 ഒട്ടില്ലവായ ശേഖരവെയിലിൻ—
 അപ്രേരി വാടിത്തള—
 ഗാഥിഷ്ടംപോൾ കടക്കിച്ചുതേ വിഷജലം
 ശോപാലതം ശോകളും.

5

ജീവൻവിട്ടവരേവതം ധർജാനിയിൽ
 പെട്ടുനുവീണിംഡേ
 നീ വിശ്രേപരേ! മാനസാതിഖയതം
 കാതണ്ണുഭാരതത്താടെ
 ജീവിപ്പിച്ചിത്തുള്ള ചെന്നവരെയെ—
 ഞേഡ്രാരെയും സത്പരം
 താവും നല്ലതം ചൊരിഞ്ഞു വിലാസ്യം
 ശ്രീമര്യാദ കടാക്ഷനാളാൻ.

6

‘ആനന്ദാമുതവർഷകംഗമതിലെ—
 ദിഃതത്തുമണാധാരിതോ
 നുനം ചിത്രമിതൈന്നരച്ചുടനേഴു—
 നേരിട്ടു ശോപാലതം
 താനേ കണ്ണു ഭവാനെ മുന്നിലധികാർ
 മോദിച്ചു പുഞ്ചകീംഗിനാർ
 നാനാഭവെടവദർഘാൽ ദ്രവ്യമത്രം
 നീ ചെറുവെനോക്കംഡാൻ.

7

അംഗോരയ്ക്ക് പത്രക്കളിൽ ജവമൊടെ
ജീവിച്ചിവള്ളും വിഭോ!
മുനിൽ കണ്ണ് ഭവാനെ മോദമധികം
ചിത്തത്തിൽ വല്ലിക്കയാൽ
മനം മനമഴന ബാധ്യവുമൊല്ലീ—
പ്രിച്ചിട്ട് ശസ്ത്രിച്ചുകൊ—
ണ്ണാണ്ണാനായ് തവ നാലുപാടുമവിശ്വ—
പ്രാം വള്ളത്തീടിനാർ.

8

*രോമാഖ്യമേറവുമിതാ! തനവിക്കലണ്ണും;
സീമാവിഹൈനകമോയാൽ മോദമുർച്ചും;
ആരിമൺ! വിചിത്രമിതദോ വിഷവേഗമെന്ന
സാഹോദമസ്തുവികൾ ചൊല്ലി വണ്ണണ്ണി നീനെ. 9

ജീവൻ പോയോരു സേവകക്കുമ്മലു—
ആരിമൺകടാക്ഷണ്ണൾ കൊ—
ണ്ണവം ജീവനെ നൽകി നീയയിക്കു—
യാനന്ദമേക്കന്നതേ;
അച്ചുള്ളും വള്ളത്തന നൽകുപരയും
നാമാ! ഭവാനെനെന്നും
കൈവന്നാളും പീഡ തീര്ത്ത പവനാ—
ഗാരേ! പാലിക്കണം.

10

അൻപത്തണ്ണാം ഉണക്കം

വൈള്ളത്തിൽ കടികാളുള്ളുഗ്രഹണിയെ—
ഉംരതകററീച്ചവാ—
അള്ളത്തിൽ ജനസൗഖ്യലോലമതിയാ—
യീച്ചം ഭവാനോത്തണൻ

തള്ളീടും വിഷറാതമേററിലകൾ ശ്രോ—
 ഷിച്ചുങ്ങു തീരത്തിൽ നീ—
 ഫുളോതനാതമാം കടസ്പിരാടെയ—
 ദ്രൈം പ്രവേശിച്ചുതേ.

1

പുത്രൻ നഞ്ഞാളിൽ ധോലെ മണ്ണജ്ഞളത്തിൽ—
 ശ്രീയുദ്ധസിങ്ങം പദ—
 ഏപ്പാർത്താർ കൊണ്ടു ഭവാൻ കടസ്പിരാട മേൽ
 കോരീട്ടുകൾ രോഗാരമായ—
 അത്യന്തം ചലിതനാഭായ വലിയോ—
 രോളുങ്ഗൾ മേളം കല—
 സന്നാതതീടും ഹ്രദാരിയിക്കലവിടെ—
 ചൂടാടിനാൻ ദുരവേ.

2

പാതാളം ഭൂമി വിശ്രീനിവയുടെ വലുതാം
 ഭാരതഹ്നിൽ ധരിക്കം
 നീ താൻ വീണോത നേരം തവ മുത്തരഭാ—
 രത്തിനാല്ലചുമാകം
 നാദത്തോടും വിശേഷിച്ചിളകി വളുക്കു—
 നേരായമോടും കവിത്തു
 നാമാ! കാളിനിയപ്പോളിൽക്കരകളിലും
 നൃ വില്ലാടുരും.

3

നീററികൾ നിന്നുന്നെഴിച്ചു രവങ്ങളുങ്ങു—
 മേരറം പരന്നാരളവിൽ ബഹുകോപമോടെ
 ചീററം കലംജിതി! നീന്നുറ സമീപഭാഗേ
 തെരുന്ന പൊങ്ങിയുരഗം സലിലത്തിൽ നിന്നും. 4

കത്തിപ്പോങ്ങിച്ചമഗിതൻപൊരികൾ എക്കാ—
ണ്ണേററം ഭയം നൽകവോ—
അത്തുംഗം വിഷമുള്ളപലഞ്ചണ്ണസഹ—
സ്രൂത്തിൽ ധരിച്ചുങ്ങന്നെ
എത്തീച്ചനൊരു സർപ്പരാജനെയുടൻ
വശിച്ച ശ്രൂഗന്നങ്ങളോ—
ഭൊത്തീച്ചം വലുതായ നീലമലപോത്
ദർശിച്ച നീങ്ങം വിഭോ!

5

കത്തീച്ചം നയനങ്ങളോടുയരുമ—
തൃശ്ശു വിഷപ്രോസജം
ചീതേന്താത്രും മരും കലന്തം മഹാ—
സർപ്പങ്ഗാം കാളീയൻ:
അത്യുന്നം ബലമുള്ള നീന്തേര തനവിൽ
ദംശിച്ച കോപാക്കലൻ
ചിത്രം! ചേഞ്ചമരിഞ്ഞിച്ചംവിധമഹോ!
തെരറരാം ചുററീടിനാൻ.

6

കണ്ടിലു നീനെയത്രുലമതീവ താപം
പുണ്ണുള്ള ബാലപത്രുരാശി കരയ്യണ്ണെന്തു;
കണ്ടിച്ചടൻ പ്രജഗ്രഹേ പല ദ്രോമിത്താ
മണ്ഡിക്കളീനജും വന്നിതു ഗ്രാവരല്ലോ.

7

അപ്പോൾ നീന്തേരയവസ്ഥയങ്ങനെ വിഭോ!
കണ്ടിച്ച വേദം കല—
ഞാപ്പേതം സഹസാ മരിപ്പുതിന താൻ
ഭാവിച്ച നേരത്തേഹാ!

സർപ്പാധിശ്വരവൈന്യനത്തായുടെ
വോക്കീ വേഗാൽ മുഹ—
സ്രപ്പാർഥപ്പുവിശ്ശേരി വിലാസമോട്ടയി ഭവാൻ
മദ്ദാത്ത പൊങ്ങീടിനാൻ.

8

ആരോമത്സപദശോട് ചേരുന്നാൽ ഭവാ—
നക്കാളിയൻതൻമുണ്ടേ
നേരേയഞ്ചു കരേറീ മജ്ജതരമാ—
യീരുന്ന ശ്രദ്ധം പരം
രേരേ! കൈവള കാൽച്ചിലവിവയിൽ നീ—
നാണ്ടായു് ദിശാമണ്ഡലം
ചോക്കംവണ്ണമമര്യാദയുടെ
ചൊല്ലീടിനാൻ ശ്രാബനം.

9

ഇത്തം നീ ത്രടകന നേരമവിരെ—
തേതാഷിച്ചു ശ്രാപാലങ്ങം
ത്രുപ്പഡാർ ദുനിമാതമംബരതലേ
ദേവാധിപത്യാങ്കൻ
പൃത്തൻപുനിരയും ചൊരിഞ്ഞു കുത്തകാ—
ലഘുഖുമേളുതു നീ—
യെത്രാനത്തലാഴിച്ചു രക്ഷയനിശ്ചം
ചൊല്ലീഡീര വാതേശപരാ!

10

അരംപത്താറാം ഉശകം

ദേവാളി ദുസ്തി മുശകിടാരാ മനോജത്തം
ദേവീജനം സരസമായു് ദിവി ചാട്ടിടുന്നോൾ
ചേണറിറ കണ്ണലമുലത്തിട്ടേ ചിരം നീ
ചൊമ്മേ നടത്തി നടനം മണിനായകക്കൽ.

1

എത്തെ താഴുമത്രവിട്ടുയങ്ങം ശീരസ്സിൽ
കൗതുഗല്പത്തോട് കരേറിയുടൻ ഭവാനം
പാദങ്ങൾ കൊണ്ടു മാറിച്ചു കളിച്ചു പാരം
ചേതോഹരതപരമീയല്ലോ കരതാളുമോടെ.

2

മർദ്ദങ്ങളോടു ഫണരാശി വള്ളത്തുപാരം;
ചർദ്ദിച്ചു ചോരകൾ കലൻ ജലംചെമനം,
വല്സിച്ചു വിന്നത ഫണിശ്ശരനം; തന്നോന്നി—
മെത്തിത്തദംഗനകൾ നാമ! വണ്ണങ്ങി നിന്നെന.

3

പണ്ണേ ചീരം; തവ മഹത്പരമഹോ! ശ്രവിച്ചി—
കൂണായ ഭക്തിയെழുമായവർ നിന്നൊയപ്പോൾ
വേണ്ടംവിധം മുനികൾപോലുമരിഞ്ഞിടാത്ത
പാണ്യിത്യമാന്ന് നതികൊണ്ട് പുക്കൾ വീണ്ടും. 4

നാഗാംഗനാനിവരദഭക്തിയറിഞ്ഞു നീയ—
നാഗാധിപരു തൃപത്യോടമ ജീവനോകി;
വേഗേന നീങ്കൾ നിജമാരുളർപ്പണം ചെ—
റ്റാഗസപ്പിയാകമവനം പദതാർ വണ്ണങ്ങി. 5

5

‘അമലപ്പുഡയ! നീയും പോക മലേധ്യസമുദ്രം
രമണകമതില്പണാകില്ല തെ താർക്ക്ഷ്യവൈരം’
പ്രമദാമാട ഭവാൻതൻവാക്കുമേവം ശ്രവിച്ചി—
സുമതിയമ ശമിച്ചാൻ സർപ്പജാലങ്ങളോടും. 6

6

അപ്പനാഗാംഗനകളേക്കിയ രത്നജാലം
നല്ലു ഹാരമിവബാഡെ യലംകൂതൻ നീ
സന്തോഷബാദ്ധു പമണിഞ്ഞു കരയ്ക്കു നീല്ലും
ബന്ധുക്കളോടിടക്കലൻറിയും സന്ധ്യയീകൻ.

7

രാവിൽ പടന്നാരിത്തിലുകാണു മുഹേ ഗമിപ്പാൻ
ഭാവിച്ചിട്ടാതെ ഭവദാന്ത്രിതരാം ജനങ്ങൾ
ഹേ വിശ്രദാമ! സുവമോടിഹ നിദ്രചെയ്യു
മേവീട്ടേ ദവളതാശനണ്ണത്തു ആറും. 8

ഒന്തുട്ടിട്ടണൻ 'പരിപാലയ പാലയേ'തി
ഡപാട്ടിക്കരണത പള്ളപാലരെ രക്ഷചെയ്യാൻ
ഒപ്പട്ടന വഹിയെ മുകുട! ഭവാൻ ഭ്രജിച്ചു—
നോട്ടം വിചിത്രമതിലില്ലെ നിന്മവം താൻ. 9

'പീതപമഗിയതില്ലെ നിരത്തിനാലേ
പീതപമിന്തിലഹോ! ക്രിയയാലുമണ്ണായ'
മോദത്താദേവമവരാണ് സ്ഥിതനായ നീയെൻ—
വേദത്തയീശ! മുരിതാദൈജ്ഞാദേഹാഫിക്ക. 10

അൻപദ്ധതശാം ദശകം

രാമനോഡായ ദിവസം നീ
കാമദ! ബാലകരാട്ടം പള്ളക്കണ്ണാട്ടം
കോമളവേഷത്തോടെ
സാമോദം പോയ് വ ഗ്രൂപ്പേരേ നതിൽ. 1

ജ്യേഷ്ഠന മുന്നാവനയച്ച?
കാട്ടിക്കോലേതിയോയ ബാലരാട്ടം
കളിയാടിച്ചുന ഭവാൻ
തല്ലിവാട്ട ഭാണ്യീരകം വടം പുക്കാൻ. 2

നീനെ വധിപ്പതിനപ്പോ—
ചുനിപ്പുള്ളപാലമുത്തി കൈകക്കാണു
നാനുസ്ഥി പ്രലംബണഭദ്രയൻ
വന്നാനവിടെ പ്രലംബള്ജ! ശുശ്രേ! 3

നീംകുറിശ്രദ്ധനാകിപ്പു—
മഹിയാർത്ത വിധം വഹിച്ചു തണ്ടവ്യം
ആരംഭിച്ചിൽ സവികളേ—
കാലാരികിൽ ദ്രവ്യങ്ങൾമുത്തോരം. 4

സവികളേ രണ്ടായ് ഭാഗി—
ചുംഗരുജ്ജനേകിയൊന്നുള്ളതു ഭവാൻ,
നിന്മിൽ ഭയമോന്നുരൻ
നിന്മനമതിയാൻ ചേന്ന നിന്മസംശ്ലേ. 5

വെന്നവനെ വഹിക്കണമെ—
നാനിയ പോരതിൽ വഹിച്ചു തോറു ഭവാൻ
പ്രീയനാം ശ്രീഭാമാവിരാ
വെളിവാക്കിക്കാണ്ടു ഭക്തദാസത്പം. 6

ഇത്തും പലതമെടുക്കി—
രസ്തമെടുത്തും നട ന സമരത്തിൽ
തോറുന്നുരൻ തപഞ്ചൈതന്
ബലനെയെടുത്തീടു കൊണ്ടപോയ് മുരം. 7

രഭത്യസ്ഥ മുരംപോവതു
പാത്രങ്ങളിൻഭാരമധികമാക്കി ബലാൻ;
നിജത്ര പമവൻ പൂജാ;—
നാണ്ഡായിതു ഭീതി സീരപാണിക്കം. 8

അവന്നരുചയുടലിൻപൊക്കം
തവ വദനാശനമുല്ലാം കാണിച്ചു;
ഉടനതിരെയഞ്ചുമൊടിയാൽ
പൊടിയാക്കിയവാൻ നുരാറിതന്നുറയ്ക്കണ്ണ. 9

അസുരവയം ചെങ്കുംതിരേഹ—
രസുസമഗ്രം രാമനൈപ്പുണ്ണന്നംഭവാൻ,
അത്രപൊഴുതമരഹാർ മലർ—
തതി വർഷിച്ചാർ കലന്തനിഞ്ഞളിലായ്. 10

പ്രാലംബവവയം ചെങ്കു—
ച്ചാലംബവനമായ് ജഗത്തിനീവൈശ്വര്യം
ലോലംബപ്രദനം നീ
കാലം ദൈക്കാരത കൂക്കരയൻകൈറം. 11

അന്ധപത്രത്താം പശകം

ബാലങ്ങാരോടു തുടിക്കളിയിൽ നിരതനായ്
നീ സുരാരാതിതനെ—
ക്ഷാലാഗാരം നയിപ്പാനവിഭേദയമെ വിളം—
ബിച്ചുനേരം പശ്ചനാം
ജാലം സേപ്പുനക്കുലം തുണകതുകവശാ—
ദ്രോദം ചരിച്ചി—
ട്ടാലംബിച്ചാരശേഷം മുരഹര! ജവമെ—
ഷീക്കമെന്നാളുരണ്ടാം. 1

ഉണ്ണക്കുരതയാണ്ടിനാരത വിലസും
പൂജാവനംതന്നിൽ നീ—
നംജ്ഞിച്ചുള്ളാക കാടിതിൽ പശ്ചകലം
പാരാതണണ്ണത്തീടവേ
എന്നല്ല നിൻവിരഹാത്തി പാരമുളവാ—
രുണ്ണാ! നിൻവിരഹാത്തി പാരമുളവാ—
ഗീഷ്മച്ചുട്ട സഹിച്ചിനാണ്ണയീകമായ്
ദാഹിച്ച മോഹിച്ചതേ. 2

വോഗം നീ സവിമാതമായവിരെയു—
 നേപഷിച്ചു മുരം ഹരേ!
 പോകാൻ മുർഖടമായി മേവല നീരു—
 ഞങ്ങളേളാരരണ്യാന്തരേ
 വേകം ചിത്തമെഴും പള്ളക്കൈളേ വിഭാവം—
 കണ്ണായു കൊണ്ടനീറാ—
 നാകാംകഷിച്ചു ഗമിച്ചുഭന്നാരളുവിൽ
 തീക്കന്നിശ്ശേല്ലാടവും.

3

ദിരാക്കുല്ലാസ്ത്രം പോലെ വിലസി—
 ബ്‌ഡാകാരമോച്ചുജ്ജപലി—
 ചൂക്കം തീജടൽ പാതിയും ഭുത്തരം
 ഭേദീരിച്ചുന്നുപോൾ
 പോക്കില്ലാഞ്ഞു വലഞ്ഞു സ്വർത്തമഘേ
 പാലിക്ക പാലിക്കൈയെ—
 നൂക്കംപുണ്ണു സമസ്യതാപഹരനാം
 നിന്നോടിരന്നീടിനാർ.

4

‘ക്രണ്ണപ്ലാതമട്ടുവിൻ ഭേമൊഴി—
 ഒച്ചു’നാളു നിന്റെചാല്പിനാൽ
 ക്രണ്ണപ്ലാതമട്ടു വേഗമവിരെ—
 ദ്രോപാലകനാർ, തദാ
 തിക്രണ്ണനാ വനവഹി കാടുമെവിരെ—
 പ്രോഹണരിഞ്ഞില ഞാൻ;
 ഭാണ്യീരത്തിനട്ടക്കലേവത്രമുടൻ
 പ്രാപിച്ചിത്തന്യത്തുതാ!

5

‘എന്നോവം തവ മായക്കീഴു! ജയ നീ’—
 യൈന്നേവതം വാഴ്ത്തേപ
 ചിത്രം പുഞ്ചിരിയാൻ ഹന്തു! വിവിധം
 ലീലാവിലാസത്താടെ
 സപാന്തേ ഹതിരിച്ചവ്യപ്പിപ്പുനികരം
 മാത്രം ഗ്രഹിപ്പിക്കുമെ—
 മുന്താപത്തൊടാഴിന്തെ ഘല്ലമിയലും
 കാട്ടിൽ ചരിച്ചുാൻ ഭവാൻ.

6

നിന്നിൽ ഭക്തിവെടിഞ്ഞവനു സദ്ഗാം
 താപം വഹിക്കുന്നതായ്
 നിന്നോമ്പ് ഭേദം കണക്കുകമതിൽ
 പങ്കം ഹരിക്കുന്നതായ്
 മിന്നും നിന്നിള്ളജമനപോലെയയിക്കം
 തേജഃപ്രവാഹം ധരി—
 മംഗാ ഗീഷ്മമമ്മേ! നയിച്ചു യുള്ളാ—
 തീരങ്ങളിൽ തന്നെ നീ.

7

മിന്നിട്ടുന്നുത മിന്നലായ വികലം
 പീതാംബരം റൂണ്ട് നിന്ന്—
 പൊന്നിൻപുതിയമേനിപോലെ വിലറ്റും
 മേലുങ്ങൾക്കാണേഡവരം
 നന്ദിച്ചീടിന വർഷവേള മുഴവൻ
 ശ്രോവല്ലംനാഹപാനമാം
 കുന്നിൻ നൽകുക്കുരങ്ങളിൽ തന്നെ നീ
 സെസ്പരം വണിച്ചു ഹരേ!

8

അപ്പോള്ളള്ളിലിൽനന്ന് പുജ്യതമന്നാ
 നിന്നെന്നുംരിതേന്ത്രേഷ്യം
 കൈല്ലേറും മയിൽനാദഭേദനിരയാൽ
 എഴുതുന്നശ്ശേച്ചേരുവും
 ഉൽപ്പാദിപ്പമെഴും കടന്പുകടക്ക—
 പ്രാലതത്തുപ്പക്കളാൽ
 നൽപ്പുപ്പാജലി ചെയ്യ പെയ്യ ക്രതക—
 തന്ത്രാടെ ഭജിച്ചീടിനാണ്.

9

തശ്ശേക്കതൻറെ മഹ്ന്യപോൽ വിമലമാ—
 മംഡലു ചേന്നാഗമി—
 ചുഞ്ഞാസിച്ച രഹത്തിനെപ്പുന്നതണൽ
 മാനിച്ചരണ്ടുന്നങ്ങളിൽ
 നൽപ്പുലുള്ളാൽ നിമ്മലാംബുനിക്കടെ
 ഗോരാശരിയെത്തീറിയോ—
 അർപ്പിതിപ്പും! വായുമന്ത്രിപ്പതേ!
 തന്നീടുകൊണ്ട സ്വഭാവം.

10

അൻവത്താൻവതാം ഉശകം

പുതതൻകാധാമലശരാടു സമം കോമളം സർവ്വലോക—
 ക്രത്യാനന്ദപ്രദമധികമാം രാഗമേകന നിന്നെന്നു
 ശാത്രം ഗോപീസത്തുദയമഹോ! സച്ചിഭാനന്ദസാരം
 പ്രീത്യാ കണ്ണിട്ടുവിനമലം നാമ! മോഹം വഹിച്ചു.

1

കാമദ്ധൈശം ദിനമന വള്ളംബുജാക്ഷീജനം നിന്ന്
 പുമെയ് കാണ്മാൻ പുനരപി വള്ളിട്ടുമത്യാശയാലേ
 ശ്രീമാനാം നീ ദിനമുവമതിൽ കാനനേ പോവത്രും നൽ
 പ്രേമത്താലേ ഭരഹര! സഹിച്ചില്ലതാൻ തെട്ടുപോല്ലും. 2

പ്രാതേകാലേ വനതലമതിൽ പോച്ചിട്ടും നിന്മിലേപ്പും—
ചുംക്കയേതാകയി നയനവും തന്പിമാർ നിന്മിൽ മേവും
ചേത്തേസാദേ മുരളിയുടെയാ നിസ്പാം കേട്ടു മുരൈ
സ്വീതാനന്ദം തവ കളികളും രംഗി ഭോരം നയിച്ചു. 3

വനത്തിലെത്തിജതണ്ണലുള്ള പുക്കു—
ചുവട്ടിൽ നിന്മിട്ടു വലത്തു പാദം
ശുട്ടുകാൽഫേലശക്കോട് ചേപ്പത്തു
നിളിച്ചിരോട്ടക്കണ്ണൾ മോഹനം നീ. 4

മധുരിഃ തിരളും നിൻവേണനാദം ശ്രവിച്ചി—
ഉമരികളുല്ലബ്ധാണ്ഡ്രാതമാരായ് ചമഞ്ഞ;
പഞ്ചവഗസമുദ്ദായം ഹന! നിഭേദാശ്ശമായ—
അങ്കുരങ്ങഹര! വിചിത്രം! കല്പമപ്പോളലിഞ്ഞു. 5

നാലുഭിഖലിന വേണാദ്യാരമാദ്ദേ ചരലിക്കം
വിലസിന വിരലോട്ടും താളമാർജ്ജാനക്കുലം
ചരലപദമൊട്ടമപ്രത്യക്ഷമമന്നാലുമനിന്ന്—
നിലയകമതിലോത്തഭ്യോപിമാർ മോഹമാൻ. 6

അവരാദ തവ ഘുശയ് വേണംപോംകണ്ണിട്ടേന്നോ—
രമരികൾ മുഗസംഘം പക്ഷിജ്വാലം പഞ്ചകൾ
തവ കഴലിണ ചേന്നിട്ടേനാരകകാട്ടമേറും
നവസൃതതമിയനേനേത്തിന്തുരക്കണ്ണയോടെ. 7

‘എക്കാരം മുരളിക്ക കിട്ടിയ രസം
ചേന്നാളും ചെന്തുണ്ടിണ—
ഥനാർ കണ്ണമയുവുണ്ടാരിക്കലമരാ—
നൗന്നണ്ണ ഒഹ്യാദജാ?

ഹാ! കഷ്ടം! മമ കീഴുക്കില്ല, പുനരാ—
രൈക്കെന്നതെന്തിനാിതെ?—
നാകാംഷിച്ചു വലഞ്ഞു വീജ്ഞമയിക്കം
മോറവിച്ചു ഹാപിജ്ഞാം.

8

എവം പിന്നെയുമാദ്യജാക്ഷ! ദിവസം
തോറും മഹാനാഗ്രഹം
പുവസ്യൻ വഴിപോലെ റാഡികിയതിനാ—
ലത്തേൻപെറ്റുവാനിംബ
താവുംനല്ലെന്നരാഗസാരമനിംബം
നിന്നകൾ പരം ചേക്കുണ്ട്
ചപ്പിയാനളളതിലെലാങ്കെ മൃദശ്ശത കല—
സേററം വലഞ്ഞതീടിനാർ.

9

| ഓത്താലീയസാരാഗമനാത്രംവാ—
യീട്ടും സ്വപ്നാവത്തിനാൽ;
യതാത്താലിപ്പ മോക്ഷരാഗമളവാ—
മില്ലാതെയായും വരാം;
താതേൻൻ ത്രംമാശിമാക്ക രണ്ടുമുളവാ—
യോനായ് മഹാഭാഗ്യമേ!
പേര്ത്തും ശ്രീമൃതവായുനായക! വണ—
ങ്ങീടുനു പാലിക്കേ നീ.

10

അരവത്താം പശകം

കാമാത്തിപ്പുണ്ടന്നാദിനം കമനീജനം നീ—
സോമൽപദങ്ങളുടെ ഭാസ്യമഹോ! ലഭിപ്പാൻ
പ്രേമം കലാൻ മണാൻ കൊണ്ടുമരൈച്ചുമാച്ച്
ഭാമാപത്രേ! യഴുന്നതൻകരയിൽ ഭജിച്ചു.

1

പ്രസാദസ്തുക്കടകളിൽ കൊതിച്ചുണ്ട് ശ്രാവി—
വും പ്രഭാതമതിലു യൃഗാത്മകതയിൽ
ചെന്നത്വന്നേൻ വിധിപ്രോബല നടത്തിയന്നു
‘നടാത്മജൻ ദയിതനാകണ’മെന്ന നണ്ണി. 2

എവം പ്രത്രത്തെയാൽ മാസമമേയ! നോറ്റാർ
കാർവ്വേണിമാർ; കയണപ്പുണ്ടു കണ്ണ നീയും
ഭാവം തെളിഞ്ഞുടന്നുഗ്രഹമേകവാനായ്
ശ്രാവിനു! ചെന്ന യൃഗാനാദിത്സ്തത്തയിൽ. 3

ഉത്തരഗകം ദ്രുതമാർ നീയമാവസാനേ
വയ്ക്കുന്നു തീരമതിൽ നീജൈയഴിച്ചുവെച്ചു
ചീറ്റു! ജലത്തിലധികം വിളയാടിട്ടുപോ—
ജൈതുന നീനെനയിന്ന കണ്ണതിലജ്ജ എണ്ണാർ. 4

രക്കിച്ച താഴ്ത്തി വദനങ്ങൾ വയുകളെപ്പോൾ;
പങ്കേതുവേക്ഷണി! ഭവാനം ദന്തനയുടുക്കൾ
തങ്കന വസ്ത്രനിരയോക്കുന്നതുകൊണ്ട്
രക്കാവിഹീനമൊരു പുക്കഷമതിൽ കാരേറി. 5

‘ഇന്നോടു വന്നിട്ടു വാണ്ണുക വസ്ത്രമെല്ലാം
മന്ത്രാതെ’യൊരു ചെറുപ്പുഞ്ചിരി എന്നും നീയും
ശ്രൂഗാരമോടതുവേ തത്താജീജനങ്ങൾ
മുന്നോടിനാർ കരകവിശ്രത്താൽ മോഹസിന്ധം. 6

‘ജീവിക്കു നീ വളരെ നാളിന്ന ബാലി! നീനെ—
സ്ന്യോധനമെങ്ങളുവശാഹപ്പുട്ടുകിനു നന്നോ?
ആ വസ്ത്രമിഞ്ഞു തരികെ’നാവാൻ ചൊല്ലി; നീ താ,
നാവിഞ്ചവിച്ച ചെറുപ്പുഞ്ചിരിതന്നെ നശകി. 7

തീരത്തിൽ വന്ന തൊഴതിട്ടിള്ളിതിള്ളിഭുമാരം
നാരീജനത്തിന്പമ താൻ ഗതിക്കേന്ന കണ്ട്
ചാതപ്രമാൻ വസന്നങ്ങളേവയുള്ള
ഗീരാമനഗ്രഹവുംകൈ മുംബ ഭവാനം.

8

‘എന്നിങ്ങറിഞ്ഞു എദി നിങ്ങടെ വാഞ്ഛിത്തങ്ങൾ;
മാനിച്ചവയ്ക്കു യമുഖം നാപുള്ളിനാസ്ഥത്തിൽ;
ആനന്ദരാത്രികൾ നിലാവോടു ചേന്ന ചൊല്ലും
തേനോല്പുത്രരമത്തെ’എ ഭവാൻ പാഞ്ഞു.

9

മധുരസമിയല്ലും നിന്മവാക്യമേഖം ചൊവിക്കോ—
ഒരിരസക്രമോടപ്പേണ്ടകൊടിത്തെയു സ്ഥാപം
മതിക്കും സമമാം നിന്മാനാനും നാക്കിനോക്കീ—
ട്രി നിജദേവനാനേത്യ്ക്കായിമനും നട നാർ.

10

ശ്രമം സരോജമീഴിമാരേഖനഗ്രഹിച്ചി—
ടട്ടും മുംബ വന്നാലങ്ങളും മുൻപിലെപ്പോക്ക്
തന്ത്രം ഭരിക്കുണ്ടാക്കലാനായ ശൈരേ!
തീര്ത്തിട്ടുകൈക്കുന്നരക്കിലാത്തികൾ സത്പരം നീ.

11

അരുവത്തൊന്നാം ഉശകം

ഉള്ളംതന്നിൽ വള്ളൻ ഭക്തിക്കയാട്ട വാ—
ണിട്ടന വിപ്രാന്പയ—

സുഷ്ഠുപ്പേപ്പുമുഗാക്ഷിിംഗാൺ വരമേ—
കീട്ടനതിനാംഗ്രഹാൻ
കളുഗ്രാപകിഡോര! പോകിതു വിജോ!
പുറാവനാൽ ദുരവേ—
ജുഞ്ഞാരാ വന്നത്രമിയിൽ പത്രപണ്ണോ—
പുാദങ്ങളുംനാ നീ.

1

കാട്ടിൽ ചെന്ന വിശ്വസ്യ ഭാഷകിവള—
 ലേററം നിരാലംബരായ്
 വാട്ടം പുണ്ട് വല്ലത്തിട്ടം സവിക്കഴ്ച്ച—
 ക്ഷാത്രണ്യവാഹാം ഭവാൻ
 മോട്ടാ വിത്രാത യാഗച്ചന്മ നികടെ
 ചെയ്യുന്ന ഭൂമീസ്ഥര—
 ശ്രൂഷണാരോട് ഫോറനാട്ടീവതി—
 നാധാട്ടുപീടിനാൻ.

2

ചെന്നിട്ടപ്പുള്ളപാലബാലക്കടകൾ
 നിന്മനാക്കേയും ധാ—
 ഞതനം നൽകണമെന്ന ഭൂമുഖവര—
 ക്കാരോടിരന്നിടിനാർ;
 അന്നോരം ശ്രൂതിനിയേലത്പരിയല്ല—
 നോരെന്നിങ്ങനിടില്ലോ
 നന്നായശ്രൂതി താൻ നടിച്ചുവരഹോ!
 മിണ്ണാത മേവീടിനാർ.

3

ബാലനാക്കമനാദരിച്ചതു നിന—
 ചുഡിത്താരിലെത്തുന വൻ—
 മാലോടിന്മ മടങ്ങി; യുക്തമിലെലം
 യജ്ഞപാക്കളൈൽ ശ്രീപതേ!
 താലോച്ചിയിലഭക്താരായ് ചിന്തരം
 വാഴം ദ്രിജാതിച്ചരം
 ദ്രാലോടെന്നെന്ന നൽകിട്ടുന്നിതു വേ—
 നാഞ്ഞാഞ്ഞ കാജാ? റാഡോ!

4

തീരത്തിൽ വന്ന ഏതുകുട്ടി തിരുമ്പും
നാരീജനത്തിന്മ താൻ ശതിരുക്കന സണ്ടു
പാതപ്രമാൻ വസന്നേജ്ഞമേവമുള്ള
ഗീരാമനഗ്രഹവുമെക്കി മുദാ ദിവാനം.

8

‘ഈനിങ്ങരിഞ്ഞു എദ്ദി നിങ്ങട വാഞ്ഛിത്തങ്ങൾ;
മാനിച്ചുവാങ്ങു യു ഗാപ്പളിനാസ്ഥലത്തിൽ;
ആനന്ദരാത്രികൾ നിലാവൊട്ട ചേൻ ചൊല്ലും
തേനോലുമുത്തരമത്തുനു ഭവാൻ പാണ്ടു.

9

മധുരസമഖിയല്ലും നിൻവാക്കുമേംവാ ചൊവിക്കൊ—
ഒരതിരസക്കാമോടപ്പേണ്ണിക്കാടിത്തയു സ്ഥമാണും
മതിഡിയാട്ട സമമാം നിന്നാനാം മു ഗാക്കിനോക്കീ—
ടു നിജദേവനേത്തുഡ്യായിമനും നടന്നാർ.

10

ശ്രദ്ധാ സരോജമിഴിമാരുചനഗ്രഹിച്ചി—
ടട്ടും മുദാ വന്നാലങ്ങളിൽ മുൻപിലെപ്പോൾ
തന്ത്രന ഭരിക്കുന്നാകലനായ ശൈരേ!
തീര്ത്തിട്ടുക്കർണ്ണരിഘവിലാത്തികൾ സത്പരം നീ.

11

അവധിത്താനാം ഉണക്കം

ഇള്ളംതന്നിൽ വള്ളൻ ഭക്തിഡയാട്ട വാ—
ണീട്ടന വിപ്രാനപയ—
പുഞ്ജിപ്പേട്ടുന്നാക്കിമാൻ വരമേ—
കീട്ടനതിനാറുഗ്രഹാൻ
കൂള ദ്രോപകിഡോ! ദോയിതു വിഡോ!
സുനാവനാൻ ദുരവേ—
സുഭ്രംഭാരാ വന്നത്രമിയിൽ പത്രപഹാ—
സുന്നന്നഞ്ഞാടനാ നീ.

1

രാച്ചിൽ ചെന്ന വിശ്വസ്യ ദാഹമിവക്ഷ—
 അലററം നിരാലംഖരായ്
 വാട്ടം എന്നു വല്ലത്തിട്ടം സവൈക്കളു—
 ക്ഷാത്രണ്യവാനാം ഭവാൻ
 കോട്ടാ വിത്രാത ധാരജ്ഞേ നികട
 ചെയ്യു ഭൂമീസ്വര—
 ശ്രൂഷ്ടനാരാച്ച ഫോറനാട്ടവതി—
 നാധീട്ടയച്ചീടിനാൻ.

2

ചെന്നിടപ്പുത്തപാലബാലക്കണകൾ
 നിന്മനാദയേയം പാ—
 സ്തതനം നൽകണമെന്ന ഭൂമുഖവര—
 കാരോടിരന്നീടിനാർ;
 അന്നേരം ശ്രൂതിനിയേലത്പരമിയജ്ഞ—
 നോരെന്നിങ്ങനീടില്ലോ
 നന്നായശ്രൂതി താൻ നടിച്ചുവരഹോ!
 മിണ്ണാത മേവീടിനാർ.

3

ബാലനാതമനാദരിച്ചുതു നിന—
 ചുർത്താരിലെത്തുന വൻ—
 മാലോടിന്നു മട്ടാി; യുക്തമിലെം
 യജപാക്കളീൽ ശ്രീപതേ!
 നുലോച്ചിയിലഭക്തരായ് ചിന്തരം
 വാഴം ദ്രിജാതില്ലജം
 ഫ്രോലോദണ്ഡന നൽകിട്ടുനിതു ഭവഃ—
 നാരൂപാന്നു ഒരാം? റാഡോ!

4

തീരത്തിൽ വന്ന എന്ന ഏഴതിട്ടിള്ളുമ്പൊരം
നാരീജനത്തിന്മ താൻ ഗതിയെന്ന കണ്ട്
പാതപ്രമാൻ വസന്നങ്ങളേവമുള്ള
ഗീരാമനഗ്രഹവുമെകി മുംബ ഭവാം. 8

‘എന്നിങ്ങറിഞ്ഞു എദ്ദീ നിങ്ങട വാഞ്ചിത്തങ്ങൾ;
മാനിച്ചുവയ്ക്കു യമുനാപ്പള്ളിനാസ്ഥലത്തിൽ;
ആനന്ദരാത്രികൾ നിലാവോടു ചേരൻ ചൊല്ലും
തേനോല്പുത്തരമത്തേ’ എന്ന ഭവാൻ പാശ്രദം. 9

മധുരസമിയല്ലും നിന്മവാക്യമോവാ ചെവരിക്കോ—
ഒരതിരസക്രമോടപ്പോൾക്കാടിഞ്ഞയു സ്ഥാനം
മതിയോടു സമമാം നിന്മാനാനം എന്നാക്കോക്കീ—
ടുമ നിജദേവന്നേത്തുഡായിമന്നം നടന്നാർ. 10

ശ്രദ്ധം സരോജമിഴിമാരെഉനഗ്രഹിച്ചി—
രിത്തം മുംബ വന്നതലാദ്ദീൽ മുൻപിലെപ്പോൾ
തൃത്തന ഭരിക്കുന്നാക്കലനായ ശാരേ!
തീര്ത്തിട്ടൈക്കൻറയവിലാത്തികൾ സത്പരം നീ. 11

അരുവത്തോന്നാം ഭഗകം

ഉള്ളംതന്നിൽ വള്ളൻ ഭഗതിയോടു വാ—
ണിട്ടന വിപ്രാന്പയ—
പുള്ളിപ്പേട്ടമുഗാക്കിമാൻ വരമേ—
കീട്ടനതിനാനുഗ്രഹാർ
കൂളയ്യോപകിഡോര! പോയിതു വിശോ!
പുന്നാവന്നാൽ മുരവേ—
സുഖ്രൂരാ വന്നത്രുമിയിൽ പത്രപഹോ—
പുന്നങ്ങളുംനാ നീ. 1

കാട്ടിൽ ചെന്ന വിശ്വസ്യ ഭാഗമിവക്കു—
 ലേററം നിരാലംബരായ്
 വാട്ടം പൃഥ്വീ വലത്തെടുട്ടം സവിക്കച്ചു—
 ക്കാത്തണ്ണുവാഹാം ഭവാൻ
 കോട്ടം വിരുദ്ധാത യാഗച്ചു നീക്കടെ
 ചെയ്യുന്ന ഭൂമീസുര—
 ശ്രേഷ്ഠനാരോടു ചോറിനൊട്ടുവത്തി—
 നൗയിട്ടുചുട്ടീനൊൻ.

2

ചെന്നിട്ടപ്പുള്ളപാലബാലക്കടകൾ
 നിന്മനാമയേയും പാ—
 ഞതനം നൽകണമെന്ന ഭൂമുരവര—
 ക്കാരോടിരന്നീടിനൊൻ;
 അന്നേരം ശ്രൂതിനിയേലത്പരമിയല്ല—
 നോരെന്നീങ്ങനീടില്ലോ
 നൗയശ്രൂതി താൻ നടിച്ചുവരഹോ!
 മിണ്ണാത മേവീടിനൊൻ.

3

ബാലകാഞ്ചകനാഡരിച്ചത്ര നീന—
 ചൂർത്താരിലെള്ളുന വൻ—
 മാലോടിന്നു മടങ്ങി; യുക്കമിലെലം
 യജ്ഞപാക്കളീൽ ശ്രീപതേ!
 ദ്രാലോച്ചിയലെക്കരായ് ചിറതരം
 വാഴം പ്രിജാതിലുജം
 ദ്രാലോടെന്നേനെ നൽകിട്ടുന്നിതു ഭവഃ—
 നാഞ്ഞാണ്ണു ഒബ്ദാ? റിഡോ!

4

‘ചുല്ലിൻ ബ്രഹ്മണപതിമാരോടിഷാ മേ
നാമത്തെഴുവാലവ—
ക്ഷല്ലാസം വള്ളം തങ്ങം ത്രുപകല—
ന്നന്നത്തെയും നിന്റെയും’
ചുല്ലപ്പുഞ്ചിരി പുണ്ഡ നിന്റുവചന്ദ—
നേവം ശ്രവിച്ചിട്ടു പോ—
യെല്ലാശ്രാലക്കു ഹരേ! ഗ്രഹിണിമാ—
രോദന്മു യാച്ചിച്ചുതേ.

5

നിന്റുപേര് കേട്ടതിസംഗ്രഹത്താടയിക്കം
നാളായി നിന്റുവാൻമെ—
അസ്സപിൽ കാണ്ണതിനാഗ്രഹിച്ച ധരണി—
ദേവാംഗനാസഖ്യയം
കമ്പം വിട്ടു ചതുർവിധം രസമെഴും
ദോജ്യം വഹിച്ചുത്തിനാ—
രസപോ! ദയിതാദ്യരാധവേർ തു—
ദൈനാക്കിലും സത്പരം.

6

പിഞ്ചരം പുണ്യപികരത്തിലെഉട്ടിളക്കിയും
ശ്രോഢിച്ചിട്ടും കണ്ണലും
ചെണ്ണമേ കവിൾത്താനിൽ മിന്നിയുഹലം
കാണ്ണനാവക്കാർപ്പനായ്
അണ്ണവാതേ സവിത്രഗീറ തോളതിലിളും—
കൈചേച്ചത്തു നിന്നിട്ടു—
പ്രഭോജ്യപ്രകാശ നിന്നനയവര്ത്തം
ക്ഷീഡാൽ നകന്നീടിനാർ.

7

അപ്പോള്ളണ്ണാൽ നാരി നിറാരികിൽ വ—
സീടാൻ തുനിഞ്ഞാർ; മവം
കക്കല്ലോട്ടീശ! റാത്തിച്ചേന്നാരവർത്തൻ—
കാന്തൻ പിടിച്ചാൻ കരേ,
നില്ലാഡാവത്താഞ്ഞ നിന്നൊളവള്ളം
ചിതിച്ചു വാച്ചിടിനോ—
തൽപ്പേമത്താടു ചേന്ന് മോക്ഷ,മവൻ താൻ
പുണ്യം തിക്കണ്ണള്ളവൻ.

8

നിന്നംഗരത്താടു ചേതവാൻ കൊതിയാദേ
ഗ്രഹങ്ങൾ വിച്ഛരള്ളാര—
ക്കാനാൻക്കാല്ലുകികൾ താനാരനമതിനൊ—
ക്കൈക്കൈഡാണ്ടു മോദാൻ വരം
നന്നായേകിയയച്ചു ധാഗമതിനായ്,
ആമീസുരക്കള്ളില—
തതനപീമണലിജ്ഞാതത്താടാദരഭരം
തോനാക്കയും ചെയ്യ നീ.

9

തങ്ങൾക്കരള്ളാൽ ദോഷവും തതണിമാ—
ക്കണ്ണായ നൽകെതിയും
മൺടികാതെ നിനച്ചു മാനസമതിൽ
തതപാത്രബോധ്യാദയം
തിന്നും വിപ്രഗണം സൃതിച്ചും ഭവാൻ—
തന്നെപ്പുരം കെതിയോ—
ഒന്നേവം കൂപയാൻ മാത്തപത്രതേ!
ഉംഖങ്ങൾ പോക്കിടണം.

10

അവധിത്തിരണ്ണം ഉശകം

ഒരീക്കൽ ഗ്രാപ്പനാരവിലമൊത്ത യാ—
 ഗതതിനായ് കോപ്പുംജ്ഞിം
 തിരക്കം കണ്ടിട്ടുംപതിമദം
 തീർപ്പുതിനാശയോടെ
 ‘തതരിക്കേണ്ടായിനായിവിരെയും—
 നിത്യരം നിങ്ങളെ? ’ന—
 അനുഭൂ നീ നന്ദാദിക്ക്രഷാടതറി—
 ശ്രദ്ധക്കിലും സാദരംതാൻ.

1•

ഇടൻ നന്ദൻ ചൊന്നാൻ ‘സുത! സുരവം—
 നാബുദ്ധതോറും മവം നാം
 നടത്തേണം; സൗഖ്യം മഹിയിൽ മഴയാ—
 ലായവൻ ചേത്തിട്ടും,
 നരക്കണ്ണജീവിപ്പുനാതകമവിലം
 വസ്ത്രവും വഞ്ചനിശ്ചാ;
 വിശ്രഷ്ടാൽ നയർക്കേണ, തൃണസലിപ്പമ—
 ലൈ പള്ളുകൾക്കു ജീവൻ?’

2

ഇദം കേട്ടതാനോദ്ദീതമെ ഭവാൻ
 ചൊല്ലി രസമോ—
 ‘ടിഡം നിന്ദ്യം, വഞ്ചിച്ചിട്ടുവരുവുംശാ—
 വല്ല നിയതം,
 അദ്ദേഹം ജീവാത്മാക്കളുടെയുള്ളവാ—
 ക്ഷേമ മഴയെ—
 മുംബാ; നൽകന്നണ്ണോ ബലിയെ വിപ്പിണ
 വുക്കുമവനായ്?’

3

ഈ വംശത്തിൻ്റെയും താൻ പത്രനിവഹഃമഹ—
 ററിന സൗഖ്യേന നിയോ—
 ജീവിപ്പാനാളുള്ള വെള്ളും തുണമിത്രകൾ മു—
 ല്ലേക്കവാൻ യാഗകമ്മം—
 അതുംവണ്ണും പല്ലുത്തേരുന്നതെളുക; സുരരൈ—
 കാർ മഹത്തുകൾ ഭൂമി—
 ദേവക്കാർ പാരിലോത്താ;—ലവവരദയമിഹ എ—
 ജീക്കേ'യെനോതി നീയും.

4

നാട്ടാ! നിൻവാക്ക കേട്ടുണ്ടുമതിയോട് എ—
 ജീച്ചു ഗ്രാപാലരത്തും
 ക്രോവന്നാരയേറ്റം വലിയെങ്ക ബലിയ—
 പ്രസ്ത്രത്തിനു നൽകി—
 പ്രാദക്ഷിണ്യം കഴിച്ചാദരമൊട്ടം നമി—
 ചുട്ടിനാർ; പല്ലുതാമു—
 വാദാനം ചെങ്ങു നീയും ബലിയവിലവുമ—
 പ്രോപസംഘാതികൾ കാണിക്കു.

5

*കണ്ണാലും, കള്ളുമായോ മമ വചനമതി—
 പല്ലുത്തേരുണ്ണ സ്വന്തുപം
 കൊണ്ണേവം നമ്മൾ നൽകം ബലിയിതനഭവി—
 ക്രാന്നതില്ലോ?—ഉഡിണ്ണും
 ഏകാണ്ണാടിച്ചുണ്ണി നീ;—‘യസ്യരപതിയിഹ കോ—
 പിക്കിലും രക്ഷ ചെങ്ങു—
 നണ്ണല്ലോ പല്ലുതം താ'നിദമതളിയുടൻ
 ഗ്രാപതം പ്രീതി പുണ്ണാർ.

6

അവധിത്തിരണ്ണം ഉശകം

ഒരീക്കൻ ഗ്രാവനാരവിലരമാത യാ—
 ഗതതിനായ് കോസ്റ്റ്‌ഷ്യൂം
 തിരക്കം കണ്ടിട്ടുംപതിമദം
 തീർപ്പുതിനാശയോടെ
 ‘തതരിക്കേണ്ടിനായിവിടെയുണ്ടു—
 നിത്രരം നിങ്ങളെ?’ന—
 അമരച്ച നീ നന്ദാദിക്കളുടെറി—
 ഞൈക്കിലും സാദരംതാൻ.

1.

ഇടൻ നന്ദൻ ചൊന്നാൻ ‘സുത! സുരവര—
 നാണ്യതോറും മവം നാം
 നടത്തേണാം; സൗഖ്യം മഹിയിൽ മഴയാ—
 ലായവൻ ചേത്തിട്ടുണ്ടു,
 നനക്കജ്ജീവിപ്പാനതകമവിലാം
 വസ്ത്രവും വഞ്ചനിശ്ചാഃ;
 വിശ്രഷ്ടാൽ നയർക്കോ, രൂണസലിലമ—
 ലേപ പഗ്ഗുക്കൾക്കെ ജീവൻ?’

2

ഇടം കേടുതാനോദിതമട ഭവാൻ
 ചൊല്ലി രസമോ—
 ‘ടിഡം നിന്ദ്യം, വഞ്ചിച്ചിട്ടുവരുവുംഷാ—
 വല്ല നിയതം,
 അദ്ദേഹം ജീവാത്മാക്കളുടെയുള്ളവാ—
 ക്ഷേമ മഴയെ—
 മുംബാ; നാംകമ്മണ്ണോ ബലിയെ വിപിണ
 വുക്കുമവനായ്?’

3

ഈ വംശത്തിൻ്റെ താൻ പത്രനിവഹ; കമ്മ—
 ററിന സൗഖ്യത്തോടുകൂടി നിന്തു—
 ജീവിപ്പാനള്ള വെള്ളം തുണമിത്തുകൾ മു—
 ദ്രോക്കവാൻ യാഗക്കും—
 അതംവള്ളും പല്ലുതേരുന്നാൽക്കും; സുരരേ—
 കാർ മഹത്തുകൾ ഭൂമീ—
 ദേവന്മാർ പാരിലോത്താ; —ലവവരയുമിഹ എ—
 ജീക്ക' യെനോതി നീയും.

4

നാമാ! നിൻവാക്ക കേടുൾബഹുമതിയോട് എ—
 ജീച്ചു ഗ്രാപാലരല്ലോ
 ക്രോദവന്നാരെയേറും വലിയൊരു ബലിയ—
 പ്രായത്തെന്നിനു നൽകി
 പ്രാദക്ഷിണ്യം കഴിച്ചാദരമൊടമ നമി—
 ചുടിനാർ; പല്ലുതാമു—
 വാദാനം ചെയ്യ നീയും ബലിയവിലവുമ—
 ഭ്രാവപസംഘണങ്ങൾ കാണിക്കു.

5

'കണ്ണാലും, കള്ളമാഞ്ചോ മമ വചനമതി—
 പല്ലുതേരുൻ സ്വന്തുപം
 കൊണ്ടേവം നമ്മൾ നൽകം ബലിയിതനഭവി—
 ക്രന്നതില്ലോ?'— ഹിവള്ളും
 കൊണ്ണാടിച്ചുബ്ലി നീ; —'അസ്സുരപതിയിഹ കോ—
 പിക്കിലും രക്ഷ ചെയ്യാ—
 നണ്ണല്ലോ പല്ലുതം താ'നിദമതളിയുടൻ
 ഗ്രാവത്തം പ്രീതി പുണ്ണാർ.

6

സന്തോഷിച്ച ഗമിച്ച ഗോകലമതിൽ
ഗോപാലർ നിന്മനാട്ടടൻ
ചീതും കോപയിയാണ് തസ്മവവിരോ—
യത്തെ ശ്രവിച്ചിരുന്നു
സ്വന്നേ നിന്മറിവുണ്ട്, തസ്മഹീമയും
നീ താൻ കൊടുത്തുള്ളതാ,—
ബണ്ണങ്ങന്നാലുമല്ലം രജോഗ്രാവാവശാ—
പ്രതും സഹിച്ചില്ല ഹാ!

7

‘ശ്രീമാൻ മാധവനെക്കിലും മന്ത്രനായ്
യിക്കാരമിദ്ദേവരിൽ
കേമഞ്ഞത്തൊട്ട് ചെങ്കുറിൽ നാശനു മഹ—
തപത്തിനു പോരാ ദുര്യം;
നാമിനിപ്പിത്തപാധ്യമൻറെ വിഭവം
തീർത്തിട്ടു മെന്നിരുന്നു—
ക്രാമാഹംസ്തി ഒപ്പുണ്ട് നിന്മരെ ജുയ—
അതിനായ് പ്രവത്തിച്ചുപോൽ.

8

നിന്മാവാസത്തെയല്ലാട്ടടനടി പൊടിയാ—
ക്രീടവാൻ വേദ്യാമമാറ്റം—
തന്നിൽ കല്ലാം മേഘലഭ്രാഞ്ഞമെല്ലായ്മ വിതറീ—
ക്രിയുനം വജ്രമേഠി
അന്നാൽക്കൊന്നാണ് കഴുത്തിൽ കയറിയിഹ എന്ന—
എപ്പട്ട; ക്രാഡം ഹസിച്ചു—
രഹ്യരം വഹിവായപാദിക; എല്ലവന്നിൽക്ക—
നീലു നിന്മമായയിക്കൽ?

9

‘പ്രസ്തുൽ കോപിച്ചുവെന്നാൽ ഗിരിവരയരണൈ—
ദേവകാതണ്യഭാരാ—
ലെംഗം പററിലു ദോഷം ദ്വാഗം മിതി പത്രപ—
യാക്ക വിഹപാസമേകി
‘എന്നാലെന്നാണ ദേവാധിപനിഹ വത്വാൻ
താമസിക്കന്നതെ?’നോ—
രംഗ്യനാശ്വര്യമാന്തീടിനാ പവനപതേ!
തീക്ക ദ്വാവഞ്ഞലും.

10

അവപത്തിമുന്നാം ഉശകം

അനോറത്തപ്രയപദമതിനേൽ മൃഥാനിത്തശച്ചു—
ഒന്നാങ്ങളുനിതനിരയാൽ ദിക്കെ പാരം കല്യക്കീ
മിന്നം കാഡ്യാ തവ തന്നസമാനതപമാന്തിട്ട് വല്ലി—
ചച്ചാനായ് വന്നീടിന ബഹുപദ്ധാദഞ്ജലുക്കണ്ണ
നീയു.. 1

വദ്മിച്ചീടുന്നാരാലിപ്പുശമൊടു പൊഴിയും
തോയധാരാദരത്താ—
ലത്യച്ചും ദിക്കിലെല്ലും പത്രപസഫദയം
ററന്ത! വേദം കലം
‘ക്രൂഡിച്ചുരാറിന്റുനണ്ണാക്കീയ മഴയിതിൽ നീ—
നാഞ്ഞ രക്ഷിക്ക’യെന്ന—
ഞങ്ഞതിരച്ചാനാർ; ഭവാനം ‘കളിക ഭയമിതെ’—
നോതി വിഹപാധിനാമാ!

2

‘ഈ വംശത്തിനു ശ്രാവല്ലനഗിരി നീയതഃ
ദൈവതം പാത്രകണാൻ,
ദേവാധിശൻ വത്രത്തം വ്യുമയിതു കളയും
സംശയിക്കേണ്ട തെല്ലും’

എവം ചൊല്ലീക്ക് മനസ്സിൽത്തചിരോടിള്ളു—
കൈകുർ കൊണ്ടപ്പറിതനെ—
അതാവും വേഗാൻ പറിച്ചു പറിച്ചിനോടു ജുഹം—
പാല! നീ മുലമോടെ.

3

എവം ഹന്തി! പറിച്ചു പച്ചതമതിൽ—
താഴേതദാ രൂഷ്യിതൻ—
ഓവം ലേശവുമേരീടാത്ത മൃദുവാ—
യീറു മണാൽത്തട്ടിൽ നീ
ഗോപുരം ഗ്രഹസാധ്യനങ്ങളിവ്വയ—
ഗ്രീഡാപാലസംഘങ്ങളോ—
ടാവിയേംബമണംചു താങ്ങി മൃദുവാ—
കൈകൈകാണ്ടു ശ്രദ്ധലം വിഭോ!

4

എറുകൈയാൽഖരിച്ചപ്പുറിയമലയിള്ളു—
കൈകുമാരോടുമന്ത്രപിൽ
ചുറ്റിട്ടു ബാലരോടും പല പല കളിവാ—
കോതിയും, വന്നടക്കൾ
പററും ഫോസണഘയത്തക്കാഞ്ഞാന്തായ കൈ—
കൊണ്ടു മനം ചൊറിത്തും
പോറ്റു! വാണിജവേ നീ പത്രപരവിലക്കു—
ഹന്തി! സന്തുഷ്ടരായി.

5

‘ഇങ്ങനെന്തു വലിപ്പുമുള്ളതിനിനെ—
പ്രക്ഷേതയെപ്പുവു പോ—
ലാക്കുജ്ഞൻ നീജവാമപാണിയിൽ വഹി—
ചുട്ടീനവല്ലു ചീരം;

ചിത്രം ചിത്രമിതപ്രിതൻൻ ബലമായ്
വന്നിട്ടുമോ പാക്കിലെ'—
നംത്താരിൽ ബള്ളമാനമോടു പത്രപാ—
ലന്നാർ പറഞ്ഞീടിനാർ.

6

'ബാലൻതന്നുടെ ധാർശ്യമത്തുതമിഡം
വേദഗൗ താൻ കൈകഴച്—
ഞന്താലസ്യരേതനാടു താഴെയീമലയിവൻ
വെച്ചുപീടു'മെന്നിങ്ങനെ
ചാലേ നീനു ഭോക്കൾവെച്ചുവിരെ വ—
ഷിപ്പിച്ചിത്തയുഗ്രമായ്
മാലെനേന്നുരൈയാതപോലെങ്ങളുംഡിവസം
ദേവേന്നുനാവുന്നപോൽ.

7

ക്രൂംതാനിളകാതെ നീനീയു ഭവാൻ;
തോയണ്ണേള്ളുമാമൊഴി—
ഞന്താട്ടേറീഡിന ഫേലസഞ്ചയമത്രം
വായുകളാൽ മുരഖേ
പെട്ടുനീരു! ഗമിച്ചുകന്നാരളവിൽ
ദേവാധിപൻ നീനീല—
നനാടുള്ളത്തിൽ വിശങ്കപ്പണ്ഡമ മട—
ണിപ്പുയടങ്ങീടിനാൻ.

8

അല്ലാരം വർഷമൊഴിഞ്ഞു ശോകളെള്ളുടനും
ശോപാലസംഘലങ്ങളും
ക്രസ്പരം തന്നെ വെള്ളിക്കിറങ്ങിരൈയാൽ നേ—
രാത്രിക്കൽ നീയും വിഭേഡം

പാരാതുറ്റിയതികലപ്രിവരന
സ്ഥാപിക്കേബേ മോദമോ—
ഡാരാൽ വന്ന എന്നൻ നിരൻ തിരക്കെയ്
ഗോപാലരല്ലൂവതം.

9

‘മുൻപിൽ കമ്പമൊഴിഞ്ഞു നീ ധരണിയെ—
തനാനൻപിനോടെ വഹി—
ചുമ്പോ! പ്രത്യുഖ്യരിപ്പതിൽ നീനു—
ക്കുന്നാണു യതാം ഹരേ!
ഇന്പത്തോള്ളടക്കാനുവരേവമധ്യികം
വാഴ്ക്കിന്തിച്ചുള്ളൂരീ—
മെൻപോറും! പദ്മനാഭ! ദുഃഖമവിലം
തീര്ത്താത്മ കാത്തീംണം.

10

അരവത്തിനാലും ഉൾക്കൊള്ളം

ഒശലം ധരിച്ചതു തുടങ്ങിയ നിസ്തമഹത്യപം
നീലാംബുജാക്ഷ! പഴുപാലജനാദർ കണ്ട
മോദിച്ചു നിന്നെന്നയിലേപ്പേരനേന്നു നല്ലി—
ചുംബിച്ചു നന്നെന്നാടു നിന്നുടെ ജാതകരത്ത.

1

ഗദ്ധ്രാക്തമാം തവ മഹത്പരമത്തു ഗോപ—
വഎംബേഡോടു വഴിപോലെ പാതയു നന്നൻ;
അംകാലമായവർ വഹിച്ചുണ്ടി മുൻപിലേക്കോ—
ഒറ്റക്കാമ്പിൽ നിന്നിലന്നരാഗസമാദരങ്ങൾ.

2

ദേവാധിരാജാംബവമാനവശാൽ മനസ്സി—
ലാവിംഗവിച്ചുറിയു ശരൂമകനു പിന്നെ
ബാവം തെളിഞ്ഞു സുരയേന്നരുമായി വന്ന
പുരോഗത നീൻ കഴലിൽവീണാ പരം നൃത്തിച്ചു.

3

ഒക്കവന്നോരതിയായിട്ടും പ്രീയതമാ—
 ലോല്യവാ പാർക്കാണ്ടികൾ
 ഗ്രാവിറ്റാഹപയനാക്കി നിന്നെന്നാൽ കിശേ—
 കം ചെയ്തിതസപ്രൃവി;
 തുട്ടും മോദമാട്ടുവാരണവരൻ
 കൊണ്ടന സംഗ്രീഡമാ—
 യീട്ടും ഗാംഗജലത്തിന്നാലെയക്കിശേ—
 ടി.ചൂർ സുരാധീശവാം.

4

മുന്നാകന ജഗത്തുകൾക്കായിപ്പനാ—
 യേററം വിള്ളുവെന്നാരീ
 നിന്നെന്നേറാക്കലനാപ്രമാക്കീയഭിശേ—
 കം ചെയ്യേനേരം ഹരേ!
 മീനം സപ്രൃതികളും ദഹിതമാ—
 വൈക്കുലോകത്തിലും
 ചേന്നീടാരെന്നാൽ ലക്ഷ്മീ നിന്മഹിമയാ—
 ഭ്രംബായി ഗ്രാപാലയേ.

5

ങ്ങ ദിവസമുഷ്ടും സുരജാഭക്ഷ്യും ശ്വാസം
 ജനകനെ വരണ്ണാൻതാഴ്ത്തുനേകൻ ഹരിച്ചാൻ
 പരമപൂര്വം! നീയും താതനെനക്കൊണ്ടപോരാൻ
 ത്രായാട്ടു ജലേരാൻതരെ ഗ്രാഹത്തിലെത്താ. 6

ജലപ്പതിജ്ഞനേറം സംഗ്രമം പൂണ്ട നിന്നെ—
 പുലവിധ്യമജ്ജ! പുജ്ജിച്ചീടവേ തുഷ്ടനായു് നീ
 ജനകനൊടു മടങ്ങിപ്പോന്നിതനാത്മഗ്രഹേ;
 ജനകന്തു ടാറഞ്ഞതാനന്ന ഗ്രാപാലരോട്ടം.

7

പാരാത്രയ്ക്കിൽക്കലപ്രിവരക്ക
സ്ഥാപിക്കവേ മോദമോ—
ടാരാൻ വന്ന പുണ്ണൻ നിരക്ക് തിരക്കെയ്
ഗോപാലരജ്യാവത്തം.

9

‘മുൻപിൽ കമ്പമൊഴിഞ്ഞു നീ ധരണിയെ—
തനാനസ്ത്രിനോടെ വഹി—
ചുമ്പോ!, പ്രവർത്തുഖരിപ്പതിൽ നീനു—
ക്കുറ്റാണു യത്തം ഹരേ!
ഇന്പത്രോട്ടടനാനപരേവമധ്യികം
വാഴ്ക്കിന്തീചുരുളാരീ—
മൊന്തപോറ്റീ! പദ്മനാഭ! ദൃബമവിലം
തീരത്തായ്ക്കു കാത്തീടണാം.

10

അരവത്തിനാലും ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നും

ഒശലം ധരിച്ചയുള്ള തുടങ്ങിയ നിസ്തമഹത്യപം
നീലാംബുജാക്ഷ! പഴുപാലജനാദശർ കണ്ട
മോദിച്ചു നിന്നെന്നയിവിലേപ്പരന്നെന്ന നഘ്നി—
ചുംബിച്ചു നന്നെന്നാടു നിന്നുടെ ജാതകരത്ത.

1

ഗദ്ധ്രാക്തമാം തവ മഹത്പരമതങ്ങു ഗോപ—
വദ്ധംബേജാടു വഴിപോലെ പാഞ്ഞു നന്നൻ;
അഞ്ചാലമായവർ വഹിച്ചുണ്ടു മുൻപിലേക്കൊ—
ളുംക്കാമ്പിൽ നിന്നുലന്നരാഗസമാദരങ്ങൾ.

2

ദേവാധിരാജാംവക്കാനവശാൽ മന്ത്രി—
ലാവിംവിച്ചരിവു ഗർമ്മകന്ന പിന്ന
ഭാവം തെളിഞ്ഞു സുരയേന്നവുമായി വന്ന
പുംബാദ്ധ നിൻ കഴലിൽവൈശ പരം സൂര്യതീച്ച. 3

ഒക്കവന്നാരതിയായിട്ടും പ്രിയത്വാ—
 ലോലുന്ന പാൽക്കാണ്ടികൾ
 ഗോവിന്ദാപദയന്നാക്കി നിന്നേൻഡിഷേ—
 കം ചെയ്തിതസ്പർവ്വി;
 തൃട്ടും മോദമാട്ടുവാരണവരൻ
 കൊണ്ടന സംഗ്രഹിച്ചു—
 യീട്ടും ശാംഗജലത്തിന്നാലെയടിഷേ—
 ചിച്ചാൻ സുരാധിശനം.

4

മുന്നാകന ജഗത്തുകൾക്കെല്ലാം പ്രാ—
 യേറം വിള്ളുവന്നാരീ
 നിന്നേന്നോക്കലനാപമനാക്കിയഭിഷേ—
 കം ചെയ്യേന്നോ ഹരേ!
 മീനം സപ്രീതികളും മഹിതമാ—
 വൈക്കണ്ണലോകത്തിലും
 ചേന്നീടാരത്താൽ ലക്ഷ്മി നിന്മഹിമയാ—
 ഭംഗായി ഗോപാലയേ.

5

ങ്ങ ദിവസമഷ്ടിൻ സുരജാംഭസ്ഥിൽ മുന്നും
 ജനകനെ വത്സന്തരംഭത്യുന്നേകൻ ഹരിച്ചാൻ
 പരമപുത്രശ്ശ! നീയും താതനെനക്കാണ്ടപോരാൻ
 തപരയോടൊപ്പം ജലേരാൻതരെ ഗോഹത്തിലെത്തി. 6

ജലപതിജ്ഞനേറം സംഗ്രഹം പുണ്ട് നിന്നേ—
 പുലവിധമജ്ജ! പുജ്ജിച്ചീടവേ തുഷ്ണായു നീ
 ജനകനൊടു മടങ്ങിപ്പോന്നിതന്നാത്മഗ്രഹേ;
 ജനകന്തു ടാറഞ്ഞതാനന്ന ഗോപാലരോട്ടം.

7

ആരാധനയെന്നും നിങ്ങളുടെ
ചീറ്റിച്ചേരാ! നിൻപദ-
ആ കണ്ടീടുവതിനു വലുവകലം
വാഞ്ഛിച്ചേതാൽനാഭരാൽ
ആമത്തായിതരക്കല്ലുതമമാ—
യീടും പരം നിൻപദം
ആനാമാ! മുപയോടവക്സ് സരസം
കാണിച്ചു നീവേണ്ടപോൾ.

8

പ്രകാശിക്കം ആമുഖഹിതപരമാനന്ദലഹരി—
പ്രവാഹത്താലേറ്റും നിറയുള്ളതെക്കവല്യുജലധി
ചീരം നന്നായനാർ മുഴകിയെങ്കിൽ ഗ്രാഹാലരെ വിഭോ!
ഹരേ! നീതാൻ പിന്നെപ്പറിച്ചിനൊടുയത്തിമുരരിപോ! 9

കണ്ടീടാനത്താതെഴും പരപദം
ക്രമക്ക്രമത്തിവ്യക്തമായ്
കണ്ടീടുന്നതിനേതു ജനമതിൽ നീ—
യുണ്ടാക്കിയേവം വീഡി?
രണ്ടില്ലിന്നതുകൊണ്ട് ഗ്രാഹതന്നവാം
നീ താൻ പരബ്രഹ്മമാ
വണ്ടിന്നാളി കലഞ്ഞ മത്രപുരപത്രേ!
സമ്പ്രാമയം തീക്ക് മേ.

10

അരവത്തണ്ണം പശകം

പശ്ചിപവനിതമാരോടായ് പ്രതാന്തേ പരഞ്ഞത്വാ—
രസമശ്രവിനോദം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായ്
ശരീരച്ചി തുളകീടും സൃഷ്ടിപുത്രത്തിൽ
രീശരീരത്തവനേ നീ വേണ്ടനാം മുഴക്കി.

1

സ്വപരതതി വിലസീച്ചം ധൂർമ്മുഹാവെവഭവാ കോ—
ഞ്ഞങ്ങളുദ്ധവിമോഹം സർവ്വലോകക്കമേകം
സ്വത്തചിരതരചാം നിന്റവേണ്ണാനാം ഗ്രൂവിച്ചി—
എടാത നിതപമമോഹംപുണ്ണ ശ്രാവപീജനങ്ങൾ. 2

രീതുഹിതകമയും ചെറും അതുതുമും ഒരു ചെറും
നിജനിജഭവനത്തിൽ കൃത്യമോരോന്നുചെറും
ഒരുവുമബലമാർ നിന്റവേണ്ണനാദത്തിൽ മോഹി—
ചുവിലമുടന്വേക്ഷിച്ചായും വന്നാൽ വന്നതിൽ. 3

നല്ലാരാഭരണങ്ങൾ മെയ്യിലഭാനിയം
നേരങ്ങു വേണ്ണഃസ്പന്നം
മെല്ലു കേട്ടു പാതി ചാത്തിഉനിജാ—
ലക്കാരമോട്ടം ചിലർ
മല്ലാരേ! ചിലർ ഭ്രഷ്ണങ്ങൾക്കുഴുവൻ
ചാത്തിട്ടുമെത്തീടിനാ—
തല്ലാസം പുനരഭ്രഷ്ണിതകളിൽ
പാരം വഹിച്ചും ഭവാൻ.

4

കെട്ടിക്കോമല്ലമായ ദാരമരയിൽ
കണ്ണുത്തിലക്കാഞ്ഞിയും
പെട്ടുന്നപ്പാഴാരോമനത്തയ്ക്കാഞ്ഞിയാൽ
നിന്നന്തികം പ്രാപ്പിയായ
റ്റുജ്ഞം തന്റെലുനത്തിനുള്ളിയിക്കമാം
ഹാരിതപമാകം മുണ്ണം
മട്ടാല്പംമൊഴിയാൻ ഭവാനോട് പറ—
ഞ്ഞതാ എന്ന തോന്നാ വിധം.

5

എവന്നൊന്നുണ്ട് മുലയ്ക്കേതെന്തെ മുലയ്ക്കിൽ
പ്രേക്ഷാത്താരാരോമലാർ,
കാണാത്തുറാറ് വിജയാച്ചടാരമതിനാർ
മരുള്ളു നാരീജിനം
പ്രാണാതിപ്രഥമപ്രകർഷസുമഹാ—
രാജ്യാദിപ്രകാശത്തിനായ്
നുനം രഞ്ജ കടങ്ങൾ പുണ്ടതു വിധം
വന്നാൽ ഭവഞ്ചസന്നിധി.

6

ഗ്രഹേ നീനു തിരിപ്പതിനു കഴിവി—
ല്ലാണ്ടതിട്ട വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടും
മോഹത്താർ ചിലർ നീനു മാനാസമഹിൽ
യ്യാനിച്ചുറപ്പിച്ചുടൻ
ദേഹം വിട്ട ഗമിച്ചു നാമ! പരചിയ—
സൗഖ്യസപ്ത്രപത്രപരു—
ഒള്ളകൾ നീനെന്നയഹോ! നീന്ത്യുലവർഹാസ്
ഭാഗ്യം ഉംഡം ഭാഗ്യമേ.

പരാത്മാവേന്നോക്കാതവരിപര ഭവാൻ
ജാരനെന്നനുന്നതരംഗേ
സൃഷ്ടിച്ചാരനാലും പരമഗതിയെ—
ചേരുന്ന പൈഞ്ഞനു തന്നെ;
പരം ശ്രോഢിച്ചുപീഠിംമഹിതപരമാ—
തമസപത്രപാൻ ഭവാനെ—
പ്രണിശൈല്പ്പം യ്യാനിച്ചുപീഠിംമഹമഹ—
ദോഹ മോക്ഷം ലഭിക്കം.

ചുറും വാഹ നിരന മല്ലമിഴിമാൻ
ഭോക്കെന ഭോരഭു ദേ—
ഞരവിട്ടരാഗ ഒട്ടപിരിപ്പുത്തമങ്ങം
കായണ്യഭോദ്ധിഭളം
പാരിപ്പാതമനാനകാനിനിയിയാകു്
നിന്നോരു നീ ദ്രോവമി—
ഞരവിടാൻ ക്രൂപ ചെയ്യ രാത്രപുത്രേ!
വിശ്രദൈപരാഭ്രാത്രേ!

9

ആരവത്താരാം പശകം

കാമാസ്യമേരാഞ്ഞ വലഞ്ഞ വന
വാമാക്ഷിമാക്കിപ്പിതമേകവാനായ്
സാമോദമോത്തംളവവനൈകില്ലും നീ
വാമതപമാനോന്നമുരച്ചിപ്പിതപ്പോൾ.

1

ആകാശദേശസമുന്നിപ്പുർ കേശപ്പാ—
നായ് നീ കലസ്സീജനയന്മാതി;
ധമ്യം പരം നിക്ഷ്മ നിന്നെന വാക്യം;
കമ്മത്തിൽ വിശ്രാസ്യതയില്ല നുനം.

2

വിരോധവാക്യം തവ കേള്ള നാരിമാർ
പരം വിശാദിച്ച ‘ക്രൂപാനിയേ! ഭവാൻ
പരിത്യജിച്ചിട്ടതിജ്ജനത്ത’യെ—
നാരച്ചുകൊണ്ടിരോ ചിരം കരണ്ണതുനേ.

3

വിലാപവും രോദനവും ‘ആവിച്ചി—
ക്രൂലിശത്തു നീയുദ്ധവരോടു കൂടി
കളിനകന്നുപൂളിനസമലത്തിൽ
കളിപ്പതിനായ് സരസം തുനിശ്ശതു.

4

ചന്ദ്രപ്രഭാചാത്രത്രപ്രഖാഡ
സൗംഖ്യമേരും യദുനാതടത്തിൽ
തന്പാഗിമാർത്തൻമുദ്രലോത്തരീയം
നന്നായ് വിരിച്ചിട്ടിൽ നീങ്ങിത്താം.

5

മാധ്യമേരും കളിവാക്ക ചൊല്ലിയും
കരം ഗ്രഹിച്ചും കനിവോട്ട മുത്തിയും
മോദിച്ച മെയ് ചേത്ത് പുണാന്മേറവും
വരൈകരിച്ചാനവർഷമാനസം ഭവാൻ.

6

വസ്ത്രം ഹരിച്ചുള്ള ദിനേ കനിത്തു
പാഞ്ചത വാനോധരണാത്തയും നീ
ചീഞ്ഞത രസം തിഞ്ഞമവക്ഷവേണ്ടി
മുന്തേതാട താനേ നീറവേററിച്ചല്ലോ.

7

അല്ലും വിയത്ത് ത്രവസിമനി കന്ധപ്പുഷ്പം
കപ്പം കൊട്ടക്കമതിസുദരഹാസമോടെ
മുപ്പാരിനം സുഭന്നനായ് വിലസും ഭവാനൈ—
യോപ്പം പുണാന്മീള്ളുഗാക്കികൾ മോദമാൻ.

8

വേർപാടിലംഗാരമകയൻ; സമാഗ്രേ
കാർവ്വല്ല! ശ്രൂംഗാരമകയൻ ഭവാൻ; വിഭോ!
സമേപ്പശ്ശ! നീയിരാനിധ സംഗമത്തില്ലും
നീതാന്തമംഗാരമയസ്സു വിസ്തുയം.

9

സൗംഖ്യശാലിനികൾമാലിക രാധതൻൻ—
യാന്ത്രമാൻ കള്ളർക്കാക പുണാന്മകാർവാൻ
കനിച്ച വാഞ്ച കലവന ഹരൈ! തൊഴ്വന്നൻ;
തനാല്പര്യിഞ്ചു കലാലം പ്രവന്നാലം ഹരൈ!

10

അവാപനത്തിലോ ഉശകം

നീരതിശയപരാനരൈക്കരുപൻ ഭവാനാ
സുരതമനഭവിപ്പിച്ചോരു നേരത്രു പാരം
പരമസുവമിയന്നപ്പുംകജാകഷിജനങ്ങൾ—
കൊരു നീരപമഗർം മാനസേ സംഭവിച്ചു. 1

‘ലോകെകക്കപ്പുദരൈവൻ യധുവെവരിയെനാ—
ലാകാംകൾ പുണ്ടു തെളിവോടു ലക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്’
ആകെപ്പുമേവുള്ളവാക്കിമാനമപ്പോൾ
നീക്കണ്ണു നീമ്മലു! ദരഖ്തിയിൽ മായയാലേ. 2

അന്നേരം മദഹീനയായ് പ്രിയതയ—
ത്യനം നിന്മരുള്ളാര—
നാനപംഗീമണി രാധതനോടാക്കമി—
ചേരറം വിഴുരസ്യാലേ
ചെന്നിട്ടായവൻഞ്ചന്ത്പുഡിലധികാ—
നന്ദം ഭവിക്ഷാംവിധം
നന്ദിച്ചുൻപിലനേകലിലകൾ ഭവാൻ
ചിത്രപാ! ചെയ്തീടിനാൻ. 3

പെട്ടുന്നുനേനു. നീ മരഞ്ഞ സമയേ
ഞ്ഞട്ടിത്തള്ളൻറുറവും
മട്ടോലുംമൊഴിമൗലിമാർക്കളാതപോ—
പുണ്ണായ ദൃംബത്താടേ
വിട്ടീടാതൊക്കമിച്ചു കാനന്തലം
തോറും ഭവാനെത്തിരു—
ഞ്ഞതാട്ടേന വിഷാദഭാരമത്തുലാ
പ്രാപിച്ചു പത്രാപോ! 4

‘നേരുവേ! ബത! കണ്ണികാരത്തേരു! റഹ ചപുക! ശ്രീനിഡേ!
ചെയ്യേ മാലതി! മല്ലികേ! പറയുവിൻ
തെവള്ളിവുദ്ദൈഞ്ഞേ!
അമ്മാപാപി മനസ്സാമ്മാദാട കവ—
സൗഖ്യാട്ട പോകു്? കണ്ണിവേ? ’
വന്നാലോടിതി ചൊല്ലി നിന്നില്ലരാ—
ഗം പുണ്ടു കേണാരവർ.

5

‘അല്ലെ തോഴി! കുതാ! മുക്കുദാനയേഹാ
കാണാനു മോദിച്ചു എന്ന—
നില്ലാ സംശയ’ മെന്നാൽത്തി വിവശം
ധ്യാനേക്ഷണത്താലുടൻ
മല്ലാരേ! തവ മേനി കണ്ണങ്ങളവേ
മറവുള്ള ഒരുക്കണ്ണിമാ—
ക്കണ്ണാവക്കുദിച്ചു താപമവിടെ—
പ്പുംടനിരട്ടിച്ചതേ.

6.

നിന്നിൽ തനന ലളിച്ച മാനസമിയ—
നീട്ടന ഗോ പീജനം
നന്നായ’ നിന്നാട ചേഷ്ടിത്തന്തൾ യമുനാ—
തീരെ വിശംഖിച്ചു പോൻ;
അരുന്നേപജിച്ചുവർ പിന്നന്തും, മദ്വശാം
നീ താനപേക്ഷിച്ചും തുാര—
തന്നപംഗമീമണിയായ രാധികരയാം
കണ്ണിടിനാർ കാനനേ.

മനിച്ചുകൂടിയവർ കാട്ടിൽ നടന്ന വീണ്ടും
നിന്നെന്നതിരഞ്ഞതു തമയ്ക്ക് പരങ്ങവോളം
പിന്നക്കുളിംസുത്താൻറു കരയ്ക്കിരുന്നി—
ട്രാനാല്ലുരഞ്ഞ ദവ സർഗ്ഗമാക്കേണ്ടതി. 8

എവാ പരം പരവശതപമിഷനാ മേധും
കാർവ്വേണിമാജാട്ടു യുനിലമന്നമോദം
അവിർഭവിച്ചിരു മുന്നുതകാന്തിയോടു
ലാവണ്യസാരനിധിയിയായ ഭവാൻ മുഹാലോ! 9

‘കണ്ടീടാനിനിയുണിതോ ഗതി നമു’—
ക്ഷണാകലപ്പുട്ടുട്ടാര—
കണ്ടിക്കാരണിവേണിമാർ സ്ഥരംസം
പ്രാണോദാം നിന്നെയും
കണ്ടിട്ടേറിയ തോഷഭാരമൊടുമ—
ഒന്നാനെതന്ത്ര ഏച്ചുകൂട്ടു?—രഹ—
നിണാലുംകളേവഴുള്ള പചനാ—
ഗാരേ! തീര്ത്തിടണം. 10

അരകവത്തെട്ടാം ഭഗക്കം

നിന്തുപ്പിൽ വന്ന തവ നന്നുമേന്തി കണ്ടു
സംശ്വാസംകലിത പുണ്ഡ വയുജനങ്ങൾ
പിസ്താരയാരയതിലായു കളിച്ചപോാല്
ക്കായുല്ല തല്ലുമിളകാത്ത നിന്നപോയി 1

അന്നേരമഞ്ഞാതവർ നിസ്കരപ്പള്ളവരത്ത്
നന്നായും ഗ്രഹിച്ചു ജവമോടമു രൈശ്യേന്നേ
മിന്നന തിണ്ടിയ മുലത്തടമോട്ടാണു
നിന്നാൽ വള്ളൻ പൂളക്കരത്താടുമേരെ നോരം.

2

നിന്നോമനക്കരമെടുത്തുടന്നുയാകും
തന്പംഗി കസ്യരയിൽ മോദമിയന്ന ചുററി
ധന്യാ ഗഞ്ഞാൽഗതമതാകീയ ജീവവായു—
തന്നെത്തട്ടുത്തു ബത! നിത്തുകരെന്നവല്ലോ.

3

ശക്തിച്ചിടാത്തുടനാതത്തി വേദ്യവത്തിൽ—
തിങ്ങന പുഗവലചപ്പറ്റിത്തമഞ്ഞുത്തു
മാൻകള്ളി തൻമുഖസരോജമതിൽധരിച്ചു
തൻകാമമൊക്കെ വഴിപോൾ പരിപ്പിറ്റമാക്കി. 4

‘എന്നക്കളെന്തു മുപവിച്ച വനേ ഗമിച്ചു
നിന്നെന്നതൊടുന്നതിനിയാരി’തി കോ പമോടേ
ചൊന്നിട്ടാതത്തി നയനങ്ങളിലഘുഡാര
ചീനിക്കവിഞ്ഞു ക്കണാലയ! നോക്കിനിന്നേ. 5

എവം പ്രമോദവശരായ വയുജന്തേനാ—
ടൊന്നിച്ചു യാമുനതടത്തിലണ്ണെന്തു വീണാജം
ചെങ്ങങ്ങമം വിലാസിട്ടുന മുലപ്പുണ്ണൻ
ചെങ്ങേ വിരിച്ചതിലിത്തു വിലാസിയാം നീ. 6

‘കാതണ്ണമെറു വിധമാണ? ചീലക്ക് ഷാത്താൽ
കാതണ്ണമേവരിലുമ്പണ്ണേ, സമാഗ്രിതങ്ങൾ
ഒഴരേ! ചീലക്ക്; ചീലരാഗ്രിതരോടുമേവം
ക്രൂഡ്യം വഹിം പതിവന്നവർ നിന്നുംടോതി. 7

‘ତନ୍ତ୍ରଶିଖିମଣିମାର୍କଲେ! ଭବତିମାର୍କ-
ତର୍ହେସ୍ଥିତାପରିଶୀଳିତ ନୀ—
ଗାନ୍ଧାରିତିରେଯତ୍ରଗାରଣୀଲଙ୍ଘନଂ
ଶୁରତପମୋତ୍ତିରକାଳ୍ୟ
ଚେତ୍ତିରୁନତିରେନାନିତ ନିଷେଧ ମନ—
ସ୍ନେହଂ ମରଣୀତିରେ—
ଗାନ୍ଧେବଂ କମନ୍ଦିଜୁଗରେତତ୍ତାଟ ଭବାନ୍
ମହ୍ୟାକ୍ଷ! ଚେପାଲ୍ପିତିଗାନ୍.

8

‘ପ୍ରାଣପ୍ରେୟସିମାର୍କଲେ! ଭବତିମାର୍କ
କେତ୍ରାଲ୍ୟମିନୋବନମି—
ପ୍ରାଣପ୍ରେୟମିତିରୀନ ନିଷେଧଜ୍ଞାନିକେ—
ପ୍ରାଣପ୍ରେୟମିତିରୀଲ୍ଲୁଗ୍ରଯଃ
ଗାଣିକାତର କେବଳ୍ପ ନାହ୍ୟାତ ନିଶ୍ଚା—
କାଲନେତ୍ରିତ କାଂକ୍ଷପୋ—
ଲାଗନ୍ତିତ୍ୟ ରମିତ୍ୟକେବିନୋତପୋ’—
ଲେଗାନୀଶ! ଚେପାନାନ୍ ଭବାନ୍.

9

ଏହିବଂ ନିଗନ୍ଧ ବାକରେକ୍ଷ ନିତରା—
ମାନନ୍ଦମାନ୍ତିରୁମ—
ପ୍ରବାନ୍ଧିତିମାରେତାତ୍ତ୍ଵ ସରସଂ
କ୍ରୀଯିତ୍ୟ ମେତ୍ରିତ୍ୟତମ୍
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରାସପିଲାସକ୍ଷତ୍ରକମିଯ—
ନୀର୍ଦ୍ଦ ଭବାନୀନ ମେ
କେବାନୀତିକ ସନ୍ଧାନର ପବନା—
ଶାରେଶ! ତୀର୍ତ୍ତିଶୋ.

10

അരവത്തൊൻപതാം ഉശകം

വാട്ടേക്കേരേ പിഞ്ഞരജാലം തരളതരലസൽ—
 കണ്ണയലം വന്ധമാലാ—
 ദച്ചാരാധലം ചാതഗന്യസ്തചുരിമ തടവീ—
 ചുന നല്ലംഗരാഗം
 ഭാസിക്കം മണ്ണത്വസ്രോപാവി മണിമയകാം
 കാജാഖിയും കാൽച്ചുഡിലന്തും
 രാസങ്കീയജ്ഞാനിഞ്ഞൈടിനാ സൗതച്ചിരമാ—
 യുദ്ധ നിന്മെയു് തൊഴുനേൻ.

I

അപ്പോൾത്താൻ മണ്ണയനം ചേത്തണിമുലയിൽ നിച്ചോ—
 ഇം ധരിച്ചപോലേ
 ശീല്പാന്തൃ പുണ കണ്ണാഭരണമിള്ളകവേ
 ഗ്രാവിമാരം വള്ളം;
 കൈല്ലേറും നീയുമിരണ്ടബലകളുടെ മ—
 ധ്യാനതിലായു് സഞ്ചരിച്ചു—
 ടോപ്പും ശോഭിച്ച രാസകളീ സർസതരം
 ചെയ്യു ചെച്ചതന്മുഖത്തേ!

2

പാരം ശോഭിച്ച രാസകളീരസമതിലു—
 ഒളിാരു മാധ്യമ്പുസാരം
 മുരാൽ ശ്രീനാരദൻ ചൊന്നതികളുകമാടേ
 കേട്ട വൃജാരകമാർ
 രസപരം ഭ്രഷാവിലാസാദികളും വിത്തെഴും
 സപ്രസ്ഥവുന്നമോടോ—
 താമാൽ സപ്രസ്ഥതിൽനിന്നനിന്നംബരമതിലുടനെ
 വന്ന മനം റാഡിനു.

3

ശ്രീവേണാധ്യപാനതാനം മധുരിമകലതം
 ശാന്താഗതതാഭാര്യം
 ശ്രീ വാഴ്മം നൽ പദ്ധതിൻ്റെപതനരചിതമാം
 താളമാൻം മനോജതം
 താരും ശ്രദ്ധിക്കുളരക്കൈവളയിലിളകവേ
 തോളതിൻ്റെക്കൈകൾ വൈച്ചു—
 ദ്വാരാ വസ്ത്രം ചലിച്ചും വിലപിടിച്ചുമാരു രാ—
 സോതാവം സേവചെയ്യിൻ.

4

ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുമുച്ചം മധുരതയോട് പാ—
 ടുന ചാതസപരൗഡ്യം
 സ്വാധമാനാദംഗഹാരാലിളകിന മണിഹ്രാ—
 രാഭിയും ചോന്ത രൂതേ
 പ്രീത്യാ ഷ്ടാഡ്യുങ്കൾ വർഷിച്ചുമഹരധികമു—
 നേഷമോടെ ദിവാൻകൾ
 മലത്യാരേ! ചേന്തവസ്ത്രം നീജരമണികളോ—
 ദേരോ മോഹിച്ചിത്തപ്പോൾ.

5

ക്ഷീണിച്ചുറരും വിയത്സിദ്ധാതവള്ളക്കൈച്ചും
 നിൻ്റെ തോളിൻപാടിച്ചുാൾ
 മാനിച്ചാലസ്യമുലം പരിപുകളിതമാ—
 യുള്ള കണ്ണുംക്രമപ്പോൾ;
 ചേണേറും തൃത്തലൊട്ടാട്ടിളകിശ്യാരവൻ നൽ—
 ചുനന്താൽ മണക്കം
 പാണ്ടം ചുംബിച്ചു പാരം പുളകിത്തനവായ്
 വ്യാജമോടംബുജാക്കി!

6

ഗണ്യത്തിൽ തവൻറെ ഗണ്യം സരസമിളക്കിട്ടും
 കണ്യലത്തോടു ചേത്തി—
 ഒപ്പുവിള്ളിട്ടാത്ത പുണ്യം പെട്ടെന്നുവെലയു—
 ഒള്ളേറു വീടിരസം തേ;
 അശ്വേന്ദ്രജയഹൃസ്കളിക്കാസ്യുദമവിലജഗഞ്ച്
 സൃഷ്ടി നിബന്ധന—
 തതനപീപ്പുന്നം ലഭിച്ചുവരുവശ്രയേ—
 എന്തെന്നാത്തിലെ? ശോരേ!

7

ചെഫേഡ പാട്ടും കുമത്തിൽ സരസത കലക്കും
 വാദ്യമേളിപ്പുമാറി
 പ്രധാനന്നാത്തിൽ മുങ്ങിത്തക്കണികൾമണിക്കാർ
 നത്തനം മാറ്റുമാൻ
 അമൃഥാട്ടും കൊക്കവസ്തും തലമുടിയുമഴി—
 ദണ്ടനാത്തും ത്രിടയോത്തി—
 ലഹോ! നക്ഷത്രജാലങ്ങളുമിഹ ഗഹനേ
 നിന്നു; പിന്നാളുള്ള ചൊൽവു?

8

അത്യാനന്ദ ലയിപ്പിച്ചവിലജനഫടൻ
 നീ വിഹാരം നിറുത്തി—
 ക്രത്യാന്തം നത്തനാത്താലമലതനഗളണ്ണ്—
 സേപദസ്തനങ്ങളുമോടെ
 ചെപാൽത്താർഖാണാത്തമാരാമവക്കുട സുകൂര—
 പ്രേരണാത്താലനേകം
 ശാരും കൈകൈഖാണ്ട മാരോത്തവമമിതരസം
 ചെയ്യു ചിന്മാറ്റുതേതി!

9

ഓരോരോ കേളിപ്പേഡാലധികതരമീള
 കീഴു ലാളിച്ച നാരീ
 വാരത്തോടങ്ങ കാളിസിയിലമ വിഹരി—
 ച്ചിച്ചുപോലീശ! നീയും
 പാരം രജത്യം കലന്ന് ചുറുപവനനൗളം
 ചാരവാം സൃഷ്ടപാളി—
 സംഗ്രഹ്യം ചേൻ കാട്ടികല്ലുമാവര രമി—
 പ്പിച്ചു മോഹം വള്ളത്തി.

10

എവം പുവേണിമാക്കനിശകളിലമീതം
 സമ്മദം ഫ്രോഗിലഭ്യം
 താരും മോദന നൽകിപ്പുവിവിധിമുഖരാ—
 യോക്കമഗ്രോച്ചിമാരിൽ
 ഹേ വിഭേദാ! പാരമുള്ളിൽ ബഹുമതിയുള്ളവാ—
 കീച്ചു സ്ഥനഞ്ചുരാഡേ!
 സേവിക്കനോരണ്ണന്തീടിന തനവിയലും
 നാമ! പാലിക്ക നിത്യം.

11

എഴുപതാം ഉൾക്കം

എവം നീ പരമപാലയഞ്ചരതഹരിതം
 സാധിച്ചതിൽ പിന്നെയ—
 ദ്രോപാലപ്രജമംബികാവനമതിൽ
 രജവാലയേ നിന്നൊട്ടം
 പ്രാപിച്ചിരുതാത നാളില്ലശവരസം
 സേവിച്ചുറന്നീടിവേ
 രാവിൽത്താതരനയങ്ങണ്ണന്താത മഹാ—
 സർപ്പം ഗ്രസിച്ചിടിനാൻ.

1

വേഗം തീരക്കാള്ളി എക്കെക്കാണ്ടതിനൊയ്ക്കിഹനി—
 ചുളിലും വിട്ടിടാണ്ടി—
 ക്രാക്ക് ദുഃഖിച്ചു ‘പാലിക്കണ’മിതി പത്രപ്പ—
 ശ്രേണി നിസ്കാല്ലുൽ വീണാ
 കാൽക്കാണ്ടൻപോഴു തൊഴു ജവമാടതിനെ നീ,—
 യപ്പാഴ്ലുർപ്പേദഹം
 ലോകേശാ! ഏകവൈടിഞ്ഞിടവനവിടെ വിരാ—
 ജിച്ചു പിദ്ധ്യരാമാ. 2

‘നാമാ! കേൾക്ക സൗഖ്യനാഹപയനമാം
 പണ്ഡകദാ മാതൃനി—
 മ്രാതത്തെഫുമദം ഹസിച്ചിഹ പെരം
 പാന്വായ് ചമത്തീടിനേൻ;
 ശ്രീ തങ്ങം തവ പാദസംഗമവരോൽ
 തോനിന്നേം! ക്രൂദ്ധ’നാ—
 നോതിപ്പൂയിതവൻ മും നിജപദ്ധേ,
 ശോഹാലർ ശേഹത്തില്ലം. 3

രാമൻതനോടൊതനാൾ യുവതിജനനമാട്ടം
 നീ കളീകന നേരം
 രാമാപുനം ഹരിച്ചാനു ധനപതിതൻ—
 കികരൻ ശംഖചുഡൻ;
 ശ്രീമൻ! നീഹാടി പിൻപേരുടനവരെ വെടി
 ഞേതാരവൻതനെ ഹിംസി—
 ചുമോദത്തോടവൻതനുടെ തലയിലെഴും
 രത്നമജ്ജ്യപ്പനേകി. 4

ഗോപ്യനാരാച്ചൂട്ടിയപ്പുകൾ മുറാ
 കാളിൽ കളിച്ചും വിഭോ!
 പുശാഖാപമനാശ് സൃജാമല്ലാമാം
 വേണസ്പനം ത്രകിയും
 ദേവസ്തീജനദൗഖ്യിയികലമുതം
 പെരുന്ന പുമെരുപ്പാടം
 മേരുപ്പനിനെ നിന്നും കേണ വിതഹം
 പുണ്ടിള്ള ഗോപീജനം.

5

കാസരൻറ ത്രയനതിലോരാറിഷ്ടവർദ്ധന
 ഹിംസാരതൻ പ്രശ്നങ്ങമായ് പുനരനനാതനാൾ
 ഹിംസാഭിവന്ദ്യപദ! വന്നിൽ കണ്ണരണ്യം
 ധനംസിച്ചിട്ടം ധനറി കലാൻ ഭവാൻസ് മുൻപിൽ. 6

പിന്നെന്നും കപരമായലം സ്വഹതിയാ—
 ഈം മുത്തിയാന്നാരിവൻ
 നനായിജ്ജഗതികൈഴും യുതി ഹരി—
 ഒച്ചന്നല്ലപ്പോ! ഗോക്കര
 ചരിന്നം പദ്മക്തിയിളക്കിയേറിമവിട
 ഷ്ട്രേഞ്ഞണണ്ണതീടിനാൾ
 മഹാനോവുമതിന്റു നാമ! നിധിയാ—
 അഞ്ചുന നിന്നാതികേ.

7

അത്യന്തം വലുതായ കൊന്പുക്കല്ലാടൾ—
 അന്പം വെട്ടിഞ്ഞുകൊട—
 ഞങ്ങളും ഭദ്രാരീരനക്കിലുമ്മേ—
 ഭാത്മാവു രെഡത്തേപ്പുറുന

മെത്തും വേഗമൊടെ പിടിച്ചുമ ഭവാൻ
 കുദിച്ച മദ്ദിച്ചുടൻ
 ചിരിത്തതികലതീവ മോദമര—
 താക്കംകൈ നൽകിടിനാൻ.

8

‘പുഷ്പവധിതിനാലേ ദേവ! നീ ഭവിലേറും
 പുഷ്പമതിനെയുറപ്പിച്ചതുയല്ലിന ചിത്രം
 പുഷ്പമനസ്സി വള്ളത്തി മോദ’മെന്നിപ്പുകാരം
 വിഷയരജ്ഞി! ദേവകാർ ഭവാനെ സൃതിച്ച.

9

‘ഹടിക്കൊള്ളവിനാഗ്ര ദുശ്രവ പുഷ—
 ശ്രീടണ്ണങ്ങേ! നിഞ്ഞൾ, വൻ—
 പോടെ കാളയെ നിറുഹിക്കമിപനി—
 സ്വരണ്ണനേതാത്തിട്ടവിൻ’
 ഇണ്ടേറും ഹസിതത്താടേവമത്തും
 ശ്രാവാലരോച്ചം മുടാ
 വീടിന്പോടു ശമിച്ച വാതനിലയാ—
 ധീരാ! കടാക്ഷിക മാം.

10

എഴുവത്തിനെയാനാം ഉശകം

സഹലനിവിലയനാൻ കേശിയാം ഭോജരാജ—
 പ്രിയനസ്യരവരൻ നിഃസ്വിസ്യുജാവാപ്യഭാവം
 നിജമനസ്സി നിനച്ചിട്ടേന്നപോൻ സിസ്യുജാശപാ—
 കുതിനെയാടു കൗതുകം പുരണ്ണത്തിനാൻ ശ്രാക്കലത്തിൽ.

സന്ധ്യവ്യത്പമിയനബൈക്കിലുമിവൻ
 അക്ഷദാർ ശബ്ദംഡാർ കോ—
 നാഭൻഡിതിയശ്രേഷ്ഠലോകമതിനാം
 ചേത്തിട്ട നിന്നെ പ്രദോ!

കാണോളം പള്ളപാലയ്ക്കും ഡിക്കാ
മദ്ദിച്ച പുമ്പകയാർ
പുണ്ണാറീലെ! കൊതിച്ച വിഗ്രഹമും
നിന്നന്തികം പുക്കതേ.

2

അജ! പദ്മതു താർക്കഷ്യ വെച്ചു നിന്മാറിൽ മുഖൻ
നാിപ്പുപദമു ചേത്താൻ താർക്കഷ്യനാഞ്ഞാരിവൻ താൻ
ഭൂപദഹതിരുത്തം കേൾക്കായാലേ തനാക്കം
പുംബമൊടത്തുമുന്ന മോഹിച്ചവള്ളും.

3

അനേരത്തിലിവരെ പാദമതു നിന്റ്—
മെയ്തിൽ എതാടാതാളു നീ
നന്നായ് മാറിയുടൻ പിടിച്ച ബള്ളം—
രത്നമുഖ്യരിഞ്ഞുകൊടെ,
ചെന്നിട്ടുചിയിൽ വീണ മുർക്കുതിനവൻ
വാളുന കോപത്തിനാൽ
നിരൂപിന്നയഹോ! കടിപ്പതിരാ—
ചൂണ്ടഞ്ഞു പാഞ്ഞീടിനാൽ.

4

അപ്പോൾ മാധവ! വാഹദാശമതിന—
സാഹമിച്ച നീ മോഹനം
വാഹാദാശമമേയ വാജിവദനം—
തനിൽ കടത്തി ദ്രവ്യം;
അല്ലാപ്പും കരവും തടിച്ച, പവനൻ
മുട്ടിട്ടപോയ് ജിവനം
സ്വപ്നീഭവമിയനാഭവജില്ലമവൻ
പ്രാപിച്ചിരതെക്കും വിഭോ!

5

പത്രവയമതു മാത്രം കൊണ്ടു ദേവാളി മോദി—
പ്ലാത പുതുമ കലാന്നാരഗ്രാമേയരത്ത നാനീയം
മുരഹര! നിറവേറും നേരമിന്റുഡ്യർ നാനെന്ന—
സ്വരസമഖി എക്കഴ്ചാർ കേരവാടിവ്യനാക്കി. 6

നീ താൻ ശ്രദ്ധിതനുജനനന്തളിയി—
ട്രക്കംസന്നോട്ടായവൻ
നാമാ! ശ്രദ്ധിവയത്തിനാഞ്ഞതാരളവിൽ
ചൊല്ലിത്തുട്ടതിട്ടുണ്ടൻ
മോദാൻ കേരൈവയം കഴിഞ്ഞ സമാഹ
നിന്നന്തികേ വന്ന നിർ—
ബാധം നാരദമാമൃന്മൈന്റുനയിക്കം
വാഴ്തിപ്പിച്ചിനാൻ. 7

സാമോദമസ്സവികളോടൊരുതനാൾ വജ്രത്തിൽ
അമേരു! നീ പുനരാളിച്ചു കളിച്ചിട്ടുണ്ടാൾ
കേമൻ മയൻറ തനയൻ ബഹുമാധ്യനാക്കം
വേദാമാവ്യനാമസ്തരന്ത്രിഭവത്സമീപേ. 8

ചോരനാർ ചീലൻ, രക്ഷചെങ്ങു ചീലൻ—
വല്ലും വിഭോ! വല്ലുവ—
നാരൻപോടു കളിക്കവേ, പത്രഗണ—
തേതാടായർപ്പെത്തണ്ണങ്ങളെ
ചോരത്പരത്താടിവൻ ഹരിച്ചു മുഹയിൽ
കല്പിട്ടച്ചുണ്ട് മുഹ—
ദ്രാരം; നീയതരിഞ്ഞു ചന്നവന്നായും
മർദ്ദിച്ചു മായാപ്പനേ! 9

ഇത്തും വിസ്മയനീയമേളിനിരക്കാ—
 ലാനന്ദഭാരോദ്ധരം
 ഒദ്ദേഹം—യത്രലം പ്രജ്ഞതിനാ ദി നം—
 തോറും കണക്കെന്നീയേ
 പുത്രൻപുത്രനടതാക്കിട്ടു ഭഗവൻ!
 രക്ഷിക്കി സമ്പ്രതു നീ
ക്രൂഷ്ണാമഹൻ! പരഹാത്മഗ്രഹ! പവനാ—
 ശാരോ! ഹേ കേശവ!

10

എഴുപത്തിരഞ്ഞാം ഉശകം

ഭോജേശൻ നാരദോക്ത്യാ പ്രജപദമതിൽ വാ—
 ഫുന്ന നീയെന്നറിഞ്ഞ—
 വ്യാജം പാരം തള്ളന്നീടിന എദ്ദേഹമാട—
 ക്രൂരനെത്തൻസമീപേ
ശ്രീജാനേ!യാനയിച്ചിട്ടിവിരെയൊങ്ക യന—
 ത്രംഗമുണ്ടെന്ന കളിളം
 യോജിപ്പിച്ചിട്ടു നിന്നെന്നുവിധമതിൽ നയി—
 ച്ചീട്ടവാനായയച്ചു.

1

നിൻ്റുക്കാലാത്രയിച്ചിട്ടില്ലിവൊടയിക്കനാ—
 ത്രായഹോ! കംസൻതീത്യാ
 സന്താഹാലിം ഭവദ്രംനമതിനിടക്കി—
 ടാണ്ണത്താരക്കുതനപ്പോൾ
 ചന്തനേതാടേയവൻതാനജിത! പാകയാൽ
 നിന്നെന്നയൻപോളും കാണും
 സപാനേയസാഹമാന്നിട്ടിയിക്കമയിക്കമാ—
 നന്ദഭാരം വഹിച്ചു.

2

തോറിശ്രക്കേറിബു് ദവാക്കം നിലയന്മതിലേ—
 ഷ്ടാഫ്റ്റും ധന്യനാമ—
 ലൈറ്റ് നിന്തിൽ ധരിച്ചിടിന പല പല ചീ—
 തനാഭിലാഷങ്ങളും
 നേരാദ്ദേശസ്ഥിച്ചും ധൂനരവ വെറുതേ—
 യാക്കമോ എന്ന ഭീത്യാ
 പാരം ദൈവത്തേയാത്തും ബത! വഴിയിലറി—
 ഞതില്ല മററുള്ളതൊന്നം.

3

‘കാണാമോ വേദവാക്യപ്രകരകലിത്സം—
 വാഴ്ന്നാനുംപുമാനോ—
 ഒപ്പണാന്നീളന ധൂമെയു് സപദി തൊട്ടവനോ
 ധൂശണനോ ചുണ്ണമായു് താൻ?
 കാണാനോവരുന്നൊടക്കിലുമതളിട്ടുമോ?
 കാണുത്തനേംതു ദേഹേ—
 താണെന്തും? നാിത്യാദിയോത്താ വഴിയവന ഭവ—
 ഓപമായു് തനനെന തീന്.

4

പിന്നപ്പുത്താക്കി! നിൻചേവടിയുടെ പെതമാ—
 രാത്തിനാൽ ശ്രദ്ധമായു് ശ്രീ
 മിന്നം ധൂനാവനാനും ഹരവിധിമുഖരാൽ
 വന്ധുമാനോരു നേരം
 പിന്നം സന്നാഹമാക്കാ കടലിൽ മൃഗകിയോ
 മോഹഭാരം കലന്നാ
 ഏനോക്കംവണ്ണമെന്നാമു ദശയെയണ—
 ഞാലില്ലിവൻ? കല്യമുന്നേത!

5

ആണരാ നിന്തവിഹാരനുംലഭിവെ പലത്രം
 കണ്ണ രക്ഷക്കുപ്പിനാന്—
 ഒപ്പാനിന്തുക്കാൻ പതിഞ്ഞുള്ളാൽ ഹഡകിക്കുന്നിൽ വീ—
 സിസമോടേയുങ്കണ്ണാൻ;
 ചൊന്നീടുന്നന്തിനേവം? ബൃജനമതകാ—
 ലത്തിലുണ്ണായിതന്നാ—
 എന്നാലിലുന്നനോളം പരഹൃതശ്ശ! ദവം—
 ഭക്തരോ മുർദ്ദുഭക്താർ.

6

ചൊണ്ണക്കാള്ളുന്ന മനോഖനമാം തവ കട്ടാ—
 ഗൈതാമുത്തന്താരി മുദാ
 ചെക്കംക്ക്ലീരസാധനം അലങ്കര—
 ദ്രോപാലഗ്രഹിന്നുണ്ട്
 അക്കുറൻ ബത! കണ്ണ മോദനബി താൻ
 കൊണ്ണണ്ണപോകംവിധം
 ചിക്കെന്നീര! ചരിച്ച സസ്യഫതിൽ നിന്ന്—
 ഗ്രഹാനികേ വന്നതേ.

7

മാഞ്ഞുല്യംകല്ലീമാരപ്പോഴു പള്ള കര—
 ക്കന്നരീക്കിപ്പുതിനായ്
 റാഞ്ഞിച്ചബ് ഭക്തവന്ത്രംവരവിരുന്നവിം
 ക്കാള്ളനിൽക്കണാപോലെ
 ചെണ്ണപ്പേണ ബ്രഹ്മസുവ്യാനദേവരസദരം
 എന്ത! ക്കാനവും
 ചാഞ്ചാടി ജേപ്പുജന്നുടം വിലാസിന തവ മെയ്
 കണ്ണിതല്ലുന്നുലി.

8

അംഗത്വിപ്പുാം നിമിജ്ഞം വിമലത മഹത
 ദേഹമോട്ടം നിതാനം
 സവേശാശ്വർ മഞ്ഞനീലത്തുകീരുക്കുമണി—
 തനുറ സൗന്ദര്യമോട്ടം
 സസ്യിച്ചിട്ടല്ലെങ്ങാനിര സുതചരിരവേ—
 പ്രാഭയോട്ടം മനോജത്വം
 ചിന്തം മരസ്സിത്തതിന്തുതിരൈാട്ടമമഞ്ഞം
 നിങ്ങളേക്കാട്ട ഭക്തൻ.

9

കുരങ്ഗതരീനിരിഞ്ഞിപ്പുവിനയുടുണ്ടോ
 കുവിട്ടം ഭക്തപാളീ—
 ധരീരജാതചുന നീ താൻസരഭസമക്ഷേന—
 ലിഘ്ന സോദംഞ്ഞോട്ടം
 പാരം മോദാൽ പുണന്തിട്ടലിവോട്ട കശേ—
 പ്രക്രൈവും സപ്ലയാക്കം
 ശീരാൻ ചെറുപ്പായ്ക്കു കൈകയിൽ പ്രണയമോട്ട പിടി—
 ചൂലയേ കൊണ്ടുവോയി.

10

നന്ദിന്തനോട്ട ചേന്തീയദ്വവരഗൗഢികൾ
 സാദരം സല്ലക്കരിച്ചി—
 കുന്ദനാനന്ദമോടെ പുനരവന്തരളി—
 ചെഫു പുത്രം ശ്രൂവിച്ച
 മനൻ കംസന്റെയാജത്വാവചനമതു ഭവാൻ
 ഗോപന്ത്രവാന്താടല്ലാം
 ചൊന്താനിട്ടാ രാത്രി നാനാവിധകമകളും
 തനനാടോതിക്കഴിച്ചിച്ചിച്ചു.

11

‘ചന്ദ്രാഗ്രഹമതിക്കലോ? നലമെഴും
രാധാഗ്രഹത്തിക്കലോ?
മിന്നം ചന്ദ്രഭാലയത്തിലാണവാ
കിം മിത്രവിന്റുഗ്രഹേ?
ഇന്നന്തിന്തു വരാഞ്ഞു യുത്താവവനാ—
നാ രാത്രിയിൽ ശ്രാവിമാർ-
സദ്ഗഹിച്ച വിഭോ! മത്സ്യപുരപതേ!
പാലിക്കണ്ണ സ്വർജ്ജം.

12

എഴുവത്തിമുന്നാം പഠകം

ശ്രാവപീജനങ്ങൾ താവ യാത്രുഹരിഞ്ഞു ചീതേ
താപം വളർന്നുകയായുടെനാളുക്കുടി
‘ഹാ കഷ്ടമഹതിവിശയിഞ്ഞെന വന്നിടാനു്—
നാകുപുറിഞ്ഞതാം കാർണ്ണതു നിരഞ്ജനാത്മൻ! 1

‘കാരണ്യമേരുമൊരു കൂളിനന്നുനാമ—
മാരായ നമ്മുടുക്കാഞ്ഞെന സന്ത്യുജിഖം?
നേരിട്ട ദൈവവിഡിയിൽിഞ്ഞെനെയോ നമുക്കേ?’—
നോരോന്ന ചൊന്നാവാൾ ഭവാനെ നിന്നു മാറ്റി. 2

അച്ചുപ്പിത്തനോട്ടിവിശ്വരോധമൊരുമീ—
ചുനാന്ത്യശാമാന്തരേ
സപ്തച്ചനം മധുരാപുരിഖത്തെ പൂര—
പ്രപട്ടിചുമീഡാൾ ഭവാൻ
കച്ചുല്ലാജുലമാരംഭും കംനിനമാം
താപം നാഡിപ്പുകാവാൻ
മെച്ചപ്പത്തിൽ സവിയാമൊത്തതനുടുക്കൻ
ചൊന്നാന്ത്യശാമാന്തരിന്നാൻ.

3

‘എരെത്താക്കാസിയാതെ നീങ്ങുടെ സമീ—
 പത്തിക്കലേത്തീച്ചുവോൾ,
 ഒസപറം മാക്കസംഗമാമിതസുവാ
 നിങ്ങൾക്ക് ഏകവനിച്ചം,
 തുരോട്ടേയുള്ളതാംബുരാശിയിലഹം
 മുങ്ങിക്കരുവൻ നീങ്ങരെളു—
 പ്രാരാതേ’നവചപ്പുറിനാലവരിലു—
 പ്രൊസം വള്ളത്തീ ഭോൾ.

പ്രാത്മിച്ചും പരിതാപമാംഗധയികം
 മുരത്തിൽ നിബന്ധനയും
 താതേത്തംവാൺകൾ ലോകസുദരി ഭവാ—
 നെത്തെന്ന നോക്കാിടവേ
 പീത്തിച്ചം മുദ്രവാം കടാക്ഷനിരയു—
 ദിക്കിൽ പതിപ്പുച്ചുവൻ
 തേത്തുടിൽ കരയേറി നാലു! ദലിഡയു—
 ടൊനിച്ചു നീ യാത്രയായു.

5

ഗ്രാവനാൽക്കെയേറുമുള്ള ശകട—
 ശ്രീചന്ദ്രലോച്ചേരുമ—
 ഭ്രാപസ്ത്രീകട മാനസങ്ഗളുടുടർ
 പിന്നാലെ വന്നാിടവേ
 താപംചൃം മുഗ്രഞ്ജൾ വ്യക്ഷമിവ ചേ—
 നീച്ചം വന്നതെക്കട—
 നാവിമേംബമണംതു നീ യമുനതം—
 തീരത്തിൽ വേഗവിന്താടേ.

6

അക്കുറൻ നീയമത്തിന്റെ സലിലേ
മുദ്രിച്ചേവേ കണ്ണഹോ!
ചീപ്പക്കാനബാകീയ നീറന വാരിച്ചി, ലൂടൻ
തേരികല്ലും കാണ്ണകയാൽ
ചീക്കനാകലനായ് ഭവിച്ചു; സകല—
വ്യാഴൻ ഭവാനന് പ്രജ്ഞാ!
ദിക്കല്ലോത്തിലുമൊരു കാണ്ണകിലതില്ലും
ചീത്രത്രമില്ലേതുമേ.

7

യന്മൻ പിന്നെയുമ്പെ മുദ്രമളവിൽ
ശ്രേഷ്ഠാഹിമേർ ശംഖവും
മീനം ചക്രവുമാഖുജം ഗദയത്തും
കൈകൈകാണ്ടു തേജസ്സും
ഇന്ത്രാദ്യാമരസില്ലസംഘമയിക്കം
ഭക്തയുവ ചുഴം നിര—
നോനായി സ്ത്രീചെയ്യുന്നതമുച്ചു—
നാം നീനെയീക്ഷിച്ചുന്തെ.

8

അപ്പോഴപ്പോരമാതമസ഻വ്യകയമാം
വാരാനിയു മുദ്രിയി—
ക്രിപ്പുമത്തൊടവൻ വിഭോ! പലവിയം
സ്നേഹത്തേജാളുച്ചുള്ളടൻ
ചീപ്പപ്പണ്ണം തവ മേനി പിന്നെയവിട—
കാണാതെ വർദ്ദിച്ചിട്ടിട്ടം
സാപ്രീത്യാ ഘൃഷകാണ്വിതാംഗമൊട്ട് വ—
രാന്തീഭവംസനിയു.

9

‘എന്തേ വൈള്ളമതിൽ തന്നാപ്പുയികമാ—
യുണായിതോ? ചൊൽക്കെടോ!
ചിറ്റനു പുളക്കങ്ങളെ’നയി ഭവാൻ
ചോദിച്ചുനേരതവൻ
സന്തോഷം എഴുവേ വളന്നു സതസൻ
മിണ്ടില, വഞ്ചിതാനാട്ടാ
ചന്തനേതരിൽ വിളണ്ടിട്ടും മൃതപുരാ—
യീരാ തൃശ്ചൂപീഡണം..

10

പ്രഭുവത്തിനാലാം ദശകം

മധ്യാദേഹ ചെറാ നീയമധൂരയില്ലവിടു—
ബ്രഹ്മമാം നിജ്ഞടംതിൻ—
മദ്യുഭക്ഷിച്ച കാഞ്ഞാൻ എരി, സവികരിാട്ടാ
രാജമാർഗ്ഗം ഗമിച്ച
അത്യന്തം മുൻപിലേ കേട്യിക്കുകയുള്ളൂ—
ലോകനാത്തികലേറും
തന്ത്രക്രമാദിതദ്യംസുക്തനാിഗ്രഹി—
കർഷണംചെയ്യവള്ളിം.

1

നിൻ കാൽപ്പോലെ സരാഗസൗംഗകളു—
ഞാലോലാലമാർ കണ്ണപോ—
ലാംഗാപോൽ സുപര്യോധരാഭകൾ ഹസം—
പോൽ ഗ്രപ്തുതാകാണ്ഠമാർ
വക്ഷബന്ധനത്രപോലെ ഹാരിണികളു—
കേശാഭപോൽ നൽകലു—
പഞ്ചലം പുണിവർ സുദരാംഗികൾ തദാ
വന്നാർ ഭവംസനിധി.

2

സന്തോഷം ചേത്താവക്സ്നേമലതരകട—
 ക്ഷുണ്ണളാൽ നീ ജൗഞ്ഞലം
 സന്തോഷാദ്യമുന്മാന്തിടവെശാര രജകൻ—
 തനോടത്തിച്ചു വന്നും;
 ‘എന്നാണീ രാജവന്നും തവ തയവതിനോ?’
 പോകു നീ’യെന്നവൻ ചോ—
 നന്ദം പ്രാപിച്ചുതേ നിന്മദ്യകരഹതിയാൽ
 ഓക്ഷവും ചേന്നർവ്വല്ലോ.

3

പിണ്ണാതോഷിച്ചു വേഷോച്ചിതവസനഗണം
 നൽകിട്ടു വന്നുകാരൻ—
 തന്നോധ്യംപുഡിയെത്രത്തിൽ നിജപദ;—മാ—
 രോള്ളു ജീവാമ്മപുണ്ണും?
 മിനീട്ടു മാല നൽപ്പുജലയിവ നതിനോ—
 ഭേകിട്ടു മാല്യകാരൻ—
 തന്നിഷ്ടംവോലെ സൽക്കതിയുമ്പു മഹിതെ—
 പ്രഞ്ഞവും നീ കൊച്ചത്രു.

4

മാറ്റത്തിൽ കണ്ണ കബുഞ്ജാംഗന വിനക്കമിയ—
 നാംഗരാഗം നീനക്കോ—
 യാക്കു എന്നേംകിനാൽ, നീയവർ മനമതില്ലം
 നൽകി നല്ലംഗരാഗം;
 ഉൾക്കാവിക്കൽ ഭവിച്ചോരൂപ്പുജ്ജത തനവില്ലം
 ചേർപ്പുതിനായ്‌പ്രിടിച്ചു—
 എന്തെങ്കയാൽ പൊക്കി നീരയാനവള്ളുമ്പു ജഗൽ—
 എന്നരീതമായി.

5

അത്യന്തം പാപമില്ലാത്തതാൽ ജനക്കിയ നീൻ
വൈഭവം പാത്രം ശക്തി—
ക്ഷാദ്രതാണം മാല താബുല ചുമിക്കി ചരിയ വ—
സ്ത്രീകൾ തന്നാൻ നിനക്കായ്;
മുതേതാടെ വാട്പുജ്ഞാദികളെച്ചാട്ട തന്ത്ര—
നഞ്ച എണ്ണ നിന്നിടാണ്ടി—
ഭാത്തിപ്പുട്ടിനിവണ്ണം ശിവഗരിവ! വിവശീ—
ഭാവമാളിനവല്ലോ.

6

‘വന്നിട്ടും എന്നുന്നു’നവരൈയുടുത്ത—
ചുക്കിലും ചരന്തതു—
തന്നോരത്തപ്പി മുരാലിളകിയയികമായ്
ണ്ണാക്കവേ ഗ്രാപ്പരേ നീ
ചെന്നിട്ടം ദേഹമോത്തജ്ജനനിയുടെ മുല—
ക്ഷനിക്കിനിനം പ്രമോദാശ
ചിന്നം നഞ്ചന്നുന്നുമെന്നരൈള്ളാൽ കളിവാച്ച നീൻ
കീത്തിയുള്ളിൽ കടന്ന.

7

പിന്നിട്ടുംപയാഗോഡുവധുടയ എന്നേ
ചാപഗ്രഹത്തിലെത്തം
നിനന്നാക്കണാദരിയുംവിലത്തുക്കോ
കന്തിയോ ചുണ്ടപാരം;
മിന്നം മാലുടി ചെത്താള്ളാൽ ധനവരക്കര—
ഒന്നാടിട്ടം മുൻപെചുത്തി—
ഇന്നുന്നം നീ കലച്ചുക്കാട്ടസപദി വലി—
ചുണ്ടി അഞ്ചിച്ചുവല്ലോ.

8

പിറേനാള്ളിള്ള കംസൻവയമഹമതിനാ—
 രംഭദേരീരവം പോൾ
 തന്റെനാവിശ്വാടിന്തീടിന രവമമര—
 നാക്ക രോമാഞ്ചമേകി;
 എററം കംസൻ വിരിച്ചാരന്തര ധനവിൻ—
 രണ്ട് വണ്ണംഞർ കൊണ്ട—
 അഡിരുതേതാടാഹനിക്കൈപ്പുട്ടമൊരു ഭർത്ത—
 നോള്യാൽ നീ വള്ളത്തി.

9

മോദിച്ചും ഭീതിപുണ്ടം തവ മഹിമകളെ—
 ക്കാൺകവേ ശീഷ്ടമുഖം—
 മ്രാതം ദർശിച്ചുകൊണ്ടപൂരിയുടെ വിഭവം
 സസ്യരിൽ ഗ്രഹമത്തി
 ശ്രീഭാമാവോടു രാധാവിരഹജ കദനം
 ചൊന്നരണ്ടീട് ചിത്രേ
 മോദതേതാടേ ഘടിച്ചുള്ളവതരഹലമോ—
 തേതാര വാതേര! പാഹി.

10

എഴിവത്തണ്ണാം ഒശക്കം
 പ്രാതർഭീയാൻ ഭോജേശപരനാടെയങ്ങളാൽ
 മല്ലവാദ്യം തൃട്ടണ്ണീ;
 മേരഭാൽ മഞ്ചണ്ണഭൂരി തൃപതികൾ; ഗതനായ്
 നന്ദനം ഹക്ക്യമയേധ;
 സൗഖ്യ കംസൻ കരേരി; കപിതകവലയാ—
 പീഡന്തീന്ത്രഭ്യം
 രംഗദപാരം ഭവാനം പലപ്പുത്രപരാട്ടം
 ചാതവേഷരത്താടത്തി.

1

‘മാർപ്പംവിട്ടുകു മാറീടുക വല! ഇവമോ’—
 ടെന്ന കെട്ടിട്ട പാപ്പാൻ
 കാക്കശ്യോപ്പുടു വിട്ടിട്ടിന കരിവരനം
 നിന്നെയെത്തിപ്പിടിച്ചു;
 ശീമ്പും വേർപ്പെട്ടഹോ! നീ കളിയെഞ്ചപ്പത്രപ—
 സൃഷ്ടിക്കപ്പല്ലഭിയാകം
 തങ്കംടം വ്യാഹനിച്ചുചുരണ്ണല്ലവി മര—
 ഞ്ഞിട്ട റഹാസ്യ മാറി

2

കൈയെത്താമെത്തുക്കില്ലിഞ്ഞനെ ലഘുമുന്നി—
 മാക്കാനപോലോടി വീഴി—
 ചുങ്ഗോ! മണ്ണിൽ ഗജത്തെന്തുപദി വരുമതിന്—
 കൊന്ധു നീ ജീവനോടെ
 കൈയാലേഡ്യുലുരിച്ചുവടതിൽ വിലാസും
 മുത്തുരത്നങ്ങൾ രാധ—
 ജൂഡി ശ്രീമാലയിബാക്കാവത്തിനു സവിത്രി—
 കൈക്കിൽ മോബിച്ചു നാംകി.

3

കൊന്ധും തോളിൽലുരിച്ചുപ്പുലുന്നാടുമ്പു റം—
 ശാപ്പുനാം നിന്നെ ദോക്കി—
 കുസ്തിപിൽ സൗന്ദര്യഭാരാലുള്ളക്കി എദയവും
 കൂപ്പുമുപ്പോൾ ജനങ്ങൾ
 ‘വസ്ത്രപിൽ നീറുപ്പു സൂഡനുപ്പു, നമ്മി പത്രപകല—
 സൃഷ്ടിക്ക, ഇല്ലാ യശോദാ
 താൻ പ്രാത്താലല്ലെയീ നമ്മുടെ മിച്ചിയിണാ’യെ
 നന്നാരുജുംവാഴ്ത്തി മോദാശം.

4

സാക്ഷാൾ രോട്ടിച്ചു ഗ്രാഹപാലവിലതിപരമാ—
നദിസാന്തുപ്രകാശം
സർപ്പശ്രീം ബ്രഹ്മം നീ; ബഹുജനമിഹ ബോ—
യിച്ചതില്ലനന്നിനെ;
സാരം പുണ്യം ഫലിച്ചുരളവു ഇന്തയൈ—
നാമനായ് കണ്ണ നിന്നെ—
സ്ഥാരാനന്നേന നിപ്പാപത്തെയുട്ട് സരസം
വാഴ്ത്തി നിന്നവാത്തയോത്ത്.

5

ചാണ്ടരൻ മല്ലവീരൻ റപനകളുകയാൽ
മുജ്ജിമാൻ മുജ്ജികാവ്യൻ—
താനാനന്നരിച്ച നിന്നോട്ടെ ബലനാട്ടമ—
തൃച്ചുമുജ്ജിപ്രഹരാഞ്ച്
യുദ്ധം, വീഴിപ്പുശ്ശയ്ക്കമമിതി വിവിധം
ചെള്ളവെന്നാളുതാട്ട
ചത്തീടാതാൻ മല്ലപ്രഭ പല കരിയും
നാന്ദമോക്ഷങ്ങൾ ചിത്രം!

6

‘അയ്യോ! ഇബ്രാഹിക്കനാർ മുട്ടതനവുടയോർ,
മല്ലരോനിഷ്ഠം രക്കാർ,
വയ്യുമും കണ്ണ നില്ലാനിവിട രണ്മിതെ’—
നോവൽം ചൊല്ലുമപ്പോൾ
കൈയറിൽ ചാണ്ടരനെചുത്തജിത! ബത! ചുഫ—
ററിച്ചതം കൊന്നനറിഞ്ഞ
നീയും, കൊന്നാൻ ബലൻ താനാപരനെയു,മുടൻ
പാഞ്ഞുതേ ശേഷമുള്ളാർ.

7

കംസൻ വാദ്യം മുടക്കി കൊബലമതിയരിവി—
 ല്ലാഞ്ഞു നന്ദാദ്യരെത്താൻ
 ഹിംസിപ്പാൻ, വധാജി! നിന്നെന്നുരുദിസമകള—
 തതാക്കവാനം പറഞ്ഞാൻ;
 മുദ്രാക്ഷാൺകുഖ്യനായ് നീ ഗതിയനച്ചലക്ഷ—
 നോണമഞ്ചഞ്ചലമേറി—
 കൊബലമായിപ്പിടിച്ചു. 8

ഗൈപ്പം ദേഹം തെരിച്ചുന്നു പരന്നയമ പതി—
 പ്രിച്ച താഴത്തവനേ—
 ലുക്കോട വീണ നിന്നിൽ ത്രിഒഡസമുദയം
 എഴുവർഷങ്ങൾ ചെയ്യാൻ;
 നിത്യം പേടിച്ച നിന്നെനക്കെത്തിയെരവനം
 ഹന! സാജുജ്യമാന്നാൻ;
 പാത്താലക്കാലനേമിക്കിരു തവ വയജം
 ചാതസാസ്കാരമല്ലോ. 9

കൊന്നേതശ്ശേഖാദരണ്ണലം, പിത്രനമനമുടൻ
 ചെയ്യുകൊണ്ടുനേരാൻ—
 തന്നെപ്പുത്തപീശനംകി പ്രമദമമ യു—
 അർക്ക കാമപ്രദാനാൻ
 ചേത്തി, ഗ്രാച്ചാഞ്ഞലഞ്ചു നയമുടകയ മഹാ—
 ഭക്തനാമുഖവാദ്യം
 മിത്രം കിട്ടിത്തെളിഞ്ഞെന്നഗരിയിൽ മതവും
 കൂദി! പാലിച്ചിഡേണം. 10

എഴുപത്താറാം ഉരകം

സർപ്പജന്തപമേഴം ഭവാൻ ബലാനോട്ടാ
സാന്നിപനേമ്പനിരം—
തന്നിൽ ചെന്നാറുപള്ളിനാലു ദിവസം
കൊണ്ടാൻ വിദ്യാഗ്രാം
സന്നാഷിച്ചു, മരിച്ച പൂത്രനെ യക്കം—
തന്നോട് വീണച്ചുനി—
സ്ഥിന്പവിൽ ദക്ഷിണചയ്യു റംവിനെ മുച്ച—
ക്കിരക്കാണ്ടു പോന്നാൻ ഗ്രഹേ.

1

ഈത്താത്തല്ലോപിമാതം വിവരമതികളായു
പ്രേമഭാര ജതിനാൽ; നീ
അൽവേദം തീർപ്പുതിനായ് തദാര കതണ്ണയോ—
ചുദവൻ്തനെ വിട്ടു
മിത്രപാം ചേന്ന ഭക്തപ്രവര്ത്തിവനവ—
ക്കുള്ള ഭഞ്ഞല്ലഭ്യമേറും
ഒക്കുദേക്കപ്രകർഷം പ്രകടതയോടു താൻ
കാട്ടവാൻം മുരാരേ!

2

സന്ധ്യാകാലേയവൻ നിസ്മഹിമകളുഡികം
വിന്ധ്യരിക്കം പ്രജാ ചു—
ക്കന്നമേംാദം വള്ളത്തീതവ സുക്പടകളാൽ
നന്നനം പ്രേയസിക്കം;
ഭാസിച്ചീഴം രഫം കണ്ണപ്പസി കമനിമാർ
സംഗ്രായം പുണ്ടുടൻ നിസ്—
ഭാസൾ വന്നേന്ന കേട്ടിട്ടികളുകമിയ—
ദന്തനീ മരരാക്കു വിട്ടു.

3

ക്രഷ്ണവേഷാദിയാൽ നിശ്ചാട സമ തീവ്രതാ—
 ക്ഷേമം നിസ്ത്രേഷ്വരയ്ക്കും
 യോഷാവുന്നം നിന്റെ ത്രിക്രിവരാത്രെയാടണം
 മിഥുവാം പത്രങ്ങൾ
 ദോഷാരേ! ശ്രദ്ധാദത്തേടപ്പെ നിജപരഭേ—
 ദത്തയും ഹരാ! വീതോ—
 നേഷം സഞ്ജന്യുദ്ധവ്യഞ്ഞരഹളയുമിഹര ഹര—
 നീപ്രകാരം പരശ്രതാർഥഃ:

4

*ഗ്രീക്കാം നിന്നെ വിദ്രോ പിത്രജാപരിതോ—
 ഷത്തിന്നനിർദ്ദേശൻ?; ഹാ!
 കാമഗ്രീകാരതനെന്നോ? നഗരരൂപശാം
 ശ്രീജി! പാലവിക്കെ നാമാ!
 പുരുഷയുടേരേഷ്വാം തേ മധുരിമ കലാത്യം
 അപാബനം ക്രാന്തിയോട്—
 ക്ലോമൽക്കാപട്ടമാളം മൊഴിയുമെവരും മര—
 നീചവോർ? സുന്ദരാംഗ!

5

രാസക്രീഡാവിലാസേ ലളിതവള്ളിതമായ
 ശ്രീതലോദ്ധാടകശിഖാഞ്ചി—
 ഭാസി ദ്വിച്ഛം വിയർപ്പിന്നതചുകണികകളാൽ
 സുന്ദരം നിന്നെറ ഭേദം
 അമേഘാലോന്ത്രക്രൂഢിപ്പണതവതിന കു—
 ണിക്കെ നീ'യെന്ന പാരം
 ഫ്രേമാന്ത്രാ ഭവംഫ്രേയസികൾ വില്ലപ്പാം
 ചെങ്കു ചെചതന്യുമുന്തേ!

6

ശ്രദ്ധം ദീവവചനസ്ഥാപനങ്ങൾക്കാം
ഗ്രാഹപീജനാത്മാനിനിവസ്
തപ്പജ്ഞാനമിയാന നിരക്ക് ദാഴിയാ—
ലാഘവസമേകീടിനാം;
പ്രിക്യാ തപരയിമാർക്കളായമ വിള—
ഞോട്ടോ വയ്ക്കുന്നമോ—
ട.അറുനാ കൗതുകാം കഴിയ്ക്കു പരില നാ—
ദ്രോനോനാ എഡാനാദരാം.

7

നിൻമാഹാത്മ്യപ്രശ്നിത്തത്താട്ടമില്ല നിവിലം
സർപ്പഭാ ഗ്രഹശ്രദ്ധം,
തമ്മിൽ ഒച്ചാലുന്നതും നിന്മകമാ, പുനരതു താൻ
സ്പർശവാക്ഷാം മുരാരേ!
ചെമ്മു നാന്മിലുത്തിപോൻ വൃത്തിയുമിതി സകലം
തപരയം കണ്ണ വീണ്ടും
സമ്മാനം പുണ്ണ ഭക്തപ്രവരനിവനപ്പോ!
വിസ്താരിക്കുമുളം.

8

*കേട്ടീടിനേന്നെൻ്റെ രാധാക്ഷുരിതു ബഹുരാസമാ—
സോ,മലാൾ ചൊല്ലുമേം,
മട്ടാലുംവാണിയെന്നമാജാനി ദയിത കണ—
ക്കണ്ണ നീ മണനമാൻ?
ഇഷ്ടൻ നിന്മകാന്തനിത്യാദികൾ രഹഃസ്യി സദാ
ചൊല്ലുമെന്നോടു പാശ്ക്’—
നാിഷ്ടത്തോടോതി മോദം തവ ദയിതയവർഖം—
ക്കാലവന്ന ചേത്രതു പാരം.

9

‘ଏହୁତୁଳିଲଙ୍ଘନ୍ତେ ଦେଖା, ଲଶମଗମିବିନ୍ଦ-
ଶେବଲାଂ କାଞ୍ଚିଭାରାଜୀ
ପିନେତ ଦେଖିପାଦିଗାଲ୍ପଂ ଶୁଣିବାକୁବେଳେ
ନୀତିମାନଙ୍କରେପୁଣେଣା
ଭ୍ରମାନଙ୍କା ତ୍ରିତା ଦେଖିବିଦ୍ଵାର୍ପୁ ସମଃ
ପେତ୍ର ଦେଖିପାଦି’ ଯେବା
ଯନ୍ତ୍ରିଂ ନିରଣ୍ଯାହିନୀତାଲବାଦିବିଦିତରେ
ଦୁଃଖମେଲ୍ପାଦକରୀ.

10

‘ଏହିବଂ ନାହିଁଅନ୍ତରୀ କଣକିଲ୍ଲୋତିବାନିଲ୍ଲମୋରେ-
ତତ୍ତ୍ଵମେ କେତ୍ତିଛିଲ୍ଲେ;
ତାପୁଂ ଶାନ୍ତିନାମର କହାଶଣାତିଥ ବେତ! ତପଗୁର?
ଗୋପିମାରେତେତାତ୍ମନୋନୀ
ଏହିବଂମେହାତ୍ମିଧୂପରେନାରବଗେତିମ୍ଭା
କଣକ ଦେବକଣ୍ଠ ଶୁରେ!
ଶ୍ରୀବାତାହାର ନାମା! କରୁକ କରୁକ ଯେବୀ—
ଦେଖିବାରଙ୍ଗଳେଲ୍ଲୁବା.

11

ଏହିପଦିତନିଶାଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟଂ

ପାଠଂ ଚିରେଣ ମଳନାତରୀ କଲାନୀମେନନ୍ଦ
ରେସପରଂ ତବାଶମନମୋତ୍ତମାତଣ୍ଡି ବ୍ୟାପ୍ତା
ରେସରଣ୍ୟିତକୁବସତିକ୍ରିଯିତ ପରିତ୍ରିଷ୍ଟିଗାନ୍ତିନୀ
ରେଣେ! ଶମିଧୂପ ପୁନାତ୍ମବନୋଦାତିନାନୀ.

1

ନିରାକରଣକଣ୍ଠରେ ମନୋରମିଶନ୍ତା
ସନ୍ଧିଷ୍ଟିମାନ୍ୟ ସମ୍ମତଂ
ଚିନ୍ତିପୁଣ୍ୟମାନୀ ପାଠମିଲ୍ଲକଂ
ପୋରକୋଷନୋଦୁର୍ଗା ପିତୋ

നാട്ടിച്ചുവരണ്ടാരമോട് വിവിധം
മാനിച്ച സൈരസ്യിയാം
ക്കപ്പീമൗലിയെ നീ രഹസ്യിലമിതാ—
നന്ദം രമിപ്പിച്ചുതേ.

2

എന്നാണാംഗ്രഹണംസ നീയങ്ങളേവ
പാവം പദ്യാജാക്ഷിയാൾ
സന്തോഷാർ ചില രാത്രി തന്നൊട് രഹി—
ചുഡണമെന്നാതിനാർ;
സായുജ്യം തരവേണമെന്ന ബുധനേ
ചൊല്ലു ഭവിക്കുത—
സ്ഥാമീപ്യത്തിനെയെങ്കിലും പുനരവേ—
ക്ഷിംഖാഞ്ചാതെനാണവൻ?

3

ചില നീശകളിൽ നീയും പിന്നും നീനുമോട്—
ചുലമിഴിയെ വിനോദിപ്പിച്ചപറ്റോകനാകം
മകനനയലിവോടേക്കീ; നാരദൻതനാിൽ നിന്നും
മികവൊടവനാറിണ്ടാൻ സാത്പതം തന്ത്രമെല്ലാം. 4

ജാഗ്രതൻറ ഗ്രഹത്തിലുഭവവല—
ഖാരോട് ചെന്നാൻ ഭവാൻ;
സർക്കാരന്മാർ കഴിച്ചവൻ മുദിതനാ—
യേറം സൃതിച്ചുംടിനാൻ;
അഭീമാനനയച്ച പിന്നു വന്നവാ—
സം തീരന്നാരപ്പാത്മർത്ഥൻ—
പുഞ്ചാന്തന്മാർ ഭവാൻ ഗ്രഹിച്ച യുദ്ധാ—
ക്കുൻ ചെയ്യുന്നും ചേപായ്ക്കും.

5

അത്യന്തം ബന്ധുവായ് തൻസുതകൾ ശബ്ദവാനാം
 കംസമന്നക്കാനമുലം
 ആദ്യമണ്ഡിച്ചിതനാർ മധുരാച്ച വിരദ്ദേഃ—
 ചഞ്ജരാസസ്യഭ്രഹിപൻ;
 ശങ്കൻ തന്നമുള്ള തേങ്ങ ബത! പരിമിതമാം
 രണ്ടുവും സീരിയും ചേ
 ലംപ്രോം നീ ഏകാന്നിതക്ഷ്ണഹിണിക്കളിൽപ്പത്തും
 മുന്നമാനദ്ദേശൻ!

6

രാമൻ കോപിച്ചു ബന്ധിച്ചുാൽ മഹിതബലൻ
 മാഗധൻതനെ നീജം
 കാമം വോൺ വിട്ടയച്ചു പുനരധികബലം
 സംഘരിപ്പാൻ രസത്താൽ;
 കേമൻതം ചേന്ന ദിക്കൊക്കെയുമതിയരേസാ
 വെന്ന രണ്ടുജൈല്ലപ്പാ—
 മാമോദം റൂണട്ടേതാരവനിലധികമായ്
 മെച്ചുമാക്കളിൽപ്പോൾ?

7

തോറ്റും ലജ്ജയാഗ്രംഗാരവന്മ റൂപതി—
 പ്രേരണാശതാൽ ഭവാനോ—
 ദേരേവം പത്രമാറ്റം തവണ രണ്മഹോ!
 ചെറ്റു; പാത്രാലാതെപ്പാം
 ഉററാതേതാട്ടം നീ യന്നുപതിക്കാലവരൻ—
 തന്നെ മുന്നരെഴും തൊ—
 ശ്രൂതിരാന്നാക്കന്നാരക്ഷ്ണഹിണിക്കളു മുഴവൻ
 കൊന്നവപ്പോ മുരാരേ!

8

പിണ്ണായും നേലാരണ്ണാരവാട പതിക്കു—
 ട്രാമതാക്കാ യുദ്ധം
 വസ്ത്രപ്പാർ, മുന്നാക്കോടിപ്പുട്ടും യവനാ—
 ധീശ്വരനക്കണ്ട മുൻപിൽ
 നന്നായ് തപശ്ചാവിനൊക്കൊണ്ടുദയിനടവിലായു്
 ഗ്രഹമേകം ചമയുി—
 ആന്റപോടാണി നീഈം സപ്പജനവിത്തിരെ—
 താൻപുരേ ദ്രോഗാദ്ധൈയ്യാ.

9

നീയും രാജീവമാലീ ബത! മധുരയിൽനി—
 നാളു പേടിച്ചുവെള്ളും
 പായുനോർ പിരുപ്പ പാത്താൻ യവനനവധു—
 സ്വന്ന; മരഞ്ഞ ഗിരാ നീ;
 പാദം തട്ടിട്ടാൻഡ്രൈനിന മുച്ചുക—
 ഓവൃഗേനം ദഹിച്ചും;
 മോദാൻ സൗന്ത്രുഖ്യാട്ടുചയിൽ വിലസി നീ
 ഭക്തനാിബ്രൂപ്തിക്കായ്.

10

‘രഹിക്ഷപാകൻ തോൻ വിരക്തൻ റൂപസുവനിരയിൽ,
 ദേവ ദേഹ! നിർമ്മപ്പസാം
 കാംക്ഷികാനന്ന’നു വാഴ് ത്രാം വരവിമുവനവൻ—
 തനാിൽ മോദം കുലാന്നു
 മുക്തിഭ്രംബന ഭക്തിഭ്രംപാലി യുതമലം
 നർക്കി മോക്ഷദാതയും നീ
 പാരിൽ ഭോധായാ, ‘നീംസാമേമതിന തപം
 ചെയ്യ നീ’ഡേ നീ ചോഡ്യി.

11

പിനീടമയുറയ്ക്കണ്ണത്തു യവനാ—
 നീക്കദാളക്കാനിട്ടം
 നീനെന്നെല്ലായുമൊട്ടാ തട്ടത്തിൽ ജരാ—
 സന്ധൻ നടേയെന്നപോൾ;
 വനീടാൻ മദമന്ത്യമാം ജയമാ—
 നേക്കിട്ട് പാതത്തിലുഡാ—
 തനിൽ പുക്ക വസിച്ചു ദേ! ഇരരിപോ!
 പാലിക്ക വാതേപരാ!

12

എഴുവത്തെട്ടും ദശകം
 ദേവനാങ്കട രാല്പിചെരയ്ക്കാത മഹാ—
 കൗശല്യസന്ധാരാഥാട്ടം
 ദേവനാർ കൂതുകതെതാടേക്കിയ സമ—
 സേംഗ്കൽക്കുഖ്യസന്ധാരാട്ടം
 ശ്രീ വാഴുന സമുദ്രമല്ലുഗതമാം
 ഘൃതശ്വരം കോമളി—
 ശ്രീ വാഴുന വപ്പുമീനള്ള തച്ചിക്കാ—
 എന്നടം ലസിപ്പിച്ചു നീ.

1

അംഗാ രേവത്തുവരൻ, തനയയാം
 ധന്യാംഗിയാർ രേവതി—
 സ്തനപീമശലിയെ രാമനായ് വിഡിഗിരിരാഞ്ഞ
 നൽകന്നനേരം വോൺ
 വന്നാനുമിഷനിട്ടന്ന യുദ്ധ—
 ഒത്തോട്ട ചേന്നനുതം
 നന്നായുഥവചാരജോലാഷമിഹ ഹ—
 ല്ലിപ്പിച്ചിതല്ലേതരാ.

2

നിന്മിൽ ഫ്രേമെറിയന്തര ന ഏവും
ഒവബർട്ടിയാം സാധപിയാൽ—
തന്നെ, ഫ്ലോറരനായ അമീ യറിവി—
ലൂതീരേ? ചോദീരേനാം
മനസ് ദൃഷ്ടിനയാനുയിച്ചവന നൽ—
കീടന്തിനായ് പിഠാ—
വെന്നിത്യാദികളേന്നിയേ സ്വന്നമഹോ!
ചരിതിച്ചിത്രം റഭൻ

3

പണ്ണേ നിന്മ വുരിച്ചുകൊണ്ടെത്തമാ—
വണ്ണാർത്തതാഴാ തുന്തലാ—
ഇണ്ണായീടിനൊരിജൂവിജ്ഞുമതിനാ—
ലിണ്ണൽക്കടൻ പാത്രമായ്
തണ്ണാർസായകതീക്ഷ്ണംബാണനിവഹാ
കൊണ്ടുള്ള വേദംഭവാ—
നണ്ണായോണമുരച്ചുടിനാനമ വിശ്വോ!
മരിച്ചു ഭ്രാവേന.

4

അമീദേവൻമുര വേഗമെക്കടൻ
ദൃഷ്ടിക്കു ദൃഷ്ടാപമായ്
ഗ്രീമത്തായ് വിലസുന നിൻ എരവരേ
വന്നിടിനാൻ ഗ്രീപതേ!
ഭീമം സംസ്ക്രിതാപകാരമകലെ—
തൈള്ളന നിന്മാല്യടൻ
കാമം എജിതനായ് പ്രമോദമയികം
പ്രാപിക്കായും ചെയ്യുതേ.

5

‘നാമോ! കണ്ണിഗമദിനേ നാവരഹി—
 തൻ പുത്രിയായ്’ അമീസി—
 നാമം പുത്രണായ കാപ്പുള്ളഭവൽ ഭവാ—
 നോട്ടേളള്ളാർബാസകിയാൽ
 ചേതോദൈയ്യപ്പിരൈനയാസ്സിന്ദ നിജം
 വേദം ഭവാനോട്ടവ—
 നോതാനെനെന്നാഡ്യച്ചിതെ’ നോ ധർശി—
 ഭേദൻ പറത്തീടിനാൻ.

6

‘മുൻപേതനെ ഭവാള്ളണ്ണദല പരഹാ—
 കർഷിച്ചു തെനൻ പ്രദോ!
 വൻപോറു ശിള്ളപ്പാലനെനെന്നാഡിവിടെ—
 ക്ഷേക്ഷകാണ്ഡിച്ചനാഡ്പോൽ;
 അൻപോടെ ക്രാനാനിയേ! ബത! ഭവാൻ
 പാലിക്ക മാ’മെന്നിടം
 റംഭോത്രുമണി ചപാല്പിന്നാളുവിലലോ—
 കേരാ! ധരിച്ചിട്ടെം.

7

‘മരാലംബവമൊഴിഞ്ഞു വാഴുകിവരെ—
 തതള്ളുനാവവനാകിൽ നീ
 തെരരെന്നതെന്ന ജീവനെയുമിഹര നീംവി
 തള്ളിച്ചവെൻ നിശ്ചയം’
 കരറക്കാരണിവേണിതൻ വച്ചനമീ—
 വണ്ണം പറത്താത്തിയ—
 നേരം ബന്ധുവതാമീവെൻ താസ് മാ—
 ല്ലിനം വള്ളതീടിന്നാൻ.

8

‘കാമൻ ചെയ്യുമുപടവേദങ്ങളുവച്ചു—
 മഹാസ്ത്രശണ്ഡനിക്കാകയാൽ
 ഭൂമീപാലകരാക്കേയും കൊതിയെയാടേ
 കണ്ണങ്ങ നിന്മീടുവേ
 പ്രേമരഹ്യാസ്ത്രക്കടയായ കാന്തയെ ഹരി—
 ആദിന്ധനത്രം എന്നു—
 നാമോദാനപിത, മെന്ന ഭൂസൂരവരൻ—
 തന്നോട് ചൊന്നാൻ ഭവാൻ.

9

സണ്ടോഷം കലഞ്ഞനാരഗതാവരൻ—
 തന്നോട് തേരേറി നൽ—
 ആന്തരേതാട് ജ്വേന കണ്ണിനപുരം
 പ്രാപിച്ചു മോദിച്ചു നീ;
 ഏൻതാപങ്ങളുശ്രേഷ്ഠമിന്നിയുമൊഴി—
 ആട്ടാതിരജനീച്ചവാ—
 നാനേത കാരണമിന്ന ഫേ ഗ്രാഫുരാ—
 ധീരാ! വണ്ണങ്ങളും സാൻ

10

എഴുപത്താഞ്ചപത്താം ഉശകം

രാമൻതാൻ പിരുകേ ഗമിച്ചിത്രനോ
 സൈന്യങ്ങളോടും, ഭവാ—
 നാമോദാൽ പൂരമെത്തി; ഭീഷ്മകന്നടൻ
 മാനിച്ചു വേണ്ടംവിധം;
 ശ്രീമാൻ നീയമ വന്നുവെന്ന പരിയും
 ഭൂമാതാവവവള്ളരിച്ചേന്നാൽ രസ—
 നേതാടേ വണ്ണങ്ങീടിനാൽ.

സൗന്ദര്യക്കെലായ നിന്മടൻ വിദോ!
 കണ്ണും തദാ! തമീയാം
 മനസ്സിൽ നാടെ ചേഷ്ടിത്തെത്തയവിശ
 ക്രൈസ്തവിൽ പരം
 കണിച്ചുപറിയിന ദുഃഖഭാരമെഴുമ—
 പ്ലാരലുജത്തിൻമുഖബാൽ
 ചീനം രോദനമാശന്നാക്കതിനിരക്കോ—
 എം രാത്രിഭും തീന്റതേ.

2

അപ്പോൾ മംഗലഭ്രഹ്മണ്ണങ്ങളുമണി—
 എത്തുഞ്ചുണ്ണി ചന്ദ്രൻ മുദാ
 കപ്പം നന്നകിന നന്നവാട കലതം
 കൊപ്പേൽമിചിത്തയ്യലാർ
 ഒപ്പം നൽകെടർ ചുഡവേ എദയപും
 നിന്മിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊ—
 ശ്രൂതിപന്നോൽക്കലിക്കാശരം ഗീരിജയെ—
 അപ്പോൾ ഗമിച്ചുപറിന്നാർ.

3

കന്ധാമുലി കുലാംഗനാജനമാട്ടം
 ശ്രീപാർത്ഥീദേവിയെ—
 ചെച്ചനിട്ടിനും പുജചചയ്യുവൻപദ—
 കുമാരികൾ വീണാദരാൽ
 ‘നന്ദൻതന്നെട നന്ദനൻ ദയിതനായ’—
 വന്നിടം ഷേ ജവാ’—
 ലവന്നോട്ടം പരമുള്ളശിശ്രൂ വിവിധം
 പ്രാത്മിച്ച വീണാം വിദോ!

4

നാനായ് കാണാവതിനു ഭ്രഹ്മതികളു—
 സ്വാഹം കല്പം, ഭവാൻ
 നടീചൃഥമന്ത്രങ്ങിടാതെയുമഹോ!
 നിന്മീച്ചു വേളയിൽ
 കന്ത്രക്ഷല്ലിയുമാത്മകാന്തിനിര ദി—
 ഏല്പാടവും ചേത്തു നൽ—
 സഞ്ചയ്യത്താട നിർമ്മിച്ച ഗിരിജാ—
 ശ്രദ്ധത്തിൽനിന്നും ഹരേ!

5

ലോകങ്ങൾക്കെതിയായ മോഹമത്തും
 തസ്തേഹരൂപേതസ്തും നി—
 ലാക്ഷ്മിച്ഛടിയ ഭ്രവരവും കദനം
 നശകീച്ചമസ്തുന്തരി
 ശ്രീ കോലുന കടാക്ഷചാഞ്ചിരയാൽ
 തല്ലിനൊരജാല്ലികൊ—
 അഭകാന്തം എത്തുത്തിലല്ലമദമ—
 നംബായ് നിനക്കം വിഭോ!

6

‘എന്നോട്ടാണയി പോവതിനുമുഖി! നീ?’—
 യെന്നോതിയസ്തോട്ട നീ—
 ഇഞ്ഞത്തിച്ചുതസ്തം ഗ്രഹിച്ചവള്ളയും
 തേരിൽക്കരേററീച്ചടി
 ഭംഗ്യാ കൊണ്ടു ഗമിച്ചിത്തല്ലപാഴവിട—
 ചീതുകളീൽ തുംഗമായ
 പോങ്ങീടം നിനദം ചരന്നിതു ഹരേ!
 ദീഖികലല്ലാടവും.

7

സൗദര്യമടക്കലായ നിന്മാണം വിഭോ!
 കണ്ണും താം! തമിയാം
 മനസ്സിൽ നാടെ ചേഷ്ടിത്തെത്തയവിടെ
 ക്രൈസ്തവിൽ പറം
 കണ്ണിച്ചീടിന് ദേവഭാരമെഴുമ—
 പ്ലാറ്ററപ്പുജത്തിന്മുഖാൽ
 പിന്നും രോദനമാരംഗാത്ക്രമിനിരക്കോ—
 സംഭാ രാത്രിഭും തീന്മാത്രേ.

2

അപ്പോൾ മംഗലഭ്രംബണങ്ങളുമണി—
 എത്തപ്പുണ്ണിച്ചുപ്പും മുംബാ
 കപ്പം നന്നകിന നാമവാദ കലാദം
 കൊപ്പേൽമിച്ചിത്തയ്യുലാൾ
 പ്ലം നൽക്കുടർ ചുഴവേ എദ്ദും
 നിന്നിക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊ—
 ശ്രദ്ധപ്പനോർക്കലികാബരം ഗീരിജയെ—
 ഇപ്പോൾ ഗമിച്ചീടിനാൾ.

3

കന്ധാമൗലി കലാംഗനാജനമൊട്ടം
 ശ്രീപാർവ്വതീദേവിയെ—
 ചെമ്പിട്ടങ്ങെന പൂജചപ്പുവർപ്പപദ—
 ഫുവിക്കൾ വീണാദരാൽ
 ‘നദിന്തനംടെ നദിന്നൾ ദയിതനായ’—
 റാന്നിഡണം ഞേ ജവാ’—
 ലെന്നോരം പരമുള്ളശിഞ്ഞ വിവിധം
 പ്രാതമിച്ചു വീണ്ണും വിഭോ!

4

നന്നായ് കാണവതിനു ഭ്രഹ്മതിക്കളു—
 തിംഹം കലന്നു, ഭവാൻ
 നന്ദിച്ചുട്ടമന്നൈടാതെയുമഹോ!
 നിന്നനീട്ടമാ വേളയിൽ
 കന്നൽക്കണ്ണിയുമാഞ്ചകാന്തിനിര ദി—
 ക്കല്ലുണ്ടും ചേപ്പണ്ണു— നങ്ങൾ—
 സൗന്ദര്യംതൊട്ട് നീറ്റുമിച്ചു ഗീരിജാ—
 ഗേഹത്തിൽനാനും ഹരേ!

5

ലോകങ്ങൾക്കെതിയായ മോഹമത്തും
 തിംഗേഹചേതസ്ത്രീനാ—
 ലാക്കമ്മട്ടിയ ഭ്രവരമ്പ കദനം
 നബ്ദകീടുമന്ത്രം ഒരി
 ശ്രീ കോലുനാ കടാക്ഷചാങ്ങനിരയാൽ
 തല്ലുണ്ണാരഞ്ഞുകൊ—
 ഞേക്കാനും എടുത്തിലല്ലമദമ—
 നമണ്ണായ് നിന്നക്കും വിഭോ!

6

‘എന്നോട്ടാണെങ്കി പോവതിനുമുഖി! നീ?’—
 യെന്നോതിയൻപോട്ട നീ—
 യഥാദത്തിന്നുരസം ഗ്രഹിച്ചവെള്ളയും
 തേരിൽക്കരേറേറിട്ടുന്ന്
 കംഗ്രാ കൊണ്ട് ഗമിച്ചിത്തല്ലാശവിരു—
 ദ്രോഗ്രക്കണ്ണിൽ തുംഗമായ്
 പൊങ്ങീട്ടും നിന്നും പരന്നിതു ഹരേ!
 ദിനക്കുലല്ലുണ്ടും.

7

‘പയ്ക്കുപരന്നവിടെ, രഹവിടേപ്പോളിതെ;’ നോതി
രോഷാൽ
പടപൊതു റഹപരാർ; ധാദവഡാർ ജയിച്ചു;
പഴതരമതി സിംഹം ശ്രൂക്കലാലെന്നപോലെ—
പുരമവലജനത്താൽ നീ ചലിച്ചില്ലത്തല്ലോ. 8

യുദ്ധത്തിന്നണ്ണയുന്ന തയീക്കൈ തഷ്ഠാ
കൊല്ലാത്ത ശേരേ! ഭവാ—
നെത്തിബ്രാധനമായു ചെപ്പുമ വിത്രു—
പതപാ വരത്തതിത്താ
ക്രൂദ്ധൻ രാഹരണയ്യാൽ ഷദ്ദരം
തീര്ത്തിട്ട മോചിച്ചുടൻ
പൊൽത്താർമാനിനിങ്ങായ വല്ലഭരേണാട്ടം
ഗ്രഹത്തിലെത്തീടിനാൻ. 9

ചുത്തൻബേഹിച്ചയില്ലറ നാണകിയല്ലും
വിത്താശതാട്ടം പാരായായ്
വല്ലിക്കു പ്രഥായാലുദിച്ച കാരുകാൻ
കാമാത്തിയേണാട്ടം അദാ
മെഞ്ചിട്ടം മുദ്രാസമാൻ മധുര—
ശ്രീമന്നവം ചേരേന്നാര—
മുത്തേതല്ലമുലയാളെ നീയാദ രഹി—
പ്ലിച്ചു രഹസ്യിൽ സൗഖ്യം. 10

എവം രാപ്പക്കൻ തമിണിക്കു വിവിധ
ക്രീഡാവിലാസണങ്ങളാൽ
താവും മോദവിലാസമേകി മതവും
നീതാശാത്തനാർ വിഭേ!

ആര്യ നൃസിംഹ ബിജാക്കിട്ടുമെൻ—
മേരറം വിഷാദം മന—
ദ്രുവിൽ ചേത്തിതൊരോവിധാ കടിലമാ—
യീട്ടിന വാക്കുത്തിനാൽ.

11

പിന്നുപ്പേരുമസിന്താർക്ക ലാളുകളും—
ലാനുവാരോദയം
മുന്നേതുതില്ലമേരു നന്ദകി മഹാം
ആര്യവായുഗൈഹാധിപാ!
നിന്നോമരുചുരിത്തുള്ളിന്നേന്നുരു—
ആര്യന്നോരൻസ്വീവമീ—
നോന്നാന്നായ് തത്തിന്റു സ്വഭം വളരുന്നവതിനായ്
ആര്യപാദപത്രം തൊഴാം.

12

പ്രശ്നപത്രം ഒഞ്ചും

സ്ത്രാജിത്തിനേഫം സ്വരംകമഹരാ—
രണം ദിനേഡാർപ്പിതം
യാച്ചിച്ചാന്മ ല്യസ്യനോടു സദ്ഗം
ചെന്നും ശാരേ! ഭോന്തി;
ഓർത്താലായതിനന്തരു ഹേരു പലതു—
ഞങ്ങനാകില്ലും നിന്നനില്ലു—
പ്രേമം പൂണ്ണമതം തദീശസുതൈയ—
ക്ഷേമഹേമദള്ളവാൻ താൻമുഖം.

1

അല്ലപ്പുലാഡിയവനർപ്പിയാഞ്ഞ മണി—
യപ്രസേനനിളയോനവ—
നംഖ്യപ്രമോദമോട്ടുള്ള കണ്ണമതി—
ലാട്ട വേദനുടയംവരിധാ.

രത്നകാഞ്ചിയതിൽ ഹാംസപുഖിരെയാട്
കൊന്ന സിംഹമവനത്തോ
യത്രഹീനമതിനേ വധിച്ചു മണി
നൽകി ബാലകനു ജാംബവാൻ.

2

സത്രാജിയ്യുരചപ്പള്ളപോൾ മണിഹരൻ
നീരുദ്ധനു ചൊന്നാർ ജനം;
സത്രക്കർക്കു വരുന്ന ദോഷകണ്ണവും
ലോകക്കു പൈയുഷമാം;
ശീലും സ്വർമ്മരിഞ്ഞെ നീ സപ്രജനമോ—
ടാരാഞ്ഞുകണ്ണപ്പുണ്ണേ—
നാവ്യൻ സിംഹമിവരെയകപീഘ്രഹാ—
ദേശം പ്രവേശിച്ചുതേ.

3

നിരന്നപ്പാക്കാത പുഖൻ സപയമമ മഹിതൻ
'വിജ്ഞ രക്ഷിച്ചിട്ടുനോ—
രനേനാട്ടിനേവനേണ്ണുനീ'ദമതളി മഹാ—
ഭക്തനാം ജാംബവാനാം,
നന്നറാറ! 'രാഘവാ! നീ ജയജയ വഴിപോ'—
ലെന്ന ചെംപ്ലീടു നിനെ—
ചുണീടും മുഖ്യിയാലേ മുരഹര! പിരമാ—
രാധനം ചെയ്യവല്ലോ.

4

അതുരാഞ്ഞന്തരിഞ്ഞു പിരന്നയവനേ—
കീടരനാരോമർപ്പത്തു—
തതാരിനേതരന്മാശിതനെന്നയും മണിരെയയും
മോദാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുനീ

കാതണ്യത്തോട് നാഗുചു ചുപ്പവരായും
വേഗത്തിലെത്തിപ്പുരേ
പാതഗ്രൈമണിന്തകി ത്രഞ്ചതിക്കാം
സത്രാജിഭാവ്യന്ന നാൻ.

5

പിന്നെപ്പുംബുദ്ധിയാഡ്യാരവാമചു വിഭോ!
ലജ്ജപ്പുണ്ടിട്ടു, വാഞ്ചാ—
ഉന്ന്യന്നായ് ദത്തയായീടിന നിജസ്ഥയാം
ഭാമയെ പ്രേമചുവ്വം
അന്നാൻ രത്നാൻ; ലഭ്യം പ്രചാദമൊട്ട ലഭി—
ചുട്ടു ഗംഭീരനാം നീ
നാമിച്ചനേകി വീണ്ടും മണിവരകവനായ്—
തതനെന കാതണ്യരാശേ!

6

നാഭാംപുണ്ണാതെ സത്യഭാമയെ രമി—
പ്ലിക്കംഭവാൻ പാശബദ—
ശ്രേണിഭാഹമറിഞ്ഞു ചെന്ന ക്ഷതരാ—
ജ്യത്തികലനാൽ വിഭോ!
അങ്കുരൻ കൃത്യമ്മംറം പാകയാൽ
സത്രാജിഭാവ്യം വധി—
ചുാക്കംപുണ്ടമെ രണമൺ ശതയ—
നപാറ്റും റഠിച്ചീടിനാൻ.

7

ദോകം പുണ്ണാതഭാമയും കുദവുരേ
വന്നോതനേരം ഭവാൻ
വേഗംചെന്ന വധിച്ചുടൻ ശതയാം,
കാന്തപ്പും മുഞ്ഞേകിനാൻ;

രാഹൾ രഥത്തിൽ സംശോധിക്കു—
ബേംഗ എന്നപോൾ രൈമീലവൻ—
ഗ്രേഹംചാന്ദ ധാർത്തരാജ്ഞന് ചാഡ—
ദ്യാസം കഴിപ്പിച്ചുതെ.

8

ഒദത്യാരേ! തവകാശങ്ങളാലയി മുഖം—
സന്തുരനം ദ്രശ്യമാം
സന്തുരജിത്തു മരിപ്പിതിനു പഴുതേ—
സംബാശിഡയനം വിഭോ!
അക്രൂരങ്ങളിൽനാ രഥമതത്രു—
തത്കൊത്തത്തെത്തപ്പറ്റു—
വൈ'ഭക്താന്മാകാണമന വാഞ്ഛരയത്തിനാ—
ലെന്നം കടവിശന്നതേ.

9

നികത്തസ്താപിരഭക്തിയുള്ളമലഭാ—
മക്രൂരനേവം വിഭോ!
തങ്ങന്നെന്ന ദ്രശ്യമാർഗ്ഗതമാം
ദുർബുദ്ധിയോത്തിട്ടകിൽ?
എക്കൽ ആഥാനവുള്ളിറ ശാന്തിയത്രു—
ണം'നേവാഞ്ചേള്ളാരവൻ
തസ്തഗർജ്ജതയടക്കവാന്തു ഭവാ—
സംബാശിനാൻ നിശ്ചിന്നം.

10

പേടിച്ചുകൂതവമ്മനോച്ചുടനേ
പോയുശള്ളാരക്കുന്നേ—
തേതടിട്ടങ്ങ വിളിച്ച തദ്പിനിവിനം
രഥം തെളിച്ചാദരാൻ

കുട്ടി സുഖം തന്മാന്തരാഖ്യാനിം
വാസ്തവിച്ച കാമാക്ഷി—
കുഡിയാദയുമയൻ മഹ ശ്രദ്ധപതേ!
പാലിക്കവേണം ഭാവിൻ.

11

എണ്ണപത്രതാന്നാം ഉശകം
പ്രാണാലുമം വളർന്നീടിന വരതനാവാം
ഭാഗയെത്തന്നെ നിത്യം
ലംചീച്ചീറ്റന നീഡാവരല്ലാട്ട ഗതനായ്
കുണ്ണിന്തനവേള്ളിയിക്കൽ,
പാതമ്പ്രിതിക്ക വേണ്ടീട്ടുമ ചില ദിവസം
ഹസ്തിനേഹത്തിൽ വാൺ—
ദൃക്കുപ്രസ്ഥാലയാൽപ്പുരിച്ചാട്ട പണിയി—
ചൂഞ്ഞ മോദേന പോന.

1

അനന്തരവനാഗ്രഹിക്കമരജാ
ഭദ്രാസുഭദ്രാവ്യധാർ—
തന്നെ തപദച്ചനേന കള്ളൂയതിയായ്
പാതമ്പൻ ഹരിച്ചീടിനാൻ;
പിശ്ചാക്കോപമിയന രാമനെനയട—
കണിപ്പോയ, വൾത്തനൊടോ—
ത്തിന്ത്രപ്രസ്ഥഗ്രഹത്തിലാ പ്രിയസവും
തുഷ്ണിക്ക നീ ഭാമയാ.

2

അന്നാർ കാളീനിയാകം നദിയുടെയരിങ്ക
കണ്ണ കാളീനിതന്നെ—
ചുപ്പിനാം മോദേന വേട്ടിട്ടുണ്ടാ സുഖവും
വാണിയവം മൊണ്ടുന്നുകി

വന്നിട്ടുപാരകായാം സഹജമെഴും
 ഫ്രേമമാന്നാരവാനീം
 ധന്യാം പെപ്പത്തുപസേചയീം റൂപസദസി വിഡോ!
 വേട്ട നീ മിറുവിനാം.

3

പ്രീത്യാ പോയേഴു മെയ്‌പ്പണ്ടമെ ബെത! പുഞ്ചമ—
 നേഴിനെക്കെട്ടി വേട്ട
 പുത്രപീശൻ നഗ്നജിത്തിന്മകൾ മതിഫുവിയാം
 സത്യരൈല്ലുതപരം നീ;
 ചാഡാങ്കീഡുയാകം സഹജരയയുടനേ
 തന്ന സന്തർദ്ദനാദ്യ—
 നാൽം ശ്രേരോ നീ. നകായ;—വള്ളമയി ഭവാൻ—
 തന്റെ പെപ്പത്തുപസേചയി.

4

പാത്മ്യാദ്യനാക്ക് വണ്ണിപ്പുതിനീ കഴിവരാ—
 റൂളു തോരെയെകലക്ഷ്യം
 കത്തിപ്പുണ്ണംസ്യലാക്കാന്നിതു തദ്ദ ഭവാൻ
 ലക്ഷണാം മദ്ദകന്ധാം;
 റാങ്ക്സ്നാൻനോർവാണിമാരിഡൈന വരദ! ഭവാ—
 നൊട്ട പേരായിതപ്പോൾ
 ദുഷ്ടാൻ ഭൗമന്ത്രി ദുശ്യോഷ്ണിതമമരവരൻ
 ദേവ! നീനോട് ചൊന്നാൻ.

5

പിന്നിച്ചപ്പോളണാത്തടിനിന ഗരബന മേ—
 ലേറിയസ്സുഗ്രേഹമേ
 ചാനത്തിൽ ചേത്തു ഭാമാരമണാിയെ മടിയിൽ
 പോയി പുങ്കാവതിൽ പോൻ

തൊച്ചിച്ചുക്കൊള്ളും അജ്ഞാപ്പത്തുകൾക്കും—

ചോരയാൻ വെവരമേറും

മട്ടിൽ പ്രാഗ്‌ജ്യോതിഖം ശ്രോണിതപൂർമ്മത താ—
നാക്കി നീ വിശ്വനാഥാ!

6

അപ്പോൾ പഞ്ചാസ്യാംശം മുരിദയിൽക്കും നീ—
രാന്തരിനാൻ തന്റെ കോപാൽ,

ജീല്പം ചാകുത്തിനാലേയുവന്നട തല വ—
ണ്ണിച്ചു നീ ദാഡിച്ചങ്ങേ;

പ്രപം നശ്ചക്കാസ്യ നാലുതള്ളാത ഗജനിരയോ—
ദേരിച്ചു ഞേമനോയും

കൈല്ലിൽക്കണ്ണനിട്ടവൻ്തൻഭവമരണമഹാ—
ദുഃഖപാശത്തെ നീശ്വാ.

7

ബന്ധാത്മം ഭ്രദ്വാജേന്ദ്രവദി ഭഗവ—
അതാവ്യനാം തന്മുത്തകൾ

ചേത്താ രാജ്യത്തഭ്യേക്കീട്ടാത ഗജവുരുടൻ,
ശൈശ്വമാം ദാനിപ്പുരം

ബധ്യത്തിൽപ്പെട്ടു നിരാനക്ഷത്തിയ പതിനാ—
റായിരം നാരിമാഞ്ചാ

വല്സിക്കം വിന്തമെന്നീ വകകൾ നിജപ്പുരം
തന്നിലെത്താിച്ചു നീയും.

8

ഭൂമാപാല്ലിതകണ്ണലാത്തയാതി—

കേക്കീട്ടവാൻ ചെന്നിട്ടം

ലാംബനഭ്രവികൾ രക്കത്താഴം ദയിതദ്ദോ—
ചച്ചിച്ചിതിക്രാറികൾ;

ക്ലുഗ്രീതങ്ങളും കയറ്റ് ഹരിയെ—
ഹോല്പിര പ്രചത്താൻ ഭവാ—
കെന്ദ്രപ്രസ്തുതയദോഷബോധമവില—
കൂട്ടം ഭവിച്ചീടുവാൻ.

9

ഭാഖഗ്രഹത്തിൽ നാട്ടിസ്ഥിതത്തെ, പകിറാ—
റായിരം നാരിമാരെ
പ്രാപിച്ചു വീടുതോറും ബുദ്ധത്തെന്നവാഞ്ച്
കേളിസൗഖ്യം വളർത്തി
ആശുപ്തിയും നാരഭാൻ താനവിലുള്ളെമതിക്കു—
കണ്ണ നാനാത്പര്മാന്ത്രി—
ദ്രാന്തോന്താരിക്കെ പാതാത്തമജരെയും ജനി—
ചീച്ച ശേരേ തുണ്ണു.

10

പ്രശ്നപ്രഭതിരണ്ണം ഒഴകം
പ്രദ്യമന്നൻ രംഗമിണ്ണേയൻ തവ കല;—യവനം
ശംഖരേണാപ്പുത്തൻ തം
കൊന്തിട്ടെന്നാൾ രത്യാ സ്പദ്രഹ, മമലയാം
അമീചുത്രിം ഹരിച്ചു;
താഴപുത്രൻ അമീപുത്രിം മൃഥനാധിയിതനിൽ—
മുൻ ഗതൻ രോചനാ;—എ—
അദ്ധ്യാഹേ പോയി നീ; ചുതതിൽ ദുസലി വയി—
ചുടിനാൻ അമീയേയും

1

ശ്രവ്യന്തൻ കേതനാഡിസ്ഥലിയുടെ നൃത്താ—
യായിരു. രാകകളോടെ
ഗർജ്ജിക്കും ബാണാരെത്തൃനുടെ നൃത്തജ്ഞയാം
സുന്ദരീമൗലികാലാ

പുത്രം കാണാതെങ്ങാ തപഞ്ചസ്തമ്പത്താനിൽ—
അമാവസ്യനേതാൻ കിനാവിൽ
സമ്പ്രായീശാ! പുണ്യാർത്ഥവാട വീതഹം
കൊണ്ടു പാരം തള്ളാം.

2

അവളുടെ സവി ഒക്ഷാ യോഗിനി ചിത്രലേഖ
യുവജനന്മാരുടുടർന്നും ഭാഗിയേരെ വരുച്ചു
അതിലുണ്ടുറിയും നിസ്ത്രാരാനക്കാണ്ടുവന്നാൾ
തവണ്ണഹമതിൽനിന്നും യോഗംകൈത്യാനിശ്ചായാം. എ

കന്ദ്രാഗ്രഹമതിൽ സ്ഥബം വയുവൊട്ടം
കുഞ്ചിച്ചു വാണോരവൻ
തന്നെന്നുകരംക്കുന്നാതവിധം
ബന്ധിച്ചിരിതാഃ; വാതാം ദൈ
ച.ചാനാൻ നാരദനാക്കഃ;-യൻപൊടതു കേ—
ക്രാറോദ കോപം കല—
നന്നാറാഗായ് ചേരൻ യദ്രക്കണ്ണോടുമുമ്പ് നീ
രോധിച്ചു തിരുപ്പട്ടണം.

4

ബാണസ്തർപ്പംപുരഹപാലനായ രൈവാം
ഭ്രതണണ്ണോടശപ്പാശ—
ഭ്രമേന്നും യദ്രക്കണ്ണന്നുമൊക്കാവെ നീരോ—
ധിച്ചാൻ വിശ്രാം വിശ്രാം
ബാണസ്താൻ ആയുധാനനാ, നതിബലഗൾ
പ്രദ്യമ്മനാംഗൾമുഹൻ,
ക്ഷീണതപം കലരാതെ നീ പുരഹരൻ—
തന്നോട്ടുക്കണ്ണരുണ്ടേ.

5

അസ്ത്രം സർപ്പം നശിച്ചു ദിവന്മ തവ ബാ—
 സേന മോഹം വഹിച്ചു,
 ടീത്യാ ഭ്രത്യോദാടി, പ്രമദ്ധകലരാര—
 നാതമാതാക്ഷമാന്തഃ;
 പ്രദ്യമന്തൻതൻര ബാണം ഗ്രഹനെന്തുടനേയാ—
 ടിച്ചുതേ കാമപാലൻ
 എത്തൻഭാണം കണക്കെല്ലുചിവരിൽമണി കം—
 ഭാണംനേയും പോടിച്ചു.

6

ഉന്നക്കോടങ്ങളു ചാപണ്ണങ്ങളാട്ടുപഗതൻ
 ബാണാം വിഴു തീനി—
 ടാകം വിദ്രോഹപ്പോൾ ജ്പരപതി ഗതനായ്—
 ഞൊറുടൻ നീൻജപരത്താൽ
 അതാനീ വാഴ്ക്കിപ്പരം വിജപരമനു തവ ഒ—
 കിതക്ക് നൽകിട്ട പോയാൻ;
 അതാനം ശോഭികിലും ക്രൂരതയതിതമസാ
 തദ്ദേശത്താൽ മുട്ടം.

7

നാനാശ്രൂഷങ്ങളാടേ എന്നരപി ഗതനാം
 ബാണാബദത്യൻര ബാഹ്ര—
 മ്രാതം വണ്ണികവേ നീ,യറിവു കലരമ—
 ക്ഷേകരൻ നീനെ വാഴ്ക്കി;
 തദ്പാകാൻ ശാഖജബാഹ്രപദയഹാടിതപുരം
 നീംയം തപദപിസ്ത്രഘ്നൻ
 ദൈദത്യൻ മാനിച്ചു നീയന്നംശരാച്ചമനിത—
 ഭംഗപിതം പോന്ന ഗേരേ.

8

പിന്നെയും പിന്നെയും ശക്തി, വരദാനന്ദയ—
നാമാനക്കാജാ വാളിൽ,
ബാലനായ് കാലനേയും വിപിനദഹനപാ—
നത്തിലന്നാഡിഡേയും
വത്സസ്നേഹം വിധാതാവിനെ, യിഹ ഹിരിശൻ—
തന്നെ വൈന്നാതോത്താം
വിദ്രോഹകർഷം കലൻമുള്ളവതരമിതു താൻ
താവകം ദേവ! എനം.

9

വിപ്രസ്തർശാപദ്മലം റഗനരപതിയോ—
നായ;—വസ്ത്രനീയേരം
സംപ്രിത്യാ സപ്രൃദ്ധലോകേ സപദി ചുനരക—
ച്ചിട്ട മാഹാന്മുമേറും
വിപ്രാഖ്യേല ഭക്തി നാനാനാലിവോട്ട യദുസം—
എന്നാളോടോതിയോരം—
ചീത്തപ്പുണ്ണികാരനാം നീ ഗ്രാഹപവനപുരാ—
യീരാ പാലിക്കേ നിത്യം.

10

എണ്ണവത്തിമുന്നാം ഒരുക്കം
രാമൻ ശ്രാക്കലമന്ന പുക്കേ കമ്മനീ—
ലോലൻ വിളിച്ചിട്ടു വ—
നീംാതുള്ള കളിജനനദനയൈക്കാ—
കർഷിച്ചു ഗ്രൂപ്പാധനനായ്
ആഫോറിച്ചു രമിച്ചിട്ടിരുന്നാരെവിഞ്ഞു
ത്രന്ത്യാക്തിയാം മുഖനാ—
യീട്ടു പാണ്യകവാസുദേവനയി തേ
വിചീഴിനാം മുത്രന.

1

‘അമു ദാരാശണാൻ എന്നെന്ന മട്ടിരെമുകറാത്രി—
 ആദിഭാഗം, നീഡിവിജ്ഞപ്പാ—
 ഇ മച്ചിപ്പാം ധരിക്കുന്നിൽ ജന്മുത്തു ച—
 യുന്ന വേഗാലത്തേപ്പാം
 അമോദത്തോടുപെക്ഷിച്ചടിചലരതി വരി—
 ഷേ’ന്ന മുതൻ പാണ്ഠാൻ;
 ധീമാനാരാം സഭാവാസ്കികളുവരു ഹസി—
 ആദിഭാഗത്തുംകൊപ്പം.

2

മുതൻ പോയോത നേരാ യദ്ധകലാബാലമോ—
 ടൊആണു വേഗാൽ ഭവാനം
 യാതൻ കണ്ണാറിതന്പണ്ണരസി വൈ! പഴ—
 ദ്രീച്ച വച്ചുള്ള ചിഹ്നം,
 മുട്ടാം മുല്ലുചല്ലുതരമിയലിന സം—
 കൗസ്തുഭാവ്യാതരത്തം,
 പീതം വസ്തും, ലസൽക്കണ്ണലുമിവകലരം
 പാശ്യകർത്തൻറ ദേഹം.

3

യുദ്ധത്തിൽ ‘കാരിതന്പാൻ റിരച്ചിതനിജച—
 ക്രത്ത വിട്ടാനവൻ; നീ
 മെത്തും സംഭാരവഹിപ്രകരമനു ചൊഴി—
 കന്ന ചക്രത്തിനാലേ
 കർത്തിച്ചുകോടവൻതന്നുട ഗ്രൂമ്പ ക—
 ദ്രീച്ച തൾസേഖന്യവും ത—
 നിത്രം കാരിലേരൻതൻ തലയുള്ളിഹ മറി—
 ആട്ടതേ കാരിതനിഃ.

4

ജാപ്പൂദ്യാഖാം സ്വാലഭവാക്യാദ്വിംഗി ബാതാ പലഭാസി
 ‘ഞാൻ മഹാവിജ്ഞാദാരനാ’—
 നാമൃതാരഥ്യം മുഖപ്രഭന്നാർത്തിവനാട ദാഴിപോൾ
 നിന്നാക്കിനിന്നന്നാധികായി
 ഉമ്രളാൻ താന്നപ്പയെനാരഭ്രാത ദ്രുശമതിയാ—
 ലൈത്താൻ സംഘജ്യ;— മാൻ—
 സ്നേഹി പുണ്യങ്ങൾ താന്നന്നുഡിയമത്രകളുമെ—
 നോക്കുവാനാക്കിപ്പറ്റുന്നോ?

5

കാഡാഡിശാത്മജനാം സുദക്ഷിണനന്മാ—
 രാധിച്ചടൻ ഭക്തിയേ—
 ടീഡാൻതന്നെന്നയഹാ! ഭവാന ചപലൻ
 ചെറ്റുഡിച്ചാരം വിഭോ!
 ദ്രോഡിപ്പങ്ങൾനു ബാണായുഖസമയേ
 പേടിച്ച ഭ്രതങ്ങളോ—
 ദേഹിപ്പുണ്ണന്നാര കൃത്യയാമന്നലന്ന—
 ദ്രൂഢ്രുന്ന വിട്ടീടിനാൻ.

6

താലുംപോൾ വലുതായ കാലുകളും
 സർപ്പം ദഹിക്കുന്നാര—
 ക്രോലം കാടു ഭയനു പഞ്ചതടനോ
 നിന്നോട് ചൊല്ലീടിനാൽ;
 ലീലാദ്യത്മതികൾ നിന്നാിളക്കിടാ—
 തന്നേരമല്ലെന്നിയു
 ക്രോലം നല്ലോര കാലചക്രമതിനേ—
 ക്രീഡ്രം നിയോഗിച്ച നീ.

7

അതജ്ഞേപ്പവരവുമുള്ള നിന്നുടെ മഹാ—
 ശസ്ത്രാഗ്നി ചെന്നീടിവേ
 ക്ഷേരംപൂജാമ പ്രലാർക്കുത്യുഫടൻ
 പിന്നവാങ്ങിയേറം തപശാ
 നീചത്പരം കലത്തം സുദക്ഷിണാനെയും
 ബുഖികരിച്ചിടിനാൽ;
 കാശീരാജപുരം ഭദ്രിച്ച വിരവോ—
 ഒന്നൊത്തെ നിന്ന്‌ചക്രവും.

8

മുനം രാവണനീഗ്രഹത്തില്ലപകാ—
 രം ചെയ്യവൻ തപണികലാ—
 ജാതം മാരണമാറ്റഹിച്ച വിവിഭാൾ
 ദ്രോഹപ്രമാണ്ടിട്ടഡോ!
 ഭൂമൻതന്നുടെ മന്ത്രിയായ് നഗരദേ—
 ശ്രോപദ്വാം ചെയ്യാവേ
 മേഖ വിശേഷവാശ് മരിച്ച ബലാനോ—
 ടേരണ്ണു തത്താധനാൽ.

9

സാംഖൻ കണ്ണരവ്യപുത്രീഹരണയമിതനാ—
 യീടിവേ കണ്ണരവാളീ—
 സാന്തപ്രാത്മംപോയ രാമൻ കരിംഗരമിള—
 ക്കീത്രുധാ തം വിടിച്ചു;
 നീഥും വിട്ടില്ല ദൈനന്ദിനങ്ങളുയവരെ ഒന്നി—
 ച്ചീംണം പാണ്യവന്നാ—
 രഘോന്തവം സുള്ളയക്കിയ! പവനപ്പതേ!
 പീഡപോവാൻ തൊഴുന്നേൻ.

10

എണ്ണപത്തിനാലം ദശകം

അന്നാൾ വന്നൊരു ഭാസ്യകരഗ്രഹണക്കാ—
ലത്തികലാത്മാലയേ
നദിച്ചുകൂട്ടവമ്പകാമത്തായ—
കാരേ വസ്തിപ്പിച്ചു നീ
രോരോ! ധാരവരോട്ടുമാ ധർക്കല—
സുരൂനമോട്ടം ഗമി—
ചൂരാൽ നാമി സമന്പവശ്യകമതാം
തീത്മത്തിലെത്തീ വിഭോ!

1

അധികജനഹിതത്തിനായ് ഭവാൻ നിമജ്ജി—
ചുവിടെയമലഭാവം തീത്മതോയത്തിനേകി
പരിജവിതതിയിൽ നൽകി ഉവ്യൂജാത്തങ്ങൾ, ചേര്ക്കാ—
നലിവൊട്ടു ക്രഷപാതമ്മാദ്യാത്മഖണ്ഡങ്ങൾ. 2

നീകൾ ഭക്തികലൻ തൃഷ്ണയുമുടൻ
നീൻകാന്തമാരായിട്ടും
മക്ഷ്മണിമാരാക്കാത്ത, വർ ഭവാൻ
വേട്ടുള്ള പുത്രങ്ങളും
രക്ഷിക്കാതെ പറഞ്ഞതൊക്കെയിതര—
സുരൂനമോട്ടം പരം
മോദവിലാസമോട്ടമ ചെവു—
ക്കൊണ്ടങ്കു കൊണ്ടാടിനാർ.

3

ആ നദിഗ്രാവഫുവഗ്രാവകല്ലങ്ങളെക്കു—
ണ്ണാനന്ദഭാരമൊട്ടച്ചുന്ന ഭവാനമപ്പോൾ
മാനിച്ചുടൻ ചിരവിയോഗക്കുശാംഗമിരാ—
മാനായർന്നാരികൾ സമീപമതിൽ ഗമിച്ചു.

4

നിരന്തരണാത്മനരമുള്ള പരശ—
 ദ്രാദത്തിനാൽ മാനമ—
 ഞങ്ങാനായ് തത്തീൻ വിള്ളേണ്ടിട്ടും കമനിമാ—
 ക്ഷണഭായ രാഗത്തിനാൽ
 മിനം വസ്തുമഴിത്തതായ് ചരിച്ചയ—
 താലേററവും എദ്ദുമാ—
 കുന്നാരക്കെള്ളർക്കാകയിക്കലധികം
 മോദിച്ചുചേന്നാൻ ഭവാൻ.

5

‘ക്രിക്കിടക്കെയതിന്ത ശബ്ദവരരോ—
 ദണ്ഡായ യുദ്ധങ്ങളാൽ
 ക്രിലിന്റു വതനാതിനിത്രവരെ—
 പ്രാത്തിട്ട താനേതൻമൊഴി!'
 ഇംഡോടിന്റെവാ ചൊല്ലിയൻപൊട്ട പുണം—
 നീറും, ഭവാനിൽ പരം
 ചുടോടന്റു ലയിച്ചു കമുകുവിഹാർ
 ചുട്ടുനോരാ രാധയും.

6

പിന്നെച്ചുന രഹസ്യിക്കുവെച്ചു വിരഹ—
 ക്ഷേണങ്ങളെല്ലാമൊഴി—
 ചുപ്പെന്നത്താൻ പരസ്യവ്യചിന്തയു—
 ഒളാത്മാവത്തെന്നപ്പോഴും
 നന്നായോത്ത് വസിച്ചുകൊർവ്വിനമലാ—
 നന്നാതിരേകം കുല—
 നീനുവാം പരമാത്മബോധവുമവ—
 ക്കിൾപിൽ ഭവാനേകിനാൻ.

7

മുന്നം നിശ്ചല വിയോഗമുഖവരാര—
 ആളിച്ചു വാക്കുങ്ങളാ—
 ലൊന്മല്ലും സുവമാം രസത്തോടു കല—
 ന്നീടുന്നതായ് തത്തീൻമത്തേ,
 ഇന്നീ നിന്മുഖവജാതമായ വചനം
 കേട്ടിട്ടു നിന്മധ്യാസമ—
 ത്യാനരൈക്കറസ്തപമാൻിതു വയു—
 രുന്ദത്തീനമുള്ളിൽ സദാ.

8

പാപം തീരവതിനു മംഗലമുടൻ
 ചോദിച്ചു നിൻ താരനാ—
 നാവിക്കേം്മാദഭരം മുനിപ്പുവരരോ,—
 ടന്നുരഹമ്പോടവാർ
 നീ ചുത്രപമൊടെ വസിക്കുമെള്ളവെ—
 നൗന്യം ശ്രൂടം വേണ്ടതെ—
 നേരം നാടി ഹസിച്ചുവെക്കില്ലമരോ!
 ചെയ്യിച്ചു യാഗം വിഭോ!

9

മോദിച്ചീടിനിനാ ബന്ധുസംഖയമൊടെ
 മാഹാത്മ്യമേറും മര്യം
 ചെയ്യിട്ടും സമയത്തിലണ്ണവരരാട്ടം
 ചേനേന്നാൽ ഗ്രാപാലകൾ
 പുഞ്ജിക്ക്രമപ്പുവോർ യുപ്പുവരരാൽ
 തപാംസംഗജ്ജവതം രസം
 പുണ്ഡാരനോയ മുന്നമാസമവിഒട
 പരാഭ്രാംപോൽ ശ്രീപതേ!

10

യാത്രാകാലമതികൾ രാധാകൃഷ്ണൻ
 പ്രാപിച്ചു ദുമേനിയിൽ
 ചേരേൽരാറു മൃകപ്പള്ളന്ന് യികസ—
 വോഷം വള്ളത്താദരാൽ,
 പ്രീത്യാ ദ്വാരകതന്നിൽ വന്ന ഗ്രതവാ—
 യുരീരി ഹേ കേരബാ!
 കാർത്താർ കൈതൊഴുമെൻ്റെ കാശ്ചതകലെ—
 തനീത്താശ്രൂ പാലിക്കണം.

11

എണ്ണവത്താഖം ദശകം

കാരാഗാരത്തിലിട്ടുമഹയപതി ചീരം
 ദ്രോവമേല്പിച്ചു ഭോ—
 നാരാജ്ഞരോടു ചേന്നീടിന, ദശയുഗമാ—
 മായിരം സംവ്യയേളിാർ
 ദീനമാരിൽ ത്രണങ്ങുവന്നാൽ തവ സവിധം—
 തന്നിൽ വിട്ടുള്ള ദ്രുതൻ
 മാനം ചേരം ജൂരാസംഭവരുടെ ഹനനം
 തന്നെയത്തിച്ചുവല്ലോ.

1

പോകാൻ ഭാവികവേ നീ മഹയപതിപ്പുരേ,
 നാരദൻ ധർമ്മജിൽ—
 നാഗാരംഭം പറഞ്ഞാനത്രപാഴതിങ്കാ—
 ത്രുഞ്ഞൻ സാന്നിധ്യമേകി;
 ‘ദേപശിപ്പോരജജയിച്ചേളിാൽ മവമതിനാൽ
 സാധ്യമാം രണ്ട്, മെന്നു—
 ഐശ്വര്യിച്ചുംബവൻ; നീ നിജദരാട്ടമുടനേ
 വാസവപ്പുസ്ഥമെന്തി.

2

നീരെയല്ലാബു് ഭാസ്ത്രമാദരാടവിടെയമ റമീ—
 ആറിടവേ ധന്തജ്ഞൻ നിന്മ—
 കാഞ്ചനപ്പത്താൽ ബലം ചേന്നിട്ടുമന്ത്രങ്ങൾ വി—
 കുർവ്വിയെല്ലാം ജയിച്ചു
 ശ്രീയേറം ചേന്ന മോദാൻ, മഹയപതിജയ—
 ത്തിനു ഭീമാർജ്ജുനാന്മാ—
 ദോക്ഷം ഭക്തക്ക് ഭാസ്യം എത്തുപ്പെയ്യാട്ട കൈ—
 ക്ഷോണ്ടിട്ടം നിന്മ വിട്ടുന്നു.

3

ചെന്തു നിങ്ങൾ ഗീരിപ്രജാഹപയപ്പുരേ
 യാച്ചിച്ചു യുദ്ധോത്സവം
 മനൻ മാഗധനോടു ഭൂമിസുരരെ—
 നാളേളായ കളേത്തൊടേ;
 ഭീമൻതനോടപുണ്ണ്യപുണ്ണ്യനിവനൈ—
 പ്രോത്സാഹ വിട്ടാ രണം
 ശ്രീമൻ! കണ്ണമ നിന്മ ഹഞ്ചുനന്നോടും
 നീ രാജയുദ്ധവതായു്.

4

പോരിൽത്തോലി വരാത്ത മാഗധനൈ—
 ദ്രോവാപ്യദേശത്തിനാൽ
 പേരാളം പവനാത്മജേന സഹസ്ര
 കൊല്ലിച്ചു മോദത്തൊടേ
 ഭൂമിപാലരെ വിട്ടുന്നഗമത്തും
 നശിഭക്തിയും നശകി നീ—
 സ്ത്രാമന്മാർക്ക് കൊടുത്തു ധമ്മമതിനൊയ്യു്
 ഭ്രാല്ലനരണബു് ഭവാൻ.

5

ഖാത്രാകാലമതിളൻ രാധയെയുടൻ
 പ്രാപിച്ചു പുമേനിയിൽ
 ചേതേരരം മുറക്കപ്പുണ്ണന്യികസ—
 റോഷം വളത്താദരാൻ,
 പ്രീത്യാ ദ്രാരകതനിൽ വന ഗ്രൈവാ—
 ആരീശ! ഹേ കേശവാ!
 കാൾത്താർ കൈതൊഴുമെൻ്റെ കഷ്ടതകജ്ഞ—
 നീതിത്താശ്ര പാലിക്കണം.

11

എണ്ണപ്പഞ്ചമ്പാം ഉശകം
 കാരാഗാരത്തിലിട്ടുമഹയപതി ചീരം
 ദൃഃവമേല്പിച്ചു ഭ്രഹ—
 കാരെണ്ണം റോച്ച ചേന്നീടിന, ഉശയുഗമാ—
 മായിരം സംവ്യയുള്ളാർ
 ദീനക്കാരിൽ തൃണ്ണുവന്നാൽ തവ സവിധം—
 തനിൽ വിട്ടുള്ള ക്രതൻ
 മാനം ചേരും ജരാസംഭവനട ചന്നനം
 തനന്നയത്തിച്ചുവല്ലോ.

1

പോകാൻ ഭാവിക്കവേ നീ മഹയപതിപ്പുരേ,
 നാരദൻ ധമ്പജസ്തൻ—
 യാഗാരംഭം പരബ്രഹ്മന്ത്രപാഴതിങ്കാ—
 തുണ്ഡി സദേശഹമേകി;
 ‘ദേപശിഖപ്പാരജജയിച്ചുള്ളാൽ മവമതിനാൽ
 സാധ്യമാം രണ്ട്, മെന്നുൾ—
 ഐലാഷിച്ചാനലുവൻ; നീ നിജഭരാച്ചത്തേ
 വാസവപ്പുന്മരേത്തി.

2

നീരെയല്ലാബ് ഭാസ്തുമാരോടവിരുദ്ധമാ റമീ—
 ആറിവേ ധന്തജൻ നിന്മ—
 കാതണ്ണത്താൽ ബലം ചേന്നിട്ടുമനജരെ വി—
 കൃത്യിരെയല്ലാം ജയിച്ചു
 ശ്രീയേറം ചേന്ന മോദാൻ, മഹയപതിജയ—
 ത്തിനു ഭീമാർള്ലൈന്നതു—
 ദോഢം ഭക്തക്ക് ഭാസ്യം എത്തുപ്പെയ്യാട്ട ഒക്കെ—
 ക്ഷാണ്ടിട്ടം നിന്മ വിട്ടാൻ.

3

ചെന്ന നിങ്ങൾ ഗീരിപ്രജാഹപയപ്പുരേ
 യാച്ചിച്ചു ഫുലേബാതുവം
 മനൻ മാഗധനോട്ട് ഭൂമിസുരരെ—
 നാളേളായ കള്ളിത്തതാടേ;
 ഭീമൻതനോടപുണ്ണ്യപുണ്ണ്യനിവനൈ—
 പ്രോതിനു വിട്ടാ രണ്ട്
 ശ്രീമൻ! കണ്ണമ നിന്മ പ്രഞ്ചഗന്ധനാട്ടം
 നീ രാജയുദ്ധപാവതായ്.

4

പോരിൽത്തോലി വരാത്ത മാഗധനൈ—
 ദ്രോവാപ്രദേശത്തിനാൽ
 പേരാളം പവനാത്മജേന സഹസ്ര
 കൊല്ലിച്ചു മോദിത്താടേ
 ഭൂമിപാലരെ വിട്ടുന്നഗമത്രം
 നശിഭക്തിയും നഞ്ചകി നീ—
 സ്ത്രാമന്മാർക്ക് കൊടുത്തു ധമ്മമതിനൊയ്
 ഭ്രാലന്നതബ് ഭവാൻ.

5

ഭത്യപം സരസാ വഹിച്ചു റൂപര—
 ഞങ്ങളാൽമുള്ളാസമാ—
 നം,ദേഹത്തോട് രാജസൂയമവരും
 യാമ്മാമെജൻ ചപ്പള്ളവേ
 വിപ്രക്കാരുടെ സംക്രിയാദികൾ ഭവാൻ—
 താനും നടത്തിടിനാൻ;
 കൈലേഖുന്ന റൂപരീറ ഭാഗ്യമഹിമാ—
 വോൺത്തിടിലത്യത്തും!

6

യാഗത്താിൽ പുനരഗ്രംചുജനവിധി—
 ക്കാക്കാണ ഹ്യാഗ്രപരൈ—
 നോൺതിട്ടുപരവേവബാക്കുമത്രപോൻ
 യാമ്മാമെജൻ നിമ്മലൻ
 വിപ്രാത്മാവു ഭവാന മോദമൊട്ടൻ
 ചെഫ്റീടിനാൻ പുജയെ;—
 ത്രഞ്ഞിപ്പുട്ടിരു ദേവമാനഷരാട്ടം
 ലോകങ്ങളാക്കത്താ.

7

ചേദീശൻ താനമപ്പോൾ 'എനിറൂപതികൾ വാ—
 ണീടവേയേതു മുഖണ്ണ
 ചുജിച്ചീടുന്ന കഷ്ണം! പത്രചഹതകനാം
 ബാലകൾ തന്നെയിപ്പോൾ?'
 ഇത്യം ദ്രിംക്കുമോതീട്ടിജവമഴുന്നേ—
 റാസനനാൽ നിന്നീറ നേരേ
 ശ്രൂം കൈക്കാണഡണണത്താഃനടനിവാരാട്ടം—
 തത്തീടിനാർ പാണ്യവന്നാർ.

8

വേഗം ചാണ്യവാരത്തെടുത്താണിഴ്വം
വന്നീടുമറ്റുമുഖിൻ—
രൈഷം ദാനവരെപ്പിളർപ്പോരു മഹാ—
ചങ്കേണ വണ്ണിച്ചു നീ;
ജനം മുനിലിജാന നിൻസ്ത്രണായാൽ
സംഗ്രഹിച്ചുവരവൻ
ചൊമേ നോഗിജനാംലുംസ്ഥുദമതാം
സായുജ്യമാന്തിരിനാൻ.

9

അനുഷ്ഠം യാഗമത്രം തപാ മൃചവനായ്,
ശേരേ തദാ നിരന്ത്യം
നാട്ടാർ ധമ്മതന്ത്രജനോയുമധ്യികം
വാഴ്ലിഗ്രമി.പ്രീടിനാർ;
മുഖ്യാത്മാവു സ്വയോധനൻ വ്യസനായായ്
ശത്രുപ്രഭാവാൾ, മയൻ
പുഖ്യാതീതി സഭാട്വേ സ്ഥലജപ—
അാര്യാ ഭേദിച്ചീനാൻ.

10

അഭ്യൂതം അപദിധാർക്ക ഭീമനുള്ളി—
ചുള്ളിയു ഹാസ്യത്തിനേ—
ക്ഷലേപ്പുന്ന കടാകഷലേഘമതിനാ—
ലല്ലം വള്ളത്തിട്ടുടൻ
ചൊല്ലുന്നാണിടിന ഭൗതാരമവിലം
തീർഖൂപാരു ബീജം വിത—
ചുർഖുവിൽ കത്തകം വഹിച്ച ഭാവൻ!
പാലിക്ക വാതേപ്പരാ!

11

എണ്ണപത്താരാം ദശകം

സാലുപൻ ദൈഷ്മീവിവാഹേ യദ്ധബലവിജിതൻ
 ശാഭ്രദിശം വിമാനം
 സൗംഗ പ്രാപിച്ചു മായീ ഭവതി ക്ഷതഗതേ
 തപഞ്ച പുരം ഭന്നമാക്കീ
 പ്രദ്യമ് നന്താൻ നിരോധിച്ചുവരന യദ്ധബലവെൻ—
 ഹര്ത്തിയാകം ദ്യുമാനന—
 കൊന്നാനോഫാട്ട ചേന്നോരിൽപ്പത്ര ദിവസം
 യുദ്ധമുണ്ടായി പിരന.

1

അപ്പോൾ നീരയത്തി രാമാന്പിതമവിം നിരോ—
 ധിച്ചുതേ ത്രഷ്ട്രേശസന്ധൻ
 സൗഭേദ്യൻതനേനേരിട്ട്, വന്നമ ശദയാൻ
 വീഴ്ത്തി പോൾ നിരൻറ ശാർഖ്‌ഗം,
 നിന്മന്പുൾപ്പെട്ട കൊന്ന മായാജനകനൈയ്യ നീ—
 യും ക്ഷണാഭ്യം ധരിച്ചു—
 ലേനേകേ ചൊല്ലിട്ടുനണ്ടിഹ, വിത്പന്മതേ—
 റോതിനാൻ വ്യാസർത്തന.

2

സൗംഗ നീയും തകത്തല്ലിലനിയിയിലാ—
 കീടവൻതൻറകണ്ണം
 ചക്രാളേ മുരിച്ചു; ശദയുടനമ വി—
 ദ്രീടിനാൻ ദാനവക്കുൻ;
 കൗമോദക്യാ ഹതൻ താൻ സുക്രതിയവാനമ—
 ചെച്ചുദ്യവൽ ചേന്നിതെക്കും,
 ഒപ്പും നിനേനബ്ജേച്ചുള്ളവിലാരങ്ങ മോ—
 ക്ഷത്തിനീ നിരൻറ ജനം.

3

നീ പോന്നപ്പുൾ ഭവിക്കാ ക്രതനഗഹികിലെ—
 ചുതതിൽ ബലമയാദ—
 പ്ലാഞ്ചുലിക്കേകിഡേറം കനിവൊടവയിക്കി—
 ദ്വാത്ത വസ്തുങ്ങൾ, പിന്ന
 അന്നാന്തപ്രാപ്പശർവാംജൈരുനിചകിതാ
 മുള്ളി ചിന്തിക്കെ മുലം
 ച.പന്നപ്രാകാനാമണിട്ടുവിയിൽ മുനിമാ—
 ക്കൻപിൽ നീ തൃപ്പി നൽകി.

4

പോരിനായ് നീയേയിച്ചുാരളുവതിൽ വിജയൻ
 നീരുന്നമാത്രം വരിച്ചും;
 സൈന്യം കൗരവ്യനോകിക്കരിനഗരിയിൽ നീ
 പാത്മദ്വത്തപ്രോഭേ
 ചെന്തു, ഭീഷ്മാദ്യർ മാനിച്ചുത തവ വചനം
 കൗരവൻ ധിക്കരിച്ചും;
 നീ കാട്ടീ വിശ്രദ്ധുപം മനിസദസി പൂര—
 ക്കഷാഭവും ചെയ്ത പോന.

5

പാത്മൻതന്നുതനായ് നീ സപ്രജനവയമതിൽ
 ദ്വിവിധായോരവനാ—
 ‘എന്തേവം? നീത്യനാമാവൊത്തവാനിക്ക, വധി—
 ക്കന്താരോത്രംകണ്ണാൽ?
 വധ്യൻ താനാൽ? നീജം യുതിക്കൊട്ട ചന്ദ്രി—
 ഞങ്ങൾപലർപ്പിച്ച ധമ്പം
 യുദ്ധാചെയ്യുന്ന ചൊല്ലി പ്രകൃതിശംഖ മും
 ചേരുന്ന കാട്ടീസപ്രദുപാ.

6

അക്കൻ ക്രോഡനാഡോരംസുകനയുടുംബാ—
പാലക്കഹാരെ വിതം
ഭീഷ്മൻ നിത്യം വധിച്ചാൻ; വിജയാമയികം
ക്ഷീണനായ്; നിയുമപ്പോൾ
സത്യം ലംഘിച്ചുചുത്തിട്ടരിവരചതിക്കാ—
പിശുനന്നാണു— നമിച്ചുാരവനിലതിച്ചു
ചുനന്നാണു— പോന്ന വേഹാൽ മടങ്ങി.

7

പിന്നീടുണ്ണാണുദേശ്യം ഗജഗതാഃ—
തേരർത്തം വൈജ്ഞവാണും
മാറതേതരറിച്ച കൊല്ലിച്ചിത്ര രവിശാ മര—
ച്ചിട്ട നീ സിസ്യരാജം
നാഗാണും വിട്ട കണ്ണൻ; ക്ഷിതിരയയവനമി—
പ്രിച്ച നീ മൗലിമാത്രം
പോകിപ്പാലിച്ച പാതമം; പുമയുടെ തനയ—
ക്കള്ളു ചെയ്തില്ലഹോ! നീ.

8

മുൻപേ തീത്മത്തിനായ് പോരുണ്ട ഹാംബി ഗതനായ്
നൈമിശാഖാശത്രുദേശേ
ഗർജ്ജിപ്പൻ സൃതനൈക്കാനവരാട സൃതനൈ—
തത്രംപദത്തികലാക്കാി
യാഗത്തിന്റെവരിയാം വല്ലുനൈനയമ വധി—
ച്ചിട്ട തീത്മാളാടി—
ട്ടുത്തിത്തീരാത്ത ദുര്യോധനപവനജപോൾ
കണ്ട പോയാൻ എത്തതിൽ.

9

നിദ്രാബന്ധപദ്ധതിക്കുപരിനിന്നാം
അണി വിച്ചേരുള്ളാരന്നും
മുഖം പാതമ്പൻ മാറ്റിപ്പിച്ചുമ തവ വച്ചു
തക്കിരോരത്താണ്;
അന്നും തദ്ദേശനാഡാത്തിനു സ്വത! ഗതമാ—
യൃത്തരാഗഭമ്പോൾ
നീ താനംഗ്രാഫുമാതുൻ തദ്ദേശരമരി എ—
ണ്ണഞ്ഞി രക്ഷിച്ചുവല്ലോ.

10

ധമ്മം ധർമ്മാത്മജനോ നിയ ഹിതമുതിയാം
ദൈഷ്‌വരം പിരാന നിന്നു—
ക്ഷേണ്ടരാ ഭക്തിയാലേ ലഭ്യതരമകളു—
ബ്രഹ്മമാണ് അഭ്യന്തരി തീന്;
ഗ്രേഹം മുറ്റാപമെയാടാളയലിവോടു ചൊ—
യീച്ചു ധർമ്മാത്മജന—
ത്യാനന്ദംചെത്തുവേഗാം നിജപുരഗതനാം
വാതാവാ! തുണ്ണു.

11

പ്രശ്നവന്തേഷം ഒന്നാം

സാന്ദീപനിക്കെയ ശ്രദ്ധമതിൽ ഭവാനോ—
ഭക്തിച്ചു വിഭ്യകൾ പഠിച്ച ക്ഷേപലവിപ്രഞ്ച്
നിന്നിൽ പെത്തതെ രതിയാം പ്രവിണ്ടാക്കാംക്ഷ—
യെന്നു ശ്രദ്ധാം ശ്രദ്ധാംത്രമിയായ് വസിച്ചുന്നും.

1

ശീലം പരം സദ്ഗാരമുഖിയല്ലപ്രകാരം
ചേതോജയരണാ ലഭിയാതാ തദ്ദൈയപത്രി
‘എന്തേ ഭവാൾ സവി രമേശനെ വൃത്തി നാൽകാൻ
സേവിച്ചിരാം മങ്ങാറിച്ചവരുടും’നാ ചൊന്നാർ.

2

എവം ക്ഷുത്രം മുഴത്രം പത്രി പറയാ
വാക്യം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്,
സർപ്പതിനോടെ ഹേതുവാം ധനമതിൽ
താൽപര്യമില്ലെങ്കിലും
ശ്രീ വാഴ്മം തവ മേനി കാണുത്തിന ഭേ-
ദേവതയും കാംക്ഷിച്ചു—
ണാവസ്ത്രാനുമതികള്ളുമവല്ലും
കൊണ്ടഞ്ചു വന്നിടിനാൻ.

3

ആദ്യത്തുമെറിന ദൈർഹ്യത്തിലെഴും
പ്രാപിച്ചു മോരേമാടു തമിനീതിന്റെയുഹരണിൽ
വെക്കണ്ണസൗഖ്യരസമാന്തിവബൻ, വിഭോ! നിന്റെ
സ്ഥിക്കാരമേറ്റപൊഴുന്നോ ഫുറരെങ്കു ചൊജ്ഞു? 4

പാരം പൂജിതനായി, അമീണി മുഡാ
വിഞ്ഞന വിപ്രാൻറ രക്ക-
ത്താരൻപോടു പീടിച്ചുകൊണ്ട് ‘ഗ്രാവിന്—
ഭാസ്ത്രാനിയോഗാൽ വനേ,
എന്റും നാം വിരകിനു പോയതുമകാ—
ലാത്തികല്ലണായോ—
ശേലാരം മുജ്ജി സഹിച്ചുത്രം ബത! മര-
നോ?’ എന്ന ചൊന്നാൻ വോൻ.

5

പാരം ലഭ്യജ കലൻ ഭേദുരനിൽ നീ—
നാപ്പോൾ ബലാൽ നീയൈച്ച—
ഞാരാഞ്ചു വെച്ചുവലാനു വാരിയുടനേ
ക്ഷേമിച്ചുനേരം വിഭോ!

പ്രോത്സാഹകമിത്തന ചൊല്ലിയവിട—

സുംഭാന്തി പുണ്ഡത്രയും

താരാർമാനിനി വന്ന നിന്മതെ കരാം—

ഭോജം നിരോധിച്ചുപേശം.

5

ക്രൈത്തിവരാട്ട ക്രൈത്തിയെള്ളാൽ ഭവാൻ

മാനിക്യയാലെത്രയും

ചിത്താനന്ദമാടന രാത്രിയവിട—

പ്രാത്തിന്ദി ഭ്രമീസുരൻ

പിറേഡാർ ധനമെന്നിയേ നിജഗ്രഹം—

ത്തിനായ് ത്തിരിച്ചീടിനാൻ

ചുറും വേദമാട്ട; വിചിത്രമതു താ—

നോത്താൻ തവാനഗ്രഹം.

7

‘മോദിച്ചുകിട്ടമായിതന ഭഗവാൻ,

ചോദിച്ചിരുത്തെന്നുകിൽ എന്നാൻ;

മോഹിച്ചുങ്ങ വസിച്ചിട്ടും ഒയിത്തേ—

ടന്തോത്രു?’മെന്നിൽക്കെന

വേദിച്ചും, തവ ലീല മദ്ധ്യസിതം

വാക്കെന്നിവരെറപ്പുരം

മാനിച്ചും മഹിതം മണിമയഗ്രഹം

കണ്ണാൻ ക്രൂരം കൊണ്ഡവൻ.

8

‘എന്നയോ വഴിതെറിയോ പരമനി?’—

ക്ഷേന്നല്ലനേരം ഭ്രമി—

ചുത്തമേംബരമാട്ടം ഗ്രഹത്തിനകമേ

ചെന്നിട്ടും ഭ്രമീസുരൻ

പ്രതിം ചേൻം വയഃസ്യതാരാച്ച മണി—

സ്പർശ്യാദ്യലങ്കാരക—

ഞേരും കാന്തയെയും അവൾക്കതണ്ണൽ—

വൈച്ചിറുവും കണ്ണതേ.

9

മണിമയഗ്രഹമയേ വാഴവോന്നെങ്ങിലും താൻ
മനമതിലതിഭക്ത്യാ റിപ്പുനം മോക്ഷമാൻം;

കതണ്ണയോടയി ഭക്തക്കേവമിഷ്ടങ്ങൾ നൽകാ
ഗ്രതപുരവരി ദ്രശ്വം സർപ്പം തീര്ത്തിണ്ണോ.

10

എൻഡവത്തിയെട്ടാം ഉൾക്കം

പുത്രകാർ ദർന്നതെത്തള്ളുതപ്പുതക്കപ്പ കേ—

ഒമയിച്ചീകയൈഅലേ

പാതാളം പൂക്കു കണ്ണബ്ലിയെയുടനവൻ—

പൂജയേറാനയിച്ച,

ബ്രഹ്മവിൻശാപമുലം ദിതിസുതസുതരായ

ശ്രൂതിതന്ന്‌പുത്രരായി—

കംസൻ കൊന്നാ മരീചിപ്പുമന്തനയരെ—

ക്കാട്ടി നീ വിട്ട വിശ്വിൽ.

1

കേതാമ്മാ ശ്രൂതദേവനാകിയ മഹാ—

ദേവനമ്പ്രഥമ—

ബുദ്ധക്കർ ഭ്രഹ്മതീയായിട്ടന ബഹുലാ—

സ്രോനം സരോജാക്ഷി! നീ

മുത്രേതാടന്നാതമിച്ചുനഗ്രഹമതേ—

കീച്ചനതിന്നാണ ഷു—

ബണ്ണത്തീ താപസരാച്ച ചേൻം കിമിലാ—

ദേശേ സ്ത്രാവാരിയേ!

2

പ്രവർഷ സംഗ്രഹിച്ചു നീക്കിതവർക്ക്
ദേഹത്തിലും ചെന്ന പോ—
നേകൻ പുജ്യ കഴിച്ചിതേരെ വിഭോ—
അതൊടെ നിനക്കായ് വിഭോ!
അന്യസ്താൻ പുനരന്ന കിട്ടിയ ഫലാ—
നാദ്യങ്ങൾ നൽകിടിനാ—
നൗമാൽ നീക്കിതവർക്കുമേകിയോങ്കോരു
ദോക്ഷം പ്രസാദത്തൊടെ.

3

നീ പിരാന്തതന്നുപൂരത്തിൽ പ്രിജസ്തമുതിയും
തയ്യളാപങ്ങളും കേ—
‘ടാരാജിനിനൈ നീക്കാൻ വിധിയുടെ മത’മെ—
നോതിപോരു വിശ്രാന്താമാ!
പാതമ്പശ്വല്ലും നശിപ്പിപ്പതിനാമവരു നീ
മന്ത്രയന്നനുള്ള ഭാവം
ഒവക്കണ്ണും കാട്ടി നീക്കന്തിനമിതു ഭവാൻ
ചെയ്യുവെന്നോത്തിട്ടിട്ടേൻ.

4

പുത്രങ്ങൾ നാശ്ചരായെടുവാമമെ തവോ—
ചേക്ഷണാൽ ദോഷമോരോ—
നോതത്തല്ലാതോ പറഞ്ഞാരത്തുപൊഴതവിടെ—
പുഞ്ച വാണോരു പാതമ്പൻ
കേട്ടിട്ടബും ക്രൂരക്കർത്തൻ നവമസ്തമുതി—
കുന്നനം ‘മേലിലുണ്ടാം
പുത്രാ രക്ഷിച്ചിടായ്ക്കിൽ ദഹനനിലീഹ ഞാൻ
ചാരുവേ’നെന്ന ചൊന്നാൻ.

5

മാനീ നാഭേനാട് ചൊല്ലാതവനാട് ഗതനായ്
 സൃതിഗേഹം തട്ടത്താൻ
 നാനാബാണങ്ങളാലേ; തന്യനുഫോന—
 ശാഖി വേഗാൺ മരണ്ടു;
 കാലേന്ത്രാദ്യാലയം പുക്കെനമ വിജയൻ—
 വിദ്യുത്യാൺ, കണ്ടിടാശത—
 സ്ഥാലന്നാരെ,—ത്രഞ്ഞാൻ ചിതയിലണയുവാൻ
 സസ്തിം നീ തട്ടത്തു.

6

വേഗം തേരിൽ കരേറീട്ടവനൊടമ പടി—
 ഞാട് പോയിക്കെന്ന
 ലോകാലോകം, തമസ്സിന്തരമവിടെയക—
 റീട് ചക്രത്തിനാലെ
 ചക്രാംഗ്രസ്സിഷ്ടനേത്രൻ വിജയനാട് ‘സവേ!
 കാണ്ടക്’—യെന്നാജ്ജലത്തിൻ
 ഹാരേകാണിച്ചു നീ നിന്തപദമജിത! തമ—
 സ്ഥിന്നഹോ ദുരദ്ധരം.

7

ശൈഷകൾ ദിവ്യദ്വാരയനിവഹമൊട്ടം
 മണ്ഠവസ്തും ധരിച്ചും
 തോഷം നാശകം ഘനഗ്രാമമല്ലത ചിത്യാടലം
 ശ്രീമദംഗണങ്ങളാട്ടം
 മുഹൂർത്തിക്കൈശനാഡി ശ്രൂതിക്കട പരമ—
 മതമ്മായ് ദിവ്യസംഖ്യാൺ
 ചെമ്മേ വാഴം ഭോഗ പ്രിയസവനൊട് നീ
 വിശ്രൂതാമാ! നമിച്ചു.

8

*ഞാനായേറും തെള്ളിഞ്ഞും സുദുഷമിഹ മര—
ഞ്ഞും ഭവിക്കുന്ന മുലും
ഭിന്നങ്ങൾ നിങ്ങളുടുക്കാണ്മതിനു കയ്തി ഞാൻ
ബാലരാഖശാശ്വപോന്നേൻ;
പോയാലും ബാലരോട് നീകളിയലിവാടു
തന സുന്ദരമാർത്ഥമുണ്ടാക്കുന്നു—
ബുദ്ധദേവനോക്കി പാതമന്മുത്തബുദ്ധമഹിമാ—
വായ നീ തോയജാക്ഷാ!

9

ഇവല്ലും ലീലയാലേ ഭ്രവനമഭിരക്കി—
സ്ത്രീചൃഥയത്തിസ്വംഭാം
നാനാഖാഗണ്യർ ചച്ചയ്യുതികളിലത്തുല—
കുരീഡയാൽ മോദമേക്കി
ഭ്രാരം തീക്കരയന്നരളളാത കപടമൊടു
ഭക്തമോക്ഷത്തിനായി—
സ്ത്രീക്ഷാൽ ഗ്രൂഹം ഭവാനാഭുക്തലഭവനായ്
നല്ലപോലുല്ലസിച്ച.

10

ഭക്ത്യാ ശ്രൂനാരദൻ നിസ്വൃതവരമതിൽ വാ—
ണിടി ഗാൻ മിക്കവാറും;
തത്പത്തിൻബോധമാർന്നാനവന്നെഴുകയാ—
ലേക്കാ നിസ്പിതാറും;
ഭക്തനാക്കല്ലറ്റനായീടിന പട്ടമതിയാ—
മുദ്ദവൻ നിസ്കൽ നീനും
ബ്രഹ്മജനാനം ലടിച്ചബ്രഹ്മരിയിൽ മരവീ—
ചുനപോലിനമീശാ!

11

സ്നേഹം സഖ്യം ഭയം ദേപശ്വമിതി പല നീ—
 മുത്തയോഗങ്ങളാലേ
 വേദം സർജ്ജം കടന്നിട്ടവിലങ്ങളു—
 സ്ഥാനമാൻമുള്ളതാകം
 ശ്രീമഈക്കൂൾഡാവാരം മഹിതമിൽ ജയി—
 കണ്ണിതൃപ്പിഡ്യുമെററം
 മാഹാത്മ്യം ചേന്ന നീ മേ തരിക പരസ്യവം
 ഭക്തിയും ഹതതേഹാ!

12

എണ്ണപ്പത്താൻപതാം ഒഴകം

ശാന്തേ! നീ വിഭവം സ്വപ്നക്തരില്ലടൻ
 ചേഢാത്തതിൻ കാരണ?
 പാരം ഗ്രൂപ്പിലാസമേകിട്ടുമതെ—
 നാഞ്ചുളാനു താൻ നിസ്ത്രയം;
 ഗ്രൂപ്പം തീര്ത്തിഹ ഗ്രൂപ്പികൾക്കീ, തരരിൻ
 ശൈലും, ഭവൻ നാംകിട്ടം
 സർജ്ജം വാഞ്ചിത, മീശ! നിൻപുദഗത—
 കാർഡില്ല ദോഷം വിഭോ!

1

തോഷം രോഷമത്രം ക്ഷണത്തിലുള്ളവാം
 ലോകേശരാഘവ്യാദ്യരെ—
 സ്നേഹിച്ചാമ്മഗ്രാമങ്ങൾ പോൽ ചരിയജനം
 ദീർഘക്ഷണം വിട്ടേരോ!
 കഷ്ണം ശ്രോച്യത പുണ്യതാന്ത്രിക നശി—
 ആച്ചിന്ന; പാത്രീചകിൽ
 മുഖ്യം മുഖ്യനതാംവുകാസുഹാതിക്ക്
 ദേഖ്യാനമല്ലോ! ഹരേ!

2

വേശം തുഷ്ണി വരുന്നനാരീപരഹാതാ—
രാക്കനാവെന്നേകദാ
ലോകേശാത്മജാനാടവൻ ശക്തിജ്ഞൻ
ചോദിച്ചു നേരു മുനി
'സേവിച്ചീടുക ചെന്ന'നീ ദിവനേ'യെ—
നോതിടിനാൻ മുഷ്ടിൽ
സ്ന്യേഹം തെല്ലുമിയന്നിടാത്താത ഭവാൻ—
തന്നെപ്പുരത്തില്ലഹോ!

3

കുറും ഹോലാരതപർമ്മ ചെയ്യവനാമ—
നേഴം ദിനേ തിന്നാരിര—
സ്ന്യേഹരം കോപമാദേയരാത്രു ദിവനേ—
പ്രഥ്യക്ഷമാക്കിട്ടും
കൈ മുല്ലാവിലണ്ണുകൊണ്ടു മുതിയു—
ണ്ണാമെന്ന തുഷ്ണം വരം
മേടിച്ചാൻ; തവ ഭർത്തിയേനാരില്ലദീ—
ചുടിം വിചാരം തുഭം.

4

ബന്ധംതീത്ത പുമാഞ്ചനേക്കു ഹരിപോൻ
പാത്താൻ ശൈവന്നനികേ
ദൈത്യൻ; ദേവനമോടിനാൻ 'പിരകിൽ നോ—
ക്കിരക്കാണ്ടു ദിക്കാക്കുയും;
ആരം മിണ്ടിയതില്ല; നിന്നപദ്മനൻ
പ്രാവിച്ചുട്ടിട്ടു ശരുപനേ—
മുരാൽ കണ്ണു ഭവാൻ സമത്മവടവാനു
മധ്യത്തിൽ നിന്നിടിനാൻ.

5

സ്നേഹം സവ്യം ഭയം ദേപശ്വമിതി പല നീ—
 തുരയോഗണങ്ങളാലേ
 വേദം സർജ്ജം കടന്നിട്ടവിലങ്ങമുറരു—
 സ്ഥാനമാൻമുള്ളതാകം
 ശ്രീമംഗളഭാവതാരം മഹിതമിൽ ജയി—
 ക്ഷേമിതയുഖ്യമേറ്റം
 മാഹാത്മ്യം ചെന്ന നീ മെ തരിക പരസ്യവം
 ഭക്തിയും മാതത്രാഡാ!

12

എണ്ണപ്പത്രാംഖലാം ഉശകം
 ശാന്തേ! നീ വിഭവം സ്വപ്നക്തരില്ലടക്ക
 ചേഷ്ടാത്തതിൻ കാരണ?
 പാരം ഗർബ്ബിലാസമേകിട്ടുമരെ—
 നാളേളാനു താൻ നീശ്രദ്ധയം;
 ഗർബ്ബം തിര്ത്തിഹ ഗർബ്ബികൾക്കീ, തരരിൻ
 ശൈലും, ഭവൻ നാഡുകിട്ടം
 സർജ്ജം വാഞ്ഛിത, മീശ! നീൻപദ്ധത—
 താങ്കില്ല ദോഷം വിഭോ!

1

തോഷം രോഷമത്രം ക്ഷണത്തിലുള്ളവാം
 ലോകേശരാഘവ്യാദ്യരെ—
 സ്നേഹിച്ചാമുള്ളഞ്ഞൾ പോൽ ചിലജനം
 ദീർഘക്ഷണം വിട്ടേഹാ!
 കഷ്ണം ശ്രോച്യത പുണ്യതാന്ത്രിക നശി—
 ആച്ചിന; പാത്രീച്ചകിൽ
 മുഖ്യം മുഖ്യനതാം മുകാസുരാനിതിൻ
 ദേഖ്യാന്തമല്ലോ! ഹരേ!

2

വേശം തുഷ്ടി വരചനാരീപ്പരവാതാ—
 രാക്കനാരവന്നേകദാ
 ലോകേണാമ്മജഞ്ചാടവൻ ശകനിജ്ഞൻ
 ചോദിച്ച നേരം തുനി
 ‘സേവിച്ചീടുക ചെന്ന നീ റിവനേ’യെ—
 നോതീറിനാൻ മുഹ്യരിൽ
 സ്ന്യേഹം തെള്ളുമുഖിയന്നിടാത്താരു ഭവാൻ—
 തന്നെപ്പുണ്ടില്ലഹോ!

3

കുറും ലോരാപ്പഫ്ലൂ ചെയ്യവനാക—
 നേഴാം ദിനേ തന്റെരിര—
 സ്ന്യേരാം കോപമാനേയെറ്റു റിവനേ—
 പ്രത്യക്ഷമാക്കിട്ടും
 കൈ മുല്ലാവിലണ്ണുകൊണ്ടു മുതിയു—
 ഞാമെന്ന തുക്കം വരം
 മേടിച്ചാൻ; തവ ഭക്തിഹൈനരില്ലെ—
 ചുടികാ വിചാരം ക്രൂഡം.

4

ബന്ധംതീർത്ത പുമാൻഡേനേക്കു ഹരിപോൽ
 പാഞ്ചതാൻ ശീവന്നന്തികേ
 ദേത്യുൻ; ദേവനമോടിനാൻ പിരകിൽ നോ—
 കൈക്കൊണ്ടു ദിക്കൊക്കെയും;
 അതും മിണ്ടിയതില്ല; നീൻപദ്മുന്നൻ
 പ്രംഥിച്ചീടും ശരുന്നെന—
 മുരാൽ കണ്ണു ഭവാൻ സമത്വവുവായ്
 മധ്യത്തിൽ നീന്തിനിനാൻ.

5

‘ഒക്കും തേ; നീ പിശാചപിൻമൊഴിയും ലിളകിയോ?
 ഹേ സവേ! മദ്രച്ചസ്ത്രിൽ
 സന്ദേശിക്കുന്നവെങ്കിൽ കരമതു തലമേൽ
 വെച്ചു നീ നോക്കിയാലും’
 എന്നും നിന്റുവാക്കുകേട്ടുക്കരമമാ തലമേൽ
 വെച്ചുവൻ നഷ്ടനായാ;—
 നേരും നാശം പരോപാസകനും; ശൈവന്മ—
 ണ്ണാശ്രൂത്യം നീ മുരാരേ!

6

ആക്കണ്ണാളിള്ളതു സാത്പികാദഭൂമധികം
 മുത്തിത്രയത്തികലപ—
 നോക്കാൻ നാമ! സർസ്പതീതിനഗത—
 ഷ്ണീഗ്രുപ്പയുക്തൻ ഭൂമ
 മാനിക്കാഞ്ഞു മുഹിഞ്ഞു പക്ഷജ്ജഭവൻ,
 കൊല്ലുംതുടങ്ങും ശൈവൻ—
 തന്നെപ്പാർപ്പതിതാൻ തുട്ടിത്വനം
 വന്നാൻ ഭവണമിരേ.

7

ഉപാസ്തനാരിപ്പത്തുലും തന്മുളിക്കിലക്കിന്നും
 നീത്രച്ചയ്യും ഭവാനു
 പ്രത്യൌദ്ധേവൻ ചവിട്ടി നിജപദ്മതിനാൻ;
 നീയെണ്ണിറാത്രു മോഭാൻ
 ‘ശ്രംഖാത്മാവോ ചൊറുത്തൈടുക നീവിലവുമി—
 തപശിപദാംഭോജച്ചിപ്പം
 നിത്യം മേ ഭ്രഷ്ടണം മാറിടമിതിലവരികെ’—
 നാന്ത്രബന്ധേയാ! പരശ്രൂ.

8

ആസാദസ്പതമാക്കീപ്രതിനേ
തതപ്രം ഗഹിച്ചപ്രത്യും
നിക്കൽ ഭക്തികലൻ മോക്ഷപദ്ധതം
വൈക്കണ്ണാണു നീക്കംവിനാ,
ശ്രതമം ഭക്തവരക്ക് ദോഷമണ്ണയി—
ക്കാരുള്ളസിമും വിഭോ!
സത്പാകാര! ജീച്ചിട്ടിനിതു ഭവാ—
നെത്തനൊഞ്ചിനിജങ്ങം.

9

സ്വശ്വിക്കേള്ളാദികാലേ നിഗമസ്ഥദയം
വന്നിമാർപ്പോഡല വാഴ്ത്തും
സച്ചിദ്ദിസ്സവ്യപ്രവാഹാദ്യവരതനവാദ
ആചിത്തമാവുമായി
ഗോപന്നീസഖ്യയത്തിനടയ മഹിതമാം
ഭാഗ്യമായുള്ള നിന്നെ—
സ്ന്യവിക്കനേൻ സ്വഭത്തിനനീലനിലയന്ന—
യീശ ലോകേര വിശ്വാ!

10

ക്കാബ്ദിംബാട കുടിക്കും
ഒല്ലാണേ ത്രിമോറിനീപ്പുക്കുമ്പാ—
ഡാർത്താ ചാരിത്രണാളും
മാഹാത്മ്യം തവ ശ്രാവാദിക്കലേ വേ—
നീട്ടനതെന്നായ് സ്‌ഹ്രം;
എനാൽ നീജ്ജുളന്നായിട്ടു പരമാ—
ത്മാവിക്കലും പിന്ന മ—
റൂന്ധത്യാരിലുമൊന്നപോലും വിലസുവോ—
നേകം ഭവദേപമാം.

1

ബ്രഹ്മാദ്യാഖ്യാൻകൾ മുനിശ്രേംഗര നാമങ്ങൾ സംശാ—
 ഐപ്പാകം ദിവിശ്രാ—
 കൈനിയഞ്ചികലാന്ത്യൻ മുത്തോ! പരമാ—
 തമാ ഭവാൻ തന്നെയല്ലോ;
 എന്നാലഞ്ചീശ്രേണി ശ്രീരമണ! ബുദ്ധ! വിക്രാം—
 ഏത്തിൽ വാഴുന്ന നീ താൻ;
 മുനായിപ്പുത്യലോകേ ത്രിപദഗതന്ത്രാ—
 യുള്ളിത്തും നിശ്ചയം നീ.

2

നാമാ! നിന്നസത്തപദ്ധതം പുനരവിരുദ്ധമാ
 വിജ്ഞാവെന്നൊതിച്ചന്ന;
 യാതാവും നാതപവൈരല്ലുമൊടക്കി രജസാ
 നിശ്ചയം പണ്ഡിത്യപരം;
 സതപാധിക്യം തമസ്തീന് വികൃതിയില്ലെന്നാ—
 കന ചേഷ്ടാദിയും ചേ—
 കൗൺത്രീറ്റനീശ യോ! നിന്നുടെ പുത്രഹരണാ—
 നാവ്യപൂണ്ഡിത്തു മെയ്യിൽ.

3

ബ്രഹ്മാവാദികലളക്ഷവീശത്തു പരമാ—
 തമാവാക്കമാ നിന്നെന്നും
 സർവ്വാത്മതപമതോത്ത്രപാസനവിധി
 സരേംശ! ശരേംശമനാ
 ചൊല്ലിച്ചന; യമാത്മമോക്ഷകില്ലത്തും
 നാമാ! ഭവദ്വാഹമ—
 നാല്ലാസാൻ പരവാൻ പ്രമാണമിവിരു—
 ക്കാജാനന വേജാനന പാശ.

4

നിർദ്ദാക്ഷിണ്യതയാൻിടുന ഭഗവാൻ
 ശ്രീരാക്ഷരാച്ചാത്മികം
 മാനിക്കനിഈ ഭക്തിയോട് സകളി—
 നാരിൽ ഭവാനെപ്പറം;
 വ്യാവ്യാനിച്ചു സഹസ്രനാമഫലം—
 ലീഖാൻ ഭവാനെക്കരി,—
 ചൂവ്യാനിര ചൂടുപിൽ ഭവഞ്ഞുതിക്കളെ
 പ്രാപിച്ചു നോക്കശ്രീതയും.

5

കായാംപുവോളിചേന്ന സമ്പ്രപതിയാ—
 യീടുന നിനെനപ്പറം
 ചൊന്നാനാദിയിൽ മന്ത്രശാസ്ത്രമതിലും
 മുത്തിത്രുക്കാധിനോയ്;
 പിനീടപ്രണവത്തിൽ നിഷ്ടളമതാം
 ധ്യാനം പാശ്ചത്യിട്ടുനൾ
 നിനെനത്താനതിലോതിനാൻ സകളാനായ്,
 ചൊല്ലില കരാരെയും.

6

ചൊല്ലിടുനിഈ നിൻ മഹത്തപമധികം,
 നിദ്രേഷസാരങ്ങളും
 ചൊല്ലിടുന പുരാണസംഗ്രഹമതിൽ
 കില്ലിലു തല്ലും വിഭോ!
 മുഹാദിത്രയമാൻ സത്യപദവും
 വിട്ടു മേലുള്ളതും
 ചിന്ത തേൽ! തവ ലോകമെന്ന പറവു,
 തദ്ദേശൻരയന്നാലു നാൻ.

7

ശ്രീമർണ്ണാശവത്തേപാദിമഹതാം
 സ്‌കന്ദേ പറഞ്ഞുള്ളതായ്
 പ്രാഹമം കല്പമതിക്കലകമലജ—
 നായ്—ക്ഷാട്ടിയോരാക്രതി
 യാതൊന്നെങ്കിലതിനുതന്നെ ഏരിയ—
 മുഖ്യാദ്യാദ്യ ചൊന്നാൻ ശിവേ
 ഭക്താത്മാവു പുരാണസാരക്രതിയിൽ
 ശ്രീമാധവചാർത്തം.

8

ആരോ തം പ്രക്രൂതിക്കതക വിധമായ്
 സേവിക്കാവോരീശനെ—
 ദ്രോരേ! തദ്ദുഡിയഭക്തി താനവരിൽ നൽ—
 കീഴം ഫലം നിശ്ചയം;
 വ്യാസൻതാന്ത്രകാണ്ഡതന്നെയതളീ
 സ്‌കാന്ദാദിതന്നിൽ ഗരീ—
 ശാസേവജ്ജയികാരികൾക്കുജിതി നിൻ
 നൃനതപമത്തംജളാർ.

9

സത്യാചൊൽക്ക, സവാദമെന്നതു, വിത—
 ഔം വാദമെന്നിവിയം
 ലോകിപ്പിപ്പതിന്തമ്പവാദഗതിയോ
 മുന്നണ്ണ; പാത്തീടുകിൽ
 നാനാശ്വിച്ച നിന്നക്ക തോലികൾ തമഃ—
 പ്രാധാന്യവും ചൊൽക്കയാൽ
 സ്‌കാന്ദാദ്യത്തിൽ വിതഔവാദമധികം
 കാണപ്പെടുന്ന ഏരേ!

10

നോരേയൊന്നമറിഞ്ഞിട്ടാണ്ണാരിവനി—
രച്ചാനംളുത്തല്ലോ വിനോ!
ശൗരേ! ശ്രോഭന! മന്ത്രാസ്ഥവചനം
തൊക്കുള്ളതിൽ കണ്ണതാം;
വ്യാസോക്തങ്ങളിൽ വെച്ചു സാരമധികം
ചേരുന്നതായുള്ളൂരാ
ഗ്രീമത്ര ഭാഗവതത്തിൽ നായകതയാ—
സ്ത്രീഭം ഹരേ! പാശി മാം.

11

തൊണ്ണു റററാന്നാം ഉശകം
ശ്രീജാനേ! മായയിൽ പെട്ടവദ്യി എദ്ദു—
ക്രൂശമൊത്തുള്ള മർത്ത്യ—
നേകാനാം നിൻപദ്ധോപാപാസനാമദയമദേ—
ഷം ഭയംതീക്ക് മുലം,
നീ ചൊല്ലീടുള്ളൂരോരോ ഭജനവിധികളാ—
സ്ത്രീവൻ മോഹമാദ്ദേ
ദോധാലം കണ്ണടച്ചിട്ട്.വരൊന്നുപോഴും
തെററു പററുന്നതില്ലോ.

1

നാമാ! നിൻപ്പേരണ്ണതാൽ എദ്ദുവചനദേ—
ഹണ്ണളാൻ ചെയ്യുതെല്ലോ
മോഭാലർപ്പിച്ചിട്ടേനുനഹമയി പരമാ—
മാവത്താം നിക്കൽ നിത്യം,
ചിത്തം കമ്മം വച്ചുഡിഗ്രിയവിഷയണം
പ്രാണനം നിന്നിൽ വൈച്ചും
ത്രഖൻ ചണ്ണാലനം; തപ്പിപദവിദുവമഹാ—
ദേവനം ത്രഖന്നു.

2

രണ്ടാമത്തേതതിൽ നിന്നാണീറ്റ ഭാ, ചതു സം—
 കല്പിതം തന്ന ചിത്തം
 കൊണ്ടെങ്കും ക്യാസമാന്നമുഹമ്മദതിനാൽ
 സ്വഭവിയാലേ തുപ്പേൻ;
 മായാസംബന്ധമുള്ളാരതിലത്തുവിധരച—
 കൃം ദിവികാസ്യാഖാലീ
 മായേശൻ നിന്നോന്നിത്യം പ്രീയമനാജാം
 ചെയ്യ ഭീ തീര്ത്തകാർഡോൻ.

3

ആമാഖാരോട് ചേർന്നാൽ സുകൂതികൾ ജന്തി
 ശ്രീ ലഭിക്കേന പോലീ—
 നേഡാമൻ സർബ്ബതിയാളം തവ പദജ്ഞാം—
 ക്രാഡലസംഗം കലന്നാൽ;
 തത്സംഗം വന്നിടേണം മമ, സത്തമയേ
 തസ്വാദുന്നിഷിക്കം
 നിസ്ത്വാഹാത്മ്യങ്ങളാലേ മുരിതശമനാം
 ഭക്തിദാർശ്യം ഭവിഷ്യ.

4

കമ്മാദ്യേ ഭക്തിയിൽത്താൻ ബഹുമതിയും നിന്ന്
 നാമകമ്മാദി നിത്യം
 നാഞ്ചും ചൊല്ലി തൊനിന്നുടന്നുകളാൽ
 പ്രദത്താത്മാവതായി
 ഹാസതേരാട്ടം ചിലപ്പോൾ, ചില കരി വിലപി—
 ചുട്ടഹാസം കലന്നം
 പാട്ടിട്ടുന്നാദി പോൾ തുള്ളിയുമിവിടെ നട—
 നീട്ടവേൻ; നീ തുണ്ണു.

5

മർത്യകാർ രാത്രു മിറ്റും വഹനുഗ്രഹണമി—
 ത്യാദിമാം ഭ്രതഗ്രൂപം
 സമ്പ്രം ഭ്രതാഖലവും തപന്നയമിതി യമിതാ—
 ത്യാവു ഞാൻ കൈവണ്ണാണ്വാം;
 ഇത്മം സേവിച്ചിട്ടുണ്ടോ മഹ തവ ത്രിപത്യാൾ
 ഭക്തിഭാർഥയും വിരാഗം
 സിദ്ധിക്ഷാം തന്തപ്രബോധ്യാദയമത്രുടെനേ
 യതാദേശങ്ങളേറോധ്.

6

നിന്നിൽ ചേതാ മന്ദ്രസ്തയി വേദവദ്ധി—
 വത്തിൽ മോഹിച്ചിട്ടാതി—
 ഞങ്ങളുാഴം ധ്യാനമാന്തിരേജായേ നിമിഷവുമീ
 നിന്നപദം വേർപ്പച്ചാതെ
 ഇഷ്ടാനിഷ്ടാജ്ജീ മായാമയമിതി കത്തി—
 തോഷവേദങ്ങളേന്നേ
 നിന്നപാദത്തിനു നവേന്ദ്രിയതിരീശിരീരമന—
 സ്ഥാഖി ഞാൻ സഞ്ചരിപ്പാം.

7

സമ്പ്രം നീരൈണം ചപിന്തിപ്പതിനിവന്ദിക്കാ—
 രിതപമില്ലിരൈപ്പാശഫനാൾ
 തപസ്ത്രേമം ഭക്തസ്വര്യം ജളക്രൂപ വരണ്ണം
 മഞ്ചവും ശത്രുവിക്കൽ;
 അല്ലെങ്കിൽ ശ്രൂഢയേററം പ്രതിമക്കില്ലുവാ—
 യീണം ദൃജചെയ്യാ—
 നമ്പ്രാണം സേവചെയ്യനാവന്നമിഹ മഹാ—
 ക്ഷണത്താക്കാനു ദൈഹലും.

8

രണ്ടാമത്തേത്തിൽ നിന്നൊന്നിലറ ഭൂ, ചരു ദാ—
 കല്പിതം തന്ന ചിത്തം
 കൊരണ്ടക്കൂട്യാസമാന്നമുന്നമതിനാൽ
 ബുദ്ധിയാലേ തൃപ്പേൻ;
 മായാസംഖ്യമുള്ളാരതിലത്രവിധാന—
 കൂട് ഭവിക്കായുഥാലീ
 മാങ്ങേൻ നിന്നെന നിത്യം പ്രീയമനാജജാം
 ചെയ്യ ഭീ തീർത്തകൊർഡേൻ.

3

ഗ്രീമാനാരോടു ചേന്നാൽ സുകൂതികൾ ജീവ്തി
 ഗ്രീ ലഭിക്കേന പോലീ—
 നേരാമൽ സൽഭക്തിയാളും തവ പദ്ധതി—
 ദത്സ്യലസംഗം കലന്നാൽ;
 തത്സംഗം വന്നിടേനം മമ, സത്തമുഖേ
 തമ്മിവാസുന്ധിഷിക്കും
 നിശ്ചാഹാത്മ്യങ്ങളാലേ ദ്രോതഗമനമാം
 ഭക്തിദാർശ്യം ഭവിഷ്യു.

4

കമ്മാദ്യേ ഭക്തിയിൽത്താൻ ബഹുമതിയാടു നീൻ—
 നാമകമ്മാദി നിത്യം
 നന്ദിയായ് ചൊല്ലി തൊനിഞ്ഞുനേരുകളാൽ
 പ്രദ്രതാത്മാവതാകീ
 ഹാസതേനാടും ചിലപ്പോൾ, ചില കുറി വിലപി—
 ചുട്ടഹാസം കലന്നം
 പാടിട്ടുനാഡി പോൾത്തുള്ളിയുമിവിടെ നട—
 നീട്ടേവൻ; നീ തുണ്ണു.

5

മർത്യനാൾ ശ്രദ്ധ മിറ്റും വഹനുഗണാമി—
 ത്യാദിയാം ഭ്രതഗ്രൂപം
 സർജ്ജ ഭ്രതന്മലവും തപനയമീതി യമിതാ—
 തനാവു ഞാൻ കൈവണ്ണങ്ങാം;
 ഇത്മം സേവിച്ചിട്ടുവോലെ മഹ തവ ക്രപയാൾ
 ഭക്തിദാർശിയും വിരാഗം
 സിഖിക്കം തത്പരവോധ്യാദയമത്രുടെനേ
 യതാദേശങ്ങളുണ്ടോ.

6

നീനിൽ ചേരാ മനസ്സുടയി ഭവഭവദ്ദി—
 വത്തിൽ മോഹിച്ചിട്ടാതി—
 ഞങ്ങളും ധ്യാനമാന്നിരുത്താതെ നീകിഷ്വമീ
 നീൻപദം വേർഖച്ചാതെ
 ഇഷ്ടാനിഷ്ടാഷ്ടി മാധ്യാമയമീതി കത്തി—
 തോഷവേദങ്ങളുണ്ടോ
 നീൻപാദത്തിൽ നവേന്മാരുതിരീശീരിമന—
 ഫ്ലാഷി ഞാൻ സഖവരിപ്പുണ്ട്.

7

സർജ്ജ നീയെന്ന ചപിതിപ്പതിനൊന്നിവന്നയിക്കാ—
 രിതപമില്ലിരുപ്പാഴഫന്നാൽ
 തപശ്ചല്ലേമം ഭക്തസവ്യം ജിളക്കുപ വരണ്ണം
 മൗനവും ശ്രദ്ധവികൾ;
 അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധയേററം പ്രതിമയിലുള്ളവാ—
 യീംണം ആജചെയ്യാ—
 നവുണ്ണം സേവചെയ്യുന്നവന്മിഹ മഹാ—
 ക്ലോ നാക്കിന രോമ്പാ.

8

ത്യദ്ദേപനേത മഹത്ത്വമുള്ളവനു—
 പേണ കാട്ടന്നതായി—
 അജീവകാക്ഷര കമ്മാവലി വിവരതയും
 ഉഖവെള്ളം ചേർപ്പുതാക്കം
 നീക്കായാ വേദമേക്കിടങ്ങു മഹ; ഭവൽ—
 ഭക്തി താൻ തൻപ്രഗാന്തി—
 കായ്‌ത്തൈതനേന്ന ചൊന്നാനയി ഭ്രംഗപതേ!
 സിഖയോഗി പ്രബുലുൻ.

9

ഉവത്തെക്കണ്ണട ജയ്യക്കളീലുദിതവിവേ—
 കത്തതാഭാചായ്യവാക്കാൻ
 ത്യദ്ദേപനേതഗഹിച്ചപ്പുള്ളഞകമകളാണ്
 ഭക്തിയേററം വളര്ത്തി
 ദായാപാശം ഹരിച്ചപ്പുരമസുവമയേ
 നിശ്ചപദേ താൻ രസിപ്പാൻ
 വിനേരോ! ഷൂഡ്രരംഗം പാശിത്ര; വഴിപോൻ
 തീക്കമേ ഉഖവമല്ലാം.

10

തൊണ്ണം റാറിരണ്ണാം ദശകം

വേദാ നിദ്രേഷകമ്പന്തയുമഹലപരം
 ചോൺവതോത്തിട്ട നിശ്ചകൾ
 സർവ്വത്തേയും സമർപ്പിച്ചിട്ട സമനചരി—
 ചുണ്ണവനേപ്പുമ്പ്യനാവേൻ;
 വേദം രോധിച്ചതൊന്നിക്കലുമിവന ഭവി—
 ക്കായ്യവേണം പ്രവേശം;
 ഉപ്പം ജം വല്ലതും വന്നിടക്കില്ലടന്നും
 നിശ്ചകലർപ്പിച്ചിട്ടനേൻ.

I

നിൻപുജാത്രപമായിടിനാരപരമതാം
കമ്മയോഗത്താഡിപ്പിഷ്ടം
സത്പ്രാകാരം മനസ്സിൽ പ്രതിമഴിലമവാ
ഭാവനംചെയ്യ താരം
പുഷ്ടം ഗസ്യം നിവേദ്യങ്ങളമനദിവസം
ചേര്ത്ത് വീഞ്ഞണ്ണ ഭക്ത്യാ
പുജിച്ചേറാം ഭവാൻതന്നെക്കരണ ലഭി—
ചുട്ടിവാനായ്ത്താടങ്ങാം.

2

സുന്ധിന്തുനോർ ഭവാൻതൻകമ്പകളുതളിട്ട്—
നില്പുതാട്ടേ ദയജ്ഞായ്;
നിൻപാദത്രേതാട്ടത്തും പ്രിജരശമത കൈക—
കൈബിവതേ ഭോചനിയം;
വൃത്തിക്കയ്യോ! യജിച്ചിട്ടിവർ ബഹുകമ്പിതൻ
നിന്നൊന്നോക്കുതെ വിദ്യ—
ഗവ്യത്താലെത്തു ചെയ്യീലീ?—വനെയത്രവഴി—
ക്കാക്കാലാ നീ മുപാലോ!

3

‘പാപൻ മുള്ളാദിനാമങ്ങളുയിവനരചൈ—
യുനം ദാഖ്യും മറപ്പാൻ,
ലജ്ജിക്കാതോരിവൻതൻ ചപലമൊഴിക്കലേൻ—
കാഞ്ഞമല്ലാം മുടക്കീ;
ഭ്രാതാ മേം വസ്യശരിലൻ ഹരിഭ്രജനപരൻ
നിത്യ’മേംവം ഭവാൻതൻ—
ഭക്തന്നാരദ്ദംഷിക്കണം കമതികളുവരെ—
പ്രോംഭാലെയാക്കിടകാലാ മാം.

4

ത്യദ്ദേപനേത മഹാക്ഷുതിജലമുഖ്യ—
 പേണ കാട്ടന്നതായീ—
 അജീവകാക്കര കമ്മാവലി വിവരത്തേയും
 ഉംവരും ചേർപ്പുതാക്കം
 നീക്കായാ വേദമേക്കിടങ്ങു മഹ; ഭവൽ—
 ഭക്തി താൻ തപ്പല്പ്രശാസ്തി—
 ക്കായ് തത്തീതനേന്ന ചൊന്നാനയി ഭ്രംഗപതേ!
 സീഡയോഗി പ്രബുഖൻ.

9

ഉംവരത്തക്കണ്ട ജയ്യക്കളില്ലതിവിവേ—
 കത്തതാടാചാഞ്ചുവാക്കാൽ
 ത്യദ്ദേപനത്തറഗ്രഹിച്ചപ്പുള്ളക്കമകളാൽ
 ഭക്തിയേററം വള്ളത്തി
 റായാപാശം ഹരിച്ചപ്പുരമസുവമയേ
 നിസ്വരദേ താൻ രസിപ്പാൻ
 വിഭാഗാ! ഏപ്പുരംഗം പരമിത്ര; വഴിപോൽ
 തീക്കമേ ഉംവരമല്ലാം.

10

തൊണ്ണുവരിരണ്ണം ഒശക്കം

വേദം നിശ്ചേഷകമ്മന്തയുമഹലപരം
 ചോൽവത്രോത്തിട്ട നിസ്കൽ
 സമ്പ്രദേയം സമർപ്പിച്ചിഷ്ഠസമനചരി—
 ച്ചാഴ്ചനേന്നുമ്യനാവേൻ;
 വേദം രോധിച്ചതൊന്നിഷ്ഠമിവന വേ—
 ക്കായ്യവേണം പ്രവേശം;
 ഒപ്പം ജം വല്ലതും വ.നിച്ചകില്ലടന്തും
 നിസ്കലർപ്പിച്ചിട്ടേൻ.

1

നിൻപുജാതുപമായീടിനാരപരമതാം
കമ്മയോഹതാലിഡ്യം
സതപാകാരം മനസ്സിൽ പുതിമഴിലമവാ
ഭാവനംചെയ്യ താരം
പുജ്യം ഗദ്യം നിവേദ്യങ്ങളമനസ്വിവസം
ചേരുന്ന വീഞ്ഞാള ഭക്ത്യാ
പുജിച്ചുററം ഭവാൻതന്നെക്കയണ ലഭി—
ചുട്ടിവാനായ് ത്രാടങ്ങാം.

2

സുഖിയ്ക്കുന്നാർ ഭവാൻതൻകമ്പകളുള്ളിട—
നാില്ലതാട്ട ദയജ്ഞായ്;
നിൻപാദത്രേതാട്ടത്തും പരിജരശമത കൈക—
കൊർവതേ ശോചനീയം;
വൃത്തിക്കയേ! യജിച്ചിട്ടുവർ ബഹുകമിതൻ
നിന്നെയോക്കാതെ വിദ്യാ—
ഗവ്യതാലെയ്തു ചെയ്യീലി?—വന്നെയതുവഴി—
ക്കാക്കാലാ നീ കുപാലോ!

3

‘പാപൻ’ കുഞ്ഞാദിനാമങ്ങളെയിവന്നരെ—
യുന്ന ദാശ്വധം മരപ്പാൻ,
ലജ്ജിക്കാതോരിവൻതൻ ചപലമൊഴിക്കുളൻ—
കാഞ്ഞമല്ലാം മുടക്കി;
ദ്രാതാ മേം വന്നുശോലൻ ഹരിജ്ഞനപരൻ
നിത്യ’മേവം ഭവാൻതൻ—
ഭക്തന്മാരരദ്ധംക്ഷിക്കം കമതികളുവരെ—
പ്രൂഢലധ്യാക്കിടാലാ മാം.

4

ശ്രേതച്ഛായൻ മുനീറ്റുക്കിയുടെ ഭവ—
 നക്കുതന്തിൽ തപസ്യാൽ,
 ഗ്രേതായാം സ്ഥംക്രമംവാദ്യക്കിത്തന്ത്രണമവാ—
 തമാറതായലപ്പൻനന്താൽ,
 അന്തര്ത്താൽ ദ്രാവരത്തിൽ ഗദയർത്തിയുമെഴും
 രോമള്ളൻ ഭക്തരാലേ
 സേവിക്കിപ്പുട്ടിട്ടനിക്കലിയിലസിത്തനായ്,
 കീര്ത്തനാദ്യങ്ങളാലും.

5

സവ്വേംക്കുശ്ചാ മുരാരേ! കലിയുഗകിത്ര; യാ—
 തൊന്തിൽ നഞ്ചക്കൈത്തനാദ്യ—
 തനാലേതും യതാക്ഷരോധ തവ കത്തണ ലഭി—
 ക്കുന്ന വേഗേന നാഡാ!
 സ്വാഞ്ചരിച്ചുട്ടനിതിൽ ഹോൽ പരഞ്ഞാഭവ്യതാ—
 ജയ;—മെന്നാലതിൽത്താൻ
 ഒരവാൽ സംജ്ഞാരാനാം മേ വിഷയവിഷ്ണവാൽ
 മോഹംമേകീടൊലാ നീ.

6

ഭക്തന്ത്രാരിപ്പാശ്വരം; പ്രമീളമതിലതൈ—
 വാ;—തു ചാത്യന്ത്രം—
 ക്കാവേരീ താമ്രപണ്ണീ സൃഷ്ടചിരഞ്ജീവനമാ—
 ലാ പ്രതീച്യാദി തീരേ;
 കഷ്ടം! താനം ജനിത്രേനിതുകളിലുാരി—
 ത്രഞ്ഞം' മേ ഭക്തിതാനൊ—
 ദ്വാശാപ്രാശശരവ്യലയ്യാതയി തവ ഭജനം
 പ്ലണ്ണമാക്കേണമീരാ!

7

യാംപ്രോഫസർ ചെയ്യേണ്ടാൽ കലിയെ വധി—

പ്ലാൻ പരീക്ഷിത്തെടുത്താൻ

വധി ശത്രുപ്പാരവേദി മൃണംതിവനില്പ്—

ഞാകയാൽ കൊന്നതില്ല;

ക്ഷിപ്രം നിസ്സേവ സിഖിപ്രദമിഹ, നഹി ദ—

എന്നും, മിനേഷ്യ ഭീതൻ

ദേഹം; രോഗാദി മുന്പേയതാളുവതിലിവന്ന—

തന്ന നീ രൈക്ഷചെയ്യ.

8

ഗംഗാ ഗീതാ ച ഗായത്ര്യപി തുളസീകയും

ഗ്രാവിക്രഷ്ണനം നൽ—

സാളുഗ്രാമപ്രാപ്തജാ മുരഹര! പുനാരേ—

കാദരീ നാമമേവം

യതാം ത്രികാത്താരെട്ടം ക്രതമിഹ കലിയിൽ

തപ്ത്തപ്രസാദം വളര്ത്തി—

ട്രേക്കീട്ടം മുക്തിയേയനിങ്ങളും ഘനികൾ; നീ

ചേഷം മാമിനവറവിൽ.

9

ആത്മം സമ്പ്രാ വെടിത്തിട്ടിഹ ശരണമതായ

നിന്നെന്നയാപ്പുന്നംനിത്പം

ഭ്രത്യതപം വാ സുരഷിപ്രവരപിത്രഹണ—

തതിഖലില്ലോനകൊണ്ടം;

തീക്കന്തു തദ്വികക്കം സകലവുമനിശം

ചിത്തരംഗസ്ഥിതൻ നീ;

തീന്ത്രണം പാപാപണങ്ങളുയരുളുക മേ

ഭാഷ്യാനാരാധാനീയം മാത്രത്തോ!

10

തൊണ്ടുറിമുന്നാം തശക്കം

ചരിത്രംനികൾ സമർപ്പിച്ചയി തവത്രപയാ
ബന്ധുബന്ധം വിടാം താൻ;
ലോകം മായാവില്ലാസംദ്രഭമിതി സകലം
വിച്ചു താൻ സജവരിപ്പേൻ;
അഭ്യന്തരക്രമപ്പുഖ്യം വരെ! വിധിനിഷ്ഠ—
യദ്ദേശ്വരാഃ—മഗ്രഹം
നികൾ ചേർക്കം സമാത്മാവുടയ പുത്രഷനി—
ഡ്രോത്തുക്കണ്ണാലതൊന്നം.

1

ക്ഷുത്തം തന്ത്രാഹവും തീർപ്പുതിന കൊതിയെഴും;
ജന്മപുന്നാദ്വാനി—
ഞങ്ങരം അഞ്ചാനത്തിനാലേമരാജനിഹ വരൻ;
ദുർഘ്ഗം മത്ത്യുജനം;
ചരിത്രംനികൾ സമർപ്പിച്ചുക്കയജ കളവാ—
നമ്മുള്ളപായം നിന്നപ്പോ—
നാത്മാവിന്നബന്ധം;—വന്യാൺ നിജരിപ്പു മരാജ—
നാരില്ലോ. ശ്രീരമേശാ!

2

നിന്നകാരണ്യം ഭവിച്ചീടുകിലിഹ ഗ്രതവ—
ഡ്രാതൈയെത്തുള്ളു? സർവ്വം
തന്ത്രകൾത്താജീടുമേറാ സമീര മഹി, യതിനാൽ
ക്ഷാന്തി താനട്ടുസിക്കാം;
എഡ്രാടത്തും ചരിച്ചീടിലുമനിശ്ചസം—
ഗം സമീരകൾ നിന്നാം,
നിർഡ്രോപവ്യാപ്താവം ഗഗനഗ്രതവിൽ നീ—
നിട്ടമാത്മാവിനോക്കാം.

3

തോയം പോൽ പാവനസ്ത്രീയുടെ മധുരതയും
സപീകരിച്ചു, നീപോൽ ഞാൻ
ദോഷം ചേരാതെ സർവ്വങ്ങളിലുമിഹ വസി—
ക്കനിതെന്നോത്തുകൊൾവെൻ;
ആത്മാവിന്നല്ല മാറം, ശരീരുടെ കലകൾ—
ക്കെന്നപോൽ മെയ്യിനെന്നും,
തോയാദ്യ സൃഷ്ടിലും തനവിത്തിയിലാ—
തെമ്മക്കുപും ഞാൻ ഗ്രഹിക്കാം.

4

കാട്ടാളൻ കൊന്ന പുത്രപ്രജമാട മുതമാം
അംഗു പോലാകൊലാ ഞാൻ;
ലഘും ഭക്ഷിച്ചടക്കാം പശിയത്ര ശയ പോൽ;
സിസ്യഗംഭീരനാവെൻ;
തീയിൽത്താനായിത്യുംപോൽ വീഴ്ചയുള്ളൂമിഹ നാ—
യുംബീയിൽ; ഭംഗംലും
സാരത്തസ്ത്രീകരിപ്പേൻ, മുടിയത്തത്തുപോൽ
അവ്യസന്ധാദാൽ ഞാൻ.

5

സുരിയാൽ മോഹിക്കാലാ ഞാൻ ഗജ ത്രിവ പിടിയാൽ;
അവ്യസാജ്ജിക്കാലാ ഞാൻ
യാതൊന്നന്നും ഗ്രഹിക്കം മധുരരസദം;
പാട്ടിൽ മോഹിക്കാലാ ഞാൻ
എന്നും പോൽ; ഭോജ്യമാരിക്കേതിഹ ബലീഡം
മത്സ്യവഞ്ചി; പിംഗലാവ—
തനനരാശ്യതേതാട്ടിന്നാം; സപലലക്കരം
പോൽ നാരീക്കാലു ബന്ധാൽ.

6

★

മാനഃ കൈവിട്ട് വാഴ്‌വൻ സ്വവമതിശിള്ളപോ;-
 “ലേകനായ്” സംഘരിപ്പുൻ
 കൈവിട്ടെന്നുന്നേലാശം വനിതയുടെ കരേ
 ശ്രീംശ്ശമാം കക്ഷണംപോൽ;
 തപ്പിബുദ്ധ്യാ രാജയാനം ശരക്കുഡിവ ധരി-
 ക്കായു തൊനന്നു;-മന്നു—
 ഗാരേ തൊൻ മുഷ്ഠികൾതന്റെഹമതിലഹിപോൽ
 വാണികോള്ളാം മുരാരേ!

7

സംഹാരം സ്പഷ്ടിയും നിസ്തുതികളിൽരിയാ—
 മുള്ളുനാഭത്തിൽ നിന്നം;
 വേദ്യാളിൽതനാറിൽനിന്നം സ്മർത്തി തവ തന്നു—
 സാഹമെന്നോള്ളുകൊള്ളാം;
 വിട്രായോ സ്നേഹായോ വരുമാതുടംവിത്രും
 അതാനവേരാഗ്യമേകം;
 രോഗാത്രം മേ രഹിരം കത്തിട്ടുകിൽ വിശ്രേ—
 ഷിച്ചുമെൻഡേരികൾ താൻ.

8

അയ്യേ! ദേഹമോഹം മദ കളുക;—യിതിൽ
 സ്നേഹമുണ്ഡാകമുലം
 ശ്രേഹം വിത്താ കളത്രാദികളിവയിൽ വല—
 ണ്ണതാത്തിടാ നിസ്പദാബ്ജം;
 ശ്രോവോ തീയോ ലഭിക്കുനിതിപനയൊടുവി;—ഒല—
 നാലു, നേത്രാദിവയല്ലോ—
 മാകർഷിക്കുനിതിനം പല വഴി, തവ പാ—
 ദന്തിലേക്കുതമില്ല.

9

ദേഹേ മോഹം തട്ടുത്തീച്ചവത്തിം കഴിവി—
 സ്വിപ്പുശ്രൂതികിൽ നീയെൻ
 രോഗങ്ങേശരാജൻ നീക്കി തപ്പി ഭാസത്രമാം
 ഭക്തി നൽകീടവേണാ;
 നാനാജന്മാവസ്ഥയേ സമധിഗ്രഹിച്ചാം
 മുക്തിം വിച്ഛദേഹം
 കഷ്ടം! നിസ്താരമാകം വിഷയരസമത്തിൽ
 ചേരുക്കാലാ, പാഹി ശാരേ!

10

തൊണ്ണുററിനാലാം ഉശകം
ശ്രീ
 ത്രുഖ്യൻ ദാഖ്യാമധ്യമ്മാൻ, ഹതവരമോഴിയാൽ
 ശ്രൂദ്ധമുഖ്യമേരു
 നിസ്താരം സമ്പ്രാപ്ന്യം മുരഹര! തവ അ—
 പത്രത വേദിച്ചിട്ടുണ്ട്;
 നാനാത്പരസ്യല്യകാർശ്യാദികൾ തവ ഗ്രണജാ—
 ഗ്രാനംഗാൽ ദിവിസ്ത്രി
 വഹനിക്രമാത്മേണ്ണളിൽ മഹദാശതാ—
 ദീപ്തിശാന്ത്യാദിപോലെ.

1

ആചായ്യൻ റൈഷ്യനാനീയരണ്ടികളുടെ സം—
 എടുന്നത്താൽ ജ്വലിക്കു
 അതോന്നാകാരാണി, കമ്മാവലിയിലിയലുമാ—
 വാസനാ, തൽപ്രസംഗാൽ
 ഉണ്ടാകം ദേഹലോകത്രാമിവയാ—
 കം വഞ്ചത്തുഹരിച്ചി—
 ക്രാനം പിന്നില്ലയെന്നായിച്ചുമള്ളു നശി—
 ചുട്ടവേ മോക്ഷമല്ലോ.

2

എവം തപ്പിപ്രാളിയേന്നോടു നിവിലത്തജകൾ തീ—
സ്ത്രീചുവാനില്ലപായം;
ഷാൻന്റുണ്ടു കമ്മ്യോഗശ്ശയനിരയിവ നൽ—
കില്ല താൻ നിത്യസൗഖ്യം;
ഉമ്മംഗം വേദമാർഗ്ഗം ബഹുവികലതകാൽ;
തർമ്മലപ്രാളിങ്ങം ഹാ!
ഗ്രൂപ്പം നിന്നോ മരനിട്ടു പതനവിധം
പാരമിണ്ടൽപ്പുട്ടനു.

3

തപാല്ലോകം വിട്ടു പാത്താലാലബിംബയെങ്കയു്—മ—
പുത്രഭ്രംബം പരാതമം
രണ്ടാദ്യോർ സത്യലോകേ സുവമൊടു മതവു—
നീല്ല താൻ തപാല്ലേന്താൽ;
അപ്പോൾ പാപദാന്ത്രേറും ഭവഗതങ്ങരു വു—
അതാന്തമെന്നോന്നു ചൊല്ലു?
ചിന്നപ്പള്ളിന്നാമൻ ദശാലോ മുരുമ്പൊ! നശി—
പുഞ്ച മേ ബന്ധമെല്ലാം.

4

നേരോത്താൽ തപാല്ലൈ എതാൻ; മഹ തു നഹി വിഭോ!
ബന്ധമോക്ഷണങ്ങളാനും;
മായാവിദ്യാകൃതപ്പം കലതമവി ദിഡം
സപ്തിബോധ്യാപമണ്ഡൽ;
ബവഥൻ ഓഹദ്രൂമന്മാൻ വിഷയമലരസ—
തൈബ്രജിക്കനും; ജീവ—
നൂക്കതൻ ചേരാതതിങ്കൽ സുവമൊടമത്വോ,—
നേവമാണാളു ഭേദം.

5

ജീവയുക്തപരമേതാദരൈതി പറയു—
 നെന്തിനിനിന്നുരംഗാ—
 ക്രമം? ഗ്രഹിക്ക് മററില്ലയി വരദ! ദൈർഹ്യ—
 ഭക്തിയല്ലാതെയെന്നും;
 സവും നിന്നിൽ സമർപ്പിച്ചിയലിന വരയാം
 ഭക്തിയേക്കീണും മേ—
 എങ്ങനാൽ നിൻബോധമാന്തിട്ടിപ്പറ ഗ്രാവചനാം
 മുക്തിയേജ്ഞന്നിട്ടാം എം. 6

സംസ്ക്രൂപ്യുഹത്തിൽ യത്തിച്ചുവൻ ചാഡിരാറിയു—
 നീലു നിന്നു;—ചുംരേണ
 ശ്രീമൻ! വസ്യഗ്രൂഹങ്ങാരവർ വിഹലയതാം
 ഗ്രാവിനെപ്പൂറാഡിച്ചുണ;
 പാപം സവും ഹരിക്കും തവ സൃഷ്ട ചിരമാം
 ദിവ്യലീലാവതാരം
 സച്ചിൽ സാന്നിദ്ധ്യപത്രപാദികളുമത്തളിട്ടാ—
 തുള്ള വാങ്ങോക്കാലും എം. 7

നാശിന്മാഹാത്മ്യം സപത്രപം നൃത്തിയിവയറിയു—
 നീലു തൊനൊട്ടുമേ താ—
 എന്നാലും സെമ്പമുംമോടെ തവ പദ്മജിനാം
 തനെ മാനിച്ചിട്ടേണ്ണും;
 തപസ്സിംബം തപർക്കാഡിത്തപ്രകരമിത്തുകളും—
 കാണ്ണിക സംഗ്രഹിക്കയും തപസ്സ—
 പ്രജാസ്നേഹത്രും നമസ്കാരവുമമു കമ കീ—
 തന്ത്രികയും ചെയ്യുവെൻ എം. 8

നാമോ! നാമാൻ നിരക്കിര ദാസിൽ; വുംദി! മഹ ലാറ്റി—
നാരത്തല്ലും നിന്മക്കു—
യർപ്പിഡപ്പും; നിശ്ചലവേ മാഞ്ജ നൃഖമവിലം
കച്ചവും ഞാൻ കഴിപ്പേണ്ടി;
സൗംഗിഥ്യാധാനാത്മാദികളിൽ വിലസിട്ടം
നാലുന്നതെക്കൈളളള—
നിന്നെന്നേവിക്കുവെൻ; നിന്ന് പ്രിഡ തയിലംവിഡം
ഭേദാനി വല്ലിക്കണം മേ.

9

ഭാവം ദോഷം പ്രത്യുഥം നിയമമം തപ—
സ്ത്രാംബ്രദയാഹനങ്ങളം കൊ—
ശഭദ്ധാപ്യം മോക്ഷമാന്നാരതിസ്പൂഞ്ഞതമെളും
ശ്രാവിമാർ നിരക്കിര സംഗ്രാം;
ഭക്തന്മാരേരെയുണ്ടൈഭൂമവദരുടെ നാം—
ഭക്തിമാനിച്ച നിയെൻ—
ദുഃഖം തീര്ത്താന്തരു വാതേപേരി! ദുഷ്ടരമാം
ഭേദാനി നാംകീഴേവണം.

10

തൊണ്ണിരാണിപാം ഒഴകം
മുൻപേ നിദ്രേഷ്ജിവാത്മകരയുടയും എവരു—
രണ്യഗംം ശരീരം
പ്രാജ്ഞൻ നാി ജീവനായ് മായിക്കുണ്ടാഗണസം—
ബലംനായ് വാണിച്ചുനു;
എന്നാൻ തൊനിന്തിക്കൽ ഗ്രണയും, മതിയായ്
ഭക്തിയായ് തത്തീന് സത്തപം
കൊണ്ടെറം വണ്ണം ചെയ്യു, തുമ്പരം വെടി—
ഞതീരേ! നീയായ് ഭവിപ്പേൻ.

1

സുതേപാദ്ധോഷാൽ ചിലപ്പോൾ വിഷയരസമതിൽ
ദോഷബോധം ഭവിച്ചു—
നാലും പാരം തമസ്സാബന്നാത രജസി ഭവി—
ക്കാനതിക്കൽ പ്രവൃത്തി,
ചിത്തം സംബലമല്ലോ ഇണസമുദ്ദയമോ,—
ടാക്കത്തല്ലോ തട്ടപ്പോൾ
തുങ്ങി നിന്മഭക്തിയൊന്നു ശരണമിതി ഭവാൻ
എബ്രീനാൻ ഹംസത്രപ്പി.

2

ഗ്രേയസ്സുണ്ഡരൈക്കമ്മികളുടെ ഒച്ചിട്ടേ—
ഭത്തിനാലുന്നമോടേ;
ക്ഷുദ്രാനന്ദങ്ങളാകും ഗതികളുമവാഞ്ചി
സംഭവിക്കും മുരാരേ!
ഗ്രേയോറുവ്യത്പരമാദേയത്തളിയിൽ സവി—
ക്കായ് ഭവാൻ ഭക്തിമാർഗ്ഗം;
തപാൺഭക്തപ്രാനന്ദത്രില്ലും സുവമതു വിഷയ—
തതിംലിജ്ലൂനംഭക്താണ്ണം.

3

ഭക്ത്യാ മോദിച്ചു നിഷ്കാമതയോടു സുവമായ
സഖ്യരിപ്പോര ദിക്കാി—
ഞങ്ങളാം സൗഖ്യം നിറങ്ങുള്ളതു ജലമുടക്കാ—
നെറ്റതനെന്നനേപാലെ;
സ്വർണ്ണലാകും ശ്രൂതമലോകും മധുരത കലഞ്ഞ
യോഗജം സിദ്ധിയും താൻ
കാമിക്കിരൈല്ലുന്നതാട്ടയിവനന്നഗതമാം
മുക്തിയും നോക്കേകില്ല.

4

സേതുാദ്യാ ദാനിദ്രുലം വിഷമരസമണ—
 എതീടില്ലും ഭക്തനിൽ, തൽ—
 ഒക്കുാക്കുാന്ത്യാ തള്ളന്നോരുളു കിമപി ജയി—
 ക്കൈലവപ്പെത്തനെ നുഹം;
 കത്തിക്കാളുന്ന ചെന്തി പെരിയ വിരകിനെ—
 പ്രോലെ ഭക്തിപ്രവാഹം
 പാപാശഖാത്തലുഹിക്കണ്ണവാഴതെവിട വരു—
 നീറ്റിയണ്ണൻകു ശ്രദ്ധം?

5

ആന്നക്കാള്ളു നീതു മനമതിലലിപ്പം
 ദേഹരോമാശ്വാസം വി—
 കൃണികാ ഗ്രൂലി ചരിത്രത്തിനു; കിരു തപസാ
 വിദ്യയാ ഭക്തിരാധ്യേ?
 തപദാത്താപാനസിഖ്യാജ്ഞനവിമലിതമാം
 മാനസം ലോചനം പോൻ
 കാൺനു താതപ്രസൂക്ക്ഷ്മം, ന തു പുനരുളു പോൻ
 തങ്കമേരാം പാഠ്യാൽ.

6

ധ്യാനം ശൈലിച്ചിട്ടുനേൻ സമക്കാരവാട ബാ
 സ്ഥിച്ച നഘ്യാസനം ഞാൻ,
 നാസാഗ്രേ നിന്താം നേത്രം, പവനപ്രമത്രം
 എരകാരെദ്യുജ്ജുഡ്യു
 മേഖലക്കാരീടു ചരിത്രാഖുജ, മതിലിനനേം—
 മാണിമാരെ സ്വരിച്ചി—
 കൂർമ്മപാം നീലാട്രകാഞ്ച്യാ വിലസുമൊരു ഭവാൻ—
 തന്നായോച്ചനു ദാശരേ!

7

നീലപ്പുഞ്ചായലും ത്രുമധുരമകരസങ്ങൾ—
 കണ്ണലം പുഞ്ചിരിപ്പു—
 വേലും നൽകുസ്തുങ്കുട്ടി തടവിനവന്മാ—
 ല്യണ്ണൻ ഹാരണജൈവം
 ശ്രീവത്സം ചാതലോറ്റും മുഴുതരമുദരാ
 സപ്പന്നവണ്ണം സുവര്ണം
 ദൂരിശ്വോത്തരുംസരോജാംഗ്ലീകളിവ കലതം
 നിന്മാ താനോത്തിച്ചേരോന്ന്.

8

ചേത്തിട്ടംഗതതിലെല്ലോമിതി കരുകമെഴും
 മാനസം നാമ! പിന്നീ—
 ടക്കുന്നം മനഹാസസ്രൂത്യേംഡശക്കും
 നിന്മത്രവേ ചേത്തുവീജക്കും
 തത്രാലീനം മനസ്സപ്പുരമസുവച്ചിദ—
 പ്രേപതത്രുപത്തിൽ മനററു—
 നോക്കാതാക്കീചേരവൻ താനിതി പുനരവി ശൈ—
 ലിച്ചു യോഗാ ധരിക്കാം.

9

ഇന്ത്യം നിന്മാദ്യാനുഭൂണഭാംപൊഴുതുടന്നാിമാ—
 ദ്യന്മള്ളും മംഗളാത്മൻ!
 മുരശ്രൂത്യാദിയും വന്നെതിരിച്ചുമീഹ താൻ
 മുസിൽ താൻ മുസിലേവനായ്;
 നിന്മന പ്രാപികവൊൻ താമസമങ്കുമിതോ—
 നാം കൊതിക്കൈല താനീ—
 നിന്മനത്താനാഗ്രഹിക്കൈനിതു പവാപ്പതേ!
 തീക്കംഞ്ഞൻ മുഖവെമ്പ്പും.

10

തൊണ്ണ് റാറാം പ്രകാശം

സാക്ഷാൽ ബ്രഹ്മം ഭവാന്തരൻ ഭവദിഷ്ടാര! എ—
ശ്രീജാളിന്തനാനകാരം,

താരം മത്രണാളിൽ, ഭുവരരിഷ്യ മരം, തൃശ്ച—
നാരഭൻ നീ മനീനാം,

പ്രജ്ഞാദൻ ദൈത്യജാലേ, സുരക്ഷി പദ്മാഖലേ,
താർക്ക്ഷ്യന്പ്രക്ഷിവയ്ക്കേ,

ശ്രേഷ്ഠൻ നീ സർപ്പസംഘേ, നദികളും വാ—
ശ്രാംഗ! നീ ഗംഗ താനം.

1

ബ്രഹ്മണ്യമാരിൽ നീ താൻ ബലി, ജപമത്ര യ—
ജേജൈഷു, വീരേഷു പാതമൻ,

ഭക്താനാടുലുവൻ നീ, ബലികളുടെ ബലം,
ഭാസപതാം ഭാസ്യത്രം നീ;

നിന്മത്രിക്കൈമില്ലി, തേതിനൈമിയണ്ടം
സർവ്വമാം വന്നുവും നീ
നീ ജീവൻ നീ പ്രധാനം, തുംബവനമതിൽ നീ
യെന്നിയേരോനമില്ല.

2

വേദത്തിൽചൊന്ന വണ്ണാത്രമവിധികരണ നീ—
നീൽ സഹർപ്പിച്ചു ഭക്ത്യാ

ചെയ്യോർ വൈരാഗ്യമൊരുാട്ടുകളുവവയും
വിച്ചു, കൈക്കൊണ്ടിട്ടും

സന്താജത്താനപ്രിയപ്രാതമകമവിലപാ—
ത്മാജളിൽ ഭേദഹീനം

നീർമ്മുലം ലോകമുലം പരമമത്പരയേ—
നാളുതേ ത്രുമഭ്യോധം.

3

ജ്ഞാനം കമ്മാപി ഭക്തിസ്മൃതയമിതയി സ—

യുജ്യമുക്തിക്കാ;—വററിൽ

ജ്ഞാനാത്മിനാർഹഗായോൻ സകലവിഷയരേവ—
രാഗ്യമാന്മള്ളുവൻ താൻ;

സക്താനാക്കമ്മയോഗം ത്രയി വനിഹിത;—മ—

ത്ര്യാവവൈരാഗ്യമില്ല—

ത്ര്യാസക്ത്യാപി ഹിനം ത്രയി രസമിയലു—
നോനാ നാശിഭജനിയോഗം.

4

ജ്ഞാനം ത്രപ്പിഭക്തിയോ ലാഖവമൊട്ട് സുന്ധതാൻ
കിട്ടാമീ മർത്യുലോകേ

ജനം വാജ്ഞാമിച്ചിട്ടുനണ്ണാം നരകഗതൻ
സപ്രതൻ താനാമീരോ!

ഭാഗ്യത്താൻ മർത്യുദേഹം, ഭവജലനിധിതൻ—
പോതമാന്മാളുള്ളാരെന്ന—

ക്കാറനായ് വേഗാൻ കടത്തിട്ടുക ഗ്രാവിന നീ
ക്കുന്നുഡാരപ്പമേകി.

5

ജ്ഞാനേന്നുംഡാളേറം ശ്രൂതിനയനിരക്കാൻ
ബ്രഹ്മത്രം വിചാരി—

ചൂഞ്ഞിപ്പുട്ടിട്ട ജനം പലതുകഴിയവേ
മുക്തിരക്കേക്കുന്നിട്ടുന്ന;

മുരസ്ഥം കമ്മയോഗത്തിന പരമഹംഘം
ഭക്തിയോഗം നിന്നച്ച—

ലാഭിക്ഷേ എദ്യമത്രു, ഫലദ്വുമച്ചിരാ;—
ലായതേരീംജാം മേ.

6

അക്കാനത്തിൽത്താരാ യദിപ്പതിനെ മറി വില—
 ക്കുനിതി;—ബ്രഹ്മത്തപം
 കേട്ടീ നിസ്ത്രേഖായാളുന്നവനെ കരഗതം
 മോക്ഷമംഭോങ്കരാക്കശ!
 ബ്രാനത്തിനം സമം താന്ത്രുകരത മനോ—
 ലഭ്യമുള്ള തപദൈയം
 കാരണ്യം കാന്തിഭാരം പരിചയമിവയാൾ
 വായുമല്ലോ മനസ്സും.

7

...വെവഷമ്യം ചേരൻ കമ്മൺബൗഡി വിമുഖാതായ്
 ത്രഞ്ഞക്രാന്തുലു പുണ്ണേ—
 നെന്നാലും നാട! കാമന്ദലൈയിഹ കളവാൻ
 രേഖാന്മാപ്പുയ്യാർ ഞാൻ
 നീങ്കൽ ചിത്രം ദ്രശ്യം ചേർത്തതുകളൈയയീകം
 ദോഷബുദ്ധ്യാ ജ്ഞിച്ചി—
 ഭ്രാഹ്മിം ഭക്തിയേ; നീ മനസി വിലസവേ—
 യാളു സംഗം നാശിക്കാ.

8

പണ്ണേകൻ ബ്രഹ്മണാൻ താൻധനത്തി ജനകൈ—
 പ്ലാം നശിപ്പിക്കയാലേ—
 ആണ്ടായ് വെരാഗ്രമേരം ‘നഹിയിഹ ജനകാ—
 ലാദ്യമെൻദ്രുവമുലം;
 ചിത്രം മേ ഉഃവമേകിട്ടുവതിത്രുന്നു—
 ണാക്കിയെല്ലാം നടത്തു—
 നോ’നോതിദ്രാന്തനായ് നിന്നെന്നുമും ഗതാ;—നാ—
 ബ്രാഹ്മിയേകീംനാം മേ.

9

രഹ്യളിം പണ്ഡിതൻ നാളുർവാരോദയയന്ത്രവീ—
 ചൂണ്ടി പുണിക്കട്ടാട്ടക്കൾ
 വൈരാഹ്യാജ്ഞാട്ട നാരൈസുവമതിലഘുവേ—
 നോതി റാൽക്കഠനായി
 സാന്ദ്രം സഖ്യരിച്ചാ;—നാളുവിധമയി വൈ—
 രാഗ്യമേകീട്ട് ഭക്തി—
 ഫ്രേണിഫ്രേണിപ്പത്രമേകീട്ടുക പവനപ്പതേ!
 തീക്കി മുഖവഞ്ച്ചും മേ.

10

തൊണ്ടിററിയേഴ്സാം ഒരുക്കം
 അതാനം ശ്രൂഢാ ച കത്താ വസതി സുവവുമ—
 ക്ഷേമമാഹാരഭേദം
 എരുളണ്ണ്യാൽ ഹീനമലേധ്യാത്മമമിയു സകലം
 ഭിന്നങ്ങളും ജഗത്തിൽ
 ത്രഞ്ഞക്ഷേത്രപ്രാണിശ്വാസികമയി നിവിലം
 ത്രപ്പിപ്പം നിന്മം താ—
 നാന്മ്ലോ ചൊല്ലിട്ടുനിന്നതിനെയന്ത്രവീ—
 ചൂണ്ടു എന്നാൻ സിദ്ധനാവേൻ.

1

നാന്മകൾ ചരിത്രത്രയാക്കിസ്ഥിവമൊടിപ്പ ചാരി—
 ചൂണ്ടു ക്ഷേമംത്രാദത്മം
 നിന്മേഷം ചപ്പള്ള ഭക്താവസതി കലഞ്ഞ—
 ദ്രുണ്ണാദേശഭാർ പുക്ക
 തിന്ത്രം ജാലത്തിൽ നാന്മനരിലുമൊരുപ്പാക്ക
 ബുദ്ധി വെച്ചിട്ട് നിന്നാ—
 സ്വഭാസുധാദി രക്ഷവിട്ടിവിലമതിലുമീ—
 നിന്നനായചൂണ്ടിക്കരവേൻ എന്നാൻ.

2

തപ്പിഭാവം സ്വശ്ചമായിട്ടിരുകളിൽ വഴിപോൾ
 കാണവോളോച്ചപാസി—
 ചുവം പിരേന്നക്ക്യബോധം വിലസുമള്ളവിൽ നീ—
 യായി ഞാൻ സഞ്ചരിക്കാം;
 ഈ നിന്മധമ്മതിനോത്തിട്ടകിലെങ്കാൽ പൊഴതും
 നാമേല്ലൂ;—കയാൽ യേ
 പ്രീത്യാ സർവ്വാത്മകാ നീ മദ്ധരത കലങ്ങം
 ഭക്തി താൻ നശകിഡേണം. :3

എവം നൽകേതിന്റോഹസ്ഥിരത്യതിനിഷ്ഠാ—
 രോഗ്യമായുസ്തുതിഭാ—
 കേണം; ഭാഗ്യാലതിനം ഗതി തവ ചാരണം
 പാലുപോലുഷയാൽമം;
 പ്രത്യേകണ്ണുണ്ണളായുസ്തുതി ഗണക,—ഒന്ന്—
 നിരോഗണ്ണം ജേഇച്ചാൻ
 മാക്കണ്ണേയയൻ ഭവാനെ;—തതവ ഭത്തടനോ—
 ടിച്ചുതേ മൃത്യുതനെ. 4

മാക്കണ്ണേയയൻ ചിരായുസ്തുതലുസുവരതൻ
 തപ്പിപരൻ എഷ്ടുഭ്രാ—
 തീരം പുക്കാറുമന്പാതരമഹരൈ! തപം
 ചെയ്യ വീണ്ടും നയിച്ചാൻ,
 ഏഴാമിന്ത്യൻ മയക്കാൻ സുരയുവതികനോ—
 ജാദ്യരേഖുത്തയച്ചാൻ;
 ഭോഗോഷ്മാവിൽത്തളളന്നാരവ;—രവവൻ ഭവം—
 ഭക്തരെക്കീഴടക്കാം? 5

പ്രീത്യും നാരാധാരി നീ നരരാചുമൊക്കെ—
 ചുന തൽസന്നിധി പോയ്
 അസ്ത്രം ചെങ്ഗോരവനായ് വിവിധമമ വരം
 ചൊല്ലി ലോഡം വള്ളത്തി;
 ഏനാല്യം ഭക്തിത്രഞ്ജൻ വിമലനവനപേ—
 ക്ഷിഡ്യ നിർമ്മായ കാട്ടാൻ;
 മാക്കാദ്ദേവം ഗ്രഹിക്കാത്തവനതുമരിവാ—
 നാറുഹം വിസ്യൂതതാൻ!

6

അപ്പോൾ നീയും മരണ്ടു; പവനചലഘനാൻ—
 സ്രഷ്ടായലുജോദ്യരം—
 സഞ്ചാംഭോധിപ്രവാഹേ മൃക്കി ഭവന; മ—
 അന്പരന്നജ്ഞനിന്റെ
 ഏരെക്കലാല്യം വലഞ്ഞാനമ കഴങ്ങാവിരലാ—
 വായിലാക്കീടു നീല—
 ശ്രീ ചുണ്ണാബിന്ദീ പത്രേ വിലസിന രിത്രവാം
 നാിനായും കണ്ണട്ടരേ.

7

നാിനാക്കണ്ടിട്ട രോമാഞ്ചുമൊടരിക്കിലണ—
 എതാഗ്രഹിച്ചാൻ തൊടാനായ്;
 ശ്രാസത്രോച്ചളിശ്രീലത്തിസ്ഥുകലഭവനവും
 തന്ത്ര കണ്ണാൻ മുനീസ്വരൻ;
 പിന്ന ശ്രാസന വന്നാൻ വെളിയിലമ കടാ—
 ക്ഷിഡ്യ നീ, നാിനാ വീണ്ടും
 പുഞ്ചകാൻ ഭാവിഥ്യ കണ്ണിലുടനടി നീജഗേ—
 ഹനംമനായാൻ പുരാ പോൽ.

8

ശ്രൂരൻ ചുനാൻ തദ്ദേശ സതിരയാട്ടം ദവൾ
 ഭക്തസന്ദർഭനാത്മീ
 മോദാൽ സിലുങ്ങളേകിസ്പ്രയമിവനജരാ—
 മൃത്യുദാദ്യങ്ങൾ പോയാൻ,
 എവും നീൻസേവയാലേ ശിവന്മയിക്കണ—
 പ്രീതനാക്കന്ന മുലം
 മുന്തിരയുഥക്കപം തവ സകലനിയ—
 തൃപ്രപും വ്യക്തമായി.

9

ത്രുംഗേ ഗ്രീസത്യലോകേ വിഡിഹരിശൈവഗേ—
 ഹന്തുള്ളണ്ടുമ്പ്രമുല്പം;
 മാധ്യകാഞ്ഞങ്ങളുണ്ടേ തദ്ധപരീ വിലസീ—
 ടന വൈക്കണ്ണലോകേ
 നദാഗാരങ്ങിലും കാരണാജലമത്രിലും
 ശ്രദ്ധസന്ത്രസപ്രഗ്രഹം
 സച്ചിൽപ്പുമാദ്യരാത്രാ മദ്ദുമനിലഗേ—
 രേശ! പാലിക്ക രൂജബാൽ.

10

തൊണ്ണ് റെട്ടാം ദശകം
 ലോകത്താനിന്നുള്ള ജനസ്ഥിതികൾ വിലയറ്റും
 നിന്നകൽ; നീ താനിതെല്ലാം;
 ലോകം വേർപെട്ട വാഴനത്രമിതിന വിലാ—
 സം കൊടുക്കുന്നതും നീ;
 ചൊല്ലാനോപ്പുനമാകാ, മുനികൾ ബുധത്രമ—
 തത്തപ്രഗ്രഹം ഗ്രഹിക്കു—
 നീലു,—നൃഥാരത്തൊന്നാറിവത്ര പുന്ന?—ര—
 ശ്രൂജ്ജി! നിന്നെന്നതാഴുന്നേൻ.

1

ജനം കമ്മ്പുമില്ല നാമഗ്രംണദോ—
 ഷാദ്യങ്ങളും നീകലീ
 ലോകാനന്തരഗ്രംണത്തിനാധവന നീ—
 മാട്ടുന്ന ഹാഹാവഡാൻ;
 ദൈഹ്യം ത്രപമത്രപരവാളില്ലമെട്—
 തീരുന്ന ചീരും! ഭോൻ;
 ഒക്കവല്പ്യാലുമാഡാരപ്പറ നു—
 അന്വഭാവ ഭവാനാരത്താഭാവം,

2

തിഞ്ഞക്കം മർത്യുനം നിശ്ചിരനമസ്തനം
 സ്റ്റീ പുമാൻ ദവ്യപും തൽ
 കമ്മം ലോകേരാ! ജാതിക്കർണ്ണമപി സദസ—
 തല്ലേഹാ! നിന്നേര ത്രപം;
 ശേഷിച്ചുനാനായ് നിഷേധേ നിഗമസ്ഥിതം
 ലക്ഷണാവുത്തിയാലേ
 തുക്ക് റാൻ കാണിച്ചിട്ടിടം നാൻ സ്വവമയമത്ര;—മ—
 തുജ്ജീ! നിന്നേരത്താഴേനേൻ.

3

ബിംബിച്ചുക്കായ്തനിൽ സ്വജസി മഹദവരം—
 കാരതമാത്രക്കേരെദർ—
 ഭത്രഗ്രാമേന്റീയാദൈവപി ഭവനമിം
 സപ്തിതല്ലം സമസ്തം;
 പിന്നീട്ക്കാലശക്ത്യാ കമംഘജിത! പാ—
 ദണ്ഡൾപോൽ ചേത്തു തകർ
 സവ്വം, മെത്തും തമസ്തീക്കിത്തിമിരകൊഴികെ വാ—
 ഫന നിന്നേരത്താഴേനേൻ,

4

സർവ്വത്തിൽ യേരുവാചി ക്ലൈക്കലമക്കുതയാൽ
സർവ്വമാ കല്പ്പുമാനൻ
നിന്നെന്നെച്ചാല്ലെന്ന ക്രഷ്ണ പുനരണ്ണസമക്കം
താൻ ധ്യാനിശ്ചൂപ്രഹമക്കും;
വേദാവാത്തിഖ്യാനം, ലോതും ദ്രുതം ഷപ്പരപരപ്പിം—
ഈഡാവ്യ ചേറ്റാള്ളു നന്നപം
ചെയ്യുന്നീക്കിച്ചു മുലപ്രക്കുതിവിള്ളതി;—എ—
എഴുണ്ണി! നിന്നെന്നെത്താഴനേന്നൻ,

5

സതപ്പരത്തത്താനസതപ്പരതയുമക്കി സദസി—
തപ്പരതയും ചതുവോന്ന—
ബ്രാത്രേജ്ഞാരൈയവിദ്യാഗ്രംബനഹമണിമതിപോ—
ലേക്കഫീ ലോകഭാവം
നിന്നകാതണ്ടാലതോമൻശ്രൂതിവചനലവാൽ
വിദ്യയായ് അനീൻ സംസാ—
രാരണ്യദ്വീപനത്തിൽ കടിനപരങ്ങുവാ;—
മബ്ദിവോന്നെത്താഴനേന്നൻ.

6

നേരോത്താൽ ഭ്രഷ്യയിൽ സ്വീക്ഷിപ്പുമതല! എടാ—
ദ്യത്തിൽ മണ്ണും കണക്കേ—
യേകം ലോകേ വിള്ളഞ്ഞുനേനാൽ തവ കഹിതം
അപ്പ;—മാസപറ്റമാൻനാൻ
ബോധ്യക്കന്നേരമനോണ്ടാണുമിരുളാഴിയേ
രജജിവവജനാണവും താൻ,
വിദ്യാലാം വത്സേഖർ വിലനുമധിക;—എ—
എഴുണ്ണി! നിന്നെന്നെത്താഴനേന്നൻ.

7

നിന്നെ പേടിച്ചുദിക്കുന്നിതു തരണി, ദഹി—
ക്കുന്ന തീ, നാലി! വീണീ—
കുറഞ്ഞ ദ്രുതംഗൻ പത്രങ്ങളുവൽച്ചിതം
പുജചചയ്യുന്ന കാലേ;
ഓരോസ്ഥാനത്തിൽത്തീച്ചുനാരുവരെയിര—
ക്കുന്നതെന്നല്ല സത്രം
ശൗരോ! ചെയ്യുന്ന നിന്നെപ്പരപ്പുത്തും! സദാ
ഭക്തിചുവർം തൊഴുന്നേൻ.

8

ഒരുള്ളണ്യാകാരലോകത്രിതയജനകനായ്
ത്രുക്ഷരേരകാത്മമായി
ത്രീബേശക്യാകാരനായി ത്രിഭിരപി നിഗരൈക്കു
പ്രസ്താതമാവതായി
ഖോധിഞ്ചുറരം ത്രുവസ്ഥാ, സ്മൃതിയുഗജനിയോടും
ത്രിക്രമേരരാക്രമിച്ചു
വിപ്രം, ഒരുക്കാല്യത്രാല്യം വിലനുമൊരു ഭവാ—
നെത്രിയോരൈലഭജേഹം.

9.

സത്യം ത്രാം വിശ്വാസം സകലന്നാസമുഖം—
ഭാസനാധാരഭ്രതം
നിഷ്ടാമം നിർത്തികാരം നിരവധി മഹിമ—
ജ്ഞാനപ്പാദം നിത്യമുക്തതം
നിമ്മലാ നിമ്മലം തന്മാറ്റേഡയനിവാ—
സം ചിദാനന്ദപ്പണ്ണം
നിസ്താല്യം നിസ്താരൈരം ജയമൊട്ട വിലസീ—
കുന്ന നിർദ്ദപദ്ധതീശാ!

10.

മുർഖാരം നാമ പത്രണഭക്തികളാട്ടവ്—
 തഥാൻ മുന്നറ പദ്ധ—
 തേതാടേ സമ്യഗ്ര ശ്രോപ്പാന്തിജവമനിശ്ചം,
 ദശ്യമീ ലോകമഹല്ലാം
 അക്കർഷിച്ചേപ്പാട്ടവോന്നാകിയ തവമഹിതം
 ചക്രമക്ഷാലയുപം
 ദഃവിപ്പിച്ചീടൊല്ലാ നിൻ ചരണശരണന്നാ—
 ദമരന രക്ഷിക്ക ശ്രാദ്ധേ!

11

തൊണ്ണ് റെറംസ്വത്രം ഉശകം
 അരോളം വിജ്ഞവിയ്യുങ്ങളെ? മഹിയുടെ രേ—
 ഞക്കളാരരുളുമോത്താൽ?
 യാവൻ മുനംമുളി ചേതേന്താരവിലഭവനമാ—
 നന്മാളുന്ന ലക്ഷ്യാ;
 യാവൻ സർഘം ഭരിപ്പോ;—നമ്മതരസമര—
 നം പതനം പ്രമോദാൽ
 ക്ഷതനാതല്ലസിച്ചും വിലസുമവനെഴും
 ധാമമെതതിട്ടേവൻ എന്ന.

1

അദ്യൻ സർഘം അമച്ചുപ്പാൻ പ്രതിനിഡിഷനവീ—
 നൻ വിഭ്രതിക്ക ഭത്താ—
 വാക്കം ശാരിക്ക യാഗാദികളിലയി ഹവി—
 സ്ത്രാദി ക്ഷത്യാ കൊട്ടപ്പോൻ,
 മുഖ്യം തുള്ളാദിജന്മം ക്രതുകമഹാട്ട കമ്പി—
 ചുട്ടേവോനം സമോദം
 സർക്കിത്ത്യാ, ലഭ്യമാക്കം തവപദമതിൽവ—
 നെന്ത്രമന്തത്തിൽ വേഗ്രാൽ,

2

സ്നേഹാദ്യം ചെയ്തുവോരേ! മനസ്തിലറിയും—
 പോലെ വണ്ണിച്ചുകൊർവ്വിൻ
 വേദത്തിന്സാരമായിജ്ഞാനാകാമകളാൽ
 വ്യക്തന്റാം വിഴ്ച്ചുത്തണ്ണ;
 വിദ്യാരാഹോ—യിവൻപേര് സുവകരമിതി സം—
 കീത്തനംചെയ്തുകൊർവ്വിൻ;
 ശേരേ! നിന്മക്കിത്തനാശദ്യരഹമപി വിഫലം
 തത്പ്രഖ്യാനം ലഭിപ്പേണ്. 3

സത്രാദ്യം ഭൗരംഗാർ വിവിധനതികൾ ചെ—
 ഷ്ടൂപസിപ്പിപ്പതാകം
 യാവൻ തൻ സ്ഥാനമുദ്യത്തുപ്രമേനവരതം
 സിലമർ കാണ്ണനു ദിവ്യം;
 ഇന്ത്യനാനദമേകീട്ടവതിനു സവിയായ്
 ഭത്യനായും, ജഗത്തിൽ
 ധനം നില്പാനമമ്മാധ്യവനലിവിനോടേ—
 ചെയ്തു കുമ്മങ്ങളോർപ്പുണ്ട്. 4

ഉണ്ടാക്കേണാനമുണ്ടായവനമരിവതി—
 സ്തോരം ചേ! നിന്മ മഹത്പാം;
 എന്നോ ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രിഭ്രാന്തിപ്പനിശ്ചജിതി! നിന്മ
 നാമമോത്തനു നാമാ!
 ഒരുലോക്യത്തിനാമുഖ്യപാം തെളിവിനോടു വിളി—
 സ്വന്ന വൈവക്കണ്ണലേരുകേ
 വാണിജ്യം നിനെനു നാനാവിധനതിനുചനം
 കൊണ്ടലും വാഴ്ത്തുനേറിൻ. 5

കുർപ്പിൽ സ്വജ്ഞാദിജന്യം ജലമമലതനോ!
 നിന്മയുള്ളിൽ ധരിച്ചു;
 ജീവനാർച്ചേൻ നീകൽ ജലശയന! ലഭി—
 ആറിനാരെക്കുമ്പേപ്പാർ;
 അന്നാളനിന്നെന്റെ നാടിത്തമമതിൽ നീഹീതം
 ലോകത്രപം വെച്ചു
 ദിക്കാക്കം പത്രമോട്ടം കനകധരണിഞ്ഞ—
 കമ്പ്പിക്കം പത്രമേകം.

6

ഹേ ലോകാ! വിജ്ഞവാമിബുള്ളവനജനകനേ
 നിങ്ങളാൽനാത്രണോ?
 വാഴ നൃ നിങ്ങൾതൻ മാനസമതിലപരം
 വിജ്ഞത്രപം സദാപി;
 മായാമോഹന നാമാദികളിലിഹ വല—
 ത്രണിന്റിയപ്പീതിയോത്രം
 യാഹം ചെയ്യാൻ മുതിന്റും ഹരിയിൽ വിഴുവരായ്
 നിങ്ങൾ വാഴ്നാവണ്ണാ.

7

എണ്ണംവിട്ടുള്ള മുഖ്യംക്ഷണപദനിവഹം
 പുണ്ട് ലോകേ നിരഞ്ഞും,
 ലോകത്തത്താൻ കവിഞ്ഞും, ചൊറിയോക എന്നാ—
 നീത്തിലും വാഴവോൻ നീ,
 ഭൂതം ഭവ്യം സമസ്യം പരമപൂര്ണം നീ;
 ഒഹൗജ്വേദ കലന്ന്—
 നാലും ചേരാതെ നീതാനന്നിശ്രമരഭവി—
 ക്ഷണത്രം മോക്ഷസൗഖ്യം.

8

തെറുലോകപ്പകാരമാണ് ചീടുകിലുമതിരെ വേർ—

പെട്ട സംപ്ലേംഗ്യൂളുമ—

അണ്ടാറാത്മാവായി നീ വാഴ്വതുമയി തവ മാ—
ഹായ്യു;—മല്ലാതെരെയേനേ?

അല്ലോ നിന്മഭാഗമാണീയവില്ലവനമായു

ത്രിംഗമായു കാണ്ണയു;—ഡിപ്പം

ശോഭിച്ചീടുന്ന മോദാത്മകമൃതതരമാ,

നിനെ ഞാൻ കൈതെച്ചുനോൻ.

9

അവധുക്തം തേ സപ്രത്യപം ദുരധിഗമതമം;

ശ്രൂദംസംത്രപ്പക്രത്യപം

ബ്രഹ്മാനദാഖ്യിയിൽ ചേരേന്നാൽ തിരയത്രപോൻ

വ്യക്തമാണാകയാൽ ഞാൻ

ഇഷ്ടം സർവ്വപ്രതിഷ്ടം മധുരഗ്രാഹസം

കൊണ്ട് ചിത്തം ഹരിക്കും

നിന്മദേഹം സംഗ്രഹിക്കുന്നിൽ ഒരുപയത്തേ!

എൻ! പാലിക്ക ദിവാൻ.

10

നുറിം പശകം

കായാംപുവോലയേറാം സുമധുരമൊരു തേ—

ജീസു കാണുന്ന മുൻപിൽ,

പിയുംശ മുഞ്ഞി തൊന്ത്രതിനാട സാട്ടോ

യൗവനാരംഭമോടു

ആനാദാൽക്കോൾമയികെംബാണായ മുനികൾ മരി—

തതയുൽമാരും വള്ളതു—

നൃനം സേവിക്കുമേകം ശീശ്രൂവടിവുമിതാ!

ദിവ്യമഖ്യാജരമ്യം.

1

നീലഗ്രൗണ്ട് തീങ്ങൈട്ടുമലമയിക്കും—
 നൃഥബലം മയിൽപ്പും—
 പീലിച്ചേർപ്പോടു രത്നാദരണ്ടു ചീരമാ—
 യഗ്രഭാഗേ ചുത്തണ്ടും
 ചെലിൽപ്പുമാലയാൻം വിലസിന കചവും
 ചാത്രവാൺഗോപിയോടെ
 ബാലപ്പുന്തികൾ തോലിപ്പേപ്പുകമതിലളിതം
 ഫാലവും കണ്ണിട്ടുനേൻ.

2

ചീരുംകാതണ്ണവാല്സിത്തിരയെതീർപ്പരിക—
 ക്ഷേളിതസ്തമേളമാന്നം,
 ചന്തത്തിൽ ശ്രദ്ധരോമാവലി വിലസിതമാ,—
 ദയറവും തിങ്ങി വിഞ്ഞും
 കാന്ത്യാ വിസ്തീര്ണപാമോദഹദളസദ്ധം
 ചാത്രതാരം കടാക്കി—
 തേതൻ തുകിപ്പാർത്തണപ്പിപ്പോരു തവ നയനം
 ചേർക്കായിദ്വാസനേന്നാിൽ.

3

ശ്രോടിക്കം നാസയാന്നാ, ഹരീമണിരുക്കരം
 കംവിട്ടം ഗണ്യമലേധ്യ
 ദീപിക്കം കണ്ണപാശാഖവിതമകരമണി—
 മണ്ണലം കൊണ്ടു രമ്പം
 ഓമത്തുന്താദ ചേന്നംളിത്തണ്ടു ചീരണി—
 ബാധരത്തികലുദ്യരി—
 പ്രേമത്തേനോലിന്നല്ലഞ്ചിരി പരിചീലഴും
 നിന്നുമ്പും മേ ലസിപ്പു.

4

രത്നഗ്രീക്കണം ചെന്തളിസ്ത്രയവുമെഴും
 ബാഹ്യയുമത്തിലാക്കീ-
 ക്രിത്തംഗാഡം നവഗ്രീ റിലസിന വിരലാൽ
 ചപ്പറമാം വേജനനാളും
 ചേത്താസേധ പാർ തണാക്കംപടി മധുരലസ—
 ഭ്രാഗമായ് ത്രഞ്ചകമോമൽ
 ശാഖുപ്രധാരുതം കൊണ്ടലിവിനൊടു നന—
 ആചീകൈൻക്കണ്ണമാർപ്പം.

5

വ്യാപിക്കം കഷ്ണുഭഗ്രീഥൊടു മധുരമീളും—
 ചോപ്പേഴും കണ്ണവും തേ
 ശ്രീവത്സം ചേന്ന ശ്രോഢിച്ചിളക്കമമലഹാ—
 രണ്ടുൾ മിന്നന ഗൈഞ്ചും
 നാനാവണ്ണിപ്പുത്തപ്പു തളിരിവയിളക്കം
 റവണ്ടിനാടാത്തു മാറിൽ
 ഭാസിക്കം മാലയും ചേലിയലുമൊരു മനീ—
 മാല്യവും പാത്തിട്ടനേൻ.

6

ചേങ്ങം ശ്രോദാചനാദിക്കരിമണാമതിനാൽ
 സർപ്പലോകം ഹരിച്ചും,
 ഭരിപ്പുമാണ്യമാൻചുകിലുമതിക്കും
 മല്ലുഭാഗം ഭരിച്ചും
 ഇത്രായ്മ നൃസ്ത്രിമാക്ക ക നൃത്തമൊടു സ്ഥാ
 മണ്ണതവന്നും ധരിച്ചും
 രത്നഗ്രീകാണ്ടി നൽകിന്നെണ്ണിണാകളിവയെഴും
 നിരന ണാണ്ണന്ത്തിട്ടനേൻ.

7

ഓമർക്കാന്ത്യാ രമാന്തഃകരണഹരണമായ്
 പിശ്ചപാണവല്യമോത്ത്—
 നോണം പിതാംബരം പുണഡായ മധുരത്തു—
 ത്രഞ്ഞാമ, നാനമിക്കം
 ഭഗവന്കേക്കാൻ വാഹിച്ചുള്ളവിലസുമഹിതാ—
 ത്രഞ്ഞാർത്ഥൻ ചെപ്പിനൊപ്പം
 ലോഭിക്കം മുട്ടരണ്ണം ക്രമപ്പൂട്ടിലക്കണ—
 ങാലുമൈംതാൻ തൊഴുനോൻ.

8

ചേണേറും ശ്രീജിതത്താർ പദ്മതി ശ്രദ്ധമെ—
 നോതിച്ചു കാൽച്ചുള്ളിലസും
 പൈഡാമജജർസപ്പക്കേതാലുരണകമംമായ്—
 തത്തീൻ പാദാഗ്രും തേ
 കാന്ത്യാ ചോപ്പാട്ടയൻരജ്ഞായ നവശരിതൻ—
 രഭ്ദിയാലാശ്രിതാന്തി—
 ധ്യാനം പോകിത്രഞ്ഞായും വിരലുകളുമകു—
 ക്കാസിൽ എന്ന കണ്ടിച്ചേനാൻ.

9

യോഗീന്ത്രകാക്ക നിന്റെനിയിലതിമധ്യരം,
 മൃക്കതർ മേരുന്നഗ്രഹം,
 ക്ഷേത്രാശ്രിയുപദാനോ സുരവരതത്തവിൻ—
 പല്ലവം നിന്റെപാദം
 നിത്യം വാണിന്ന മനസ്സീൻ കദമ്പവിലവും
 തീര്ത്ത വാതാലയേശാ!
 ശ്രീജി! കാതണ്ണസിന്നോ! പരമസുവമഹാ—
 ലക്ഷ്മിയെതന്നാംക്കു.

10

‘എന്നിലാ! രാർദ്ദ് ഗീസ്! ഗ്രഹിക്കാ’തയി മഹിമ തവാ,—
അറാദിതം നീ പൊറുത്തി—
ടീറണ്ടുറിൽ കവിഞ്ഞുള്ളോര നതീകിയു കൈ—
കൈബൾക്ക കാരണ്യമോടെ;
*പേരേഡം കേരാവീയം, ശ്രൂതിയുമവതര—
സൂത്യനായ് ചൊന്തകഴുലം
ലാലാജമുന്നളാൽ എരിതമതളണമി—
‘ഞായുരാരോഗ്യസൗഖ്യം.’

11

ശ്ലോ

* ദേപ്യാ നാരാധനായി, ശ്രൂതിയുമവതര—

സൂത്യനായ് ചൊന്തകഴുലം

ലാലാജമം നിറണ്ടുള്ളിദമങ്ങളണമി—

‘ഞായുരാരോഗ്യസൗഖ്യം.’

(പാഠാന്തരം)

കെ. സി. കേരവപിള്ള

കെ. സി. കേരവപിള്ള ഭാഷാസാമൈത്യത്തിന് ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ മഹത്തായ സംഭാവനകൾ അവിസ്തൃത നിയന്ത്രണം ചെയ്യാൻ വായ്പാടിൽ ഇല്ല. ദോഷങ്ങൾ വായ്പാടിൽ ഇല്ല. സംഭാവനകൾ കുറവെന്നതാൽ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് അനവധി തീരുമാനികൾ ഭാഷയ്ക്ക് കാഴ്ചവെച്ചു. മുന്ന് ആട്ടക്കമെകൾ, ഏഴ് സംഗീതത്തികൾ, പതിമൂന്ന് പദ്ധതികൾ, ഒരു മഹാകാവ്യം, നാലു വണ്ണകാവ്യങ്ങൾ, ഒഞ്ചു രൂളുകൾ, പാട്ടുകൾ, നാലു നാടകങ്ങൾ, ഒഞ്ചു കമാറനമ്പാർകൾ, എന്നീവയും പല പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ വേരുവും ഈ ശ്രദ്ധയം ചെറിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പതിമൂന്ന് പദ്ധതികളിൽ അതിപ്രധാനമായി മുൻപുന്നതാണ് ഈ നാരായണനിയം പതിഭാഷ. മെല്ലിൽ നാരായണ ദ്രോഹിത്യം ഇല്ല. തുടർന്നു ലഭിതസ്വാദരമായി ഭാഷാ നിരം ചെയ്ത കൈരളിയ്ക്ക് മുതൽക്കൂടിയ സൂര്യപുത്രൻ മല യാളിഭാഷ നിലനില്പുന കാലംവരെ ആദരി ക്കെപ്പുടക്കത്തെന ചയ്യും.

‘നാരാധാരിയം’ എന്ന സംസ്കൃതഗമ്പം കെതിരെസപ്രധാനങ്ങളായി അതിമധ്യരജങ്ങളായിരിക്കുന്ന എന്ന തിരഞ്ഞെല്ലായികൊണ്ടോക്കണ്ണഭൂക്കാണ്ട്’ ഭാഗവതഹാരത്തെ മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീരംഗമാക്കണം. കെതിപുർണ്ണമായ ഈ തിരഞ്ഞെല്ലാ പരിശീലനം ശുഭ യസ്തുരമാക്കുന്നവന്നുള്ളതിനും ഇതിന്റെ കർത്താവായ മേലുള്ളതും നാരാധാരിച്ചട്ടതിൽ ഓവർക്കർത്തനെ ദേശാന്തരമാണ്.

സംസ്കൃതഭാഷയിൽ മഹാപണ്ഡിതനും, പ്രകൃതിയാസപ്രസ്പം മുതലായ അനേകം വിശദ്ധഗമ്പങ്ങളും കർത്താവും, എത്രയും ചുരുങ്ഗിയ പദപ്രാധാന്യംകൊണ്ട് അനേകാത്മിന്നുള്ള വിസ്തൃതിയമാക്കംവല്ലും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ ഓന്നാറുശാഖാമർത്ഥദാലി എന്നും ഇതരപണ്ഡിതന്മാരാൽ നിർവ്വ്യാജം ദ്രോഹവിതനം എന്ന ഭൂതിരി അവർക്കൾ, ചുരുങ്ഗിയ ദ്രോക്കങ്ങളുള്ളതും ഭാഗവതാത്മം മുഴവൻ വിവരിക്കുണ്ട് എന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യവന്നാട്ടുടി തണ്ടാക്കിട്ടുള്ളകാക്കാനുള്ള ഗ്രന്ഥമാണ്.

സഹസ്രാധകകവി ശ്രീ. കെ. ടി. കേശവപുരീജയുടെ സഹിതമാഹനമായ ഈ മലയാളപരിഭ്രാംഖ മലയാളസ്ക്രിപ്റ്റിലുള്ളതിനും ഒരു സമ്പളതനും.

രണ്ടാം പതിപ്പ് വില ഏ. 4.00

നാശനർ ബുക്ക് സ്റ്റാർ

കോട്ടയം കീരകവന്നന്തപുരം

എറണാകുളം തൃശ്ശൂർ

